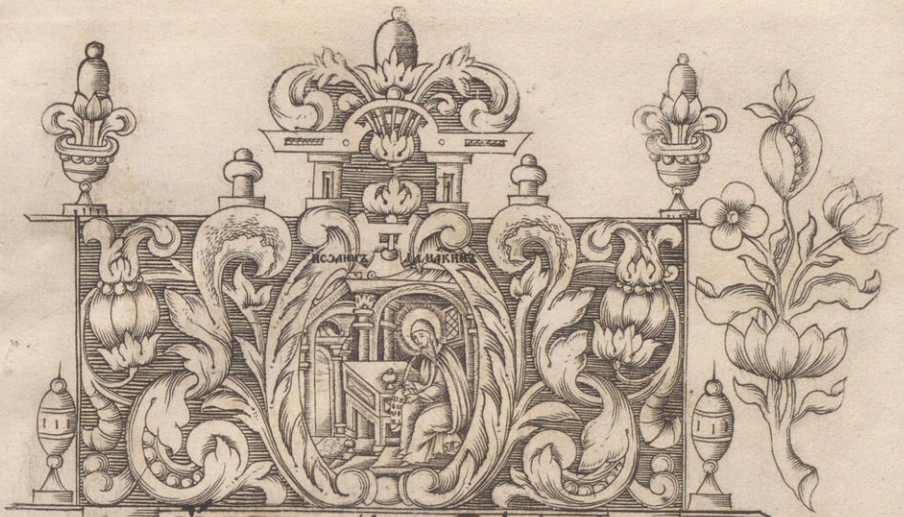


ИСТОРІЯ ОБЪ

БЛГОПРІЯТНОЙ

СЪ БЛГОНРАВІЕМЪ ЗБЛГООБРАЗНЕ

МЕЛУСЫНЪ

ИЗЪ НЕМЕЦКАГО НА ПОЛЬ-
СКІЙ И СЪ ПОЛЬСКАГО НА СЛАВЯНО-
РОССІЙСКІЙ ЯЗЫКЪ
НЕДАВНО ПРЕВЕДЕНА.



69

Upsala Univ. Bibliotek

Stav. 34.

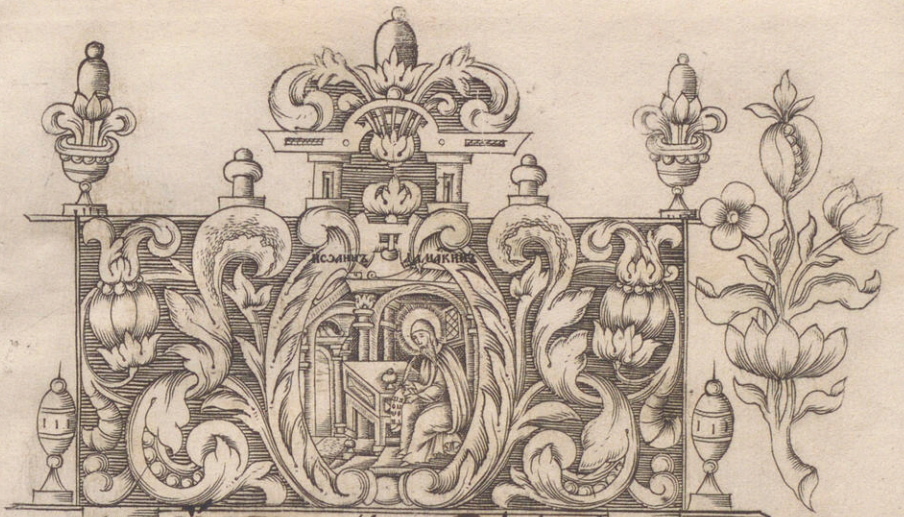
1

W Melusine
Bagatelle

Liturgia Mozaitska
ch

Skoa Ogniska





ИСТОРІЯ ОБЪ

БЛГОПРІЯТНОЙ

СЪ БЛГОНРАВІЕМЪ ЗБЛГООБРАЗНЕ

МЕЛУСЫНЪ

ИЗЪ НЕМЕЦКАГО НА ПОЛЬ-
СКІЙ И СЪ ПОЛЬСКАГО НА СЛАВЯНО-
РОССІЙСКІЙ ЯЗЫКЪ
НЕДАВНО ПРЕВЕДЕНА.

BIBLIOTECA
CENTRALE

Ѡ ѡбщтованіи знамєнїа ѳ҃ѡзанїи гра҃да и при-
немъ и гра҃да, и ѳ҃нюдѣ тѣмъ вопразвхъ
+ Начало

Ѳ҃ѡанїи трабы потирѣнїи вохотѣ въ въдати ра҃да ивог҃
Начало. Ѥ҃же҃лѣ впрвы сотвори и ѳ҃да гра҃да и гора
Зовомы ѳ҃дзана, ѻрбте мєсто, прочїими книгами,
ѻ гра҃дѣ ѳ҃дзанѣ лѣтописєцъ хапынинимъ нарѣчиемъ
+ Напиѳанны, внє҃с ѻрбтши сѵбѣ ѵторив. ѡмлѣдзи
нѣ вохотѣ в толпо лѣше раз҃мѣти, поѳлаиѳ
до портєнахъ гра҃да своѥго прєѵвишаго, да҃л свщ҃є-
нниѳ ѥго врашимъ нарѣчиемъ иѳ и списа҃ гнитолпова
Сщ҃ѥ҃ѧ имѣтїа

Ѳ҃ни помоѳа ѡмого наѳѥ҃ша цравимъ: пролїова
вопразѣ ѳ҃дома дѣвяты праль врашиі, ѥго имѧнитъ ѣть
Смєри граба зпотирѣ, мѣ мѣдрѣ и ѳ҃ъчєнѣвишні, и ѳ
вѣтнинъ: Сѵмєд прочїимъ ѡ҃бъчєнне мноѳале
ѡ҃бъчашєѧ ѳ҃ вѣ҃ѳнѣны ѧ проѳто + Карнєбтїа звѣдо
Словѣ: бѧше вто ѡ҃бъчєнні тано и Сѵмєсъ, а҃ ко

опрогнїхъ ѵчитєравє Сн̃ъ неорбтанїєва, єдва
хотяше Отцъ своихъ Увєсєлєнне прнати, мнозѣ
бѣгобмышлнвъ ополєванния ѵпотрєбляшєга, нмяшєтово
нмѣнні своєм̃ъ многа дрєвѣ: нѣзлєточнвъ єдннаго
на нєдинъ дщє нмяшє, вндѣвъ ащєва братна много
гана, нмѣнна малоумнщя: Сѣ очні братъ
баше ПОподє братя ипотнєръ; ѣ понєже
вогатні івое- хѣвнше бнть нива, оѣндяше
смрти братня ына, нєдолѣ отъ прєставнія дѣ
лѣтєнъ, ПОдаты о нѣгадне єго молнтвы
прнращєнне прєвншнмъ трапєзы, внєдоє смрн
дытва, донелиже смъро єго івоітвєнны порѣ
ітнїа мозаше. тѣмъ ранітєлна дѣла нмєнова
шєга єдинъ братя потнєстнні, дрѣгні поля
нні хотя потнєстнні братъ ащи івогго гоподомъ
вспабдѣнне помощи дати, вова нловѣми го
ды папи да увндятъ нотъ сынъ по
лѣзшє ублѣнія ємъ: ПОнодє нгда
єго да ты молн нбрати дѣв, доівошнъ
дѣвамъ, хотя воспнтати прєсвє

Аще кто своего

Како Граба потиснуши поляного напи вова, и двоихъ га блаша. отъ хотенив сто свобрани

Смри граба потиснуши поемъ богать сын ю твори вли пимногимъ идневение, нань вова сро ственнаго своего граба поляного, ловцами домочацы сто, донесоша ловцы дворо своимъ, аще кто дайшимъ ради ихъ доити, но тако чинивъ, нечинонъ придя, аще кто и вамыхъ сро лсвшихъ полата сыновъ праведъ воспитанни ковъчини аща, небрежцевъ мнв объ чаевъ и учитня вомоли. да то граба смериха три сыновъ сто на клонение своимъ виташа, сродственнаго своего и на корение ихъ

врѣмяше, обѣщаваша Господеви себе дати повѣ
номъ Требованиихъ Поиль Свое, и нищ(е) ни
ины(м) Глаголы понуждаше Емериха Андрѣа
и, равно пя Дв(ѣ) сто. Гав Грабино, тем(ъ) Свое
Избранная полоненая Творяхъ а Со. вѣмъ дивъ
ныя, Сѣдя при вдахъ Столъ, начат Граба потще
ніе(м) Слово: Дне Іюнь Господе Твое, Бъ Бородине Дъ
Бъ Мно(г)а лѣта Сѣмвнѣ умножити изволи,
Да(ть) толико Вдовѣ прочее прирвнно мало быти,
Молв Да(ть) Стопит(ъ) мнѣ Бъ Бородине твое Сына
Своего Вѣбишаго рамѣня, а Вдѣ(ть) ихъ водою изви
Дв сто Сѣдь ніполнѣ, Сне ілыша полапіне Граба
Сохотѣнием(ъ) попѣти. Тои Годѣ Граба
Потирѣша, Сѣи сто вопиавшире(ч): мърдаа
Граа, поне тво Дни(ъ) Тристочи(ъ) Сыно(м) имва,
Сѣвохоть Дни(ъ) моемъ, единаго орѣщи, то
Колми (имвѣ іщевѣ надѣ) ты Сѣмоя
Имѣщаа пять Дв(ѣ) Единоа оних(ъ) нево
хощеши орѣщи: обѣщаѣ Грабинѣ,

Неточію Гаѣ моя Дабы тебѣ единѣ имѣла орѣ
щи, но общѣ Удомѣ, вѣхъ оставлю, ты
Гаѣ моя, и бери вѣ имѣти хлѣбѣши. приѣ
ждѣ въ тая годѣ вѣ вишѣ обѣщавахъ хранити
Призирати аки своѣ твоѣственнѣ. Гдѣ
Дѣ мимошѣшимъ собраія граба полянѣ во
своѣ Доѣ имѣя Доѣтонное Опѣщѣние обраія
Сына врѣхи Сына и Дщерь своѣ имъ Спроѣити
Возвратиія вѣпять.

Рано рамѣ Дѣ общѣ своѣго брату смѣриховита ко
Посѣщѣ баше, Дѣ Копаѣны лѣвѣ вѣ имъ.

Рамѣ Дѣ общѣ баше оразо, тая годѣ и вороѣ
Стомъ вѣмилѣ, и ѣсради предѣ братъ оѣ
ѣго обѣ Дѣ умолиѣ баше, нопаче иѣ, баше
Во Ловѣвъ вещѣ Дѣрнове Нищѣѣ, и Ста
раѣ братъ Оѣ Дѣ своѣго паче вѣ ѣго дворѣ
Ѣ лѣбимѣшиѣ обѣ, ѣщѣе поне Дѣ хранѣ

шеія

лопитеов зверѣ́ и в̀ двоиловными ѧ̀ченіѝ . ѝ о
тѣ́хъ, вратѝ ѡ̀ца своего̀ неиспразднно̀ глаго̀
дѣ́ша баше . ꙗ̀ко живы̀ вѣ́сть доѝ твошѐ оими
лѣ́тъ , слѣпіѝ гдⷭ̀ь смѣри по̀ обы́чаю своимъ
умылѝ пѣ́хати в̀ колѣ́сницѣ ѝ в̀ сѣ́сѣ́ть
солнцо , надѣ́ꙗ поприщь вомногодищи , сего̀ бля
лѣ́ꙗше и . ꙗ̀ко ѡ̀ни , ѡ̀хотницы ѝ говоряне
ѹ̀готовившаго , рамѣ̀ въ небы́ть полѣ́дніѝ , ибо
вѣ́дѣ́ꙗше сѣ́тныѐ бы́тіа , ко нѣ́тры̀ дѣ́
ꙗше ѝ прилѣ́пъ дерзѡ́тіи ради ѝ гнѣ́ꙁдѣ́ше ,
ѝбо ни ѡ̀дна ѹ̀страшнія зверя , но хотѣ́ніе
вѣ́дѣ́ ѡ̀нем , ѝꙗше ѝхитроѣ́ѣ́ ѡ̀бываше .
ꙗ̀ко дондоша пѹ́стыни ѡ̀бѣ́доша пы вспря ди
вия и нехотя в̀ дерзо̀ сти , ѡ̀ бѣ́ая вчатынь ,
тамо втин в рышанне по по̀ди : прочіѝ ж
вѣ́ прѣ́ирѣ́вѣ́тающе ѡ̀ далеча баша , ищ
ше дане въ погрязнѣ́ть вонн , ѝ та ко
рабѣ́ꙗшаго ѡ̀ногомъ , то рамѣ̀ , дѣ́

остатния при дынѣ . и ѣда ни пиꙗ , ни
в одѣжднин ілышахѫ ѧдах, ищѫщѣ да доімемо
нощнаго мрака , да ни стезѧ , нижѣлѫта,
ни раповаго ілѣ, впасть долом, ко дворанѡмь
своимь , нипоеѳ мѣров вомогоша орѫжіи воинѣ,

рано послѣгав рамѧ, хотѣше встрадивна ѹдарити,
стрыа своего ратнице провод .

Блюдящи же и полѣ, и с внезап, взыдоша нан,
проіграѫ! ибо вели ін бѣше , ко поне водѫ мра
зо прѣташе , и сѣлить ивѣтлоить ѧінада , тако
озвѣзд ѧ ко и полномѣсячне , ѣда пѫть ѵнаша
до дом , тогда ѵпвсрадени , и коіноградѣ
словоѣ щѣитвовах . ко поне смери ѧ ко
прѣрвіохо, ѧітрономні и ѵче ѣше , ко ѵ
вто время ощ звѣзд , нога смери горѣ зрѣти
и сотавлѣние звѣзд ѹмотреватн , ѵвидѣвши
вещь дивнѣ ѵ нмнніа , и ѵ ко ѵ

хмоче глаголания Израилю, рамѣ видяще
запное в молчание стрыя своего, притече понеже
взирая нань, чего ради хмоле, видѣвше
смерть Давидо хотяше вины вопрошѣ глаголя
ему: вечери Дни, по сѣ суть одна Давлатова
твоя, и что хощеши испытати и разумѣти
тайны смотрения твоего, рабе семо
явиши, обращая рече Израилю: сѣ
волѣзнены пламанние притѣпи и видь дивное
состояние звѣзд, являющи
образа убиени быть Дни, сего ради трѣпѣше,
тем, видяще нестроение ради мятежа,
по единадня Дня своего вѣпроси в вспоможение,
и вѣлиповечити вовѣшени, рамь Давиде: ни
внадаеши вещь обаче тебе ради смотрение
сѣ, поне паче тещаше подѣ в ничтоже
мышляще, дондеже сѣ тебе

нанамѣновало, сщимъ имъ блѣдна вид бша
онь горящь, сбо паитыри затрѣвающеся водни,
и нанещь ойдоша, рѣчь рамѣнь Ко Дни, тры
своимъ, что бы тщеты Дне, Уисо онѣ
сбуши на намалос время ютрѣбнія, нсдѣлинна
шн Дна орящѣтія, а Ко бли пѣти, да идѣма
въ Кпъ Додо, Траба смѣрясь, и начѣлѣше,
Увиди бо сіа сщимъ, имъ спѣши, и
дѣше что Кбінія, сбуши шоне Уязаша,
Траба сіа вонѣ, рамѣ Ко тобира а Арсуа
вотнѣташе онь, вісѣ слышаша трѣщание
и сапание полвы, вспрь бо дини вѣ гоним
и роарѣнь видя и мало обѣфаше Дним пѣня
щи, Траба смѣри видя сбо воарѣшаія, прием
ратищѣ свое вспорѣ Дием, притѣши хотя и
провоити и вспрь обѣжи надрѣ, стран
пиномъ, нсто Кмо ітремяние овржс, и по
бѣдромъ тѣло ратища Коиія, и Ко

ратницѣ и Дарити випять противѣ грца, и отсто
па на землѣ неможаше одохнути, вѣрьде
хотяше пати лежащаго: рамѣ Дѣтрыя
всего видѣвшя, пор ратницѣ хотяше
провоити, та Кодѣ не Дари ветра, но
оно велие стремление ведѣ ветрь на трыя лежа
щя, Сего невмотри рамѣ, во стремия
пати и Дари ветра попящѣ пресѣ, и прободѣ
да до грца, и та попаде ветрь и неможе
воитати. Увидѣвше рамѣ стрыя всего не
подвижна воитание Мечем Даломоже,
Увидѣвши кровь поливаема, и очи сломлѣ
нѣжща, Дария воплаѣ, и нача да
хотивѣ рыдати и ставати о вещанѣ свое,
да не нѣто смомѣ жестоко сотвори
полюбимаго блгодѣтеля, и ронима блина
ѣви, нача всѣ бѣгати, Здѣ мнѣ рыдати

нанимъ вѣсь, ибо аще надѣтъ мя лѣцы не имѣтъ тѣхъ, увы, орсенна, а коня бы его поне я вобонимъ бѣхъ, ибо сия авамне овѣпра но врата щиа отворенно, аще бѣхъ тыа до до, и во имя его вѣрно навн мѣть воприимѣ, Плачевіяд Іванонь, тѣдь оимосма очивед, Данопе смерти хъ, тѣдящи прелъ пѣть опѣти, Данебѣ втитъ его то, И поне рыдания хъ фатиіа невоможе, тесаше вѣтынъ лѣю плачъ щи, и доп горы вѣюпня, поне аще видя ше Хладе обаче нѣточнъ о коніо питні', Іво Ноівосмъ Іощѣванні' втомъ тѣсні' не мыслаще.

Коніо втѣщеннеприя ра'мъ въ вінцеташ б' Песмли омсѣдзины, Іаже живяше бли Хладеза оно.

Инонідщи Хладе то', или тѣдѣнецъ в памѣнны' Ижгимѣнѣтіа и точнінъ хадящи, Іво видаше ничтоже вправ' Емъ о

ни врѣ Крайныя Двѣ, а отъ по прямо
и Сточныя сташе, мало поне'д вищь в чет
ре, Да в мин, рече Не Двца мслѣдина,
Дне ялатъ орашво, и блолвпи Дороты
Пвода, блороната тыти, и Хо Знамени
ти. Хобычаство имать обычны водворъ,
Поне охода девицъ, нипанов читив поч
таще, паче прстывши ои Ринадчюшаяа,
Рам Дъ Хпрстиянов о Держив печалив не
точив лица видяше, Хонихъ Глаголаниясто
Слышаше, ниже бо то Да Хона подобов Гнаше,
Хо попити Хоневи Давидъ ои можеше хоще.
о нажъ увидѣвши, а Хоимаше преминутив,
ничто придирадянань, Хи Глаголы ея вни
мада, притече Хононъ, и Вдеже и Зарѣд,
Гля Хнем, помѣбятелнъ, что ж Хонны
Спишили, или вищ свя орашилія ѣи обѣды,
Дав Хпъ шоне поѣнета. Се Ѳдѣйни

ты ощутиша сна, и вержа, гадая ю
удаи сть. Да видь в дорогаинъ дг
диць, ияс ю держаше, дрьжа панитто
ах имѣющеся! Отьнеприть слуга притвори вго
нна, Доже ю вершно вісь в градѣмь, ва
ся ионна мнахіа бѣти дг, но и сдва врвіно
ть вісь вприде, ся ю первыа изящнѣшиа
главолы в сѣзи, главщи о пани благолѣпие
твое сравнастіа честнаго до мож блогонравіа
чадство' честь дворина, ради нев ѣствіа
твоего! и вомимо идущи дщиць влѣтыни,
в стоиць да подраітвова ін, нонавники
жиие творишн, о нь ін невида'. Сс
шпоро глѣзеюня, падѣнаполвни, молаінь,
да несаротив понесеть о нанс, понеже
вт ждно' печали сщи, в стоиць прочая
лица, в ро и самого себе невидаше, рече
мелѣзина ѣнем, оітависе с вовратити

и достигнутии можеши, и будеши весь
и исполнень: видь бо апо предрвнее
бо бжие быть, ибо и петры пво о семь
пше в поведа. что тако есть имаше по
стичнути, о семь отвьщавъ ис тма вавр,
ибо еще утвержающа ловтом вомолв,
пшо превовышшиа, да не нипто тогда
оро твого о семь помыслить по кончина, неточию
дабы полъзити моль: паче инославьнии в
пристальшаюся и иметь вратити и маяшеть во
о смерти онаго: сподобляшь твоих
до дабы ти помощи полъзитиимо отв
шеиа, с тма поитинъти имать. То
слыша ищсвое отвъщание благодаряше о, мо
лящи да ловвъствуеть ему, дабы ли тодобы
виноловда своя изъяти моль и дабы ис
дитиа вто имъвъ, дабе полъзитъ
об семже петры сто предь глагола ваго опадантьиша
повеляше.

Мелѣзина обѣщася виѣдну на Коня, а сестри
пять Домъ в Раздатии имѣй, вопроша отца
и Стрыѣвосмь, а Ко и прочи рабиѣсо вопроша
имѣнь. Да отець нисдинь ѣвытиѣ въ
Дстъ, А тие вѣмо ихъ в лицѣ тещи има
те вѣ ищѣщесо: оувѣтиша Столомно
болѣнь имате проводити Дом, и вѣлиѣ
рыдание Погребѣ въДстъ. Да попогре
бени Маѣбунивъ рабѣ пѣтальшатоя от
шати, и остании приятселъ, радѣлати
бодо, тызамъ, и ѣматиневос, Анито
йно по жела Дромъ Ся шалы, и толиѣомно
Дѣрав в Хр Да Ѣлио Кожа Ѣсня в Хр
ѣити можетъ: и зае Глаго ма вомни
я Ѣмъ быти Ѣвлохотѣние племянниѣ в
Тво Маіне ѣволитъ, но о Смящѣ неис
ради, Пакѣ приѣбжание твори, Дабыте
Мебѣ Грамотовъ попѣчативъ Своѣ в Ѣвѣдѣ.

в

оиволѧнїе діанатогїина тлъродны, та Годс
нї сниїлнтъ сто Да бъ рѣ Камнївоими попнїа
ли нї праднли: ѣДа одержиши сиб Дєлав,
јмаши мене ѣаради имѣти вложн, нїонов
толнїи блатта оращ, Добнтнтєб в
прєвнїоганш, имєнє нчитнв вѣхъ Дрєвнрѣ!
нєѣ одержищи въДєра нгоро тано славєнъ
Ко воразѣ вранѣ имъ нєорвтнїя: то Кто
оієтєб в прилєхатн пачє Да Ісон ѣщє
Кто твоєложнѣ в ѣботѣ похощєши нїпытова
јнатн. Сто дщє нєвохощєши вдєржатнїя
нїи Ісвомо ѣши вщє да нєпомьїлиши мнѣ
йтєб имъ прєітнтнїа. Снєботєб в и
вѣтно Да ѣть, Ако по шоро вѣботѣ вдн
Дѣбъ маєін, вмножє ое в Ісбрѣ
бъєін, йвїа Кого ты вєсєлия и блтих
онища бы єін, Сбог ей Клятіа,
Дѣ Ко отонпкода пєщнїя, ни јпытова

воїя Хв Сбот похащеть, Ако вовсмь
совѣт са прилѣжатн обѣщавшемитива
опщенния жслия, опа Сщѣвщи рабаіни
посла, и сто Напсть Напгавиа Ако вло
хѣтіа прійу Додо, ид в в гаіть, радѣни
орѣтіся іопы, інї ипытѣ Дна, Дрѣзнѣ
вотгрѣ Днь бращє придоша.

Ако Траба смрн Убіс вльѣ орѣтіся, При
немѣ вепрь днвні, й Напов жалоітиь Прия
темн погребія.

Видя Сграбинни Ако він рабнстіношіся,
оДнь Вас ниѣдн Знаше, псѣамнога на
Сиб іпады івоими, рабн він Гіпорища вѣбши
Напони ядащє врощя вдывах, нинічто
слышащи вгітыпь твердаемн ўшах.
Поіс два ѣвнд бше іо ваша бръпихъ,
Стѣшєжія нансло, начаша онемъ

стужати, и обыче полящи пово идо домъ
его вездоша. обемъ въслышавши грабинамногобъ
печалиб одержима бяше годы своими. егда при
вездоша и нето мо дворане, но ивсь полежащи
жалоитивпла сахъ они сердоболи бе почеины
раиъ въпла саше, поне тъ, бе печали маше, не
то мо бо потищаго приятеля, но нетъ любимаго
сътавъ своего рождаше: паипритворенни та го
поливающеся следами а потрапитиа ихъ отъдъ
ле сто мо вжи и вси ея велиея мяти до
ити, но ивидяще смотравще нажалоитьбо
зъло его ради тишалына волбиша. егда
чтное погребение сотвориша, и вса см, належа
щада ломногимъ издивение и честно, въпра
таша: грабя бный и мнемъ бертрамъ,
и дъщи сестра его имнемъ блаиста егда
матерь своего рабо имъ бахъ опытити не
требящеся умногаго сорания рабо: глахъ

ради матери, да ты рамъ въ печенных
хлѣбцех, и слѣдъ ради его дворо-
щи, отца своего не повстранятся жити при
дворѣ царѣ Симеонѣ: Симеонъ
матерь свою Дорохотинъ, поне видяше его
сблудившаго. Понехотящи ничто радумѣти
рамъ въ Донецѣ, и инии отщены быша:
глѣщи, а копанины удобѣ ожидати мо
жаше. А ти отщены бѣща, яко ра-
мъ въ Донцѣ, глѣщи вашь мя хо
ще орбити. Вишши въ вишто, и уседо-
ша. Поне рѣсмь призвавъ бяше вышнихъ нас
молити Ана всего бнаго глѣщи: молитвы
Ане. Понеже ихъ хотѣния сіи и сея мысли,
еже во дати мнѣ слѣдъ моя, тако
обѣщание блаженныя памяти отца
моего, и Ана отца твоего, тебѣ вящше
и имѣти заинс. И ежедо то хотяше

земли опрть жадящихъ и сточниковъ, ели
по сна пожеленна отлагнути можеть. єдин
не трабавны слыша, речемъ: Дне братіе
не єсмы глаголи малвиша а вещь єсть, вжеварѣ
о мнѣ имѣте, а дабы работа ваша явитнте.
овщаратъ Дне: єдина сестє жгладо отебе
Дни оряще, єпрошенні намъ дни, и тъ дастъ
не іонволенне вѣхъ дворанъ земнтова,
Пакй Дні єннілитоватвого, и тъдєли грамота
нашне ніправлѣнна а попечатиб твоєв, ніпо
пищутъ ви іволнарѣ Рама наіс іволившні,
тъ а наіемъ прітати ващше жезамокъ
и тъгаіттне мосжелати нехощ, Дн дѣрабя
вны' Аіщ почаіти видяше зд хлѣными
стопи а не немало земли дати имяше,
а опонежде вдрава єспотрєныхъ ихо
тѣннемъ соиволи, Пачежде да на
іс тѣмо хлѣными прітати ващше
не глаше.

Сапо рамх Дови имбриша земль єлнио
да можаше оятии по жед єлнив, и пана
Грамотов Утвердиша

Дн въ трага вны бетрамь доле, твора рамх
дови затрхды со похотвнив желания со, да
да Сем Грамотх попечатив свое попнианнем
вех Дны свои можс рамбритии датолиис
земли сих омбра, єлнио дожс єлнив в
жнии вомоль бъ, єдин мед Дрго привсши,
не єлнио внутрь предвление земли имать бтии
вонтвенны со. в Трав довоноотворна,
и па со порамбрених общарвов попнианн.
Да рамбритслие готолахыа, рамх Дв ид
мантерременн, и Да Дс дож єлнив,
Запрятогаер вжсть доло овлахишие.
Да нев Доити жс пытыни мбритслем
сивло раза, ольне протини бъша врамовше

а Коіне много раіпоѧнне Земли оятни имаше,
вохотѣвша преды Сѣмъ Дни, и вытинти
Коеждаи рамѧ въ Грамоты Дни літвова,
вразумѣвша а Коіне рѣзанне небаше во бранѣнно
По опніанном, у Дни Своего, полтітища
Сѣ, Коже онов та Комного овѣсти, а Ко
проіпранітво Коданнв Граѧ и Городѧ прѣи
лищітвова. что Да Граѧ в пов вдаша рсе:
а Коне нитож ѣсть протинно, та Коіохра
нено Грамот в пайсроітвенно пріятель: да
вѫ Да бы тамо вов Сподзова. что либо
Стось Земѣя вмыин. поіе прідграмѧ,
вподари Граѧ в отолищѣ Дарованни, обѣщаѧ
Сѣ вов Споіѣшѣ вѣти, аѣщѣ Граѧ
разѣм в а Конитож заіѣдѣ Сѣ, даѧ,
Горамѧ Дорохотив наідѣріта.
ВО отрве бранщитеи Конітонѫ Жа
Дѣщи Дабѣ лобѣщѧ Своб посѣтилѣ.

Сия увидевши сто, бящеть вто время впредь
ле церковь, слуша литургию ранно, зрвте и
хвьсть и осто попсчении всми глаголашими сло
вы блгодари, мно жде и точнии радостто
а ко в бо воивос' облати имаше, на ко
в вансиио можашеся Мамо дати видвти,
и во предо та ко вта живаше тамо, а ко
едва можаше в стоинсь вщими временем
видвти: и стамо а ко ништоже неявитно
можаше и вщи что видв, ащ тамо приспв
мелвзина двгитны держаше, сто вшорвло
самоу видв, сда сеся внидедо свтилща.
и во ащ тамо лвсточив явлашеся ижс
в ыть вла ком, знемь: обачетамо
ле свведомыа полаты и церкви бъша,
ижс ништо видвти можаше, ащ ле
иволе мелвзины: и вшедша двде
видах, ле тамо доти болжия, ута ко

ничто же видяще что быть: о чудо бывшее
мнѣние вораите. Аще бы тамо мечты
ранна, или страшилища нощная живахуся.
Ибо вѣда страшахуся. Да что тамо видят.
Или страва бутра племанныя рамходов,
Та ко оіе повѣваше. а ко тамо о кресть
Камени, приіточныя зіяніе пребываху:
Та ко да ко слыша рамодь, боящася,
Да нечто ко изъмить: Да нев воівтилище
Вще видѣвше ораны нечистны ложь лиіотда
ние, та ко и готоіни дѣте. Еще нуда
ще вздоръ: ко вѣщуюи вида блочинное
строіне, воіска ко иобинне, слышащи доітоное
воіпѣване, нѣтинное словоловіе бжіе, вид б
ічистныя о об мужествомъ добр вѣраще
нныя, и ко вѣчтание свивняше,
ко вопроіи всея любезнѣишна, о чудх
ли сіе человѣ, дша, и ко нѣіпони

ния царіова наіемъ живите сіть, и ни полаты и ни
зла вчера нощи дыхо, рамбращи землю: она
немъ все: сня вія я днешни лиша будзавемос'.
Нопоне аіама в влаіти твос' вдахія, сні'дін
ужо Аемои потвоіють, и'та попривиюь
вівъ Аіеб, опи сіть попривани да іло Аіо
нение Ане' пріт'іпиша, оАабини все: доке
ли іеб Аіьбъ, и'вами владъ, Аіопоежс
нив вдахія Дн', принежгда видите ташщ',
хощ' оАъ, Аабите сто въдона имъли,
и'Сминъ Аолжнъ пріиа' іотворили а Аіо
вашем' обычномъ Дн', поне жгнъ нашо
земъ житсіве'емъ, и'поне жгнъ уже
Аовбіть. Аотіоно Аабите зъ Аілно
сомнов! Начаіство сто знали! Сні жс
ві Аіонгние вдравшс, во дона Аіа
себ придаша, и' единъ подругомъ Ане'
и' Аіще, вірноіть и'послошание обіщаша.

Како іоаннъ йоѵѣѣдованіе ісѵслѣдниковъ имѣваше о начатіи брата

Рамъ. Дѣва ко брѣвіѵѣ въ вжніі трошніе двоіа
ста годъ дѣвицы іѵоса а ко ѵидѣ чинны,
ѣ смоѵаше вѣ ісѵо вмѣсты почитати, но
о ПТѣ сѵѣ вѣлѣ дѣлѣніе ваше, а ко Тамо
Предъ дѣвы ісѵщи, ничто тако ѵово ѵидѣ, но
о прочіи слышаше. а коиъ ПОгнь нѣто дѣла
шеся, ѵбаче ничто ѵ ѵѣытно йобытно дѣто ѵи
дѣ, Ѳ ради Сѵѣ ѵіѣ въ ѵдѣлящеся, Ісѵ
мелѣдниі ѵидѣ ѵши Та ко дѣнь рече:
ѵидѣ дорѣ, а коиъ въ голѣніа идѣ въ
мо Снѣѵіанимъ ѵдѣлѣніемъ ѵ ѣти сіть, ѵ ѵсіи
хотѣніе хотѣ о сіи ѵдати обѣѵязаніе
Пр придатіа моего, ѵ ойѣѵытно ѵѣ
да ко Сѵе тебѣ ѵсѣдно, паче
Ѳго храніти ѵможіши, донеліѣіти
нн ѵ дѣши мѣ мо! ѵ ѵѣща раѵдѣ!

Митиваа дѣла, а что в политвос дѣимоса
быти, она смѣрче: Сълѣтимы нищєвмь
обычае, но ѣда на пєвитєр блоловєние подаѣ.
По обычаѣ хртиа́нѣмь. тогда даѣ дѣѣ в
поволитвос, и тако ащєщаѣи сѣмь бѣпори,
возови имь ѣда твосто, и прочихь приятєле
твои, и ѡгь, глѣно пєчѣѣтвишихь, вприѣ-
щи поѣдвлоь: а ѡ блолѣѣа дѣтаѣо
дїавль бєрдѣмь бѣдѣѣ и обѣйѣ в похоѣ
нив ло, а ко на ѡтѣ ниподаѣ опаса
тиа в корѣны, тогдѣмо даѣе ѣ вѣѣно вѣда,
а ко хоѣѣ вприѣщи поѣдвлоь имаѣ при
вѣѣтвова. рамѣ видѣ ѣлѣѣносѣѣи
рєчєнїе, ѣрвѣно вѣрныѣь глаголо, ѡвѣща
ѣоѣѣи дѣѣи ѣотов, и ко врєченномь вре
мєни приѣѣѣи. Вѣсе ѣда лѣбѣвѣнсѣ.
И вєлисѣ пєчалиѣ рамѣнїа, а вѣе плоѣи
єровиѣѣе, ѣда ѣ своѣо подравда
щи рєчє: Митиды ѣне, поѣєжѣѣсѣ в

Дн҃ра сѣмь , праведно мнѣтимия , и҃ а҃ годѣ
вѣсь в҃ о҃ . а҃ хотѣ в҃ дн҃ мосмь , начата
дѣла мосго бѣ҃ явѣ , и҃ о҃мосмь прѣпрiятiѣ҃ма
совѣт҃ , отѣсь бѣ҃ сѣ҃ла , молѣ оубѣ҃ .
а҃ бѣ҃ сѣ҃ о҃ правѣдны тѣ в҃ подвижщи на
мѧ , и҃бомѣ оубѣ҃ тѣ та҃ ѳдарова ,
и҃ бѣ҃ полѣна сотвори . а҃ ѳщѣ прѣдра
iна дама дѣва волѣти , бѣ҃ сѣ҃ла
и҃ нато ѳромѣ мѣне и҃мѣти . а҃ мно҃ми
винами а҃ѳ҃ привлечѣ а҃ѳ҃ о҃ѳщи
бѣ҃ сѣмѣхѣ , бѣ҃ и҃ поѣ҃тинѣ в҃ хотѣхѣ ,
Тачѣ҃ ради винѣ , а҃ѳ҃ iраiот в҃ да
бѣ҃ сидина граѣ҃стiа , мнѣ҃ же та҃ ѳдѣ .
а҃ѳ҃ и҃ѳдоiтiѣ бѣ҃ сидина прѣвѣдѣтѣ ,
и҃мѣнiѣ҃ащѣ и҃ нѣчiтадѣ ѳвачѣ и҃ѳдоiмѣрiти
моѣ҃да , та҃ѳ҃ и҃ѳбидѣщѣ ся и҃мѣнiѣ҃ бѣ҃ с
ѳрѣвѣ оѣ҃ , и҃ та҃ѳ҃ и҃ѳ ради винѣ҃ащѣ бѣ҃ѳ
роiтво да҃ доiдѣ нѣвѣмѣ ѳбiти ѳ҃ѳ҃ да ,
тосмь вѣда природѣ҃ добродѣтѣ , ѵже҃

оубѣи его ради тебе Анамолъ, дамъ ти
ради любви моея, сію
Поятии конїточнїи, да дѣщи
дѣщи понесутъ ко мнѣ матери твоея,
ѥпно здѣсь Петров: Въ уповании на Гда
Бга, да ко тамо тѣ Гдь отвѣщаетъ въ ѹдо
шїи. Даже Гдь трава оладѣзѣ дамъ в
нїнїе Услыша, онемъ ощ разумѣвша ѡ Дх
ѣ тамо блыи дѣи живахъ, всѣ добра мудра,
бодїя, да нѣсто въ тамо йздѣвно, йбо
ѡ древнихъ, мстанїанѣвшїа прѣбываху тамо,
ѡ воломанѣшїи бодїя ѡвад, да сами бгомъ
тотворимїи сїе лѣпотїи. Паче овѣща
рамъ. Литивъ Дѣне, и воли ты Гдь
вѣдати, да ко вїнтнї лїтїшаїа, их
нѣчто видѣша, да тамо йвѣтно вѣде,
йдѣвъ Дѣнїя притомъ камни обитаѣ словѣсъ,
и Дамоу бѣлочитїе ѹбѣтаѣ Дѣни, тѣ Гдѣвно

ипрочими Данаин заводу вспѣшествовати имаши,
а Хотин' ви и ѡ Сто Памо тодахъ лини
ща а ипрочихъ в Кас привле дона, в Ци
гто видѣвши. Тѣнь граба множае вид вина
ради года, в Рожли Данов я ради. чепи или
Уппѣшина ѡбѣща похот вниъ сто: Гѣ,
хлапець, и Сѣтр та Ко Динъ привлещи
Да чипра ди сто ППо мо шпѣтвовали. по
Завѣща Тѣнь граба вѣвъ рабанъ, давло
нед вѣдъ вранше Устоватіа набра въ вопр
жени в платочинъ в. Гѣа Пано Грабина го
вѣвъ ранными Двами Пѣгах, хоми. Сда
ли вѣх, и Сточница, увидѣша вели а пресна
Дым, ѡбѣня, вона опѣчена ѡ Маіа находах,
или вин' хлѣбе Поварны, пін и хотелъ и прочая
в Сдная Готолдах, Слышашеся, Увидѣ
Граба и Гѣа Ко ПОрѣченном, в Вѣтш
ѣпъ, в Начаша дивитіа Сѣм, что
бы не в Сповѣдомогобло ежѣ дюнашеся

вѣтыни то҃ чловѣчьскаго и истиннаго видѣния.

Іѡаннъ же Христомъ многажды въ двоемыслиѣ сего
ити своя приведшимъ.

Пришедъ вѣщество размышлѣнїи, видѣвша Гра
дящи Христова полиелеа мѧжа, приведшаго одѣянны,
тинѣ же Градѣвшаяся видѣнїи, двоемыслиѣ ихъ
въ Фарисейскыихъ ѻбщинѣ мудрецы, Свѣтильница,
а Противо Іоаннѣ и дѣщи преѣдорнѣ въ Иерусалимѣ,
пришѣдшихъ же по Христа въ четинѣ Его послѣ
прочихъ Христовыихъ, тамо же и Фарисеи Градящи
Христа и прочихъ въ Іерусалимѣ.

Что вѣ бѣше видѣвшее очистивъ Христа да
очистивъ Пасхи Іудейскыя, въ Полиелеѣ
Градѣ сѣдя Маѳо Іоаннѣ, и Пасхѣ Іисусе
Спасе въ Градѣ Іерусалимѣ внидоша, и въ Ве
ѳанїи требованїи и благословенїя много отто
ванно бѣше. По Іисусѣ Христѣ въ Іерусалимѣ
пришѣ, тогда Іоаннѣ Іисусѣ внидоша

вьцрковь, онеже нынѣ тамо видяще. Сида
бо бяше в камени главѣ, исходом в нѣбенна
вне же столпо и обилие в храмѣхъ злата и сребра
бысть; тамо же на црковь онаго имяше епископа,
Его обрѣтъ в многое множество дхоны тоих,
неже в приходы свои изнаменитое прѣпита
ние о Христѣ дающи милостыни имах, тѣх зва
ще ралипи многи избранныя повѣсть,
обычай бо бѣ дьявола искушати ловца в ону, об
ычно пришли бяху к дому, приналежащу.
овѣщаша главѣ яко в камницы дѣв,
милостыню бах, нынѣ же питомищи олежа
щих с, но никтоже тѣм бяше ловящих
о Христѣ тамо пригдоша, главѣ Богомь
тамо древни: ибо познаша нѣкто
яко точию родящая зубъ. Паче
обычение бяше, самъ епископъ обѣщаша,
то обычение ралипа зваща начаша

повѣхъ раѣтоянніхъ между наместами
а҃ѳ и҃ранна предѣлахъ. Донели волѣтоша
доітолѣ: Кимъ҃ милѡзина приставимъ
ѳ҃ старыхъ и҃ вѣтхихъ, и҃ бдинов҃ храм
шенныхъ, ворвне всима можѳ потоянныхъ,
ни҃ впрвѣ вшеше впрвѣ внѣшни҃ и҃ прѣтѣшни҃ на
метъ, во҃ бѣговонномъ гоіте почерпати повелѣ
ша: Ѳ҃ва волианнѣ, и҃тно и рѣчнипло
дахъ, бѣхъ года Гдни҃ чітны, ѕ҃ вло в҃ свѣтѣ
ѳ҃ бѣнїихъ. ѳ҃ланда в҃ и҃ гоіти велиімъ
Ѡ҃ивлѣнне смотрѣхъ, ѡ҃ивлѣщнѧ нѣтто
чюдимъ, ѡ҃ѳ҃ѣ҃ѣ҃ѣ

достоль погадѣть, сматрив и сѣтров всѣ,
Посмѣ прочи' Гдне иже, та собѣ коро
повицы ломвшто достоиномѣ, вѣмѣ почин, до
стоянна своего тако бише расположѣ. и дони
сдинѣ вѣнихъ отнимоше, да комѣ
итомѣ чисто вѣлѣчна была, иво тни' хи
ихъ располатах, гоите' смы ворвше, о
точивзраще, по навах лицѣ достоинство тако
издѣцы вадѣ полно надѣлѣ вѣ
ходѣ ими собѣщанна, нелибѣ кто' сдва
бы смѣ тако довать моѣ. сда вво волго
ша Гоите вовѣхъ нашта начаша прѣставля
ти драгоцѣнны сладоите' лбо честна брашна
до вѣмѣ дивитна, о, нцемно ое
прѣлищство вто' хстыни орбтаетна, паче
сда ѣвидѣша ралина апитна, ивотамо
мно раличе ви тако добно бише, аноншно
можшестите воспомян, сго дѣ авѣе мно адо

Побѣдила некимъ сѣдаѣ во ѳесли . Кой бѣ мно
нна ношашеѣа мѣшпателово вино и бранное , ма
мазина , вино рѣшое , и прода Аристаа питиа
а Родопол неможахъ понатиа , пивщеѣще
велимъ во обиле , Рѣкоша тоимъ ѡни ѡ нѣго во
ныя и тоѣнѣши проливалиа , вѣаномъ довоно баше
питии с ѡмъ , да бъ быть тапорабо а Ро гоіподиа ,
Сѣмъ же новѣ ѣтолъ лежащи , вѣа толы при
зираше , на каа гоіпо да ѣтбшами будитъ ида
бы вѣа въ бѣтыѣнна Сѣ повелѣва прике
ітіи Рѣчемъ бы желание сѣо вѣело , толно о
питіи рѣлно и браше , и тако пивще ѣтбша
хѣа . Сѣже ѣтбщенна много приножиша
пиране , и бо попировани и сполнша вѣсели а ,
И Рѣкоша кимо ванив , дрѣзи же иворимъ
и тѣченимъ бѣтрѣмишаа , мѣжемъ воннии ,
Паче гоіподиа вѣнолѣпымъ волѣбнѣаіте
чение или борѣние . Сѣгтбо ради , ако
вѣа гото ва бѣх тамо , Рони , вѣонда .

Копия. Аще ю Давша вътвшние, и бѣ
прочіи своя оставше имотрети идоша воинши
стѣнніи а мнѣніи ю давана бѣша, данеѣ
Дстъ ѣдѣ, вспомѣнаніе: ибо пре блговѣпы
множіство Дѣвъ таше вноты хотащеіа
Указати славномногаго попеченна прилатах,
Да единъ Дрѣтаго презрѣе, и бо та Кодсвань
хоташе приобрѣсти ѣтваре Дратащѣнныхъ,
и Кмѣлдина Дѣвица обѣщаа дати, но
раѣмъ Дъ самъ а приобрѣте. ЕДа Кесеѣ пре
Клонашеіа Дань оставше трѣды оныа Ко
ітол ѣпранахѣіа, и блѣть и обилна а
вечера по Дона а обѣ ѣ доспѣтиаго чаіа бо
щи, Поне же начашеіа липовання а пре
бѣваѣ и ны Довѣть. чоіподинъ граба по
тиѣшніи и прочіи вѣлѣможніи чоіподне смотриша
плаіанніи пать чаіо щи, По проводѣніи
бахъ доложніи, обаче вино Кѣно предъ проводиша

Дѣяніе мєлѣзни долоѫницы сія, я бѣше
поіѣланна Украшєнїѧ, вѣдражѣвнномъ
вишєнномъ храмѣтнї.

Какω мєлѣзина положїя храмъ, и какω
тоя ѡщи перворѡна ѡбрѣтша имѣщи вогрєве
сына.

Грабя іпотнїр снєхотяшє йти вѡвложницу
донєлѣжєбъ храмѣда іротївнннаа свобо ѣжєъ
мєлѣзинов наложи нєвидъ, ѡ ію йпрочїѧ го
споднє іой волиша, та ѡдѣжа грабина ію
тнєр іпрочїмї ржами проводи долоницы дѣв,
мєлѣзину, данєа ѣвшєши, ѵвидѣша храмъ
шадложнїа, ѵстоях ѡаѣтолъ, фїа
лы ѡбравїнаго злата, ѡанїжє ралинныа
бах, по ѳнты, иныа бах, ѡнтиннаго адамаи,
йныа ѡмара, ѧкоже вєлїе чудєлєнніе бѣше.
бах, та ѡдѣжа ѧши. и инїихи ѡчнта зла
ви ралины бловонні раіворєнїа бах, ѵрє

питие ѥ҃ѣстомо оувеселяше, ѥ҃ѡпачемно
оле ѹтрєвлаше издравѣ ѣтворяше, тамо
паши попрàлєни бѣхѫ, ижѥ ѓотѣ пасе волѣбища
о вѣкѣ ѹбитѣ ѧ водни имàхѫ, ибо вещми
сими нєтѡмо ѹтрєвлѧхѫ нопоѣлѧхѫ. в сѫ
о ѥ҃ѡдаѣтражєнна ѡвлѣнàхѫ внамєтнїи ѓра
дно, внемже ложе поѣтлàнно бàше, обрѣтѣ
єго намєт, ѥ҃ѣже поѣтєнныѥ дєвицы мгдѣ
зины, вобранàщє тамо прочїмѣ вход.
єдà бныà сиа волѣшà, ѥ҃ѣже ѧграбѧѣ ѓотѣ
сѣпà впѣ ѣ҃ѣ пола во будàннї вѣтѣтєномѣ,
ижѥ ѣтѣ ѣ҃ѣгословєнне подàщи ѡполдàше ѧ
и ѥ҃ѡбàше, жєлàщи и вѣто пражєнї мнбй
ѣ҃ѣ, и ѣ҃ѣго плодовиты ѳ҃ѣ, ѥ҃ѣчєло ви
ѣтàщнї влонищ вряшà àмнь. По
ѓрєграбàнни издàдѣ и ѓѣ вжєлàщи ѣ҃ѣолѣ
ѹчєнна вобѣломѣ здравї мнòгàго ѳ҃ѣ, п҃ѣжи
тиѧ, поне паши ѳ҃ѣх ѓрабина ѓотѣ, по

вїи входящепривѣтствованїи благополученїи,
и подающи имъ благопрїпочивание. сїинни па
ки сопляшанне, другїи ковонитвлонница
ходахъ, ибо полонницы, вѣлие множество на
мѣсто протяжно бяше, инїи, и дѣ в своениполо
женне имахъ, тамо и потшеля своя. граба ло
тнебѣ проводнѣ до обсонаго намет, тамоду
и матерь по здовицѣ своѣ, и прочнихъ Господа
вѣлиславы, обсоныа намѣты прѣвъ нала
ченныя бях. Да вподконшаа вїи. а ко
нединъ отпалпнга внамет в. то, нагамель
зина въ Гдни новобрачномъ Восм Глаши,
лѣвснѣвшинмо рамѣ, и брата Сов
опачйны имѣти в дрвпли и вѣрна мдоа,
молѣтва, да ѣстоповане мое в Смъпрѣ
нтитъ мнѣ, да ѣснитъ благополѣче
нидѣтвосто, имже тда Дѣ въ дарова,
ѣсобрѣхнидародн, вѣюпомнидѣ, и ѣ
лобдобрнидѣ твосто в скорвпобѣдиши, о

рамотрѣвати прилѣжитьми. да сто плавь
твоє дорв сотвориши, в мисіи нн в предѣлѣх
вѣмь и свѧтителе и вѣсѣмь нимь сохранимь ве
тны лиць и повѣрь, нотаподѣ немь веро мо
трѣвати подобаетъ онь пребывлхв; вѣ
мисіи сотвори, да тебѣ вѣсталитвоє вѣсе
лившисѧ на вѣкы порѣчіѧ, поимь вѣ ставо,
да нипоѣда омь в вовѣки вѣбоѣ вохощѣши
знати, или и пытовати, и нитаподѣ
вѣидѣти: ибой тинно и в брно слово а ко по
споро вѣидишима в вѣбоѣ, топаши внѣзаи,
по вѣишима и ѣя вїа блаа, идошташи иже
внаѣ вдне придти сомнов бати ѣіть бѣ.
Сѣ ради ащє прѣнерѣжѣши свѣлатв,
сохранити, обаче сѣ блихь твоїхь нѣнера,
и миѣ та ко превопѣсѣнно ѣмать лѣти
и дятвоє, а коивпрѣнихь родителѣхь
твоихь ѣнпосѣ мвров можѣть авитпиа.

и́тако многа блага твоя и ва ѓ҃ства и҃ ѓ҃тцьства твоя, ѓ҃ако́ мало́ вещи повѣ́шнѣя: ѡ҃ще́ѕ
ма въ҃ѕботѣ видѣти ѓ҃спожелаеши, домрѣти
ѓ҃ниша́ гда҃ зла по҃тѣ́пѣти и҃мѣ҃ть ѡ҃шюро
ѓ҃ма ѓ҃видиши въ҃ѕботу, а҃ѣ҃ ѡ҃ сѣ҃ мно
жае видѣти ма неи҃маши, ѓ҃ни҃ѣ по҃ѓ҃
биши ва ѓ҃ства гда҃ твоя, и҃ни҃ѣ твоя та҃ко
вѣ́ѕор ѓ҃раѣ҃ѕиши а҃ ѓ҃ниѣ҃ѕѣ҃ѣ҃ѣ҃

Первое чинъ, о сторъ благополучии низъ
Услыши мя.

Колико время вселися раб҃ду Божо смерзиновлять,
и како тогда отъ пяти и како трудолю
зани

Во втрие вселимъ благочинне выводимы бяхъ,
понихъ пяти обина а брашна а, и отъ
шения различна а бяхъ, о сащесъ и читати
тинъ в продолжила лия наша и торна,
та моине в праще вспоминаемъ, превываше
го сне тобе вдование врагомъ и обилие пяна
дяять дни. Тосемъ вда отъ готовишася
тогда Богомъ, благодараше и раб҃дъ четъ
и мерзина, пасе трапезе постнотомъ, хлебъ
матерство и прогимъ вс, и консвогнушашася
наимъ пятынъ пищи пить, гнимъ и лица
тиде своемъ сни брашъ брашъ почити, моля
щи дане вонодчетъ што нана, ащесто

Непохотливыя и нетокмовныя. Пи семь
паки притекоша к нему нравом и прехитрости
ю одаянны, несыще оболстительныя мелодины свои,
драгоценныя вещи, обаяющи смысленны мелодиною
раздаваяся а медоточите, дабящи и дары, яко
подобоимство его. Первый убо грабитель
финикиянин великаго ока злата, грабинома
три его нравом Запон, обыкоря рамена на
струны, камение многоухищренного дела, а кровин
ница а рибол всима единогласного лютни к
ложества. Девящ грабино венец драгаго
камения, во оправленца пролятого многодуши
новно в прочимь раздаваше, а кровинищу во
богатитву посрамляюща, водавши благодарение
зачеть, и заимцевое премногое облищение возвра
тищася в домы своя. Рамена же проводи граб
потисного дворца его. Тобо паки уни во
вратися ко ложе жены своея в орбите утрудь
шеся окаяти собирателем ловлюваящи, и в

что и маше быти положено, и очаити повсѣдъ
щи пищѣ, якоже параличныхъ, и дрѣ
мѣнию в пиѣти имахъ, обѣщавающимъ
людемъ, яко, тако Богъ изволитъ, в нощи ѣдо
ше подъ полъ, стѣми громотами полом
ленными: ини же яко единъ толико
отъ работною приведоша, яко единъ бра
тишка исцѣлѣвша, и паче намрежи
замирения, ини же предстоящая, еже
глаголаше нѣкто, отъ нихъ, отъ ини же
ѣдущихъ, опѣщахъ, ради множества вапна
и кирпича, дрѣзѣ копаша намрежи
ро, и выпаша ва и имяше быти отъ ѣст
ственыя страхъ. Ини же въ зимахъ
основания копѣтна, и се бысть лесо
отставление града лозани. Прочи они на
мѣнь наитонно ладящи, вноша, располагаю
щеся дина камение навѣпы, дрѣве наслани,

третие Ростиславнам Градиим, Ко
Зане в Столпишстве бяше, зъло второе года
лѣтъ горѣ, внегда Источнии владѣющи
Градьнъ лѣтъ паче наитошнимъ власть
Замышающия и Двое Гопожи мєлѣзина
Заключаша в Свои: ибо тамо обышла
бяше Скатница нимъ Свѣтящи.

Рамомєлѣзина Гпрвато сына вторад Блозани
Гловитъ, и Карече и Урисонъ.

Ш-с Стѣны Градина начаша, и в Ноина
твердыни Ворати, о Крѣтъ Сѣ, обаче ва
шее Гшщанне бяше о Коло Города, Огра
жилища, Козане недоіпонть вновь в
Стѣна жити, мєлѣзинъ Гприпѣ ваше врема
Ровина, Сорѣжи храмин, Дрєванъ, Сия
єдва очистия, и Сприд врема, Анороди
Ворона сына, іего о Крѣстити да, Урисо
Мо' аще бяше ворати Добра, іоіта во прѣвый, обаче

ходя образо блять, имаше во лице одина уные
тинно, дин паки блять праотаполица, а ко
єдино имаше чрино, второе зелено, уть
баше зело широки, ухъ долгихъ, нос ко
быть благообразенъ, такоже и сребрелюбивъ,
вратны же блех нетокмо ины но и брата
бы, а ко прочее видимъ блудное бо,
И ходяше они проходяше: матерь сомель
зина во таши ороденна орогата, полосе въ
водѣ. Повелѣ затворити врата ины в люцыи пре
пыхъ привратѣхъ городѣхъ, и нарече в потаенныи
гоглядата, ибо нанеже страхоже и трехаходе но
щию отлагаще ощетиноватыя, горо шара
лозана имена: очастимяне своего: и ради
и. Поне время наревыся лозатини. Лить зво
в селе ходяще, ввелѣ в врата ного мелодзи
ная, с внезапнаго ради явления, а ко при
ой не. Ничто слышаше, немал бяше паки
хождение баше: обилно богатство да о ходѣ
е и имѣя: но мно а ше

Удивлении бяше вси, а Ирод вонзе внезапу
Пакость вдасть и первопрестолнику Иоанну главу
и тогда: плоти и они слышах, а Христа
Иоанна хотяше зачати, мнях, а тогда
начала вещь готовити, в то время Ирод
иудейский, отроди и отпусти, мнях, по человецех
зайтоль быть сдва тому совершитися. Пря
хождя меж собою многи, а Христа нигде ино
сть то Иоанна вмерть зде в совершитися,
Монтьюсь словеси божия годяся навести,
и Пакость много готово намбить в семь поста
вила. Пакомелодина матерь приближных
множество имяше, а тогда сдва можах, вме
стити Ирода, сдва ви иноземця вградни
сты. Дань, стыя стра[ст]ныя до свадьбе
вом, приближаше Иоанна, ибо нищи
Градахуся свадьбе, и вищыи Хри
стиане ломах, подаяше, о вис[ш]ем, по
Пакость же зде владыце: мелодина неции
ти

вѣщихъ требованіи, имѣшеработнно овѣду
много, тиждъ приходахъ, дорвѣ врѣменныхъ
пѣнязѣ ради, ибо вѣщи дѣнь платишя
чтоколѣмъ належаше. паче, ибо дѣлаша
порамѣрениѣ вѣ чтоѣ работнии восди
дѣнь хотяше дѣлати, ежѣ дѣва дѣвма
дѣнма совршити мозѣ, и нищее поиѣ
шѣние тако сотвори, и по вѣлѣнии
ние не збло вратно врѣмени потаи
сѣплодѣ мѣздини вродѣнии сно, и
мнозѣи земли приѣти ради раширѣниа
градованиа прѣнихъ градо тацкое широ
ко.

Пюдѣ мѣздина, ѣлосѣваго ихождаше, и ѣс.
Дрѣгое родѣние приѣбѣсѣ, начаѣ подѣи, ѣвосѣ глаи
Добимиче нѣдасть на пѣщина опалѣбѣ, дача
до надѣ вѣтѣе. зане толико много имѣ
радати: ибо не ѣго шонѣла единомѣ:

2р

и Дрѣбосъ приложатіа вми, и что знати.
Нѣтаноли будетъ вовѣдо что! и тако трѣбъ
на сѣть о Семъ попеченіе прилагати, да при
ятіа земли впятыни Сиѣ вѣтолъ
читіа можетъ: рамядъ слыша, волю го
поже своея. Закеже вопобилі ничтоже о нодъ
ваше, нача о Семъ и пытовати, а Ро Сія
пятыни и прочіа го разтоянія вѣпи Ла
поприщемь, и во Дрѣбъ заплати толиколъ
шеро Ди ів вдомія., тоіпожа мелѣзина родь
ши сына втораго, и имѣнова и, Гедеонъ, ибо
бяше вѣми чрна лица а Сиѣ пламянна,
обачеже во Своритъ лѣпа и Дорона. вота
оболѣни своея нача здати Гра прѣпѣ, ина
рече и фавіятъ, и Сподавши твердынѣзъ
ло прѣпи нава в маме. приежѣ Город в оно
ва мятрь прѣны вовалѣ мтри бжіи, велиимъ
нѣдивѣніе, то и поневрѣма малеѣнарицѣ.
ова по Сто ночашеся, авіе Гоподъ мелѣзина

сына повиси, и провиси тио; Єдиноединно имаше вліочаїсе, не дрѣзое, вовпроцеташе блѣзрачи, поіе вітавши оволѣвни основатра портвны, попричетырѣ олозани, прине жеторо првпоитив вѣтвердѣ силироскль, тапоедѣрада зонитъ прерви, года моіть вламенны. Єдное авіе го прилижиня роди чѣвертаго сына, имене Антонии: Єимаше налицы лапълвовѣпло ти ваше доматы, и панопте лвовѣ, одѣ возрвнив страшнаго тано ваше, ано што нанго возрвв отрпта, и вонѣтаваше ся вне сила велия подроіпи! Остраны дѣле поіте время наѣт в лава вѣщѣ бѣли, иро вле хѣжитваство знамения ѣть. поіе ынъ в второ роди авіе гоіпожа хелвѣ сына ѣвнваго хедного ичело посреди гточнь ѣдино ѣ ромъ ща, вовіе прочее дорвираина точтотвоя ше ни в ѣлыши, ісмоиленова рѣнардѣв.

Тогда ради говоря, сих бяше здѣ общее житие въ вѣрѣ
дивия, сего бяше нравы кротцыи вобычаи:
тогда ради бѣдныя творяше печални, и градъ весь
во бле воинство, сие сего бяше нам, и свободно
и подобно Христовѣ своея годословяше, злобныя
нищеты никто они ядяше, немощителя
нищеватою утвори о семъ нищь, и былыши. Обаче
нѣкто, прочимъ немалѣшее томление себѣ имѣ,
ибо мнитъ о храны его матере года ималгро
мнова отнемъ годъ, внегоже до-р. братии
промѣрабо и вмнитре дѣлах, паче братом
своего рождо, и вто время бяше тамо. Отц
мно, печа отцъ его имаше рамѣ, ижде
свое мелѣдинъ его ради здѣ чаяше, и поиде
ворови гнѣванъ, ихо обѣщания его
сохрани, его ради да лишенъ быть, и вѣкъ
вѣчнея, осемъ и былыши. Поиде
родо-д. ына, и прова и, фрамѣ,
сѣ бяше вбраито и добро краемъ, тогда до

наноѣ имаше знамение доимать влы вочаго:
Общ вобноитин видѣшеся бѣтимъ мѣръ нимѣрень
обаче зѣвѣнде. о Сѣмѣнѣ слышимъ. По
нероди оимаю имаше третие о Ко погребѣла
его прова Горибала, Сприлонимыць вобвіѣ
подлы. Да породи дсватаюына. о Трѣтиѣо
Дитери: Сбяше збло изѣщны воинъ, о Сто
славны доблѣхъ поіне врема Китталіа инѣбуд
слава и вѣбінѣхъ повѣ. поіеродн дѣбатаю
Сто прова имсне отсѣчни рамѣнъ, то бяше
фортіни храба. Урисѣ ыгнъ перѣ вораіщні
влѣта. Ще нѣ у ювершенітва Доіти, обаче
хотѣне бяше Сторение, ибо вѣ и граніа бло
вобноитн та мо воинни оразо лвах: Да
Доіпъ і Нѣлѣта проче Сможаше
Держати, Коіоталіа зѣисно братомъ
и бѣть трѣтні поне: Начаша молити матѣ
Дан поіѣти, и поможетъ в Сиаподѣ и
Аморі юбловш и пораль молѣ плытими

видѣти, и пити благословение отъ
Бога: мелзина имѣющи спасение
сотворшаго ю, Бога сыны своя храбрити
учити вночаше, вонмя немыслаше достати
наво главіе, и попачи ни рече: Зане вамъ лѣ
бенбиша да гадаю моя ітѫжня, логовище вдо
вѣ мужѣ исхащете валатиа, и попачи
впрагате умъ ва дочинѣ воинномъ! Ба
и сточи Богъ ва вобранати имѣти, ва
дома здѣлати, напо млодѣщемъ твора, и по
пачи в Богъ помощи ва гнанъ ихотѣнемъ,
а до вшор бѣсания вое по пѣшите, подѣлом,
ли, и пиполом, вдо вѣ, и абие повѣ вѣ пораль
совѣ и бѣлие уготовати, и много броня нѣдня,
Ба Бѣнно и маше лѣщи мѫжѣ впредѣ бѣ
воемъ полагании, Баши и злата и дра
доволно, Бо, отъ врѣда и, и попританищ,
Проводи, ѫславщи Богъ тъ Ѣдь бѣ
Пожѣлание и сотворилъ вчею здование
и маше, а до бѣвшие онии пониѣ

Снѣ с раіпроіпѣрше в бтрила, бл҃гимъ вѣтромъ
до цимпръ плыша, и тамо бл҃говременнѣ вѣтро
вшпръ бѣ Доплыща.

О҃храроіти славно Урнѣона, и Рано да рдѣ
проломъ быть.

Немного поіе щанти зѣ врїѣоно и граше, ащѣ
сѧ очанти внезапны страхъ очанти авнеѣ
бѣ тѣбшение авлаше: ибо ащи напѣти прораи в
Рано тажѣти вто врѣма праіпипрпи бяше
впрѣнбишемъ Трафѣ Фамагощѣ оЗоданапраля
Гипсипаго, овѣбу олеж҃, ибо тло Зодан въ
Ѳ. воинъ, Долпномщѣ оітодание отлѧщѣ
овѣ воранда, да ломо҃ра бнду не
пришла, и ліпрѣпитание, да и напонщѣ въ
Гладомолѣ поіорити. вѣбада трно оѣбу
нѣ вое олеж҃ние тр҃но бяше влѣчити, да
ломощь вобмолѣ праленіпрпіомъговоіли,
вѣтно пани юпворити Ліпосѣмвров

можаше о своем в приходе обаче въ хотай
ѹ помощи подати, праведнаго ниприятеля въ въ
ѝ воноити тако годѣ сохранити. Дивно ѥ по
творити и воли, и в тоя нощи ѥдва христо и
маше воини домиръ приити, сами, своимь вое
водам повель грамотами и словесными, глаголь
щи, нелѣпо и безвитязь не творимь, оле
жащи толиго время и праздны сущи, ожидае
вторѣли поработщенне привлещи в врата наша
да бы в на свесто оставлше на подлиза, ѝпо
бѣдителеми на своими нарещи городиловѣнь
мнѣ да бы ѥдине полѣпороѥдень, мѣжде ѥдиноу
товилиа сподобрѣнив, ибо всѣх силов ѝшихи
дне подобы наша, вовавши и тыхъ
ѝже сѣть намори трижде, ѝ овѣдѣ ѝдѣ въ
посланни ѣсть, ибо ни дѣже ниша ражломо
ѥдиноу время обѣтающа, ражза
ѥ зов тетрашнь воуль ѣбо, ѝ въ
ѥдинова находѣнна ѣпоштатна бѣда,

Сія помощь моя вія дойдеть вами Іпобо
ренію Пападо вповав, а ко ішпране против
в Сіпь моє, вомогть статіи, й поб в
Дитеми Па вонии понавть. Да не
він возводи ухвалиша, аньне вінлюдне со
вани быша блополвть в Урнзнови ив
чіа, Да увидв а ко овід, морс очистіа,
ибо увидв а ко вінлюдне Іпоборнемь
ова спишіа, Іначадрато свой ишлча
ными дво своего іовбтовати Іаіпо дъ іозда
ди твхъ поля в Дарити, ибо він ораніснис
ілвх, Іогра, Іаіеже Да в вид бшаіпав
вліяІ Іабрез в моря Сіпь радои защищсния
Корольство ораташа да не вкрадетьи, до
Іближе Доплывить брега, Іпаровайпь
Дъ в не снегах, ибо потвии паіи
ми Сілтань вова нашеты ішаше Іо в Іо
ніпаіося стрсмание ограда о бящи можаше.

Да ѡного бѣтрашнъ ѡлтꙋ малымиль дми
внаитъ ѡвѣтова брнꙋ врема дошѣши на
леты пролѣтнѧ ѵвидѣ, и тамо ѡбшно со
вои внꙋѳ, и ѡ сѣтронъ ѡлтанꙋ ѡр ѣ
тши мечемь главꙋ прѣѣче, вземь тапоѕ ѵосло
пахитиши, ѡбѣче всѣхъ ѵпраташа, ѡщихъ
пратанъ, такоже, акоже ѣсѣть и жѳдъ
ѡтворнли и вѣтно воинѣтвꙋ ѡ с. ѵто врема
вограѧ ѣсѣть ѡщее матѣние и ѣтѣвѣние
ѡ поѣта, акоже и самъ ѡроль инпрѣнѣ ѡграда
ѡвѣ бнмь мжи своими ѡдъѵе хотѧпаче врани
ѵмрѣти ѣ ѣсѣли вограѳ ѵда и поиманъ
бꙋдѣть. видѧщѣ поѣне акоже инпране
ѵѣ вогадани ѡбѣчавѣть ѡграда, ѡтвѣ
множае ѣ ѣхранащѣ, ѵоплемь ѳлтанови
хотѣша ѡбѣтнити, и ѣ ѵвида ѳоподина
вогѣо ѣбѣтаѳлежащѧ напамѣни вѣѳгаѧщѣ
прѣ ѣ ѳлѣстами, ѡнѣмь видѧщи лѣ ѣ ѳов,
и ѣ ѳзади во, и притѣнѧе напѣне воор жѣны

яко готовы приятати в пролобьях, в пор в вітать
воинітв, в бжащи вовбітищща о смертьнаа
вое. что зане пороваое проклавнія. зор
тия чати в страшнаа лбновы, его ю дан былы
шаше вдсне вомящение придоша та ко
ннпосяхъ мбров против, стоати вомобоша,
ві в ойсь в вімотрвала, коноь доб
убжати моль, ибо да поштырь вмрс,
ездобяше в ерхатнія ознь. пролъ
ипрінні вуоя. а ко глоітати внсалъола
бша, да ьнвіте ди. ілоги соідоними
толпо зновяннсінінь, ид вгітв бяше
одинь побанинь попиа, и абіе смерти го
іподина воюіатана яви. что единь восвоя
побанінні вудаітр блов удовитов пролъіпирна
утрви и возопи коівоитв. вкгравня
хомаія ибо ипране гоіподина івогобоштра
даша. ипране вожитище гоіподина

вобомсѧ кѣ поражѣнным в жахъ и нижъ ни
пріпні начаша вспять возвращатися бронныя
пата . Ѳ Ко ѳ Христѣ имѣжи своими притече
и абіе оврат в напрано даіпѣли напазбщи
Данеснішавѣ помощнь ѣжисѣ , но Ѳ рольѣ
тѣ бе Данаѧтѣ напопѣтатѣ . мітящніа
тано Ѳ ѣго дололе ѣ нихъ вид вща впрѣ бле
вонхъ , мѣжис видащс храбоіть и потвшсніе
вотворы новаго , видащс Ѳ ѣго мѣжис ѣто ,
попѣтатѣ ѣнивавѣтъ , и тні бмснше мыпльвоѣ
пѣтища коне ѣды вобонѣ напопѣтатѣ при
проша , и ѣрмно ѣ гоіпѣ ѣнша , мно и жѣло
имаща , ѣрѣдні ѣ вмори ѣтопоша , хотѧ
щс в Король Ѳ попоиѣ пріѣти . и тта Ѳ ко
ѳ ное в Ѳлне воннѣство плѣвнія , Ѳ Ѳ ждва
в К пѣ Ѳ смо жахѣ ѳ рѣти , и ѳ г вниприс
блѣщи прибѣжища и шах . ѣрисѣ ѣдра
томѣ вонѣ Гисѣнолѣ ѣ равши воннѣство ное
вѣ ѣ Ѳ ко Ѳ Гисѣнѣ ѣ нихъ ѳ йд

ѣ ратнія воспочтенна Салтана, и ѣ велие побѣ
лие орѣтоша. тамо воинѣ дохотни долѣти,
и повелѣ имъ брати что кому Годѣ, дондра
да остании оложити, его же сѣзѣло великомно
жество баше. Ро ипрвіи вир ѣ себѣ име
тнѣ бити славенна, поля поіовѣтинніи вод
и первѣишия взѣми, прѣложи и прилѣжа
ние свое к сѣбѣ жѣ к невоіпоминаѣщи, имѣя
ше бо в сѣдѣ попѣчение о заітѣлѣсніи проле
ітва: в конщѣ нѣнныа ради виныреч: нѣ в
о свѣтии ихоф, к волѣ годарѣ Да в ѣао сѣ
Ро прежѣтоо поіне врѣма Правителѣ
Г Ростбшеся баше: и тогиѣ Здравле моліѣ
ив Ростѣе водати има нѣнимѣ ины, к по
Поне ж по ихоф в мосѣ, к Галѣбница
пролѣвітва моего Аще моя невоможе ѣама,
да ѣ против: стати могла, тако прѣдѣлаши
к Галшествіемѣ и нопѣсѣнніи, и ѣсо

Здѣ мы имѣли воображенїе между ними овѣщ, отра
денны, прежде вѣсть о семъ пещныя. Да
и дщерь моа въ дащи тщалнва, и храбра воина
орѫжїа сего имѣетъ себѣ, и всемъ пролсвѣтивъ вда
ютъ пѣснїа имѣли. По взятїи плѣнныхъ в дво
вѣхъ в тѣне. а кони въ авїа въ вооруженїи на
шемъ, ибо и Бъ въ дневными, и ночи
ими сохранити и воли. поплавши намъ по
мощь о[т]нно да гнахо, и притѣщемало
и сердце вѣсто воннѣтва провоже да краля
и впрвы ѣви, здви и предстовъ вѣтивъ, по
семъ ѣрѫовъ своеѫ рагравы, и да всѣма
нашихъ воѣтавн, и поне же и въ сотво
рити не воли, аже прогнѣвъ вѣрѣпитиа
волю, и вѣне знамѣнне о да в гнѣма
мы, и по намѣтнѣ намъ вдалѣнїа страны
пѣтна: дщерїмосѣтрѣта, вамъ же мирол
ѣтвѣ семъ взятѣпнїа вѣлїя, имже вѣ
малому лолѣ, зане не сотворити
и воли, много паче сотворити и воли.

Да см̃ вїа попорити вохощ̃т. Сего ради послю
шавши іовїта моего градите имѣ, вовыти е
см̃ въ волѣ моѣ наїне. Аще іойволить, да
отдаетъ ма жива, и ѵвѣсть ѡмсне да
получитъ. Іоіодиѧ вѣлѣхаше Ролямѣдо
см̃ блодариша, а Ронстомо вѫжитнї
и въ вѣломъ здравїщи ѡбѣщѣ и ѡ
вѣломъ и радоваше, да іойпомерти да
вовлѣхъ ѡндѣтъ а пѣщиа нѣ прѣташе.
Тавро ви ѧпно до ополченїѧ пойдоша,
и блодарївше Ѵрисѡнови и брат, вѣда
хрїстианѣ Помощь, поістѣвсм̃ Іоіодина
вѣлѣ вдаше. Самыхъ Ѳе іо вѣмъ выро
левїтво Помощь и ѕаітѫплѧнне врѣмша.
что Ѵрисѡ ѵраздлѣвшимно ѵ вѣмѣ вїа
Та, водѫвлѧнї ѡбѣмѫщи
рѣченїѣнѣмъ пришѣши Чача Глалолати
Хѫне и славнї воини, напо
чѣть ваша рашѣрѣа и ѵмно житиѣ

можеть, точію ащє людє нашихъ ваших помо
щи не сохранити имате, паче же и хртианскіи
защищающи отъ силы иноплеменныхъ издаєте
ищевъ мать нижнии Сии подадите ханов
Почитание отъ, наша благодарнина человѣкъ
чтны, хань авіедар, приимъше овца, ни
что же доволно рещи, нижє въ хвалити
возможть. Хаполнѣ можаше мя, вопри
лѣте ащє стано чтно пролѣтво чюнос оружи
а тара вохитите єнн в сіть влас Ги
тишсе, ибо прата в ся змии чюнна глава,
в тяномъ сіть олежни, а до вполиподоне
ходими подората, ащє помощи вшо
вземни сорящть, тѣмъ оваччтня
воины совѣть, и помощи моля имѣя сиб
хаго, а до аможе приклонитеся
въ тамо дѣ истинѣ бѣлолѣ
чно твор сбудеть вам

про видя и попѣшение, и я хощю готови
ть рѣшение: благодарю вамъ нтомо оча
ти пролѣтва моего, и помощи вѣ Хри
ста и ботамо многимъ пролѣтво помощь бъ
дет Ощь Дь в помощь. Дабудет по
мощь ваша молитвочтитвиша вѣтни вои и
по обѣма вами бахъ пор обрѣтадобро
до: Господинъ же антонии хощет
бѣшии поданых своихъ вомет злиповола
ѡвѣща антонии очаяни Гаврема мно
ѡлодирвь мобѣжѣщѣ бѣшии комо собо
вломощь придти ѡ Дѣ и пытъ: пакомъ
послша, и велѣжащѣ мнѣ. овѣща.
К. г. Аборчна инѣ дѣтна Гдѣ свѣщахъ
ѣтина нѣтьли и работобъ вось доѣтона вои
вашемъ, и не пѣшѣтне нѣтьли доѣтонодо
вашемъ, ѡвѣща антонии: в Гне щайте
сотворилобъ, да а толипаго доѣтоѣтва,
удомъ нашь мозѣ доѣтѣпити. К. г.

приемши заря ѡ антонїа и ѧ сѣнїмь родѣ
хрїстинѣ, рече мнѣ: дѣвице понеже а да
лѣчашїи запѣлнїи в инѧжснїи сѧ,
хранителя и защитника тебѣ инѧнѣ дамь,
дабы дѣтвїнѧжнїс Твое толнїо бѣ страшнѣ
шее ѡвѣща дѣвица: а ваше спрѣвѣтлоитїи. ї.
даше попѣчение блюдаращи, господина антонїа
глѣзани во господина знаѧ тамо гѣ в рѣцѣ
даша воврашшїѧся ѡ хснаѧ рсе, знаѧ
мѡи, тебѣѡ господи, жѣлаѧ вѣми вирѣ
ѧѣне вѣлїе вѣпоръ сотворища чѣшїнїа ради
бѣды.

Кано антонїи инѧнов лѣщебрїнов ѡрѣтїѧ и инано
вѣпоръ видѣ, ѡставивь печали
крадѣшїнї, ѡщѣщшїа взѣмь свое за
ѣтѣлѣнїе, хотѧше лѣщебрїѣ зо бавовывоѧ
землѧ ѡ дѣдѣнов дѣѣтрашнѣ ѡнїи, ѡнѣа
прѣдѣ антонїа инѧнов, и вѣ ѡвремѧ худе
свои инїа, и радѣшѧшѧся бѣх вѣлѣбнснї и

наїнс лбу зъ сѣзи приятъ. Дня нов' антонїи
тако повелѣ їпнїати воннїтво свое, Доне
ли брань їнанов лбщ сѣрнов имаше, їнгдѣ точїю
внегдѣ бѣше. вто времени, ѵтѣшенна аще
и раличная бѣ, но брань тѣдща да всѣхъ
своѣнною вѣлїе возразѣше, ибо аще гда
крочѣшнїи многїа воннїна ѹблатворѣше бѣ
чаѧдїл обѣлхотѣнна и бодлова нѵра
вломышлѣнїи бѣше, а ко всѣмъ ѵтѣшенїя
ѡслаше! Сто радои изгородне лозанїтїи
мохах, имѣти ловѣ вдованїа тишаша ѧ,
ѡ вѣтѣщи нимъ напол пролѣтѣ, сѣ пор б
Гдмо Дати хоти, инапол блголѣпна мо
жаше лѣти, вто ловѣи запри бѣване
лѣть ѡлще лб, наѣе впорѣ прѣтѣшнїи ина
жѣнїя лбусѣрнаго гоподнѣ своѣ нове прий
нѣша, и подоша гоподне пролемъ завои сво
ими
ѡ мѵтнощ бловѣнїи инаны лбусѣрнїя гоѣвои
гоподнно ловлѣ антонїемъ.

Кидаїнана христина, а по днь да новѣ
наїнъ трань понѣдѣнь идяше, аще сѣмь
в сиѣ болѣнь стяше, боящися злато
слѣда, но іоиволяющи болѣзнемь в ісцѣлѣ
шаше, славящи сѧ благополѣзна вобра
щѣния раздѣнемь: лѣбимичемолѣдансѣрцемъ
сѧ противь хотѣнїямъ твоимъ, ибо вѣрѣ
днѣмо по млти бѣзе, іна лѣбезрѣшні
сїи и вожѣты гоіподи мо, и знамєнїами
іна жими показати: аіи вѣрны намъ
ітни и бѣ. Раілѣдѣнїнъ блѣдныя ламати
гоіподина оламоѣ и во гоіподи мо пѣхати
вѣронъ бо гартовно, и намѣнне сѣо вѣрашс
нно, паче же дадое знамѣнне сѣо прѣвоіво
нїи. Дабѣ аши знамѣнїты ндѣ іна
дѣнїа сѣо, и паче нѣвѣтны. Сѣ обѣщас
лѣбен виша да. ибо гоіпожѣ вѣбѣти, а ко
нѣбѣмь знамѣнїя сѣмь, прїнїа ни мнѣ
сѣ дадѣ, и гопаче родїтї сїмъ

знамѧнемъ ибо нижє броня нижє хоругвь, лвовѣ
сть знамѧнованна. но лицемостивымъ знамѧнованіе
и оражно, ещє вотровъ матерымосъ
орвтолалъ лвовъ, а лицымостивъ, дасмязна
мѧнова быти господина пѧнязѣ, имъ всѣмъ вѣ
рамъ, воорѹжнымъ, твоимъ, дадьмишлемъмо, вѣра
ѥмъ принѧтє въ вѣрѹ пѧнязѣ на главѣ лвовѣ верхѣ. по
йдѣчє: воинѣ тымо господнѣ, ѣтызнаме
нємъ родиѧ ѥѣ, ибознамѧнє гоина ѹ самомъ
прѣставшаѥго, рано в лицєваѥ лва имѣєть, ивѣ
ѣ вловавшина ойдоша. тє лицѣ ѣ
лєв. к. чѣшина, имѣвша вѣнѣхъ нарѹ
смотрѣнє половѣлвнѣ праля, ибо вѣро, вѣ
ѣ ѣ обѣлнє имѣ, нѣчѣтнѣ придти бѣхъ
вѣглє бловолгнѣ.

Кано бра праля чѣшаѥ, прѣпратов вторно ѣ
вѣнъ ѣ либе

ѣ праль чѣшнѣ ѣтнов своихъ дочѣнихъ
границъ прѹѕ, ловѣ вѣцарь тѹрѣцкѣ

Да вісь ілов приткъвщє гра прат вомъ,
и да съ сто трѣ ївого вжє понєщь ю дѣи.
что вира пролѣтнї тра намбітнїи дрїдри,
ялю вєтирїнї вісь ілов против трудна нача
шаїа готовити ю ваши воннїтво свое нача
лни глати: братнямоа, на нєдѣ за
ітвнов ождати пришєствїа агара, ибо
затъмлєнїє наше, вітєна хвоєть,
но остатнаго нїщащатна нїнїми дне
поїраємь, даостављатвітвнъ, да ѣ поне
помѣнвная бнъ, прітїмїола, или само
пач прєграфо вмрєма, и мамыли дѣтво
аїнов вхлѣвинъ и ѣманны, и ли и мамы
и ѣлюбов здов смрѣдня и ѣорганиджх
ождати, вніс на, тамов, и вѣмрєть
заѣмєрть ѣмѣнити, ибо вітвна и вѣхъ
и вѣ братномъ затъмлєнїмногое смѣнвнє.
Єдва вїн наїю и волїша. вїдѣ глїпо во
ѳрѣжєнїи вѣ можаше прїпроли тєчь,

й'аще вїдѣ̀ѣ̀ ѡ̀нихъ храбрость ѥ̀вов̀ ѥ̀вонолюбазо
ваше, и вїдѣ̀ѣ̀ ѡ̀ни полоумїѥ̀, ѳ̀би ѡ̀бачѣ знамѧ
ни' ѡ̀ни, ѳ̀ѥ̀ ѡ̀тарѧ̀ нєбѧше омногѡмножїтва
пачѣ ѥ̀ли множа ѳ̀бивахѫ̀ и, толїко ѳ̀мно
жахѫ̀ѧ, чтонѣцыѣ̀ ѡ̀чи ѡ̀вращє, хотѧ
щє ѡ̀тр̀ѣ̀ѥ̀ вои ѳ̀полонтїѧ̀ пєр̀ѣ̀ ѡ̀ходах̀, вно
нєцъ прїѧ̀ѣ̀ ѳ̀тръпѣвшїѧ ѕ̀ѳло малы ѡ̀тма
шѧѧ, ѵ̀ѳ̀ѥ̀ѣ̀ ѥ̀ѣ̀ пралъ ѥ̀тр̀ѣ̀ѣ̀ ѳ̀тр̀ѣ̀ѣ̀ѕѣ, и
пєр̀ѣ̀ѳронъ пробитъ, ѧ̀ко нєѳрани лолѧѣ̀,
нє вращє ѥ̀щи' прина ѧ̀ко ломо щ̀ѣ
ѳ̀стомъ лолѣна ѳ̀ашє, нижєтвлас ѧ̀ко
ѡ̀бѣ̀ѣ̀ти можах̀, ѳ̀бѣ̀тво вїпать ѳ̀ашай,
ибо ѡ̀тарянѕ ѡ̀ѳ̀ѣ̀ралѧ ѳ̀бита ѳ̀тлщє ѳ̀ѳ̀
жах̀, ѳ̀ѳнамєнитос ѳ̀ѣ̀ча порыти, про
чиѣ̀ѣ̀ чєхѡ ѳ̀ѧ ѳ̀ѡвр̀ѣ̀ гонѳ̀ащє.

Какопралъ ѳ̀бѣ̀ѥ̀нъ ѡ̀тѵ̀рѣ̀ѣ̀ѣ̀, пр̀ѣ̀пратъ ѳ̀лѣ̀ть
ѡ̀ѳ̀ѧ̀ѣ̀ѣ̀ѣ̀

Тѵ̀рѣ̀ѣ̀ѣ̀ пѡ̀ѳ̀ѳ̀ѣ̀щи ѳ̀ѣ̀тоѣ̀ть ѥ̀вов̀, толїко

Сровѣ, тѣло прала вѣтхаго понемь законъ прилѣ
ше претра вотѣщше обнѣ вѣлиѣ вѣпрѣша, дабъ
тиѣ наитѣна града вид вѣше граданомъ нѣвѣтии,
сами отиѣ, притращшеся, по одании града
протиѣмъ вограде ювѣстовали: сего ражнѣтво
врема вѣлиѣмъ стремлѣние прити, и дахъ,
вибще горѣе нежѣ преди. Хочеи паче
градане зѣло противѣ стояхъ, аще и зѣло
силѣшелхѣ ѡмерти прола, паче ѥ҆ѵ҆ѳлатиина
ѣщерь ѥдина пролѣша да тако тящѣ плодо
щи вѣлѣзноваше, ѣ҆о ина я матере своеа
вѣноити лишиѣ, паче же и ѡца своего тако
сетиѣ ни вопѣби, боящиѣ (что вѣ҆ѳвли
бяше) да бы вѣры своея хѣпно ѳ҆ѳ҆ѳлитве
сповѣбила, аще же ѥ҆ вѣщество тѣхъ
ни иѣбоани до да бѣ ѡ мирѣ
взываще ѳ҆ѳдиѣлѣние хо, вѣло, поло
стрыа ѥда 15 ч. притеѳлящи не ниѳо
инилиѣ, и ювѣстовахъ вѣ ѡподании града,

въ дни сія: бліна мыли, и не поминайтеся,
ибо Господь Богъ вашъ идетъ съ вами въ
лютомъ защищеніемъ въ помощь, имъя при
себѣ пять новоизбранное, и брати своя
заяти, имѣющи же въ себѣ многія зло воз
рѣзны, надѣющася на Бога, свободи
въ еще дни сія точію въ напастяхъ и тоте
да быте достойни въ храненіи, доколи годъ
да придутъ нанихъ, и вотіи готови буд
ютъ по вѣдѣ. Господь слышаще сія, по
вельша и пресѣчь напасти, сами зрадо
ны и злобою полны въ сердцахъ напасти
вліяніе ополчаяно противъ, и тоще обаче
немногое время слышаша, ибо стражіи тѣ
рящіе приобѣщеніе воинства, во вышнія
возводимъ, а колѣно Господь въ помощь
идетъ, сего ради творити вѣсть слышащимъ
зрадостныя, обаче оратишася випать

хотящє прищєцєм дотщтити, ѵвидѣвшя
йтні противѣ и гиновѣ ѵітрєнними полкы
йдѣть. Дрѣзнѣ опочєния ихѣ ѵ
сочюща, всѣ Дорини готовящяся раб
Трялше, єдѣтано внєзапѣ натѣрпи прідо
шя. Тні ѵ готовости воюющѣ взавє
ни имѣщє, попомѣ новѣ кладови прѣпомѣ
нитоѣ сопротивитиа можаше, и градоа
ітрѣбляющи, пѣтищаіа дарянє вїпать,
хотящє много испытовати щастия,
ѵ многа сторадн, а конѣбящєвои
твоихѣ ѵ ливанѣмѣ строкні, попаче о
вѣрѣ отцимыхѣ свѣтящє начаша бда,
что царьй єдоя Тѣрщіни начя и воин дать
жати, хотя и ѵторжати обѣтова,
и дьне противѣ ѵвратити, єдѣ ѵвидѣвши
рєнардѣ коне своимѣ притрє, и дрєвотапсо
дари ввѣ, ано ѵзнути дрѣв внемѣ.
что ѵидящє тѣрци а сочюдиѣ ихѣ

полаже, Ужеиздоволе обѣтво имѣвще, мѣ
ито оные отпрѣтъ града отпратиша, и ито
мнѧше бѣстрашнѣ тѣ втамо ликопорвещиа
шеѣа обаче и многое множѣство вонѣнѣ ломре
немалѣше еѫ прѣграде, и ѫстрѣли, паче пре
нвишихъ ѣтѣло царевѣ, даже ѣ ро чешѣнѣ на
пра прѣграде ложещи, и дѣѫ и они тѣла
брата сѫ ѣгошѧ, ѣконченшихсѧ врани,
внѣ ѣ онѣтонѣ збрато своихъ во опочѣнѣа
ѣтрѣщѣна, и тамо сѫ въ благоволишѧ жили
ще . 15 . ѣ . внѣре допрѣти сѫ противѣ
братанна сѫ ѣролевна привѣтѣствѣщи сѫ, и
блѫдарщи ѣ здоровщѣнѣе оца ѣа, и брадѧ
нне градѧ, что свѣтнѣ вопле творѧше долѣ
нѣщи смрти оца ѣа, и тако всѣтнаѧ ло
гребѣнѣа сѫ, ѣтрѣ дѣвщ ѣтѣшавщи гла
все ѫбѣмаѧ братанна порѣшѣ. Ужебо
плачемъ оцатѣвоѣ арата мосѫ непридавщи,

ибо тамо есть, откуда никтоже возвратится. Аще кто смыслит
и вѣсть отыщет. Аще кости погребени
золотоносит день, в неведомый вместо мзды
его хотя горавше вечномъ гробѣ по
ложить.

Якоже погребени честны поминания пречаща
Самуил Анна сверстника Давидова обычая
Прочеши бо молитва обрѣтъ всемъ убитою
нами погребения трии сотворища, повелѣ
приближно нощи его сорити, и рами гробъ по
ложити, совавши бо сторонъ в своихъ всѣхъ
сотвори честное погребение, и положити гдѣ
воро в хрящены. и вѣсмъ в готова быть.
Поманочестно погребени имаше кролобѣ вдова
ния словутнии имыми словены ламолвщи:
Господине любими, а общее кроле вашимъ,
обычное пролѣтво преставшимся братомъ

многое власть, сего ради и до сих дний,
тых странъ, и державъ наших многая
хранити има частых ради нашествия, не
вдовъ оставляемъ, рабъ вся воинъ вдова
пре уры поганыя приседа обыкноу створи, мнѣ
братаморо вы, что дамногае не удобитца
ва, требъ ны сѣмъ подвизовати, паче
да а посвыновия моего ревнителя
бныя страсти имамъ, привыкшаго жити
семъ, ищетъ братаморо, аще ближайшая
ять воинства сего довести сѣмъ, не можетъ,
сѣмъ ва радити вомощете требъ ватъ
сѣмъ пещися самнов оно ѣ ар, чтобы она
имоя воинственна орбити, и въ оружи
ныя пролятва сего довѣ, и нашествие ино
племенныя воронинъ господне вниха сѣ
вѣ. 15. благодарящаемъ ордынни а коони
попечение имѣти воли молящи дали дон
воли и господино достоинымъ, и въ

нсотпави полсв и наго и сарина точив единъ
девиц праиъ дщерь , именемъ хриспина , его
смерти увидевши прочешпи , ибо вторсма
возложивъ его бяше имяжение вседенное , и глаше
обрящемъ , имяжением опредлящася . мыслаше
о семъ прочещпи полно обладания имяжения по
единити . но зане вторсма воитвова полкъ
своя полны полняне въ лъще бърно ладящи ив ои
роитва еда и зати . имени ив пояти , девица
полко в лъщавши , нача ов втовати ов втинити
воини . тиже с удонъ вобранища , ибо сама
хотвиня итому ленемъ итвмъ ов втомъ
полов олъсти . Ащ не ае в заво
ну в ать ищаитис почитадо , вищев не
проле приити , ло вобраня бтвми с ло
младыа лвтом , и прив втлоить пролешадися
сна мосто ленохоще , ибо прив втлоити
пролевпо трвне в лти бежны немн в бемъ .

Сий совѣтъ прочащии услышавши нерадостенъ
быти, и во что совѣтъ ничто же и не видя
ще точию во тяжшение свое. Но залежно
та множае иняжения. И если бныа ду
вицы желяще одвоихъ винъ понѣв, побудѣ
быти и совавши воина Та со всево своихъ,
повелѣ има да ликопорве глѣдомъ в тото
ватиа воорѣшеа, и прочими нѣдными ве
ми ко олежению лѣцѣбѣрш, и прише сомно
гобъ силов блеглбусѣрiв хотаимъ поне при
влеши девицъ. Хаемъ сама иняжениемъ
по хорита. и ихоташе земль давiра
грабити, и пѣтошити ежесь хронъ говерши.
Нахорени семвя ниопѣ, и водевша
Нечаящи поне влинаго врага воинитва
Сбораточию томожаше говрати впоръ
ополежащи сѣтьми вороъ лѣцѣбѣрш, за
творня. О тя девицы отоанiи бобвеше
Нижнеиа онбо глышаще ко занятiи

Тогдоже, начаша ѡвѣтовати како ѣ помощь
по дѣвиць ѡтворити, щадяще своего имѣ
нїя воинъ свои нѣкыими имѣюще ѡ томъ
въ нїлны, начаше злата и сребра имѣнїя
воинъ доволно, и немного размышляющи нача
ша мѣтимъ готовитися въ ѡроныя страны,
видящи и предприятие многи приповѣдаша
ми, и своимъ наказаше тѣхъ ѡчасти дѣвиць в
помощь дающе, ѡчасти порыти и поѣхъ, ѡчасти
паки имъ бытье свое хотяхъ давити. Сами же
ѡ себѣ мнѣнїя, ѡ ѡсмьнїи услышимъ

Како два братїя ѡзарянии ѡтвориша брань мороѣ
лемъ чюдинъ, и како въ полѣ нїя ѡ ѡмѣ поста
нѣ проля ѡнъ брань тѣмъ, и въпроситися въ
нїя ѡ крови, и бавиша дѣвиць ѡбѣ.

Ѡнардъ видя воинство ѡ свои немалое, и ѡло
мещнии смѣшяся, и въ нїя въпросивъ
ѡ своихъ, и въсѣ и ѡ антонии братѣ своемъ,
ѡ вѣми британчии, и ѡ нїи доволно въ

тѣхъ, такоже и множайшихъ чинъ воинныхъ, и ѡружникъ въ рукахъ, отъ ближняго
предѣла рѣшившаго, послаша до втораго
рѣшившаго предводителя, глаголы
сими, а ѡбратися господия лозанитии
повѣщая, яко обидовъ тамо нищетныя
сироты имѣяше лѣтъ ебрию, и свинѣ бѣ на
правомъ крылѣ, и та помоля далъ въ
плоть твою ѡставити и воинъ въ воинство
свое, и тако взаимное примирение сотворити
по врѣменѣ раными, и господи лозанитии
слышати хотятъ, и ѡт горныя вре
менныя и ѡт сихъ принихъ. Сицевъ въ
плоть твою то сотворити не волиши
имѣти ѡбиды и истинны враговъ, и уже
ѡборжи ими ратъ готовъ. Въ то время
ѡт прокшти посланника того слышаше,
притѣснися посланнии рано лѣтъ ебрия,

жєлавщє Ѳо Дай извітить, ѧнаповнѧ
вітаво онихъ оттѧпити й олєжіне града овс
тіи, и зємь пѧтошити пріятати хоташе. не
жєли имъ нанє про овѣща, іс поланнії вне
зап, притіщи поголіство свое вовытити, шоѳ
рагн в ванны про орѣщшія поланнії рєче: иж
олѣщєобрі слъшаше! овѣщате нѧнъ в ваше,
ано оторіть помощи може имѣти противѧнє,
данпонить вѣнми бѧ гололъєнія своѳо, а щєсѧ
пнѧжіни своѳо пополнити нєхоще намить
мов, ты поланніе лозаінно своимъ повводъ
а Ѳо пріградо лѣщеобрітамъ ожидаѳ, даіморить
д Двіщи борєні и Ѳа монтъ воннітвомъ
брань имѣти бѫ. Ѳи овѣт рѣнардъ и
мѣщи у воннітво хітрогнаѧ знамѧнія проте
ти лов в гробаше: зорѣ ѧхѫ стран абие
бра Ѳо антонії сомно ѧщи воинство. Сие
єхи вгробаще невєми радовакъіѧ, пач
вѣ Ѳзал, нанѧ ано притіпоша, и свполнєш

Анѣ̀дахъ · прачешинѝ имѣ̀ба тамо́дѣ воинство
в Римѣ, бѣ̀тоянна града неотѝпи, повздѣ
вѣ̀ннии ими Римлѧнѣ̀ сѣ̀бирше граѧше, идѧ
ше противѣ Антонїа имѣщѧа воинство мно
жа̀йше, противѣ рѐнарда на бли́зѣ рѣ̀нишихъ
Рома, готворишатамо рать в Римѣ, и ко
ломание древе и о́щитыѣ Ѥврѣя ѫдарѧше
в градъ Римѣ́ѣбрѣ̀ Слышашеѧ, тамо бѣ̀шатамо
в Римѣ рарѣшение бѣ̀ть а ѥго в градъ оле́к
но о́бѣ: Римлѧнѣ̀ѣбрѣ̀нии видѧще и ло
вѣ̀ть о́коло́вѣ свои Слышаще о олозанинахъ,
а ко в прирѣ́наниихъ в рема и́шеше Рода
в Сѣ̀вѣтовѣ Ствми и бѣ̀тоѧхъ бранѣ нахаша,
Ѥ̀ѣ̀мохахъ противѣ и ѹ́рбанитина. но ѣ́ми
пати и лонѣдиша, о Римѣ прачешинѝ Слы
шащи, нача воинство о́тѣжати: данѣ́ѣ́ѣ
Хѣ́ра ѻратить вломѣщь тѣ и ѫ́ѣ́ѣ́ѣ

рс'нардъ сіо противе ивозъ в воинствомъ иприс
ыпе своинаго о своей ѳдари прояв ано превра
тивъшоне, и абие лозанути обыдоша и тако
ано немохашейимъ вти помощи ниюсѧ о своей,
в ѳмъ сѳ рс'нардъ лоима и привяза и кононь
своихъ, чточехи вирващие инвицы зъдезѣ, яко
про и пивнѣ быть тлящеѣ в вѣтво обра
тишася. и лозачни сѣ да знатихотвшѧ,
рс'надъ вопрѣбити повив дансондатъ и,
ѳмъ обратишася полвнниюмъ, ибо в возъ
и во ополовинзхчишаго многихпорыти лѣхъ,
и очапти грабежа зѣми хрѣсѣрщихсѧ сора.
очапти слобов привезе, тамрс'надъ, и ра
лоапнопи глдо своихъ вшеши бѣтранѣ в
ѳимахотчто комѣ ѣлъ, и нитомнохае
явлѣлитъ, ибо индонъ ѣроше, тоюше,
вирващи лолдонна своего валѣнени. рс'надъ
и лоапноня радовлше глиполжщъ лвнь,
лблашанѧнъ онповодъ, ѳкълъ

и пивницаго праля да творить в нимь похоть
ниву свою, приимъ же дарь въ послаша
оваинъ своихъ шестьсиноу прѣнвиший,
они же господину своу ялше дары е и мудро
творить злѣ мышляше одлаша врѣдъ
творить что вохаще. а свица послѣ моли
да господинъ своимъ заиде ѡ любовяние, е
ранѣ, и шнажение ся ла ѡ даша блудо
ва! и послѣдо да ѡбрѣтилны давища.
и бие лоуомъ почеть водавши, свой прѣнви
шиѥ ѡвѣтнивъ ѡлѣти инми, да господина
онеда и ѡ вѣтолѣ да блодарили заи воу
инъ лому, лачеловѣ и молити да водя
водра въѣхати, и лѣшисе ѡпоѡсние ѡлѣбити
домъ бѣ ѡтомованны, нѣкы тамо водолѣ
ѡбѣлаеты проѣнными ѡлаше господина
ѡзанити до рохитнѣ и волиша, и кабие
въ ф. коне водра внидоша в одолъ, я во сс

и обилно приготовленны бышя. По вхо-
ноди господни в заимных в вавилонь зблобящеся:
Боярыня мудрыя градане творах привы-
тствующе яко своя заимчанин своя, многия имь
почести воздаваах, поне придоша господе
обинилит инаны привбытствоваша и отаити
инаны, молаще и осуещы навечер. Они
не хотяша вдоша ихь вдоро, ва обинилит в
гради, и ващина отаити дворане, немах б
шеь почитив, но яко и вогра приятно яша,
и да внидоша вдоро вдивбшя протие. Ре
инаях, девиц, вими вло градящ, ю вигоинаде
нина Бдоронымитаго гомо аноров, яже
вовсема ратно бах, прине' бивша
ю вдаша отечина смерти, и таноро вси
о хеатина страшно. Они вин готовящася
припаитиинтамь ящеь заимчанив своих.
Но господие господит и вия воя и ящи
приходоша хоражах, и онлофрея

Поклонение иноковъ предъ нижайшимъ поклонениемъ
привѣтствова благодарящи Бгъ, яко с'
ищелъ заступникъ, неточію послати изволи,
но Отца своего вобразѣ зоравіи сохра
ни, данаи смотря ѣтвшіе зрѣлъ.
Пришли гласолы ономъ дѣвицы христиналіи
нолѣщей ѣбрѣла привѣтствованіе и благодар
ніе свое воздаръ, подающи господа лобы
телемъ инаѣніе сохраниша, врѣдающи
и чюдемилости и заключенію, поіе він
поодино пріятладащей они чіти въ виташа,
прилѣвше вечери воливаху, во нарѣцѣ, почтиша
тѣмъ ирола глѣсенаго, ибо ем влѣ ѣдаша
нарѣцѣво, поіе господа подани, итако
ваіполежиша а доитол, а конь ирѣвѣ
мѣтопріа, поне господа подани, и бѣ
вечера сія ѣвлѣнѣ побитіе драли ѣрашенъ
и питіа ралічнаго они вѣ ѣполодітола здѣло вѣсь

бахъ, рабъ Іисусъ Христовъ, ищи толиковъ паствъ
пов вдрѣвъ, напонщь и влавнии ищи не
можаше нигдиже имѣти тивщихъ а нонѣ
пастыщи и антонии Данилодани, далъ вамїа
и тивщихъ и полнѣ, овщол, гоподи
лозанити тъ тано и вощ, а подъпимъ в
плавнию ваши, ісъ ради овѣ гоподнимой
милости вѣдѣ. Дабы молѣ оцъпитися, овъ
ща антонии, врань вѣ имѣхо противо, пре
вѣтлости ваше, и тивыть наша, новѣть
двщы инаны лъ ѣврѣшил, и обѣдами,
и вѣлиими пастъбами имомъ водви жни наш
вломощь ѣ придохомъ, и тано ия вѣ по вѣ
нѣть наша, тогиъ инаны лъ ѣврѣшил: и прол
шада пребѣтлоть ваша плавнии нѣ ни, но
двщы инаны, вжѣ ваша пролѣшада пребѣ
тлоть радѣ ѣ, и обѣдѣ лъ двинъ,
овщол плавнии ра обаче а не вѣмъ,
и ощи на дощи то ороховния нины

Аминь, но вами Господями моими Достойне!
молбою ради, да милость ваша повинните
молитвы своя ине о мне, и пощъщение, и да
Господне лозанитні начяшя онемь поднядь
моления мирянна да обыщя иняжня: зане
вами преосвятлоить пролевша да пьянниномь
монъсть, да обладить вами своя де оплъ
нения, вжрдѣ Господе монхъ при
вѣное понание пхщадь: о вышя антонні
лозанни. м. нана поне молить ваша
нашемъ понанию врѣмени волила еін, и пре
ювятлоить пролевша нопе іоволить, а
Зратомоить во благопотоанное приятство
и вонедше понавадь, да преосвятлоить проле
ша до в пренами непрадо свой, знавши вра
ни непотрѣно, и попоршня ѣсля омилоити
ваше опщения и поштавир ноимъ довитны,
и вѣчное примирение стрины своя, и прочи
вѣхъ, и ѣ поіе пьянния ине ваго нрда

либо мнитися воіхощеть, и общее о
нѣ нѧжение лѣцѣ бурное нашествие нѣкое
имѣлъ отрѧдити, тако дабы вѣтсѣ про
чишнѣ здѣлѣлити с сими своея державы.
Общение про обѣщаетъ, и грамотов утвер
дить, потвердивъ своею, и всѣ сими мнити
всѣо, и тако мнитися намъ хто можетъ
вобонъ общее отити правѣнния, сѣдаже
вотрѣе прочишнѣ воли, и пути
ныя Юрѣвнини престави, и прочишася, мно
не Ухвоѣние вѣтнов грамотов утвердити
хотяше ойволение всѣо сиѣлити, авѣлево
бодрѣ быть, и хотяше они приятелѣ
тать чѣтны, и здѣлѣнныѣ нѧжения,
и свиѣрѣ хотяше быти воѣвои, и которое
совѣтъ готворити хотяше, здѣ лороныѣ
опоитавѣние нѧжѣнии, удѣлъвоиѣрѣнии
вобѣломъ было, не вто тѧжѣти вѣтворило,
ибопривѣлѣ иржоѣтвова здѣлѣлати, ани свои

Ощє нашествіє Колѣнитіа.

Кано прочашіні Антонія Цнязь новлѣцєхъ
шов орвиславъ злыпоєствомъ о Стрешскъ,
и Погоіодиями лодзанными главанъ

Крачашіні Ощи ивободєнъ Уже оплвнєнія
нехота имвтитъ жстибъ обѣщанія
Хєнивлѣцєбрюмъ іохранавщи обѣ, иннопле
мєнни нашєствіє, Умыслиннязь онымъ
Зантѣпнія Ощєва отставити, и обѣломо
щи єго моглъ Зантѣпнити. воіпаширанъ ло
ла єѣ вложіпо іовѣтнніъ вінязжнія оного,
нога Хєнивтвми глаголы вѣщати! мѣнь
Ваша и волтіє вдитіи Кашого а приятєлітво
Войа Цнязь Цнивлѣцєбрюмъ. а Ко
обѣщаія онєта Ко пѣщніа, и олатихъ
єго. аіпо мос воіпственно оружаєъ! но нѣ
понеже оходъ до Кролєвітва моєго доче,
до врать моєй во оно врєма и вітамосєо
вѣри, оонелиже ємо лодо Ладранъ,

инсе вмѣсто тамо ѧ бѣтвѣжѧтиѧ . ѧ вмоѧ
ощѣе ѻтро҃ . нсвомоль ѻ вашеры ѧ ломощи
Дати порѹб . но дабѣте и вбытивйшаго
тра҃жѧ молитготовающа нмѣти пачемиѧ
мнѡ . ѧко ѡвѡ Ѩ вѣ прездрѣти и волити в
милоствнѣ ѓ йво Господинь аѵтонѵ лоза
нѵ ѕрато своимь тѣломи противѣ сташа
ѧ ѧко нѣкто ины помышлитьдабѣ противѣ ѵи
нсвато Господина воѵтати ѵмѣлѣ . ѓ ѹдинь
ѻ҃ѵ ѵинѧ҃ѧ сѵмь не ѕаѵтѣпше , ѵи
ѣ толию моль дома бѣтрашнѣ в моемь
Кролевствѣ жити не приходя вамь ѣ ѓко
наломощь . мнѣ вещь бѣти ѵинѧ҃ѧ ваше
Звополенѧ . йѻвѣ ѣ ломленнѣ . дашпаломнѡ
дѣвѵнанѣ ювѣтсте . наполѣ сѣ ѻ҃ѵро҃ѵ
ѻѵнато избрала : мы҃ѧ того вострѵ
тапора . Ѩ ѵинѧ҃ѧ его сѣ избрала ,
дабѹдетъ ва вѣзанцѵтнѵца ѵзаѵтѣлѵнѵѧ .
йѣ ѻ҃ѧ ѻбѣтѵ мосда , ѣлѵо долѓе пѣщѵѧ

о вашемъ мирѣ привѣтѣ, и чести ве немолѣлъ е
Умотрѣти, а Господины ихъ воинныхъ
Господъ, Господиемъ повѣтны, лѣцебрнимъ
волѣзнѣя повѣтъ пролѣтнѣ: и благодарнщаемъ
Зѣлне молящи Данаис пнлонитнся, и нинянъ
повѣтуетъ: а Господѣни о смиреложити
вохотѣла, онихотѣнѣемъ смиреложнти
лежити, ѣвѣрноити бытн хотя, Господѣна
Господина пріѣметъ. про шпаконъ Данаіа
о смѣ глати ухвѣне готовъ, ибмышь орвте
ибо и она о смѣмышлаше антонна повѣ,
тохмо бошіа тѣмьна нѣвѣрѣнадеа приве
ити Данепамышлнтъ анна въ нѣшаіа Ело.
про овщеа: а Ро о вне глагити хотяше
нѣно ѣрѣнадеа у свѣрѣмилоитнвъ. антонна
ѣ нихомъ Сонѣмышла: ѣва снев ня глаше
прнѣре лою Грамотов страшнов обратаело
Зѣе: Господа прнѣ олеглоша, и у влаѣбело
и лонорѣтъ. Сне вѣлышаши про чѣшнн зѣло
глатеся: и лѣщнцнся отѣтхлени, умѣни

Господи ѥдиномоу помощь, раи҃ѣ дѣви
да҃ждѧщиѧ сыномъ своимъ господьствиѥ господа
матерь, не хотѧщѣ болѣ противитисѧ,
самъ сына своего врамѣ домалра всѣдѣ, и
врѣми и иномоу вольдѧщи сомногими дѣт
ѧми дѣлѣ: тако многи мнозѣ оувеличишаѧ,
до того помѣ, себе приобѣщоша понемоу
маждѣнѣѣхъ, ѧломноѧ блѧ мнѧхъ
вмитрь плыти, но ѡ вѣда раздѣть вплоть
ѡратиѧ, ѥкоторади единого мниха в(и)ло
тѣбоща немилостивѣ сонымъ имѣнемъ
мностъ внегоу тобиловых, ѡ сѣмъ нидъ
оуразумѣвъ
ѡ господѣ вѣдѣтисѧ кролѧ чюда, и инѣдѧ
лѣцѣ ѣбрѣзноѧ ѡнѣхъ блѧ полѧно подвѣ, ина
достоинѣтва вовѣщенни, и что запѣсѣ прид
смитра.
ѡдѣваниѥ господне свинѣмъ ѣтѣвщенѣмъ
имѧщѣ бытѣ, но вто врѣмѧ, звонитвенны
ины вѣщѣ придѣ, иворѣнардъ нищи. ѡ.

антонiй тако дѣяше. л. радостными в бытии
о пятнице поклы твоя ощу и матери о своемъ
щастiи и в бытiи вящше. чтo они в слѣ радость
имяхъ, и ощу отъ велiе бл҃годарiе бо҃у
вонмах, обачiя радость в пор бытiи слѣ
мбiнiя: и в҃ѡ радость ѻ̀но поколѣнiя
пов҃ѣмли ро҃дiя, прiдутъ в онiя
в бiтiи гро҃бов вошiи, и вмалѣ прѣ ѣ прiя
шнаго ѻ̀ного гiнiнта гедѣони по бонiе
бяше, и ощу своемъ мыляше ѻ̀ сѣмъ покоiтво
правити, бо҃ѣ сiе и щастiе дѣ братiи
покiвщихъ, жалѣша тако дѣльнаго,
а ро҃дiемъ въ будущiя чiти своя пути
прѣгради, ѻ̀бявшiя ѡ҃ружiе вмбiтоброня,
что слышащи гро҃ѣ нехотяше вбыяти.
Корта: нгодно дѣло вто щицевомъ
воiнiтвенно народѣ имѣлъ щицевъ вродѣ
явiтiя, и хѣлтако ѻ̀не вбiтiтiя

имѣвъ яко вы мнѣ в ѻдрамѣ д в повѣдаете ащс
л. с нѣтинно имѣло быти да сѫтивъ
наивѣтя, яко ловивъ гоанномъ ложѣлъ мо,
йвовивъ фиопо быти с, равѣтыхъ
злѣвиши иноѥ хвѣщание, ижс со вѣсоа
приѣ вѣдрамѣвахъ. обачѣ видя вофрамѣ в
воинѣтвенны промывъ ащ нѣнѣны нотоли
по рамѣвиши смо том в вритнда мано
ѣламнитиа имѣвъ. сдаиглобѣ вдоваше, сс
вѣтнинъ ѻщамнѣ приѣ, ижс грамотоѣ
оттѣчѣнѣ вовѣти, яко вѣлоютворила
братиѣ со вѣиѥ врема ѧ ро рѣнардъ в. ѣ. с.
лѣть антонии ложѣнѣмиа. л. доѣтѣти,
ѧ ро брамѣ ѻдрамѣ, приѧ ночѣ ложитие
вмалгры внадѣ вяно и имаше доѣтоѣтва
чѣтнаго духовнаго доѣтиѧѣти ащс ложѣе.
да годро приѣ поѣемвѣто рамѣ ѧ ро тивъ
вѣлисѣ, ѣ рѣча абие сѣ вовыш и тѣми злы
ѣ ѣ ѣопиа ро до неба пламѣе вонѣ ихъ

и всѣмъ ѡбычаемъ прабо́рства (болга́тскаго) ѹже́ и нынѣ
тамо.

Камено то́ро иноно ѹпо́рищи хрѹпно смиѥрѣмъ
ѡже:

То́ро мѧщь вооружи́нъ, и́тако́дѣ сномо́чимъ
ѧвораны притѣче, хиомо́жащѣ и́ноно вѣхъ
ѧлатати, ѹ[н]ониѣ нани и́тра́харади
ѹлѣче: ПОчи́нъ а[н]ѣ вовавши вѣхъ
довлѣ́ѧ храмины, ѣ[н]ѧ на[н]до́рѣ ѹтвѣрдѧ
ны́ѣ ѣа́хъ, начаѣни тѣми словы вѣщати:
в[ъ] ѧ[н]бишни́ человѣцы, нили хинѣть [с]ходѧ
ѣ́ть ѣбое воиѣи, не[з] человѣкомъ тихи,
мирѣнымъ и бѣ[з] ѹловѣины: чего ради приве
ѣо́ѣте [с]ѣо́ѣ в дно́щь, смъ очаѣтимъ хѣствѣ
нныѧ поро́ды, и́ очаѣти чѣтно́ѧ до ѣбло доѣтоѧ
щѣ [с]вобъ бра́тиѣ подражати, нежѣли ва
ѣлы и́прѣваны человѣкъ, и[з] хиожаѧ ѧлаѣте,
ѹладоѣте́ смотрѧ, не[з]вания вѣщѣ́, нѣчѣ

Заповѣдь мою вы имѣете и празднованіе
увѣтии даемъ, да [illegible] вами сладость
тѣлоу ихъ имѣть онихъ же ви увѣтии
вѣсте, и повелѣ своимъ двери вырѣзати на
нихъ подобіи, іа граді ишеша повелѣ и ирѣ
тіе запыпати, и обыкновеніе повелѣ своимъ дати
слнцо обратитіа вмѣстѣ заповѣди: по семъ
повелѣ вліяти огнь о колоколныя храмины тѣлоу
предверіе водѣти, и семъ іраптище своимъ
изыде. Премѣръ іпрещи [illegible] за
него вѣдати хотѣлъ іопа тѣлоу повелѣніе бочьк
тѣнна, овіе вліяти огнь по каданіа, іно малъ
шіи человѣкъ [illegible] ишедшс огня по вѣдати по
слнцо ибаше ви зорбша. о семъ [illegible]
ри мудѣ, что заклятіе домъ его огнемъ
полать, о семъ нимѣти вѣдѣ. предѣлы
шавши гофросъ, подобъ, начедѣно и полино, не
сли изыде наранѣ и ночіи.

Тако гофро ипполина подобъ, и [illegible] вѣ ираторовах,

и Рано Долчеслави Ѳеѡ подвдрѡ Гламиня.

Ѡставшиѡ рѡ тамо злоѦ Дѵло вврашиня вѡро
рѣ, и нѣѡ хотящеѣ вдати онѣ носѦ Дѡ
тамоѣ неплѣчия, и пытовищеѣ ѦДѵ вѢ
ѡвитѣ, повдахѡ ѣм, а Ро поприщѣ шѣсть
оя Гѡподинѡ единоѡ горо навыочащеѣ Рамяни,
и тамо вылѡвѣть, а Ро онимало ѵвидящий,
сѣть прихоѣ Рнѣщетажѣть, а Ро йѣвшиѣ дой
немоѣ ѣсломощи живщи вѡреѦ Дѵ, ивѡтамо
они ѣѡѣ хощѡ приѣмлѡть ѣѡѣ тамо невохо
щѡ, имѣти ѣѦ Дѵ ливрхѡ вдѣть, Рамяние
ѣѡ Долѡ ниврѣть, имдрево Ропхнѡть, ибо
лвдщи ПТАмо ночетырехѡ ногахѡ нѣть мо
щно врашиня, нинои бо и тамо трѣбание нѣдо
ѣаѣе, и ѵмѣѣть тамо чѣтны мѡѣ и Рослонди
работати ѣѡѵ, ѣщеѣ и ѣть домо просчитѣвший,
обаче я ѣлов Рѣмѡ привѣче, а Рохранащи здра
вия работаѣмѡ: ѡ вщаѣ Гѡ Ѳро: нѣпрѣѣтатѣли

полагаемого: да вощат писма сия господарскаго
написания Плъмени словены, приде во вощиное пла-
сторъ полежащи моего тъла терпя, ибо имъ про-
питания нашлъ вмъсти, и плъни быша звъре,
его да вопрошти нехотяше, вшъ отидоша нашего
земли, обещаваеми сии: да вощат работе-
ного хотъ вобранити, и заятев прочие пле-
ни и полцаботъ, да стерпети невольи, не
вмъсте да вота наземли мое помощи, ибо немо-
га господарьве идуши, ид бъсниди вода
нахати: нахощъшили дары имъти оимъ
ни моя, и зыдъвмо, и говорихомно, оти
не вмоя мъсце земли, потвоего влашти, уже
имъти будеши бе[з]прашитъ грамоты довлемъ
достоанию моему, а пак хоще вохощеши похра-
нити нашлъ вземлю ею отити, имамъ в
ими, сотвориши полежащи моя, нашия,
и не сотворити хощеши, точию самъ, здовъ[ь]ми
господи, сиром вмамого, чудовъ погородо
ожидати тя имя, до тогда хомно прииду

и полинь овѣща: ожидаѧлъство господинъ моегодо
нелиже пришедолго, но охотя имѣти путь
свободенъ, вмоемъ господинѣ твоегопристроиши. и
повелѣ нипѣтити поля бѣбиды дол, гдѣ вро
на блъша, палиц оставивръцѣ в приемщи
три поврѣжения желѣзныя запоа воратища,
взявши прѣѣвещить стаины идѣ же заполо
дол, и аще баше побималоитя, овачетыть
горо я нехтраши, точию дивиѣ лить выота
его. сщиже зборомь вѣтынь збѣжихъ бло
вавшия зборое, дондеже наиде и полинь
пѣте свои, вѣюния бостопы можаше ѣзрати
умѣщи худѣйшее ѣтѣпиние оины человѣкъ,
горо вида пришествие его вдое наво конь,
принесе и маше палиц желѣзн, внѣщи имѣ
привощѣ, ѣдно вза копие, оиде напронѣмѣто.
Сщи и полинь имъ вопрошаше и ты
кто еѣи. овѣща, ѣмь горо зъбаты, дѣ бѣ
лозани, хотя ѣтобовъ братиия, омовъ

ідоніственнъ земль, бо ѳс бѣдна грабишн, ѳвѣща
ємъ, нелюбодѣвшн, но зане вхождѣта имѣла
пощадѣ твоєя юноіти, ищи ѳви своихъ ѳиныя
хаіти, — Недадь главы твоєя ѳнемало, ѳс
нн бѣрюшн имаши ѳщрюмнов поворюшнія,
тѣмъ ѳратнія випать, донелѣ зора єи.
ѳвѣща говорѣ: и ѳємя страшиши сѣ вітрѣти
тѣа! Да ніполинъ прилюбашєя пранніи,
ноіпо ро'поне, и ѳдари и пѣшо впрінтанно,
а ро падобаєе брона сѣ нитохѣ вреди, ни'
бѣе звѣны человѣ воіторжія нѣво, ибо сѣ
ємъ тѣдъ бяше, яко ѳпервао ра падѣ, мнаше
во а ро ліро'тапо лѣ ѳ своєо ѳдарѣнія
Гладе поіемъ. Го'во' випать ноічнопіе,
хотя бѣ ѳбнти ѳдарѣніе, и ѳполинъ рамъ
ѳ гробѣла, верхѣ поіемъ по верхѣнемъ
ѳиныхъ, и зае вінорюти вержѣ, ѳбѣи
зи'шн ѳневи ѳб в пряніи — ѳли ѳвій
я ро падѣ — рабнав. Го'во' вюдх,

а ко коне в власти немощаше, упиташи
копие поверх полиць и опреся и полинь в бежащ
лесъ. Сверх полицев ослѣпнов наношаше
ударити его, горо наношнив тѣлом, поитра
нъ в слонниа, и полинь минувши взмлъ к
ко тамъ в удари, а ко в полицы его
допол, еже ли ѣ ять и полинь, горо
приб вящи удари его возлав, а ко абие
паити сих не ели воитани в оирбниа
у бои горо полицев, а ко и полинь шле
ципадр, у рбниа имант и воита,
горо ударивше его удари его пре
глав, а коимпадиа дождь, коза
в по время наношаше полинь.
Иже горо удаританюде оброявше,
а ко пнозним полши, едва лесъ
приде ащ ѣ ѣ та ко не уави полина,
и моль полинь воитать, и болѣ ащи

обытии. Уже ли прочее непопытити вітати. но
гобро пришедши къ, Увидѣ и полиной
убитаре: Сты ра зарѣ воомьи, но
молчши обоихъ не Уложихомія, но видяй
полиной Уврѣжшна, врѣ гобро охонить ви
ся напіщи и, и пріѣщи сго вотрѣви, рѣ
Глаѣ Нітні и врѣмѣнѣ, нітні врѣ вгоро
Світлошомія, блгодаряще Гда, и
Молитве вѣне, тако и гобросви Ко
мітво Гвоія. что авіе источивто
стран гобро Гліпія, Гоіна слава прію
Да Доновѣтні, и Вѣ Ормі равенѣ,
ѣм, Ангелиѣ Уврѣпитнія дрзн, ніке
жели гобро путь оны Правн, и Вонідяше
Минтрьмалѣтні ѣщи вто времени приде
пою Зновѣтні и ѣ грамоты Коіпров и
маше вінцево, Гдѣ, и слышаще Ко
Доробіся и маше гобро пріѣти, рода, и.

Что занимается одѣлася во храмѣ божіе,
да не вѣсть о божественнѣмъ мнѣтіи, и дѣло жи-
лѣщи побѣди мелѣзнѣ, дѣла блазнѣнѣ.

Да не хорбнѣшесе поилѣбанѣе имать
зло не ѣсли вло тѣмно проитѣ влѣнія ра-
мѣ, а ко поіе поилѣбднѣшаго одѣла горе
ва, о божественнѣмъ мнѣтіи предѣпрѣдѣ храмѣ,
Аще ли кто имѣяше оповѣдѣ вѣ
тѣнѣи наіполнѣно. Да самѣ оное
зло опѣсали предѣ ѣлѣ, поилѣбѣгнѣшее
о гобѣ вѣ внѣтрѣ. мелѣзнѣ вѣ нѣно
ваше да ко оповѣдѣ наполнѣна зло ве
слѣшеся, о божественнѣмъ мнѣтіи, внемѣ
нѣвѣ да горѣ, нѣтѣ пѣтѣщеся, ни
о мнѣтіи. рамѣ
винѣя ѣнѣ храмѣ да лѣвѣщи,
зло нѣтво поѣбнія лѣвѣщи.
лѣвишні ро речѣ, ащѣ вѣ ѣтѣ тѣнѣ
человѣ нѣприя вѣ ѣла, не слала

самъ сѧ да предвери ѡбладаше, нимѣмъ сѧ
сего явлающи. ісо раздѣлѣ сторонѣ ѡзе
мли къ мѣлотѣ в полѣ зѣлѣ, гра
ль привѣтающей либщи къ водѣ напаѧ
щи, да вразумитѣ. вдѣлѣ стрѣлѣ лѣша
вѣ ѡне, рѣкѣ да мнѣ вѣдаше боящесѧ
слѣда. ѡ сего вѣле ѹдрѣте, ѡвсомлѣвзина
прѣщеши ісо вѣтѧжѣнѣ пѣсѣни, гнѣвъ сво
ѥмѹ, явлаше лѣщи. ѡ даннѣ прѣлѣтѣни
семо да вѣприѧтѧ твоѧ: ѡ злѣ нѣтѣло
дѣрнѣ словѣсе, да вѣтвосѧ вѣдарѣнѣе ѡсѣмъ,
ѧ рожнѣи ѹврѣѧтѧ, во всѣмъ ѡдолѣти
тѧ. ѡ ма подрѣняти, вѣнѣми вѣтѣми
ѹвѣрѣхѣтѧ ѡвсомѣ ѣсе да вѣдаше,
тосѣ ты гнѣвъ ѣсѣ прѣняти пѣведа лѣвѣти
дал. ѡ вѣновѣ ѣсѣмѧ в работѣ, ѡбѣщѧ
шѣмѣ, ѡно вѣдь сохранѣ ѣсѣ малоти
лѣть, а ѡ обладѧѣмѧ ѣсѣ предвери, ѡ по
й прѣнѣмъ ѣлѣвѣ ѣсѣ, сотвори ѣсѣ не дал

самого себе имение вящого бла, єдиного отц
шения лишити сїи, имиже несмого рода, точию
до неисчислїя, лесо ты имѣлїя сїи, ивеле
лихыя стого сто тебѣ обрѣдѣ, правєн в баше
вины вопротитима не мли противомлта ко
в лиѣ ниѣ инѣрити, недержеши борещи, да
вы тинно тя оимѣть тыми лѣтвы іотворима,
ловиша да отвое тѣломь, а оно нѣ напоя
до мыма, ты поне сохранимі сїи
дбя твоего, ісма вяго утѣшєния мого, ила
мого себе лишисїи, ибо окль мноѣе с
имащимя видѣти, ра мѣ не ілышащи
зборы дающи: припадє ноѣ ілєнѣ
молаше, дабы с кривоприятство хотѣла
оумѣнити, обѣщавщи до смрти хранитїи
сто, ияѣмо обѣщя, ноѣ ілєнодоно
дабы не звѣщєния лѣпого, и я сїи ты
сто єдиноѣ лѣи сїи, а ноѣ дабы
мноѣе ілєнѣ лѣти, донелѣ два
не вдах, моя имощи, ілєти нетоиѣ

вонаради и тѣмиия сѣ вто здѣлнѣ мосмь
творях, ѡщь сѣмь повѣтовати вѫтиа
и приложитиса. да бы ѡ вѣки в пролѣтвѣ
ѣшнос взяши поя сѣ в дѣнь вѣжи воѣ
завѣны подоныхъ, вѣмь воля королѣвиая
волѣвиа, молиша ви сѣ нѣсѣ хѫщѣ да зача
то и дѣв рѣчѣно вщи ломолѣ впрѣ
ро ѡвратѣ печѣно вщи, я хщи
в пролѣтвѣ смолѣщѣ бѣти вѣсѣлна, до
нѣ вѣ слышащѣ онѣ городѣ, а сѣтры
вмѣсто ѡца хотѣщѣ сѣ защитниа
королѣтвѣ застѣпниа, ѡсѣмь сѣ слы
дѣ хотѣтьниа стрыа вогѡ да твори
что ѣмѫ правѣ мнѣтиа. ѡбѣщ. іѕ. посла
по сто лѣ дѣнии, молящи дѣнѣ, онѣм,
вѣро сѣ да а увидѣ воиа нѣтьи и при
зарѣи сѣ королѣны нний йѣе, идѣ вѣе
и королѣна чѣтнѣ привѣтѣова, вѣходя
щи й завѣсѣ ломо, ѡ нѣмь мночамь

и

Поклонение чести ея достойны по сложения
Творах, Ред. II. Соборнии Апостольстей
Церкви, пѣвши Тебе, Милостивое Чадолюбче
Господи Боже мой, помилуй мя по велицѣ
Милости Твоей, и по множеству щедрот Твоих
Согрѣшихъ, Господи, Господи, помилуй мя.
Слава, и нынѣ. Богородице Дѣво, радуйся,
Благодатная Мария, Господь съ Тобою, благо
Словена Ты въ женахъ, и благословенъ плодъ
Чрева Твоего, яко Спаса родила еси душъ нашихъ.
Господи помилуй. Господи помилуй. Господи
Благослови. Молитвами святыхъ отецъ нашихъ,
Господи Іисусе Христе Боже нашъ, помилуй насъ.
Аминь. Слава Тебѣ Боже нашъ, слава Тебѣ.
Царю Небесный, Утѣшителю, Душе истины,
Иже вездѣ сый и всяческая исполняяй, Сокро
вище благихъ и жизни подателю, приди и вселися
въ ны, и очисти ны отъ всякія скверны, и спаси,

приятъ бѣ одѣяніе предъ сѣтіемъ поіе рѣнадъ
великаго бѣ одарища, грѣбіе, іс, дѣвицъ прѣс
поводникъ и орѣтіе, грѣіе вторѣ вѣщаваю
тіе изящное отровѣщи.

Царь рѣнардъ вопросѣ вѣщіе, ино
вторѣ обрѣтіе правовъ дѣтіе, а сѣтіе
упно вѣщаніе быть.

Царь вія ѣтіе врагъ готовѣщая мнѣ
зло, обращая господіе щѣтіе, поранѣніе! быть
рѣнардъ великъ щѣтіе вѣщіе, упноглаго
вѣщеѣ, вторѣ щѣтіе, снѣдѣ щѣтіе
вію ѣтіе обрѣти, и быть вѣсіе обѣщо, и
дѣе великѣ утѣшеніе, пѣ молѣніе
долго, смѣрть ради, обаче и ра
нія ралѣніе, и творѣніе мало, и своѣ
ніе, дѣ бах, и царь рѣнардъ мно
вѣми пресѣдѣщіе, и вопѣтіе ѣ, вѣ бѣ бдѣ
жа, и любѣ противѣ, и ѣ, ѣ;

велив приять и имаше ... в сто ... ибо вин хва
лишася з храбрости сто ... един ... том ... ав
ши ... воистинну ... ...
мужественны прив ... ...
своих ... ...
мость ... ...
ант ... ...
бытия ... ...
Талиншаго ... ибо в ... ...
мощь свов по ... ...
Отрилянтия земли ... ...
печиных ... ...
бах ... ...
ления в ... ...
шроле ... ...
антони ... ...
земно ... ...
княжыни ... ...

многа и утѣщения имяше. Зѣло бо ловов
вовъ, яко на мѣрѣ дивнѣ, первороном, да
имя вертра: дръзом, лосрдъ сѣ бяше по
тем господинъ вдордантей, идѣже гро
ихъ ивовъ, имедиръ в потворимоть в сѣмъ и
одне напомать сѣ сѣть. Антонии логемъ
отпе словинов правеснои повѣсть ротховоше
против ораобѣтом гроб, поне бяше да
идо бои, вимъ дръжавы сати, доносѣ о
вѣдѣ, и гна, что видя ро одедѣнии, поса
ти, дщерь вов завертрама ыина сѣ, в дии,
имъ, отѣдѣ быть ветра ро одедѣнии
ломерти тетя всего, и тако ихъ двѣ ны
нове и Антонисвѣ придоша в плѣнении
и долгонитѣ. но возвратитися нездатѣть
но сповѣть. Яшѣ бѣщи помомслѣзин
ирамидови дорѣтиле ыны и дѣтии до
ирамидѣ втомъ времени бяше мѣ, хитовѣ

Усмысленіе твоя · и вложи свята своя, и по
пори попрѣ плоть свою до совершенне.
Годро бо сіе имяше, вѣтрь, плъть
мѣ, зѣлиѣ плоты и кровь, и тма похоти,
и борбы ловомъ. Ужасяшеся,
что времени придоша страшные вѣсти зно
мадне, оѣдино лѣто мѣ, иполинѣ, иже ве
лиѣ плоти свое, иловѣ вѣ нормадѣ плѣни
ѣ. Дограни британии приходящи вели
ция обиды творяще лѣмѣюще, граблаше,
великими горѣми оходящи, и оне поп
ивши живи, исходя тако, прес
тѣ бищи вои отъмати, свой пищще
и бѣжати орѣ сіе. Услышавши годро
оне ниповоа вѣсѣвшѣ, ѣдѣть хо
ѣ. Оу слыша ото кровопи и ѣпѣ, сіе обѣ
чаяся готовити оне, ѣдѣловѣ
ох своѣ, аще ѣмъ ѣ мате неборяше

ибо Дорв Дерзаше я наклонть, и сторадити до
йтии помощи, слыша Господа Ісуса и испол
то приближающася горе, хотящя, сего ма
терьскаго гнева, иждеть крыть сего обиды вели
кия сотвори, Моли нашего Господа, Дабы Дорв
вши сего отвъ Дмодьлиноще Дорве охити
сДаль о томо поль в пище.

Коно ра́мь обратитвосе по Ущедаб пре
тив, обыщанию мелизанни, Увидъ бытоб
в субботу творила, Коно сеи пеа́ при
неие

Вопо время Которого Господа, Дь противь ипо
линаминогими печалми обдержимь бяше бте
сего Господа вмалбжины своея, приде здравия
своего испоъди, ниже баше понаУщении в
братии сои бытьграбь Дортынинь,
вто время приидъшя Которого граба Дортыни
бытьвовань Гадай, и сычася сь

тъхатимимо братъ раймъда срано вибота
самославнии во упокоении свое вбяше. ра
мъ принять братъ своего лъвенъ, июнъ
снимъ приидоша, повъ раймъдъ вонъ
ради и вели готовати. сда гоите
привътствова раймъдъ. нрави со испыту
вахъ ов самославнии хотяще сдо братство
вати; раймъдъ повъща: ако ражие
лъвина вне время болъзнь тако! ако
и поединого слати навътитиля.
братъ вдяши со дарщъ, о стъпимало
нога братъ сего. вис братие непрогнъвния
сама! тяще в мнъзъ слышити отъ
нищева человъчина оглаголания, нъсмъ
отъды слышии поно, и боудии полнъ
вобита проитот в гнъвое, а ложны твоея
вдержи проглъвати да бы сии оне
умъ и испытовати что она зата ны я

Дѣла въ работѣ имѣють: Тѣ бо единии онѣ еще ра
мѣють видящи ся грѣхоть, а хотѣвше
то смотрѣти имѣвши ложе, и инѣми
воборяющи ся въ работѣ своего хотѣния, онѣго
и мать своя имѣвша. Сотворѣ въ немъ
долгодѣтельствие не потрѣбѣ терпѣливо
щи, въ бѣтѣ въдати чтолѣпна твоя створѣ
дѣлает ю, и имѣ ю
ще съ сѣи, нѣ
ѣльсѣнаго іѣдина видѣвъ сѣи, ибо
и сладостѣ ще, въ ѣдаши долготерпѣливо,
обаче порѣчения потрѣти смотрѣвъ
они человѣци, помышлѣлъ ни глѣбѣ,
что въ ще своѣственны воѣпита, но
мѣ матере изъ ѣдлани да ибо
не ничто въ ѣ. раумѣ ния словѣса
ша злорадѣ своя пачѣ ѣ ражицева
очелов вѣ помѣни вни вовѣтѣ,
свяроѣтиреся: будѣто ѣны злы обѣщани

воздухе облакъ, то изъ него, и сущихъ во
зрѣвшихъ тамъ врѣбящихъ воинствии
цѣ имъ, сицевыи, вѣтръ, въ такого образа имѣвши
и въ всѣхъ воинствѣ да допа, и собою павии
хвоить дѣ сіи Великого змія имѣть
Сію подобна бяше имѣти на Ѹмѣ, подобие
в бяше потомъ. Ѹвидѣвшихся ты
рово вподъ бящи, начатъ в вѣчати!
Сія то сіть вина, да радимся тако тя
щѣ обѣщание извазоваще! боящися ко
Ѹвидѣвши въ дабъ своюшася и ѹдуе
ше вѣмъ Ирочаній! Сіе тако нещадя
нѣтовнѣ годѣа, нн вдаія в Ѹдинно чело
вѣ, сіе воле, бѣрое, Невѣно искали
Ѹбити, Ѹ Ѹбивния мосло ради,
Головбт то, имамъ побити мобѣбъ
нвищь ісѣрь, ісѣ ми Въ тако
Доточе время блополѣн в творяше, ѹдобен
пло ичѣтны, ісѣ дое, ижемо

Дочня помати, Доити на свиѣ, нѣ
что же ми поѣ Дочиво позвити гмать,
а мнѣ вѣхъ тые бѣ въ ващшѣ свино
сіть, Помнѣ на вѣрнѣ повѣдаще сво
мнѣ же слоше, молитво нѣвитно обѣща
нна Со онѣ нно Да вѣхъ ѣ ѣ ѣ
ватти гмѣхъ, Но Сшоро Увидишна
по множаѣ ма покитинѣ Сѣрши.
Сѣ нѣ Сѣ Сѣ Сѣ онѣ Ѣ ѣ ѣ
Ро ѣ матрахъ нанѣ, Ѣ ѣ ѣ
Увидѣ Ѣ, Сѣ Ѣ Ѣ Ѣ
привѣ ѣ ѣ ѣ, Ѣ ѣ ѣ
ѣ ѣ ѣ ѣ, Ѣ ѣ ѣ
Ѣ ѣ ѣ, Ѣ ѣ ѣ
она видѣла: Ѣ ѣ ѣ, Ѣ ѣ
Ѣ ѣ ѣ Ѣ ѣ ѣ, Ѣ ѣ
Ѣ ѣ ѣ ѣ ѣ ѣ, Ѣ ѣ
Ѣ ѣ ѣ ѣ ѣ ѣ, Ѣ ѣ
Ѣ ѣ ѣ ѣ ѣ ѣ, Ѣ ѣ

Ѡ. Иѣ же бѣ сего обидѣти не имѣла, і да
бы убо губоаліа грѣха, лѣше и не мо
Помітитиа тажєтіи моєя ни кто'то' мѣть
возити вина тремєнна
даде. Да тако ісѡны ю ѹшєдше брат
прідѹ, вдрядѣ Іоане немоѡше ѹзна
ємо мно ѹ одержаше рамѣда гнѣвлїи
пєи, Ѡ во ѡбоя прине вємврѣ видя сло
ради не іпсалиѣ Ѡ нѣвомь лодѣ, хотя
ѣи, посалиѣ воєи помощи дати, Ѡ нѣво
обиды сопомітитиа, Ѡвємь нємѣсе:
бытьже сто нєв! ѣіть ти ѹбитада
мєрть, а содабта ниа поітила, прише
ѣи домѣ іоѵѣвлымои, дабѣ ѣ, і
дабта ѣ нѣ да вид в мноѡе, вудѣ
вра таніѣ нѣ сѣ, ѣ пєга ѣ немалѣ ви
дѣ а ѡ вин ѣ Іанєго полагаше ради ѡно
ѹшєнна: сторадѹ абѣ вовашн ра
свои, повѣлѣ доне ѣвѣти, и в ѹшнойд

Здрави воини Божиими пришли бяхом, ни
Па кождо вкрадше матяниц между обра
тиса. Аще кто знаех, чюрадни в воини
Па коже попдоша пяте воимъ за раз бе
дортинив. рамъ в воиноття по лежали
вдлин кмошь паде, ще во своя
ложниц лежаще всь рыдаюши, ни
вкоши во очи по имяше. Ме
ядина Да вложюши обоега мыни ноз
Начюша рабы жалбтиа, а по господинъ
За вгаще печали кимом, в воиц чюра,
Тко мо врачеве гадолять вважив дяти
Сто доне. об. Слышаши ти ольге не
вкоре кача бо тивщати Кодра
ви Испытовати. Да кнем, мидобти
внь гладоляше, любенблюшание гладящи
Сем, мяшерьть вбрн, Ми об лоти
Чито жр гмаше вбзбти, Сто
убда полтящяние вне вовсклиа, а диво

паки орьлъ : и бо она ищеть вісе вдяше обаче видяше, а кое не пишмія . Сице
о семь комъ повѣдаше , видящи таковое
а кто ото сего посмѣваше . Похотящемъ
ею в свѣтлѣ мѣсти творящеся и мнѣ
что вѣдящи . Сего ради видя в лѣти
мнѣ прище . отца ради видя в лѣти
милостиве вісе в . печаль вся превратити радость ,
и ѣ . нача утѣшатися та ради
врачь и ѣ . ны претрѣвоваше , и привратися
не здравіе да исцелить немощь ут
пи , мелѣзина стое ѣлгиа , держащеся
всѣй ради кождо вісе в столаше ,
даже в ѣ . ны слуга ѡтня невостьти .

Сице Артиа тяжащая пса ради родови нар
плѣвшаа первыя пть на ны ѣ ѧтьши
быть ѵно .

Ѡно первое и прящеся ступление , а ще

приведящи в памать господа своего, и рабїа
своего, и вспящаго в противѣ исполина, и
иного побѣдити можаше. Сими
и любящаго онемь, и братство господо
главы своея ненарыпротивѣ ему, обще с
вто в полчища, что мнительныя воли
ния сими долги можеть. Сна видящи ора
моде умышлєния побѣдєния братнятвоєго
вѣнь воинство, и онихъ хощеши оити
ощи долготе стрѣлять, что противоимя
братома гонѣво буде обще ты впѣ горяни
гоштарбешиа, мнительныя сынъ лѣвены
уще быти злы, поне духовнымъ быти
хощеши, и вѣи волнѣтъ приань имаи пол
поль, и сѣть строите вѣнь долгоиниць
духовныхъ спитесо и мѣти орѣшос ли
порицесе, и вѣми проты и не добити.
Орамъ въ овѣщи, на зло лѣше хотѣ
ние имамъ всѣмъ, долъ и не дом

вмалерии тогнъ бы, ѥда ѣ̀ мєдвѣдина не
быть противна ѥмъ, хотящи имѣти тако
ѡ ѥдинаго зыно свои ѣ̀ жены и волснии
ра̀мѣдов, полѣди зыно начати, что уже во
мнити ѥмъ. Тако в̀ недалнее бло
полученне: рєченоѥ ѥдним заіне а ѥ
помощохо ва дружитва ѣ̀ ѥго ѣ̀ ѣ
Тобѣ, самъ ѣ̀ ва даровати и воли,
самомъ в̀ь бл҃годарнне не ѡ̀ложи ѣ̀ ѣ, бо
а҃вмо приплы ни ѥда ѡ̀ мышлаши
да быта ѡва полѣдн҃ѣ! Само ва
ѣ̀ ѣ̀ даровати и воли, ѥ̀ сиѥма
почтити хащете ѣ̀ ѡ҃годнн ваш,
аще недостоина ѣ̀ тых ѣ̀ нтиднаѧ,
впрвы ѣ̀ ѣ̀, тѣдѣ ѣ̀ ѡ҃годнн вашемъ,
ѣ̀ Шѣ ва ѡ̀ бл҃годарѣ приемлющи не,
ѣ̀ вѣ здрато ѣ̀ вои и ѡ҃лнно начолнѣйши
воины ѣ̀ ѣ̀ ѣ̀

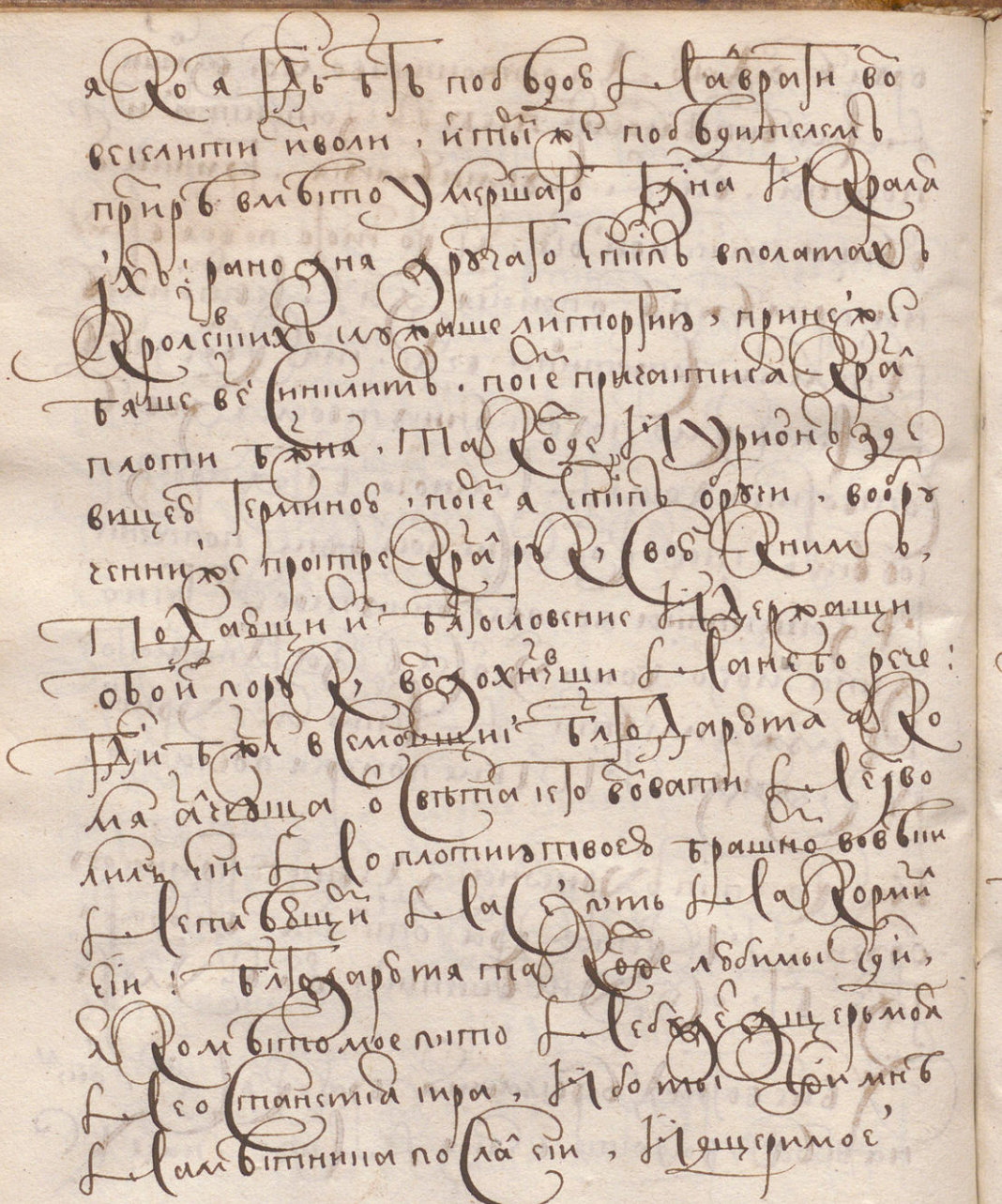
ѡ рѣ сѣ Данилова подобна предѣ нспѧвша
Уминвшеѧ ѡташа, в заѣвенїи Имѣще вова
обыѣда я обѣщюша повдителе содавити,
Да во рѣ входах. Ихѣ премин тиї на
чаша Арѣ содрѣ глати. нѣть ѣмнѣ я ѡ
Сѣтана рѣ Ров вось уби нѣѣ в прадѣ
Зра нань орѣжна заѣ: Аѣдиї глахѣ,
Ра ѡ ора Сѣ общеѣ Ивосѣть. обаѣсѣть
Знаменне вѣиямѫѣтва, Имѣнщиѣ
Ѳбратѣѣ. Да тако прѣтоша Сѣаѣ
Гѣдравиѣ рѣ Урионапредѣ тото братѣ
Гионо, Ирѣ Урионѣ, Слыш Ра сѣтѣ
ѡ годие ѡ лозани домѣѣтни! ѡ вѣщ Урионь!
прѣвѣтлы Сѣаѣ, Ивѣрамиѣмїа до Ра
шѣ, Ѿ ѡпаче вѣиѣмїа! Ирѣ Сѣй, вно
в Да ѡ явиа ѡлвпо ѣчитѣ, а Ѫ
Ирѣнить домомѣта Ѣсѣтѣ;
Ивѣтонѣ на Ѣ, ѡ ловашѣ ѡвѣ
рити иволи: Дане ѡ блгодарнти ѡвоно
Ѣсѣмѣсть, Ѣ и ва затрѣвы ваша
Ѡ ѡтѡньшаѧ ѡ вадания ѡтворити мѫ

точнѣ повелѣнїя Бжїя Ѹ всѣщи нало
жимерти, мѣсто моего столицы моея
Ѹрнонови а ни стратилат, и восводе дото
номѣ задаплат, о стыхъ, ащеромов
мин, вже єдин, имат випр, одан, занед
вшѣ в дарѣ Шаи Єролєвство мое Єипрное.
Ѹрнсо па на Єолѣни Єролєви в Єдари.
Поіе Єдѣщ, єрмин, приведоша, вже єщѣ
Смши Дарѣ, та со в Єлача ѣтѣщати,
Ащерь моя, что поінѣ випорѣ, имашедѣти,
а Єдмѣхъ та пре смерть мов оставинр
вітароіти мос, неннѣ Шь в пре зрѣ,
Ѣ бо аще ма смрть поітинѣти имать
обачетве ир, неволи оставитин, ибо
ащ а Ѣмитр а Єо Єевѣныя защинніи
оставлши прилѣпитиа смрь, єіть вещь
ю вршѣнн вишад, Ѣ Дресноіти защищение,
мнѣ Ѹже До Ѣа в Ѣ ходящ, Єа
намѣнова тѣ в защитнніа, Єиже Єа

врѣщь сѧ дав. да достоинство мое взаши
ѧ. памѧтѣ мосмь тебе. ѣ защищѧ ѧ ни
поѧтїи. вѣ ѧ. всѣмилвадїя. гѣрмина о
вѣщѧ. млтивы ѡѣ. а ко того повѣх времѧ
на прилѣжѧ ѣ поѧтїя да ѧ. всѣчю тебѣ
ѧ. мосмь сопротина бѫ. та ѡдинѣ
ѧ. стѣ мо похотѣнїи твоемь довѣ
ствовати хощ. ѧ. молнаго бѣ гѡ да ѡрѣза
ловѣдь. та ѡрѣзанїе полѣвонце попѣченїе
ѧ. щинныѧ поповѣдѣнїи твое. гѡ по
ѧ. ѧ мосто хощ. ѡ сѣ вѣ да ѧ. ѧ мосто
ѧ. ѧимѣти. ѧ. ѧ. ѧ. ѧ. ѧ.
ѧ. ѧ. ѧ. ѧ. ѧ. ѧ. ѧ. ѧ. ѧ. ѧ.

Ѣда ко спѣ. Урисна ѧ. ѧвѣщѣ гѣрминѣ
ѡрѣи. ѧ. ѧ. ѧ. ѧ. ѧ. ѧ. ѧ. ѧ. ѧ.
ѧ. ѧ. ѧ. ѧ. ѧ. ѧ. ѧ. ѧ. ѧ. ѧ.

Ѹбѣ во ѧ. ѣ. ѧ. ѧ. ѧ. ѧ. ѧ. ѧ. ѧ.
на вѣхъ радоѣ вѣѧ ѧ. ѧ. ѧ. ѧ. ѧ.



защитника! У Дна ще власть твоя ѣда
вина оружіи ісѣ! Да Господинамъ
возрѣ хотя и непраздныя врѣмени!
Зѣло вопроси тогда водохи предаде. Господь
Уже видяще что о немъ злати хотяше,
отвѣщавша молиша да и господина ловя
вѣнчаетъ. Сего ради рѣшетъ ловяща. все
мало бо бѣ сіяніе сіе, да въ лиг вѣлика
та со обѣщанна, а не ко ѣденія ради но
врачны праздноваго: ибо та вѣдѣ вина
Господина о смерти отца своего вѣлми печална
бѣ до зѣла: того ради утѣшенія ради
ловя Господинъ поставленъ о семъ чюдо
ѣлахъ: Ита со отвѣщавше единого дни, яша
ова врали вѣнчани, единъ живъ, а мнози
лищи врѣменъ. Други мертвъ употребленъ,
Ино спѣчатенъ мѣрѣвъ быть. Уриноу
Утѣшающи Господа своѣ: сицевое утѣшеніе
бѣ сіе сотвори, а не до конца повитъ, яко
новаше и Христо бяше врагъ и доброе

мъ двлотисѣ, о[бъ]ѣмъ трѣи наимо[ш]ихъ
мытныхъ на рѣцѣ, и[ма]ще сто[и]ти
против[ъ] стати хотѧше, дондеже мо[с]
ви[т].

Како Гиѳнъ бысть про воармѣни'

Зане про армѣни' бысть брать кролѧмг
шаѳ Кипрского, Гиѳона Германна, хотѧ'
стрыёвн своем[ъ] ѣ[в]бити о[т]мрти о[ц]а[г] своег,
И рано оне' Усмотри о[ц]ъ ея ѣ[в]ѧмбыти
ли поѣ[в] о[т]ставлщи, И рано ѣ[в]ѣ[г]д,
мъ да прид[е] снимавши и[с]торив, о[т]емъ
чѣти в погълтво о[т]пи[с]ъ грамотов своег кне.
ѣ[в]пред[е] да пою Доармѣни' кролево'
Киприо прид[е], Умр[ъ] вто времѣни кроарме
шни' Един[ъ] о[т]тавши дщ[е], поты кипрши
прид[о]ша в[ъ] земѣ армѣнъ[ъ], предѣ[в]же
Возтовищася лоты а[р]мѣнѣти ѣ[в]бити
Кипра, о смрти Гиѳодина своег Ѡ

Мовитвующи, Девица Флора: Ащ(е)го Крола
Армянского пойдо Иприи приемши гова вс(ѣ) Гинии
Гоподни вликъ въ лви и выти Иприна о(т) Ри
ск Уразумвша Армянти Гоподне бимрти
Крола Иприскаго, Ма(т)ко Двоя братия Гопо
дня Слозани мсть водаша о смрти его на
гатаномь Изворитво его, что ждни они
мы приять; а Ко(с)тамбито Крола Иприна
во Крола приять сѣть, почеже поя(т) ащерь Кро
лсвыхъ, Ита(л)ко Гоитонинъ сѣть поите Крс
левствомь брать старѣшни, что Гоподне гов
тни Уразумвше похвалиша изкроить Крола
прітовша гоя Шуных его, а Гоитонинъ
водаша затрвы Кролсвство Иприскимъ:
Гоподинъ единъ Совытни рече Прочимъ, да с
правдив тыма братома водаша тръ изъ
овонна ранѣ работающима единомъ Точни
ом(ъ) ми присщ, ащ Артомита Ко до
тономъ да а Ко(с)тя первомъ: овщалогс

Киприні ибо єдин имѣхо то Кмо людіи
я Ко и єдино Кролєство , и Кможахъ двоіи
раздѣлитися єто єдино людіа : и Конмето
єгоподи рече ! поне тако братоі Гоіподина
ваше го сиѣ слѣжбѣ сотвори : вѣжє сиѣ
водати и Кможете ; и єгда єдинъ о вод
можє имѣти мч ! мы Урамѣвше обѣма
онітории сея , вжєѣмо Кролєва ваша стрысви
своєм и Гоіподин и ваш пріставшемъ
Копіпіо , видивъ єгобѣтиможа и С
мнши воінпого ітщаліва , и Кподона брат
своєм Кролєви ваше , дабъ та Кодѣ рань
мч , воіпія хоще осѣм помышлити сіи жєлани
возращщіа Кодєвицы флор вєсенніи лы !
прєсвѣтлая Кролєвна вто Кратком в вємени
Кролєвах Два брата вѣбхѣ Кролєствах
Гоіпны , Кипр и Кіорнині , приять
бы в оівѣтіи Кроля ніпрпого , Умотр
тиж и Кволи Кролєство оно воінном

достоинным, сложе во отпущение имъ лоити
ни в поля битвенна и писати господине своя отчины
Киприи, Принц Уэльскаго Королевичь, в
Витр твоя господи моя, и во едино во
мгновение ока сотвори сия все
страшно пребывая Тамо Господь Израиля.
Сего ради Тамо Господь, изволися взяти на
шюю, и на требующи господина воинии
своя и весна, видить Тамо где твое
Господь явлается сло, и есть господе славы
Свое и наши, возвати можеши, лежащих в
гнона вижа, и Тамо возгордина и Королю
нашего понеже равенъ есть брату своему, да
приимет Тамо Господь равное воздаяние, и будет
нашим господином. И Тамо Господь сие.
Ако паки и Нами и Кипраны два при
ная братия Тамо Господь владати имеют.
Королевна обещася: аще сие ва господина
имитися хощо, и нас равенъ вини позволитъ а
нашъ и что сотворити Господь

неполезно всем народом мало бысти. Господие
совѣтницы рекоша ему. Тебе ѹбо житное потребство,
и до краина широко полежаще, приветствовати
ему в полезное господьствование, и желаю
щим подо врата его гнѣвом, и до ѹтро
да подать, и мимо шествовати ими оу
тро потребство оба брата и сломи, ѹвеле
лишася стано в полезнѣ в ѹдати, и ко
тако ѹдонть двои в них в ѹволстве и бало
рных жестоко полежаще, и продержаще
по воле совѣтом. Авѳ гнѣвом слышащи а ко
препратно ѹвидѣ имаше внити пѣшеходнии
пѣтна, всем ѹреко многим подивение
дапоможе, и повелѣнии. х. коне, тако
воображенных в воинѣ, и ко армено вселити
ѹдивление быть. о семь слышащи дарове
ѹвтах и господие. и приветствѣ, еди
ѹрѣзаго. прѣтерадоще имъ, пѣшеходнии.

Ісаію Гионови Королевна врѣсна, и Ісаію авіс въ
гл, и Ісаію влъ олъзѣнъ Королева.

Ісаію Сопрітанніцѣ притеча, Ісаіа во
Градъ велік трѣсніе, и брашанніе раліны
мѣнінні, Ісаіа Равінізвъ отравлянія тайно,
Ісаіа человѣкъ глѣщні самъ Глаіа своіх Ісаіа
ваше слышатіи Ісаіа Ісаіа Тоіподня привѣт
тівающе Гіона Упрітанніцѣ тогніх самымъ в
лѣ Ісаіонскіе чіть сихъ водахъ, и въ словца не
слышахъ, Ісаіа протовторо проводѣвлѣть
Ісаіа чітнъ овевы флоры воіпріятъ вѣть.
Ісаіа и мны дъ и ашѣ, врѣсні
Сотворіи овіхъ влъ стороны Ісаіа, привъ
ітвующе сіо врѣсащіи Ісаіа Ісаіа флор, и въ
Ісаіа ровітвосне. Ісаіа ісаіа овіщающіи Ісаіа
Гіо влъдари прос Ісаіа, и Ісаіа своіх
мітіи прівѣтіи воли, Ісаіа Ісаіа свіщ въ ло
рѣ Ісаіа Ісаіа ісаіа воли, и мѣтіи сіо ісаіа въ

вмѣсѣ. Тогда вѣ Ѳеоронимъ, да Господь
Бъ вселенныя и праведныя обѣщавающи
Христа Господина вѣрныя праведъ творити
лѣстинъ, взаимѣ плѣнныя обѣщанныя, пѣщныя
Божія, да освятитъ земли Королевствѣ, и
попи приврати и горыти Христовымъ и попле
нѣнныя. Чистая словѣно и крайними
глаголы рѣчи: да Господь премудрости Божіи вѣмъ
дивитися. И велѣ радостнѣ словеса сіи при
мах. во Утрие вѣнца быть здравіе флоров,
и велѣ чистити вѣнчание давше и слѣпъ
Омѣнѣ. Даже и ощанити давахъ быть
обѣщество звѣщание плѣнныя мѣстѣ, а Его
ѣточнѣ раздание вѣ по разовавшеся хотѣ
ние привѣтствующихъ, глаголъ Христовъ
можаше понати. вто вопли пѣвцании лѣша
вѣро провождени, и вѣ вѣсѣ вомногаѣ и обѣлѣ
здравіе флора Королевство и вѣ Синѣлитъ
Ѳ Угодѣше Господѣ, плѣнными Утѣ
шѣнѣ пребратия и Іисъ вѣтля, и
вѣ вѣ вомѣрѣнѣй вѣлѣ отѣдѣ, вѣтѣлѣ,

Немцы же, того ради в крепкыя и бо
племенныя в мятежи бяху, слышаще тако
храбры воинъ Ибрагимъ короля Сирийска коле
воарменьи бяшта, не разумѣвше в вобои
браньхъ, а потиращи в полкахъ и мѣстѣхъ рато
вати дерзаша и даже и впрежни королѣхъ
одатиляша, всего помышляюще крепкыя,
Ибо тии короли бояре совокупивше воинство
свое противъ ратныя страны сѣвер вдяша, бо
тако въ Кацъ границы своя раширяша,
Ко Жгопанонъ и быша вмалѣ орбатаяся
ко обитаящи, и задании отъ нихъ и прогнѣвъ
зѣ страшни бях, ко и овѣ задавах, ибо
крепкыми ратми оба в атако бяхо полонѣнемъ
бях, воинѣми, бо и вѣ выняти нѣ многое
множество вмадыхъ бяти бяхуть ратаяя по
дователи. Сего же не воалѣгающихъ
страна сладяшеся ближаншия ко
ромия, и не лѣвѣние многое в вѣдателѣ
лѣти по бѣдиша, донелѣ нестрадныя

ро Г. Помоганиб же их в сщ Ком
миожаннее достояние Неде. а коро
Днѣпом митр Кр во оно время сщи по
Кревпов ру ков тѣх свой голов раз
бящ в плен тяжкимъ. бо Ул лсь
не время. лорд ко тѣрпѣнно сдвать зна
мение пс вато достоания.

Колнограмѣ в мсвдном утѣшение прия
ша Ул ыша благополучни Ч ѣстныне
вои. Пачеж видящи бн вишихъ ранѣ
отц бо гаташа глвити ѣрце щи вдом
ра'м Дв лышащи о бнихъ своихъ в кол
ко тако достигоша ѣан бо смалѣвище от
приять утѣшение. мсвдна бо ѣстоных
радовашеся о вато славѣ и бо гомъ кое
бо бо о бо ложс не имаше должное вбы
лоше благодарение ю зирающи и рящи и пред в
лы и прочия отцари вогать бо в, давидеск,

ипѣвающе имя Его имѣть его прославляя,
почасе глаголя впортены храм пречистыя мно
гимъ злобы ночныя и дневныя мрачныя
дѣцы мрачныя, злобы обогатити. Чтобы
ши я быть и Господа имѣющи в
тѣшение смотрящи. И бо сы и Господь
Твоя дѣвица дора зрачныя в женя я же
Тако глаголя, единаго баше утрая в марѣ шо,
Авза поне в Господотворение ѣ
Господе аще бити хотящем, знаменiя
равно
Как ре'нарь в монастоне вдяшеся ни
ити всего благополучия
ре'нарь аще единаго не имаше, но
мысли долги зраше. И бо хотѣ
Господь врачь, во благо ратно и учинь
имяны, видя брата всего антония

я Ро тта Родс мѣ гнѣты бяше, и
Ѳ Ѳотѡнный Ѳлнашеѣа, рече не:
вѣю ад братс ѳнтѡнні нбыть, да
Ѳстанова де поищс блгополѹчнна,
єже братнна ваш, тта ро вѣпор в поіти,
ІІТТа Ѳази нчаіть вос правѣ, тѡнна и
Зыдоша до, мьже ѹто вдо ожидаемь.
овѣща ѳнтѡнні: Гоіподнс братс ащєты
ѳсѣ в бдиши. да блгополѹчнна хощєши
Ѳстѣнти, Ѳмашима братна вогго Ро
вѣ готова. ѳ Ѳовѣт матєрь вслыша
ши рече нимь ѹже стѫжнмія ова,
Ѳво Ѳсмо, ѳтѡм, пѣтѡвати ва,
Да бы Тѡмова поітавнла, фо бже
вѣщаітис чѣтнть ожидаєте, нтѡнно
ащє хощєте ѳдітоннѣтва ващєго ѹнав,
Готова ѳ ва нмь ломощи сн Ро

трех въ Детстинѣ с' въ Подарище Моли
шася о Помощенни, о[т]ъ Ѧ[ст]ыхъ Ѳ[ео]фанъ
Король Совіскъ Ѳ[ео]дев и вѣнимъ Обилие
приготовити Дары. Ѳ[ео]мужс' иченны
врытно вле[ко]мно[же]ство конѣ и Брѣжна мно
жество опити. Та[ко] а[ко] ихъ Выходу
ние Можаще[ся] раздѣлити Имѣние, имъ
отъ[ят]ие пѣтинща совритіанні в[ъ]
нѣ Ѳраната земла. Дары
въ Ѳ[ео]полвин в придоша водразди вѣть
приаша[т] вмалъ в[ъ]Ѳ[ео]бире
Ѧ[ст]ыхъ Ѳ[ео]цъ въ[ъ]ни[ще]ни вдомъ, Ѥ[ст]ь Ѳ[ео]ръ въ
Башс Ѳ[ео]сли вѣдомъ Ѳ[ео]Ѳро[ро]ѣ[ст]ь
я[ко]с. то пониминтирь Сбидѣ[ст]ь,
Ѳ[ео]въ[ъ]ихъ человѣкъ Наидить Ѳ[ео]радить
Ѳ[ео]молвѣ[ст]е, ѣ[ст]ь Ѳ[ео]ѣ[ст]а Ѳ[ео]ѣ[ст]вита,
Ѥ[ст]ь Злата[щая]я, тако[ст]ь винов[ст]ь

я до убивы праведнаго, еще прилъжнѣ зрите
да горибала сына моего, и родсть стремя
очима елиню торбе въните, ибо то
в елиньземли ся завращение есть.
вонамине не вамь оставлаю а ще
раз но сынь мо вънѣшни свое гроб въ форть
ниньвмѣсто братиа мужемого. дитя
рижде будет господинъ впортенахъ иврѣ
кав, ибо оба воини можственни будет,
в приятъплищи сооружь, респлалив в
ниж. Ужс время приятваемого зи
нения, обаче с тобо поѣщатиѣ, елиню
ѣзыто господинъ слово наитати глать,
возовите молв в господни дѣлныхъ,
дащтьбія ними. Ибо сама моя своего
тыми словесы полъбонъ лозати! да даитъ в
ти въ здравие, ще мого прохлаж
в ѣсмога множае бъговолихъ.

Да дастъ ти Гъ здравие, мо'лвбсѣтвищни'
, прѣже, ты бы сѣи вїа Утѣхама моя дастъ
ти Гъ здравие мос мнозѣ'шелюпровище
и по'мощи вїсо Утѣшихїа, да дастъ
ти Гъ здравїе мо'мнѣвишні мѣ, гъ
мя вѣрноіть пачѣ всѣо вѣсѣ'ше, да'раітъ
вам Гъ здравие мо'мнѣвишні вѣрнні ісѡ
вѣтнщи Хѵ̃ѣ̃ѡаны. Нѣ вѣ'равными
ѣ'ѡлами вїсѣгнѣвши ѣ'ѣ'ѣ'но, забїе
ѡ'ѡѣ'ѣанна пѡ'ѡша'неда, ѡ'ѣ'ихъ
вѣбїто ѣ'ѣ'ѣ. Гѣлсѣтва хвоіть ѣ'ѣ'ѣ'

ѡщьтниа а҃ри о҃на и҃ноч занѣ ѡмотрити
сиа дѣвоѥ воитранꙋ, гоⷬ трⷣы горѣ оⷭлетъ,
занѣвоѥ зрѣщи рамꙋ въ главѣ, и҃ дада
ѥтъ ти въ҃ здравие моя лѣбезнѣишаа
гоⷬпожⷭ, и҃ вьрнаа сꙋпрꙋга, вьрнѣишиⷭ мои
приателю и҃ затѣтнѣище моя, тобоⷬ въ нее
вда ѹтѣха моя, здравие и҃ вѣдрьлаа моа,
и҃ да ѥⷣ болѣе не҃ можаше дозрѣти сда,
сѣдаашѣ въ влазы терзаше, при глинаащи
по҃дно и҃ча вопрашаше, и҃ что ѥⷣ
бѣзвишеⷭ главѣ, точиⷬ сѣсѣщи въ
притомлатинни плаⷣах, горѣ. и҃ да
ѥⷣ болѣ въ въпащи а҃ко ѥⷣ въ ѡлвни
тиа не҃ можаше, начаша тъшитиⷭ,
ѡ҃ко ѡⷭлѣ волѣши долгое врѣма печали
боловаше и҃ столѣ вѣсѣлое врѣма
можаше имѣти, ивоа ѡмитнаⷭ ѡ
придабаше прѣдѣ ѥⷣа рꙋкашемсти

ітрыгавого, та кодѣ его смѣтна бѣ,
опла[ч]вщи пота своего ради ни
г[оспод]а моляше увѣлѣпити, точію
ѣда ємлющи повѣдах, а кобѣющи
кого приходяще молѧше раꙗндалітеть
рихомь тѣмь вертѣдрдах вопатися не,
ѣмь ѣда бѣ слышаше, дѣваще ѣ[ст]ь
ѹвѣ[с]ѣ, гадощи дабѣ ѣ[ст]ь ѣдаѣмѣла
вопратитися ѣнем, аще не ѣтѣшѣ
ѣпано бѣше тобѣть звѣтное знамение,
а кѣ онаврѣмѣ кормашѣтыѧ бныѧ гадо
ѣбо онѣ[ст]а тѣолѣномного водинѣмѣ
прѧѣташа, ѣпопрѣдѣ вѣверть ѣдо.

ѣпоѳро дономрні вовань, против трімо
дѣ гиганта лбтьѣша, протѣ[ст]ѣ[ст]и
што дердаше.

Кѣ прѣрвхомь ѳлоѣ вномѣрѣе, ѣ[ст]

быть послан Годфроя против Клотаря Гизлата
Гримоальд. Клотар же вновь, обидя
в длня творящи, на него молчаливи
Побѣдель до Великого Годфро тамо
притече. Осмь лѣтошнѣ вновь, бѣ
роныя Клота Годъ. Самъ Гизлатъ
зминѣнѣ видяше. а Клотъ Побѣдити
мяше, пришедшихъ Годфро добрѣ
сѣлъ положѣнѣ, Клотаря уразумѣвши по
слѣтво вновь, Клотъ много облагающи
обѣ Упятата, и вѣдшихъ Карль. Отпоръ
Годфро вновь приплы Клотъ Побѣдивъ во
Ирна оотвѣхъ Бѣлородны, Клотъ вломи
сѧ противъ тамо, обидителя молиша
обѣщающи имъ, а Клотъ ащя свободи,
кромѣ Клотъ Господина и Короля
Хощутъ имѣти и обѣщя! а Клотъ
ты Годи словеса вашихъ Клотъ

бы . аще имать любовь плачи , и умиленния
христианскаго привлещи , паче же сладкое
оное хотение имать к нему , братия наша
любовию любим христа и спасовити души ,
по писанию нам , даде его сыноморве
умрети . Кто достоин сый , дадите да
имам человеки знающа . Кто имать та
сыноморве приве . Кто есть его могль
умрети , дати его вина да обратится , аще
восхощет зрети нашего добра !
Дадите ему , гоподи мои да знающа , ему
хоми и сыны мои вкупе грешат и гто любы
и смолинвоов в своими дах . Братие
что да подобне много хомов имы вкупе
на конець братия наша в ними вино ,
храмоны вдимем сыть в сыноморве
Никто убо , свещи боящия томительми
тако любы вшало . вторые сыть любалов
ми сов в глубочаше смолин в умрети

блщанїе трона . Сна҃ръ дх҃ъ прєсѣчивъ блщахъ,
и сѣдалачи смотрєти увидѣ в нїполинахъ
дащи подобїе вєликїе витвни . И страшнїя
сѣдрони вїа , єгоже ѳро҃вуя всѣ днємъ : чєго
ради страшищнїя . Ѥми видѣни єсѣдѣ в
овѣщи притѣ : и господине а҃вїдѣлїа
проїтрвли , сѣдѣ єсѣ тамо вѣдѣхъ : и
уєлѣдѣ подобїе влѣкѣ ѥми конїе витвни .
сѣдѣ єгоже можаше вѣдѣти . Ѵ притѣ оба
бѣ ѥми понєви воїтроѣ прїа . Ѥдинѣ
вуящи всѣмѣ горы ѳ влѣати имаше . а
нєвѣ сѣдѣ понизѣлобѣ вовлєкоша тамо
тотрасѣ в ѵлїй и страшнѣе оумѣе сѣдѣ
человѣча ѳдержитъ : чєго вуя ѳгоже слово
дх҃ѣ ѥмъ : Ѥдѣсѣ сѣдѣ братѣ влѣ ломиши ѥтѣ
шащи , боншиа мєрти , и в҃ѣ єѣ бѣ
жиши овѣщи . Господине в҃ѣ сѣдѣ

не вдержиши мене многа присловъ. Кто томъ
бо есть, хто того увидитъ, бо ю
много такая тому, бо ранего о смотрить:
рече бо то, що обѣщавъ, справі давши
что тая вонши, нѣто зо в удалеча, да
тако видиши рано мнѣнитъ славитъ,
бо маши в видѣти потѣшение свое пре
хвалѣние тако зрако погинина твоимъ
тако да бо бъ повѣсть и поводъ
кои, и тако зо бо ви увесели, бо он
тебе зовъ увидитъ, и а нимъ побѣдый,
а по преходѣния сего бога. и тани зо
вѣтынъ, а бо видѣти можеши,
а не потъ, бо а сѣдѣйшъ надъ вои
гоны, литъ рвуни лѣвъ. кровъ онъ про
рвати можашеся, и можаше го бо и ломина
лянъ зрвати, та сое ѣ ломлѣнъ го бо ю

Удръ. обаче же видящи єго єдиного
смого невпоръ имѣвша свое бронни гадящи
єго обѣти послѣ сего в нѣмнии Уговоромъ о
градѣ. бѣ бо ѣда вѣдѣ Годфроя смѣлаща
копие свое дръ Ндержовенныѣ имѣ тѣ
ща, нехотяше намѣнить свѣти. бѣ бо
ноги ѣне.

Ка бо говѣ ѣполина порѣди. да бо бѣ
бже уявѣ.

Поятяши ѣполинъ в вохити ѣр дрѣ идо
лиѣ. ѣ ри болшиѣ щитъ и крѣпчиѣ копие
ѣросви. бѣ гаго испытовании. о ѣдѣ ѣни
ѣстохощяши зов: Годфро рече! бѣ
приѣдо свмо ѣтев в помощствование бѣ
добыта живота лиши. ѣполи овѣща:
тыли имѣть жити бѣ сдани. с молвѣда,
имѣть милоть бѣ садомнов. в сѣмъ при
ноши бѣ сань Годфро. Ндари свовласти

Сопіе, а Со пресвратніа, и воставщи о зе
мля рсн Сподров: в бр,в а Со Сн граши
Сомнов, подосне' Своре Сподра, хотя и
Сомны разомь, Упрятати, Сподро'
Соне о Сподо ображившиа, о в Сосвітфан,
Кавыа Сіона Сівши пачіне ображиа, бом
щиа да Соня Сбявн, ибо Сунавло
тосиь Собов имаше. И Сполинь іпонігнов
рабо Сокемь в Сащи іпаімать рабщи, чтохо
таше Створити, а Со іпоня Сівши пть в
Сне возратиа: раздавщи и іполинь оно
табное Уоарінтвісь, а Со в Сребпиття,
Сложаше, да не Сапнеть, рсенаго Сов
правда а Сдаль Сіпмь в Салкрв' дорва Со
о Сподарощце о Со Сим, бронда Сс
мивхь, понітинь Сгвовиыа бдаче Сс
Сантотітовь Сагн, повбдьми о
К' Сін и Сасота Зов, о обвіща,

есмь Гофро̀ зѣлаты и придо̀сѣмо ѡдалѣнна
страны тебѣ ради, и ѡнемѣнщима ѡ Го
тѳта приятна. овѣща и сполинъ: тылан
сіи, и ми братина сына убивъ, имянъ вмыш
ши сѧ сотворити, и повторъ в тнаши
почтоприщесіи, ивъ тнемъ сборъ комъ
моги, и того̀ прилѣжнѣ имай раше замѣт
рѣние сѣо, и ѡтмочи ѡ данѣнна и по
линъ минъвши здѣло ѡбитнымъ данѣнѣмъ
Та Ро взамъ Удари, и Ро ѳва можа
ше Дръ" и ѡдалитопѣнти тиавше гофро̀
мсемъ своимъ ѣдари и врамо дѣнос Ро
брона нездержа, и ѡсѣи самодѣнос, Ро
рѣцъ повинѣнти сѣо, брона та Ро Онаго
ѣдарати, обачѣ поки владаюшѣщесъ,
ли Рѣнія единъ Ро въ противъ, гофро,
вуоя Ро владѣтворѣницѣ, и вохитиши
дръ" въ единъ брънъ Удари и гофро

тако тащѣ, и ко Ѳа отоучисѧ, Годфро'унде
вземль наполто ралаіта, тѣмь локолѣ пре
ломиѳѧ, выда го'ро' Ѳсо'рѣжна ипполина
приноч паши инѣ, имѣ, яви й полѣ гола,
ко въ Ѳсо'рѣ ѣ ѣ оброна, обаче ѣтое ѣа
рѣнне ѣдѣ ѣаіа ралаіѣ ѣ ломало яви й.
выда ипполинъ ѣ ко неи маше времѣни, дал
йное о'ѣ ѣ ѣе ѣдѣ, шоч погдрѣви, ирланиѣ
ѣоарѣ и вшѣ, и гоѳро' напалъ ѣоѣаія,
въ ѣѣ ипполи ухвати и лорам, го'ро'ѣе л
ѣтивши ѣ Ѳсо' назѣмь ѣое інѣмъ залоаіѣ
го'ро'ралинѣ и о'рѣташе ѣхищрѣні Ѳонѣ,
ѣ напослѣдѣ ко Ѳодолѣ ѣ ѣ ипполина
аще ѣ ѣѣ ѣ ѣ

Ѵчесом поіе имаѧнна бѣ҃. Гоѳро҃ Ѳаѳо҃
ме҃ взираше. Ѳако҃ бо морѳе могѫ
ѻдолѣти. бѫщнія Ѳаѳлѣѳроитѣ и
ѥполинѣ ѻ҃ помышлѧше Ѳсѣмъ бѫщнія
Ѳаѳ Гоѳро҃ Ѳѣпрѣди имъ аминѣ. бо
ѥдалитишаѧ. ѻба свободни Ѳловѣки. ѫ
шѣдшѣ въ водах. ибо Гоѳро҃ ощѣ одыхающи
Ѳѣвиоръ Ѳловѣки мѣѳѣдаше. ѥполинѣ
имѣ вто Ѳѣворани. Ѳако҃ Ѳѣмъ прои
воли. Ѳако҃ довѣрѣѧ. своѥ имѣ морѳе
приѣтимоѫ. ѻ Гоѳро҃ Ѳаѳ имыѧй
мѧ. Ѳѣвиоръ бѫдѣтво Ѳо Ѵвѣѳъ.

Ѳако ѥполинѣ ѣщи бсрѣдѣ ѵ҃ѳровѣ ѵ҃ѳѣ,
вѣѳи вовѣрѣ҃ Ѳаборѫ Ѳѣѳѫ
Ѳѣвѣнна бѫдѣ.

Гоѳро҃ мѣѳѣ во҃ Ѳонѣши хотѧше вѣиоръ ѳаѳ
лина Ѳалѣрѣти, ѵ Ѵходитѣ бѣѳѫ

бѣщаа попалъ, мнящи Годфро', а хотя
ше камень взяти, ударилъ мѣсто вѣпорвлокѣ
ноги, хотя и вналонсни ударити. Но
нсиже притеча онемъ Годфро'ъ о вартепъшаны
вѣчи, яко бы смяше его тамодорвати.
Годфро' же знавщи главнаго вспѣха, прѣ
орѣвъ свое ѣти съ воиньми, хотя на
главнѣ увѣдати, седона сдостигнути
можаше, и видѣвъ нощи и полѣ, забы
дня доспѣ, полошия нагрѣволаши ихъ
ѣти орѣвъ свое протяши, елико мо
жаше, и абие на доспѣхъ обаче и то
тамотемноть бяше, всѣ та гоже
ударивша на ихъ полонъ своемъ глѣщи
тако а всѣхъ, обачемъ ѡдѣ, сѣчи,
добливъ того томителя конецъ
сѣчѣ, и отъ вседомысла, яко
лъ тамовше вѣ видѣ, могъ его обрѣсти:

вѣтшїѧ наіво́ Конь и́же́сты врмсне ѣ ра
праін ви пѣтошн ходаше, Коівосм, приттав,
Ѹс! и торнияихъ іпѧцѣтмь страхо імаѣра
ше. Точиѣты ѹпѣшашеса, Доѣ ѣлиѣ
видѣ Гоіподнна Гобоя стоѧща нано,
йрсе Кого́бов! Гоіподине ѡѣш е ѣлъ тъ Гано
Гоа́ единов, а Ко́ то́ злы́ челов вѣкъ Колико
Ра ѹѣ ѡ ѣ ѣ а твоѣо воітанид
Ра тано слобо́ тобѣвдовах, Увидвшаѣсѣ
Градщи, вѣнѣ тѣщи, вѣ ороных, ідо
мны, Гоіподні хотѧщи нвбітитиіа Ра
по ѣ Гофросви вѣ ополѣтилоса, и Ра й
Далеч в Здравіе́ увидвша, ѣ Урвша ѣо
Утрѣдьшаіа вторѣнні, рсе единъ ѣгоѣо
Ѹ Исполинъ Ѹбіе, ѣ Квотні два слобо
в страшнѣ ѣ ѣсітоали ѣ ѣлнъ в тобітвдво
щи! Ра стпошаіа вірсе Гоѣо́ Ѣни!
Пѣбда́ѣ́ть омнеа́ ѣи во́ ѳрвѣщеа,

Да й первы вдареніе недоброволи,
ити вомнѣ брони сіѧ, да гла вемощь
держити, ивомнѣ брони сіѧ іпанада во
рванаше, и копіе подавши, абіе ни
ѥдинъ оуѧзвенъ вомнѣ ни бѣше,
да ѧвѣ своя врачева, цѣлемнѣ ѧко ѡ
сѧ отенетъ, и пакіи дрꙋга ѧко раꙁумѣв
ѡлѣнетъ, ѧко невомощи доброволадѣ
ти, ивома ѧзыкъ голосъ вшедшаго ѡдари тѧꙁ
ѧко влаѧ вдержаѧ, и ѡꙁемлѣдѣ
лодохъ, и тако немнѣ ѧко товарꙋ
доброволадѣтъ, вдержѧщи повредихъ
сѧ рано тво[illegible] ивоѡ доброволадѣти
можетъ: рече единъ ѡвотнихъ дружи, голо
дани ѹбіи вѣтъ ловѣдь немнѣ вѣтоѧти.
рано ѡ[illegible]имать вѣдати овѣщаѧ ѡ
сѧ ѡ ловѣдѣ, ивомда ѡ[illegible]ломѧ[illegible]ство и
чѣтив ѡ ваша да ѡ[illegible] ловѣда[illegible]
ѡ, ѡ[illegible] ѡабие рече, ѧко мнѣ ѡ вмѣлышаше,

и далъ ему вѣрить, приложи мнѣ главолѣщи:
вѣтва бо мнѣ братня сына Гедеона убити,
ѥвъно умышленне Твое, а коіи пришедше с
убитима, ловѣда а бо прелѣтницѧ, ѥже
Та бо тащ вѹдари нама да бо минѹщи
неможаще зрѣнїа взѣмли вѣраша истѧзѧ-
ти, Дабе омысл Твое прия яв, обѣща бо
совѣтникѣ. Ѹ господине Гедеов можеши бѣсѣ
шнѣ васс Тѣ вѣтыни бѣти, ѥбо довѣтнѣ
ведѣнет тебе господина мнѣзде оувѣти,
Сочаіти минѹщи, а обѣтев нѣвѣтѣ,
ѥбо сѧ, повѣтнѣ рѣчѣ, а коего бо заседѣнѣ
охѹдѣшѧ имать вѣ исполнѣ, а бе земли
бѣти, очѣ, Ѹбо нестаномѧнѹщѧ, а бо
вѣщи пѣшѣнно Ѹбори, ѥтѣ вѣмы тол
ѣ сидѣре ходѣ ехе зов тебе господина ви
довѣти ѥма, ѥбо се проѧдѫ въ онѣволнѣ
вѣ Твои, ѥщи вневолѣ подолгое врѣмѧ,
а коѧмо отѣ вѣртѣло, прехождаше

во бѣдное [illegible] внемже имать вда и обима,
и [illegible] врачи отамо мало живущи мо
жеть уврачевати, и паки обрыть творити
[illegible] Увидѣвши, аще ли ты господинь
обработа, обыщи добро, иже обрѣлъ
ю. дай ошѣй живи. [illegible] тако
де в[illegible]ниград, дай паки уврачевая, [illegible] по
паче [illegible] слыш[illegible] [illegible], [illegible] вертело само
ль, и пти напространство [illegible], и само
тѣ[illegible]ве само, ащ, и вто вертель ащ[illegible]
та [illegible]ве [illegible], [illegible] отъ [illegible] [illegible]
вопрашти, обаче ни в [illegible] [illegible],
Увидѣ, [illegible] вопить [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
го [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible]

толико лѣпше ѡ тѣхъ словесъ, повѣдающи сѧ пі-
сно ѡтцо и сполнивъ и сынъ, мнѧхъ же ѡ Христѣ
прихо тѣло и сполнена бѣше и тѣхъ радимѣть,
иже ѡ Христѣ шалы видѣхъ, и аще ли то сло
лнивъ стражѣ оной шалы ѡтгнавшеѧ бѣше
и нитоже тамо дерзнивъ тыпти, но
запрещѣхъ и сполнивъ, и ѡставъ ѡлѣти
и ѣхъ шелъ, ломлющати втомъ и бѣ дрова
сѣщи, иѣ же и сіи словесѣхъ толико обы-
но ѡ сполните творитъ: слышащи сего
ѡ удивиѧ сѧ бѣ, и рѣче имъ, что имъ
творите сіе? прѣдъ сего бѣхъ ли тако будъ
и сполни прозѣ. и тако молвивъ и сѣзошѣ
ѡвѣща сѧ ѡ сполнивъ, и рѣ бѣше ѡбѣ
ловѣтнивъ ѡ ролѣвшѣ! тогодине дабъ ѡра
лѣти и волилъ сѣ, что бо тамъ и сполнивша
принесете, та тогодѣ раздѣлити маши.
и вѣ ѡвѣда в ролевитѣ сѧ нашемъ.
умерлъ бѣше іс. тогодинѣ и ѡ сѣ сѣ,

о Христа вирокъ свѣтовъ лѣтъ в'лѣ смятение,
тво многи хотяхъ бытии инако ради
Успения домова Христова, и начаша
праздник наши обрѣщения. Далъ Господи
на новото на Христово слнцо шорве вовали
и Ухвали вящшая хайть Господне имѣти
Сбо Господини, Краля избанного имѣ
нем Го, паче знаменитаго ради имъ
ства его, в Христѣ, въ Него ни
ни Господинъ хравнатися можаше, Сынъ
Слышащи о Господѣ нашихъ Христѣ его
ное маше, и Израильтяне много,
Давши Христово домове брат своем, са
мо Христовѣти и кровищи своими приду
въ въ свищ, въ свои Новопонятъ Господ
Та Христе приведе, на въ нас нами в
сіть в'вѣчанъ вѣнор в'поте на
родити, обачѣ Дщери наши единъ по
по имаше. Чего ради Господинъ нашъ
Вблюдящаяся, а Сынов, родитися

Исмоляше, имыслаше времени единого,
Самовлъ сѧ да радости имать внити ко
пролево' свое'. идеже рождаше дщере'хо
тяше Уморити и Иозаке' приобр
чени' помышляше по платовъ обвщахра
нити, а ко вовремя бодения дололоу да
Исимаше входити ко природени'
дщери трѣя, Исможаше воли свое' бяти,
Новиде не' хотя в одщертъхъ Уго
рити: Иодае Исладах сѣ Само
вшеши бѣвѣтно, Увно в нвито, сѣмъ
по Гнѣшашеся, Гоіпожа перінажнол
сѣ ратнѣваѧ збливнань, в Самъ ад сѣ'
платвы Исхрани, и во бномъ вѣнемъ
Гнѣвѣ нѣде Самно ювѣмитроими сад
Иитто сѣваше Бо Дѣвы, единиГла
голах мѣтвы в вохитиша. Двнеже
полатах Иавошенице обаче ко голи
лѣте Писаи ово' вже Бо Иашеѣ
ло'ѣсния Гоіпожи ювсѧ ита Имаше

напоєнъ будетъ. Кінь мѣть поятъ, а коли тогдѣ
обочь вісѣ дворового водѣ сѣть и не можа
ше никто ему помощи ему, вичищи вто
время принесть повѣдаль, а коли бы прихо
дще ее повидѣща, тии ужи нѣщая на
воду, а коли ее дорвати немогахъ. Ма
дѣть втого вертепа давна исполнь вонъ лес
ного ничтоже не даваше внити, ибо ско
тіни ітра давше ево нѣ бѣть ніполи
но много многа тіни ево ище бы тамо кто
не могль внити, ево клѣтнѣ ибо въ тіні
смотри. Коіровища мнова ітаха, ибо
починѣни вола семіа тоіподина ево
шело вія ко кровища ничь видоша, а ко
нѣбшнем храбъ ево тѣмъ хочто вода
зоітонництво конъдихо дано ложити. здѣ
вѣнецъ. Ніѣ кролевіща а требования со во
рихо, ій ко кровище нѣбшнее со рахомъ,
німа ко бѣзмнѣнія, тыя ко кровища
кролевіна, ніко ево наше зачіни

Поотражев тых ѣ полино ѣ идяхуть бити.
Оу рѣшеты' Полинѣ тѣ бѣ страдяху,
мнозое время слышаше ловѣте' гоудо' обстоупѣ,
ѣ, вонѣ сѣ ловѣ. Сѣ, Полинѣ ѹдавѣ,
хотя гоудо' ѣ ловѣтно хѣбоатитѣ. Оуиѣстѣ
Ѧли ѣ Ѧ сѣ, слыша оны дабѣ тамо ли
полѣ ѣ ловѣ ѣ ловѣти, ничтоже то поотраж
боащися, ѣ сѣ слыше слыша, а поотра
полѣ вдѣтѣ ишнѣ' зновѣ ѣ стрѣ ахарадитѣ
Полѣ ѣ, ѹдавши Ѧ олѣствѣ земли
оид.

Ѩко гоудо' ѣ ѣтѣ ѣ ѣ, полѣ ѣ, ѣ ѣ
тамо гоудо' ѣ ѣ мнохѣтво ѣ ѣ ѣ.

Ѣ ѣ гоудо' ѣ ѣ ѣ, мыслящи
ѩко ѣ оны ловѣте' ѣ ѣ ѣ ѣ ѣ
ѹмыѣ Ѧ ѣ ѣ ѣ, ѣ ѣ
Ѧ ѣ ѣ, гоудо Ѧ ничтоже ни
ѣ ѣ ловѣте, приѣ ловѣсте ѣ
вовѣхо ѣ ѣ ѣ ѣ ѣ ѣ ѣ,

идѣ нѣкая, слышала ангелъ Господень тамо сущая
Далія ихи и тамо Господа сущаго видѣ
ти Даія Господа не слышащи Господа назна
менія, изыти вонъ все дому и поставивши
Даніила, понеже Господь Даніила. Увидѣ
вши же ихи тма ангелъ, поутранахъ бо
вождаше Господь Даніила приемши же врачъ
Господь все, вземше поутранамъ ищущихъ
Господа убити: приложивъ же
двери заключены бяхѫ, и охранивши двери
те двери притвореныя, и обретши двери увѣдѣ
вѣтхость ихъ, и глаголетъ имъ ложну
Господа все ихъ ангелъ Господень прѣдобов поста
ви, и гдѣ обрѣзе двери ихъ, вздвигнѫщи
ангелъ Господень поста Даніила, и Господа увидѣ
Господа, и тако Господа ихъ
двере отъ вида вышеши тамо Господь
Господа многаго злата и Даніила
Господа, Господа ихъ ухищренныя
ангелъ Господень бывшая

Уладенни. Ако во ономе мраморе проро
ти можаше, паче же бах, и злащныя
ѣслия ѡдаманты, видѣ. Ихладенны бо
и Тамо во оно[м] мнозѣство орѣтаю
шеся того ради злащнна тамо Ихла
денны бах. Гофро[в]ида ище в[е]ле бѣлов
пне. Исѣдивляшеся зѣло ибо множае
мыслаше ѡн полинѣ: ѡто множае печа
шеся. Тамо[ж] ако орѣтимо[ж]ше
сѣ зѣлнѣе сопрѣшаше. Ако паки вне
мнотѣ и мяше внити. Мнатиж сѣ
видящи зѣ, тѣмѣ ѡтворши запон двѣ
ри ѡвсде. Да ѡ[т] тоя полаты дой
ны свѣтлѡсть мо[ж]ѣ имѣти.

Ка ко Гофро[в]ин, в полату вшеши. Уздр
Трои злащны. Ихже ѣбяше камень ѡ
мраморѣ ѡ блѡго со[з]рѣдо. и сребромѣ пролѣши

Говоро'тишеши и первыя полаты. увиде бины
двере' трои. и вшеши единѣми увиде полаты
полны, иразны ѡ[т] инѣхъ первыхъ. и ѡ[т]далѣ ѣ[щ]
шѧ. увиде наи[с]едиро и[з]ящны ѡмра
мы и[с]тѣмны. и[з]ѧнемѣ верхъ ѡбламра
мо, в[ъ] и[з]ящнаго облаѧ ролсвѣтны
ѡбразъ и[с]ѣче вопе' ронъ, и[з]ѧвящи
приндъ и[з]ѧнемѣ ѧтинами пишены пора
хнно лѣтъ! зоблѧтитъ ѡ[т] в[ъ] ѧнголвы
ро ѧзыкъ иже забанис' и[с]шеши лѣтъ
ро и[з]ѡверѣни, ин блѧнъ вос и[з]сохра
нши ѡбѣтъ. сиѣбеимѧнс ролсвѣтволиши.
ны обыѧи. ѡна вѣнъ и[с]пашесла. ине
приѣвонтъ молихъ у и[з]сло, ѡбра[з]слоп
шаѧ ма и[з]ио ѧнно ро ѡѧни. сѣмнъ ло
ѧвовъ ѡбѣщи. ѧ ро'же три ѣщри единѣ
по'но'повн водвижѧ ѧнтво наша,
пре[с]тѣльши ѧзыкъ. сов приро ѧлодѣ
лѣщи, и увиѣъ и[з]ѧмащь мов ѡнже

видѣти хс̃а идѣше: вышь на навлі'нїе
повѣдающа ѡ повсюдныхъ і҃мо знаменнаѧ
овіихъ бѣ[с]ѣхъ. и преходяща мимо. ѹ҃ха
лѣвшіа ѡ҃ц҃а имѣ имѣ мнѣ ѡ҃ц҃а водаша.
и҃ вовсѧ бѣ вопіаше пѣтицѧ имъ
і҃мо ѧко собою принесоша. іегѡ же своли
ѡ҃ц҃а и҃ти до[с]тоитъ лежитъ.
ѡ҃ц҃е ѧко вѣма сѧ сомнѣнїе сѧ.
ѡ҃ц҃е мой хс̃а ѡ҃ц҃а бѣхъ. ѧко знаютъ
сѧ ѡ҃ц҃е ѧко ѡ҃ц҃а ѡ҃ц҃ы бѣхъ. ѡ҃ц҃а
в҃ ѧ҃ приимѣтъ ѡ҃ц҃е и҃ ѡ҃ц҃ити имѣтъ.
и҃ вовнѣвшѣ имѣ мѣлѣзни. ѡ҃ц҃ѧ вѣ
воинѣ ны свои ловитъ. ѡ҃ц҃ти. ѡ҃ц҃
ѧ҃ц҃ѧ ѧко ѡ҃ц҃ы ѧ҃ приѣше ѧко і҃мо
вѣлѧ в то заѧвѣнїе. и҃ѣ ѧ҃ же ѣ҃ѣ ѡ҃ц҃ѣ
ѡ҃ц҃ѣ. ѡ҃ц҃ѣ ѡ҃ц҃ѣ ѡ҃ц҃ѣ ѡ҃ц҃ѣ ѡ҃ц҃ѣ
ѣ҃ѣ. ѡ҃ц҃ѣ ѡ҃ц҃ѣ ѡ҃ц҃ѣ ѡ҃ц҃ѣ ѡ҃ц҃ѣ
ѡ҃ц҃ѣ ѡ҃ц҃ѣ ѡ҃ц҃ѣ ѡ҃ц҃ѣ ѡ҃ц҃ѣ ѡ҃ц҃ѣ

имать ты времяне крытна воистиночищ в
ладаще. Данницаас в удоръ: ибо
аще кто да обычны увидъвъ ваю,
бъгрочимъ плави. Ино прочее червие тъмъ
имать ити одне одна. втораа сътна
дамъсно ба крайньшаа отъ тъхъ трои.
имать отъгне. тъмътание пръклата.
Ако имать градъ города сопъровищимно
Тими вземи дамъсно. Солъмъ ако
саше. имъвщи пръисъ а потъреба
нъ отъ вои то. Ако сопъровищи обе
хотъвъ придати. имать три дни търи
Нащи. крито вътребъ добити обвъсло
ганиа. а одинъ дънь или отъ имъвъ имъ.
Уже тако имать имъ одне одна. аще
Уобрътитъ ганивъ. можъ дънь тъло города
имати. обаче да отъпрънастъ тъвласъ.
имъ же вои въ ини бо. Ако
и ако плъмяне худъша человъкъ. данъ ако
Ломъ. аще хощетъ ли добръ отъ
имати. Тъсте да мо ластинъ

о нищихъ ходящихъ вопіа къ Богу, обиташе ощъ Іс҃у вбояшеся Бога, служивъша, а Іс҃у Христу ощца своего увѣрия, повтореи маіющи и исполнена, сна Іс҃ова имѣти хотѣ и орбити, Іс҃ифа Іс҃ова матере своея вражащася, хотящее Іс҃аково время положити.

Іс҃ифъ же доспѣвшися полаты внидѣ, и бояшеся всѣда орбте заплѣванныя, и посмѣ тѣхъ.

Іс҃ифъ зряще и Дѣвѣ молѣ и исполнена видѣ ти и дѣ доспѣхъ двсе, имиже Іс҃ахде хены дворъ и зыдѣ ѣдяше овыдѣ Іс҃ании Крѣпкимъ овсѣмъ обачѣ и слышаше, ни вѣдяше Іс҃ого іс҃оного Іс҃ания, и подѣ Іс҃вле и Іс҃вино Іс҃вердыня, ибо мнящеся имъ аіи лѣ Іс҃ого вуобѣ, вѣсе доспѣхъ: ибо тоже Іс҃ача приближатися Іс҃отвердыни, пріятельши Іс҃оо Іс҃ѣдинѣ Іс҃ниверсе: Іс҃по Іс҃ине Іс҃ради что творящи, а Іс҃озѣбтано Іс҃ѣтрашнѣ и вооружѣнѣ ходящи, увидѣвъ

Господинемо и полинь, вмалъ бражне твое
плаштвта, твмъ не смѣ шили ѡбѣ
вшор вѣ вѣатти, шрыіа въ воу ѣ д
ѣ свидитьвта мимо идущи, ѡвщ а
Гоф ро: а тоб ради ход зов, дабъ тѣ ш
ѧтон, ѣ вид вѣ, ѣ твомыль й вшор в
Упрятатти. ѡвща єдинъ зни Господине,
многалиты мо шиимя єѣна, и недѣне
лѣ ѣинтиця ѡ ѣ, ащє ѣ что болѣ ѣ
хлиттоєима вовда, и вінтъ невольмс
лить, твоѣ ѣ вѣхъ прможе! ащи что
говѣ вдованні Гоф ро, іохннами, Услышавъ
Исполинъ в ис говѣ вдованне, ѵдое вчастти
Что бъ тамо бы, и что бъ говѣ вдова іох
нни, Дабъ ѣвидѣ Гоф ра, ѣ ѧзум
й ш хщаи. хотащє прытися да конаетъ
Дабъ ѣ свидитьи, Чюго ѣ ѣвидѣ в
вщи по ро шаи ѧне, обаче ѧже ѣ вѣри и по
линъ Заѣ ѣ ѣ ѣ! Гоф ро

Далѣе рабынѧ ради двери, и Ѳоминѣ
чады сѣтующи пришедшѧ изъ села,
обрѣтошѧ. Даѵидово ѹбо имѧ входити
вѣдыи. Полинѣ Дари ихѵдныѧ мато
вошлѧ. Ѳоминѣ ради, ѥмалъ ѹвѣдѣ, и
паде назадъ. обаче ѹмрѣтвлшиѧ тогда имъ
сѧмѣлъ, и проводе Портанъ рабъ
страны. абие и Полинѣ паде на землѣ,
Ѳомѣ же отверзши онѣхъ сѣ вложивно
ны. Изъ ѳоны Уннѣ хотѧ ихъ ѹмрѣти
ти.

Даѵидово Уннѣи и Полинов. Мрѣти ѹзрѣи
шѧ, ѻбѣщѧ имъ напоѥванѥ и Полина
вѣры ѥдѧ.

Тогда Долѣнѣ и Полинѣ изъ спѧ Ѳомѣ
Уннѣ ѹпытѣвщи и, что ради ѧтиѧшѧ,
овѣщѧ, и чего ина ради, точію бнаше
ѹбожитъ. Ѳомѣ хотѧ дань дадѧти
ѥй, таіо сѧтъ. полно ѻбладѧтъ зашѧ.

и понудени неволи либо терпить, и работая
что бо и повсюдне. обыча и господ
в благодарить бо и в рабовмось
о бо неволи избавити неволи, ибо
убиень лежить, нытть пре в ва бо болъе
боятися. тии слышащи толиное поить
шение плачемь благодариша бга, ибо
мьша а ни бо паки родишаа наивть,
ибо онихъ ничтоже можаше свобо
дить ати а не неволи, точию
пресмерть споша по оброк, голодание, и
бытие в рвах о, а не о ятаи
единь человкь изыде рабовто и иполи, и прежние
тии яты дьре и оинша бмо, и
и наполаты зрах, обаче тии худо
ницы бо в помроша, и единь бнихъ
вмлжиля, дабмолъ оив свободить
и быти. слыша же господь начаи ізлтова

Да бѣ̀ть прочіи, иже [illegible]ать дѣ, ѝхъ до
ницы ѝже наработѣхъ. о̀вѣщаша ем,
глаще: Господине вовѣхъ ѝ полата ѣ̀ть
худе хлѣбомъ житва ѝшіни, ѝже [illegible]
[illegible]ное [illegible]о заиде нелышать глас ни
папова, Убіенно бѣ̀ти томителю бѣ̀ному
[illegible]и вѣдаль, ибо [illegible]ицдинь о̀нихъ ниже
двіщнія дрзаше доне бѣ̀го бѣ̀ть живъ
тѣмъ дамо, тобо нечювствѣ̀ть о̀вѣ̀ бо
нні. но ты Господине дадь глаголю и, абіе
о̀ни глѣ̀ла [illegible], ѝмиже о̀за [illegible]
нида о̀вѣ̀зѣни може бѣ̀ти, ѝ вели тебѣ
Господине благодарѣнія заиба [illegible] вѣдаль.
Добро слышащи ис, [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

Ѡ Иродиине и Иродиане обаче требити овыдъ
ницы Христовы шаяй иногда нарицаемыи,
лняще, а Христа Слово, или иныи
бити вивыи, Ѡ Иродиане вид
ша · вородованшаяся злобе Сущаа Хо
Христе Иванне ихъ Ирод отъ
въ темницѣ Иродиина
тоиво а требаше, Ирадуниъ своихъ
Синапо. Ѡ Иродиане
шаяй, Иудиискаго тиинна звиробша,
пригодахъ Иродъ торовъ, молящи Ио
о свободѣнии, Ирадиио обыщя, въ Хос
Христе свободнии, тоиво ищуще Иро
че. Ирадиие Ирадиие молитвы идыти.
об Иисполыпаше Ирадиие Иродиихъ
въ ваша ихъ въ Иродъ Иродиа обрѣти, Ирод
ише Ирадиа Господи! Ѡ ищеши пити
Ма Господи ихъ Иродиие воздвижи

о Довыть обвташеся він припадавше пре
го Ѳомъ благодарища см̃ за ніе свобо хрсніе
Ѡльвіс бначаша пѣщніа о возв хрлно
нань ѡгрше лѣтаѡ Ѧ Соломна поладища
и а҃ Ѧ ливна Ѧ привѣзоша и прѣпо Ѳроб
ѡ҃ннѣмъ рсе: а҃ ко вмощи ваше сіть то
врѧ и́ толпи̑тѣ ваш, ибо снѣмъ творите
что ва ѡбъ тпнодъ Дабудѣть вінъ в ваше
вія Ѧ мѣнніа гѣ, да нпо будѣть дарь
ва вія. Да ѕіте пѧти въ чудтва ваше
воспомоѧли бѣло см̃ злота ѡдъ Ѡдо
бища.

Ѧко бницы ще свободіни пре Ѳосмъ,
убитаго гіганта ведоша, в хвалѧще
бліи и вѣсь лобъ, Ѡо.

Собравше бницы ѡ Ѳровища вія, зонаѡ вдте
Ѧ тѣлтво ѡвижимо бваше, ибо бѣшей
До-У ѡтворища, а бѣ мо тъ Ѡо и
мѣтитъ шаѧ, ведѣще пре Ѳосмъ тр̃

Исполинъ: Данаосъ, възыдоша звѣрь
ша Лавра послѣдшихъ, Господи
ювѣтныхъ и прочихъ Лаврѣомногимъ,
Иже и новыхъ Госпосъ
подъ выя сладостныя смотри приведоша зъв
вше же имѣющаго трупа Ѣдяща Лаво
зъ Да и увѣстена влѣ ѣша, мно
зи хитрящихся вихъ Лачаша въ бра
ти, имѣющи слѣпало возрѣвшя да
ще жи, обаче и вино вше лапиво
врагинаи бѣ Дабраще Господи,
Госпосѣ, о ломѣжитвъ Роихъ
ради вѣано велика бы Здравия своего
Лощадь молѣщи его. Дабзи
ихъ ломещь вохотѣвъ о Ѣзаи
пнию и Ѣролѣсти. Лооб
хотѣше Ѣволити Дабщи имъ вломѣ
Дабъ сѣ в ломѣи свое Творити, Дабъ

Сіявшаше Іоан отца имать повѣти. Іоа
щна Іа Ро о Іоан ині вмдатсиніе,
Сѣр очити мнтрѣ та Ѣор ибрата
ис р о іоѣс.

Іано Іоѣро Іоно мандне плтніа, ро в р
и отецъ Ро ожидаше, хотя й прив в
итвовати. И всѣа писали жалвтніа смъ,
о ис лоіс Іоѣро стрыя Своегоубн.

Іоѣро хотя повѣтити до, и вводатисѧ
Сѣрвиші со мыслѣхъ смъ, и ѣс очати
мнтрѣ, в Ѣсѣмъ Сіпросіми іноиибрата
Своегоіоѣе. Ѣ ито ѣ вводіци долвша
Іоіі Ѣоо мого времени, а Іоматеръ Ро
Ѣоо и ом ѣа ніде: сего ради вселисѧ писати
оцъ Ро сщи точивѣтые всѣ слышіа,
ѣ отѣоѣи слышаше, и Ѣлъ слышавши,
Ро Іоб ловрѣте противо, и ілолано

поудоб, имѣвъ бо надѣю, оподобое ло
течи противъ см҃ѣ Нормандіе, хотѧ ло
привѣтствовати пришествіа, и быть
рано волнно времѧ добыѣли гобо
приѣ знобрѣте с҃ѣ новрѣщыѣ се
ѣтнѣ в проводища, в линѣ в идвѣснѣемъ,
да Нормандіе, о҃ тма Герое,
Похотѣнѣ и шѣствова баше днѣ.
Отецъ бо ѣго, слыша о пришествіи
ѣго тече напрѣтанѣе, моѣсомъ
привѣтствовати и, и халѣбѣна ѣмъ
Молѣша песали своѧ вѣдѣ ѣго приѣе
по линѣ срѣтѣ своѧ. Гобо слышащи
се, мняше а ло ѣмѧнѣе ѣе ло
бои быть. Нача та Герое ѣлна
ло ѣщеплакати. Да ѣ отецъ ѣго въ
вин, нача локлакати на рамѣ своего,
а ѣто ло лоѣти, доѣдѣ ѣжѣ,

Сов видѣвъ вдовиу : вопроси господа . что то
господине оче зайдоша имаше , и да вдовиу-
вдовния человѣчески тадашта : овѣщ а
го оглаша мертвимъ зрѣ бяше : вопомя
нѹ дѣ бы господа , очюмъ чиста вина вдове
лонъ , и ловѣе оу состоюе в
пиание , о дѣ зрѣ имъ в цапова
Сѣ Дѣцерь вдѣ , ис имяше отъ
Сщ Горцъ планати ѣ лаза лѣ , ле
ния да жалѣющия ѣ адама
всего ихже полобити да в вдовиу
Увѣрим : господа слышащи рыдание о
всего , протиѣ адама , во ѣтвенаго , сн
вини оваше , реч господа , уже
годѣние оче хволисѣ лѣта оло ити ,
Кѣ уже вобрататися ѣ сѣ
подаше ма го ѣ сѣ
стрѣ мосло , обѣ мосѣ вино бѹда

Повелѣ быти Раймунду видя Ра-
залвнаго своего, брата своего, имяше
свѣта помощи. И во вдолѣ Рого
Ро'словь Ро'мщенiе Гораздь бяше,
Начатаго брата своего Ѡбидати, Го
Ѡбови самому вину полагающа Ра-
моглѣ его овсѣти Ѡмсти тѣсно: И по
Гово' Исходя Ѡмѣнити, что Ѡмыслiи,
Рекi Ромщу своему, Аще Исхощу, Гоздание
въ Нам Ало себе щадѣти. И повелѣ
Ѡмщение Наiсде, И Бо Гнѣвъ имѣ Бо
, Ѡбо и'здѣщивши' Гозiю, И'зно Ро
мно Ае Гоздо, и'надание мно аше е
Ролѣпитанiе и'здань, и'вѣбито
И Ро Ѡбратало ело, со во Ѡбрата
мело ра'ба Раб Ѡбрѣсти напытить
iтрiя: Ѡбѣвшiе Ѡбратаво ело Гобъ

повсѣ готовитися воинъ, течениемъ
[illegible] Да не слышитъ Христосъ
что о немъ мыслите прiяти, и вѣро
вавшiй вѣти проходимъ тамо
ние зло, ибо вудобѣе человѣку [illegible]
Ро о[ни] животъ, прiемлетъ [illegible] и влемо,
Убовѣе сiя долiный [illegible] твердыни,
хотя б[о]г[о]мъ [illegible]
[illegible] го[с]по[д]ь [illegible] б[о]га, отъ,
Мо[и]с[е]я [illegible] [illegible]
тiй, хотя [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

Господин ваш и́зыде ѥвъта, да
вы́бытъ сто и́ бла҃ословѧ, и хощ,
да ѡ сте сто прии́мъ приимѧ вол҃ю
ѡ́ина и́ мл҃адѣнцы приидѣ во
дали: что сѧ да бе҃ словлѧѧ
ще Господи, схотѣвшимъ по вол҃ю
ѡ́ина прибѣша. вѣломъ с вѣмсни бѣсѣ
и вобратиѣ зно мѧнде' ѡ҃ложани вас
лиѣ ласали дѣже сѧ пр҃ибли҃жиѧ ѡ́слѣт
вратѣ сто ивол҃ите ѣши до ѡ́ма, аѣ
ѳ҃лышѣ ѡ́слѣти его, ѳ҃ложа ѡ́ тов
ѡ́иноу дѣть гарцъ вла҃ѣаше: ѡ́сѣ
лрцъ е гоѳо', и҃ ѳ҃ала ти бѣшѣ и
по ѡ́ѳ҃ѣшѣ вла҃ѣе лотъ бѣше
ниѧ гѣщи: да ко ѥ҃ми бѣ вв.
ѡ́лѣдъ и҃ ѳ҃ѣлѣ, урочее вне ѣши
тѣвѣ да ѳ҃ѣтолнѣтъ мое сѧ,
да ѡ҃ с да лотъ ѳ҃ѣма ѥ҃слово

прiимъ опалы плотiю имать живота мо'монашати
вмiстѣ, и злаго мудрiя премудрiшаго,
дабы имать памяти: тебѣ вѣдомъ сътъ
гадъ братiю твою внѣшнiю. дитерихови
отдать гонiтство а сматисмъ вооружi
тивнi своимъ Канаанiнова портенъ, вайе,
давенъ, авзело, имервенъ. Сне вси дадутъ
дахъ дорогiя, вещь испытованiя Бо:
позаслинъ отъ семъ матерь повѣдь,
Комать бытн мо воинъ изъ вселенна
ве: молбтя имъ отъ семъ богопротивное,
дали обталiя свобод'тели и'чистнъ жилъ.
Услетевъ в'сѣ ѣзно сними одѣ.
Сиъ дорого добимаюся, помножа
отъ свобращiя. тебе отъ сiя молъ
нравдазъ. Дали сiи воздани'мо
натiя малера сѣ шiлъ' инградiя'
Нвдаше мъ сiи обвща' притъкъ

исполнишися. Ибо и от иноческое житие вопрекиши Диавола тщатися хощеши: что слышащи Господь Иисус Христос отца своего вседержителя, Творца плачущи припадает ногама его, и глаше. Отче мой отпусти ему, яко согреших пред тобою и пред тобою, и недостоин есмь прещедрейшее твое имя, нарещися сын твой, имаши мя яко единаго от наемник твоих. Сия рекшу ему, отец его запрещающе ему паче глагола, и не исполнитися хотящу Господню ванию твоему, и чину ангельскому вопреки тщатися: Иже нечистивый иноческий чин быть, отцем почтен, отца земнаго Христа: и тысящедесятерицею радостнее о одном грешнице, нежели о девятидесяти и девяти праведных радуется! Зависть и ересь ненависть, и ложное свидетельство, и убийство, и прелюбодеяние, и татьба, и лжа, и клятва, и прочая сим подобная. Иже убо таковыя в исполнении чина сего обрящутся имущи, не могут спастися.

Ка Хорам Дорима пой, и Канонно
ве проводищай, погемь Годро вовращшина,
Дитериховы быть отцъ.
Рамунд Утолошшия [illegible] цьтлова ісо
в Втнии в чвой, во[illegible]одина и Горол отталши,
Годросви пани Дитериха взащищение да
Дал знавщи сго своимь брато Квтвищимь
ол[illegible] вода, Сне годо от своим попригаюб
ов[illegible]ща, Хо[illegible] Квтожс вельвния ебы
хотащс прштвпити, столивоим заповед.
горая Годро Дойтерихо, Дал отца своего
Колино поприщь проводили, и првь [illegible]ощь
отташа[illegible] ним, вовтрех[illegible] Квтинусова
Поприща, цьбьщия ним в горщь плашах,
Мло завшс фоин Дрчато найдошагах,
отць дорима, Сыновсжс вілять Дорим,
Дво Годро, вслше попсчение о Колодитериха

Имаше ибо сн людіе обычнии въ бытьхъ
воинныхъ Та Рос и впремъроити. соот
товахъ, Дабъ во вѣхъ вещехъ ближны
въ вноити обычая Іасемъ Іелико ваше,
Но во вѣхъ пиянныхъ Та Рос мнѣ
лѣхъ воинныхъ Іедво бяше сравнати
ся сн. Да мей гобро вложитов
ук Увнов, Дадосн въгопотво
вание в сто сн отець і матерь да
ша. Дасломе сн вто Ковгн,
лить одана сн Анна вританида и
быть Литерихъ гопподино великимъ, и
воино славны. Дагопподомъ Іобдатна
сѧнтвати. ибо іех въ обычаи Іижреви
Оданы творити полити Тбо радисѧ
Анѣ влортендает ро тбо Іодитерихала го
потве. Нвасленѣити то До Ук
ипны гопподи'сіть.

Канонофро' мнтрь йзящны годя, имнбло
славы.

Гофро' вспомянувши что отворити мнтрь
онемчетно вмалгри, бдже матерь Бо
вликимъ издивение годалабяше, Абы ело
ощитвні' ацаборита, Бога Бона
від великимъ изобилие готовати, посла
Доины страны, радихитрбишимайстро',
а Колодрезде изочи, Хиволиодов,
Ивка Каго художтва приближны майстро'
Ирхомъ Фро' Марко, а Колитепошаи
лачбои, обачедалтолипоипт
шнье Доянне Оно мало отти Устоованно,
Бовлиа лохраминъ, а Ковіпмахъ
ктогобати, итанозачатовКов
Пзобилие в Гготаско бдбонъ работа
Райташсяа Ко Бины, втомъ олитьмнтрь

имѣти вмѣзрѣщъ. тамо єсть мнѣ хр
втыя бцы. принесѫ пѫтына вели
ка есть можеши тамо лити правѣ пѫтн
нице, и тамо имиа тамо, ѩко вхехо
щеши мѣста мирна. рамѧнъ оловѣтѣ ра
вшеи вѣздари, достолои пѫтнїа, ѩкѣ
вѣхъ хѫ олѫтн, оставлши присѣ вѣрѣ
и вноши тамо ѧ. имамъ пѫтынничаисо
одваіа. коии ѥвїа пѫтна а продаде ѩко
мнѣра пѣнязи одавши. сѫщее нищенъ
в мнѣрь вниде, в нем же имдаше келиѭ
о конѣ мирнѣ бѫ в нем же намолгних
имдаше. доне ли же жи мѣть. инщто
коло по лваше. ПОчивъ о вѣре вноша
нхъ обѣма слѫхаше. вто время вдовна
мѣть мелѳзина. потрисони коло зами
летавщаа. о бѫ в людехъ знамнїа
творахъ а по вторѣтнїахъ годинановаго.

Сказ о Тихоне воеводе, приде послание
патриарха Заранитского о смещении отца
его Кирилла Ухождем епископа
Тверского. И отвещи Лука Семенович
исшедшаго от Москвы, отца же его
цветова, и пошлют ему в Коншу
граде, Китаю исполнита сто мелбдина
отходящи от Москвы, а конюхом пошло
увести от города лавтабыш, и выбить
дав будет, а кто пошлина дорога
дозанное пошлют имети вино в воде.
погреши того, чтит в отца своего та
лошадь приномь мнит кобыл
литвинниболь в литв. Приеха
ли же дорогами ловци в великаго
кнеза Литовскаго здлить того. Пошлют
Жалобит от своего живота

вѣдины да ѡ смерти нѣже
како приѣ[хавъ] слышитъ . ѡба
и Г[оспо]де увѣритъ свѣтлѡ
ітра мелѣзины како вѣмъ пребы
ітъ въ матерьнѣ Г[оспо]дьвах, пр[е]же
ѡхлюбѣ, аже варягине ітребна
пр[е]ѣхаше, привелемъ ѡ кровищи, иж[е]
въ той обоати, и ѡбих
а тѣб, да [с]ѣдяще трижди ітри
ѡщи .

И како и Королевѣ арягинѣ ѡмилюбѣ тебѣ
вое' по[с]ѣла, и чимъ ѡтъ Ѡдо[л]ри
е .

Ѵлѣхомъ вѣшѣ ѡтюнѣ како Ѳаро
левѣство арягиное приѣ , мало ыкъ
а сѣ ѡборонѣ имѣе чѣ , ищи уже

Ѡ хітівнны' бноша. Ѹслыша бо гь
фонно' вліко' Іванеи же ле хаше
гобо' лить домоу Ѡитохо
о страх, приходаше хавітивлі' иже
хотать гре вредити. Єдинъмыйи
вещь хралевіті' дати, притъхати да
бы Ѹвора о хо, бо Мо'итва
Іалфее' л Єдиноу гоу, вїан в
инаетъ. Ѡбщи о се' вліи'мъ л'
Мамо'и Ѳровище. Ѳда
далеч о гороа лить Ѹвоудівлю
Врагъ Ѹвщи, по Ѳнамлатѣвщи,
Ѹдивіатому о хо, л Єдиноу
о отъ хотъсмвіть прища, обаче
об Ѳы Врахо, а Іанъ прихода,
Ѡбрѣтъ Іл Єдиноу вобратіть,

Аще же малочто оубо вѣпать, или вѣ
домѣ ивы вечно оубѣянни, по
приветствованіи рече имъ: мир вамъ
люб. И повѣдавши самоидуши, о
вѣщаемъ имъ а вранниѣ города сіи,
обрѣтоша бо нѣкіи. рече охотникъ:
Нѣто здѣ глаголеть, а кто горо
молитъ люб, Здатебе втрало
же вид, зрѣло, плота коле
видѣхъ ловець, лбо обран, воинъ или
ш, оѣвѣщаа Марѳа, ащелъ сіи а
люлъ вшелъ вгоро, долбе брѣсъ
ѣ сіи лицѣ, точію ѣ ираніѣ ловцу
клѣне, ни ловѣщаа Ничтоже ино
творитъ, Точію бдѣрстъ литръба
и клеблимудвлитъ господѣщьми

Да ако само пришедши тридни
ипри[illegible]ощи [illegible]ебѣвши ни
водрѣшши Моѣ алтаря і празднике,
и Моштатоѣ оне ложитаѣнѣ ва
шиѣ лобы хлати! о[illegible]ако
[illegible]оврѣчетъ, кунѣетъ оЂу
ѣ Бозѣ. Волиноли дати, житъ,
Моглъ онодамон до своеѣ воли
имать хлати, Да се
творитъ Бова отъ ложетъ живо
житии, или вовлечетъ о[illegible]ратитъ,
Да о[illegible]ѣ[illegible]ито, вдовѣтъ Бое.
Же ихъ Бовѣти ложитъ, и отъ
Кѣ Бога Уѣнетъ или вопрѣнетъ,
Уже Само [illegible]ловѣти имать бѣти
Паче Бозѣ ѣнать. и оЂу

Инъдова изыдеть. охотникъ витязь,
Въ конюшни Коль скоро до дому бу-
деть, дроздовия объ Сѣмъ вовѣщи же
о Сѣмъ Услышавши хотящи играють
девицы вырвати Сѣмъ Инъдовъ
щи Умыслиша въ охоту ѣхати
взя собѣ Намѣть, Инъдущи
о Мо, ѣхати Дондеже
Коли Сѣ въ конюшни, Инъ отъ же
Сѣ имѣяще Трудни и три
Щи Инъ, Коли Я хотя
щи с' Витязя прихожнв призирати,
Оже Лого лучшее Напрасно въ
травнивѣ, возрѣвши въ увѣ въ
девицу водянъ, Сѣ въ конюшни въ
конюшни, и въ Инъ влачащу до ло.
Въ сердце абынскую Горо. Яже

ховратомъ приходаше, достаа противъ
По врагомъ мнимъ ирче: господине
хощеши ли добро здравъ отъ
де: приде ти Уриши ваше второ
ѣ стрѣлца страна Пожрѣвшаго
призираетъ, аще трудни ипри
Наши Трѣлци Пожне
ши до авщинъ возрѣмѣнити,
Двица ни единочествиа Пого
годи: Гелмъ хотя Реси, готовитися
Управата ю дровища, дорогнѣйша
Города Сопребогима, Мо сить вда ра
гонне: Ихотя по отиха, а ю
олвита ближаиша лѣ обрати, ида
гатиу Умышяне Собсниѣ: Наче
ше же ти, Готовитися Наше ги:
дома Свиа лечиты Ла, Пожде

Славоръ понесши никто ѡ в
чинь само движе. ѡ вщи мнятъ
до воинственни. ѡ дщери вдаша,
и во высокихъ горахъ за кабища
ѡ[illegible] воина ѡцыръ сло, ѧ ѡ
ѡ семь многи повѣдаютъ. а кнѧ
ѡна вротитъ, сѣ вдала ѡ прощеа то
вѣ ѧдѧщи противъ взимати про
мѣто, и ѡ[illegible] мыслилъ
Трѣ[illegible] и[illegible] свободити.
лошащи ѡ семь прѣ[illegible] воин
ствиѧ до ѡ[illegible] вопрошающи
ѡ тѣ горѣ. до[illegible] лома
дахъ см, ѧ[illegible] итано ѧ[illegible] в
а кнѧ ѡвѣща тѣ ѡ[illegible]
бѣла. обаче ѡ двѣя вдрѣвни

брона, да бы тамо толиюо бесбдне
мозлъ доити и дъщих. Господи. ви
дъ раб твоя, защищни противъ Ло
Господо въше, и бо зевре и лолдъ
ща дася лбта азъ вло мно о бирвтах,
и сним Господи вели имъ
ли рабе твоезви. Дах Господ
Приде тода имаше вог въ зло
мвин и глдоно Мезв, Маше
Гонеж мно ситвздовитыхъ
да лохаше, о въше Гоних
елико коньмохаше мочити, и
Господи въше Надъвтыдащи
Гоних Уже вдиные конемъ не
хаше тъхати, Господи Дня
вочи приими конлдое о дрдаля

Ex Libris
Universitatis
Carolinae
Pragensis

Здѣ снить · Иочерпия добнтыть
Хрнтьшьнд, Доврхоторы, Давнд,
Само обратнтнса Нмамь Вал
Чор. Увнд, Двнлъти ондеѣна
Двдѣя Воннн · прнде Халтвало
Змня, Ѫ Спашс нажти · ѣщи
Волъ · І лаѣнтѣ Ко мпого воннна
Слъша, Авнѣ Днем, врѣмя, нов
Дашс Отверътома цѣонама Днем,
Дда Свонмъ Здобяше Мане то
лаче, и Ко вдъ Вохищаше, жнл
ша обѣто Трщання Сдинъвдѣте
Ѫ Свто врѣмя ходящи лбгрв
То · собнраше вѣщи Вобланъ
Змнаѣв То Дворъ · лбщащи

хс противобо конецъ. Да бы на
обѣ сѣ конецъ. сіе ѣше
Пьлчополчна сѣ, а до прободемсѧ,
обачѣ воина пѣсними лапами паш
тлцѣ ѹдари. а сомѣ и васѣи
но. и сѹватымъ ѹдари. во
сѣе обратившіѧ воинъ, иочи
ѹ ставише наданіѧ
ѣли вто обсѣлъ ѣвѣ, хотѧ
воина на клонити ѣсѣбе. но
воинъ ѣрѣшо ѹдари нанего ано
лапа опаде: ѹже ѹ
нѣмъ, вонди внего мечь сѣѣ, но
ѹсѣло ѣвѣ сѣ заѣлъ, итѣ
снѣмъ паде воинъ. на обазѣръ
катишаѧ паде ѣвѣ намсѣ
ѣрѣ и маю сѣ сѣбе

прободе пръсе . воинъ Дорѳкаѧ
дрво , и воставши домета своего
мочи . и повнов а до ухъ Сѣсовых
и Свѣдовет Сого явлѣши Ѭ ѣло
мѣ Авимаѳ Сѣотказавшаго обѣ
ѧ , ибо Онѣм Ѣдѣ Ѭдивны при
бѣжѣ добрѣ Свѣсѣ обрѣтовѣщѣ ,
Ѕбло ѣдобящиѧ змиѣи , имѣющи
хоботъ вѣвитъ Ѭ , дивнаго об
Да бѣше ! ибо Ѭочив Ѭдиново
вѣрѣдѣѣла имѣше , и Ѭдино ухо
вѣрх Главы , об Ѣѣсѣ ухо и
Ѣ бо дышаше Ѭдыхаше Ѭобѣше
ними Камень бѣше бо Ѭ добрѣ
дать тебѣ бо , дашѧ Ѭ Главы
бѣши рѣвѣ тѣла и
ложѣа , и Ѭ Ѕприимайѧ сѧ ,

Ибо всякого отъ тебе сущихъ всѣ
врата овчіе отверзаетъ, и овцы гласа
его слышатъ, и по имени своя овцы
хранитель одиноходящіе въ вдолу
ищетъ. Пряны имъ же Тамо и
что чадше, паче же тамо изящнаго
шаропиания, и до равнаго никогда
въ Небо Тамо лѣтъ, сличныхъ
добре, и вѣрныхъ хранящихъ Бога
Неба, Тамо гдѣ онъ шаропиание
въ Небо. Ако ангелъ живыя вещи пре
очима имѣше. И въ Евангеліи о
иныя Олаты въ Небе хотящи
лица написаны бяхъ, и Іоанна
зрѣти, увеселяющи изліяние, и
образъ написанно бяше, ибо Ти
ви и тамошнаго написанныя
бяхъ лишишася отъ Бога, отъ сити

прилѣе подалъ ина Ѳеватиа Ѳе
ложахъ Мано отъ Маная и ѳратишая вме
чтыхъ человѣкомъ Ѳ Ѳлодныя вѣтѣ жа
лища Ѳе Мано лонѣ ни прѣлвахъ
ѳо адона инако сохраняющѣ свѣщѣ ѳда
ѣтѣлени, Ѳ вѣ ѳлавщеѣ То имъ
Ловѣлваше читающе Гичь ѳи глагѣ
да ѣ ѣпанѣ моѣ ѵпрѣвитиѣ, иѣ
ѣто Ѳ Точь имя вѣдало Ѳ ой
прѣвание Ѳ Напиано ѳи ѣше, инако
Мано давно прилѣ, ѣчто тогѣше
ѳо Мано отъ Маная. ѵже лосѣ до
инѣя Ѳлатѣ внѣе ѵвѣдѣтвѣ
Точь Глащь Ѵлѣпинный, Ѳже
Мано в Ѳ ѵже ѳивлаѣ Мано ѣтѣлола
Мано вѣла, Ѳ Сѣтѣе ѳ до инѣй
шаро писана ѣтѣщѣе Мано в Ѳлѣнѣе
ни ѳо Ѳѣнавѣ в Ѳ Туан вѣлѣ ѵ вѣдѣ

трибразамнишия. ирант напиїйныя вдрящи
умы, ихъ пїание. вразумѣ ако не отыдѣ
ши и сохранишия ѡнамищевъ ѡдувицы худ,
воспрїимша. яшя Сими дерзновше нїтизати,
чудов ѡ Адо пїания, ѡны при столнїи
сопровищи ѡмъ нити, ако ѡ нечаяше дадѣ
вѣ Гор. Тако мнѣ прїимщи любѣ стоточь
Фиивѣ ѡтцы Пресѣтнїе ѡмъ, Дабы нехо
щемъ сопровищь нїкогдѣ быти прїятащи нас
у себе прїдолѣвѣть сно хотѣше насалѡ у сви
ю Дцы хрлати, вмѣсто ако хаши сопровищ,
ащ вдрѣвѣто хрочи плѣчнїя, нѣчто Ло ста
вѣщь напазоваше, нопасто ад Свищь, и ѡдравше
крѣпче, ако Сова ѡлѣкрти Фнашнїя, и бови
ѡ нищ сопровищаѣло бѣща вѣощи ше ѡне, ако
вѣ нѣвѣдяше Сатры да млѣбзинѣ, нелосылаше
старца вѣдо. Кнеа, ако полрочи мѣ, нѣлыть
щи чтол заѣлѣ, ѡвѣ хотѣ, Но алашнеа,
чѣ Аѣщно ѡбѣянїи заѣне, а вече Кнеа
Зовѣщи Фнашне ѡвѣтѣчнѣ. Господинѣлюе
рчалми что хащеши заслужѣ, Тол, ,ѡ
вѣво ѡ Марїи блѣсла, Твоѣа, и тѣлѣ

нанего отнитыми, и удари и стрвлами ле
гновми. Обыдаши мертвы ладу, и бѣтаа
ся дх намбитв ащеи, ѡлло Небло плѣнной
ибо Иоавли, нага удвица бѣрати лоштьнѣ лрх
не бѣращеѣ ѡ лани Да падс авыл лоштьнѣ
ѣ алиси заборо илоита зажг по нсмѣкаше ржѣ
лити, Ирх Нанело шташи глити, и келѣдиа
ше навѣмли аши намсния стращи ѡ Иоа
хлеб пришѣши Мрои набоиштатися и бдѣ
Уйдноге вѣтавши, мнолѣвщи поговлаѣ
ѣдва привлечи Но баби видовше жалошаи
ѣ ѣ илѣ глисо моровѣ ѣати ловлѣ онисони
лоѣлавше, на сдиньѣ Но вздушиа ува ѣ йдущѣ
лоѣли Но удѣах, и таношедлобо да ѣ е
ѣдоли провдуша и Мако лани ижде
вѣсиа лѣкаше, и ѣ ѣ ѣ ѣ
ѣ бохвнѣ ѣ вѣтавши, ѣдѣиа логе
Нѣстѣкаше.

Ашоиѣрѣѣ Сѣтров ижлѣзины глѣть при
ѣтрѣѣни' сосровищь ѣдалоЛо вѣеми
ажѣлонно'.

Дау гофро мирна житія началомотрити
прилучивши обрану писаній, начаў увысхнія
ѳи писанія чести, лоіжая обрѣте ихто
имѣ новъ одинако чести ихъ разоломъ вои
не бъ лиманѣ. Воинъ бяше вой наворд
уатта короля аглицкаго до литы сѣтка
маѳфлодами называахся литы ариѣ
бъ литии. Солодина пришанта крестьбою
Послоль воячие можлоне одоноежска
ние имяше слабаи трудъ, перѣхомъ
обычаи лодаши, лодбдаша имъ. Ако
гѣхи невидоа пробновѣши, собралъ бяше
ликоѣство голобовитъ Хослоуе хрѣтанишъ
и народа и Наше удрохно складахся
и Молитъ Ѣхинов Мохинье сокро
вище даша дати собѣре воинѣство.
Крое дорѣхима: бяше бохатьствомъ, ласе

вѣтъхъ

ѧтвѣхъ всѣмъ же сѣмсѣ хотѧщимъ въ Влади-
тѣ, сохранѣнное собранище вротнищѣ Ре-
поте, ѩже ѡ братонѣй твои хотѧщи посѣ сту-
дѣ, ѥдо здѣлѣжѧше мыта собрати вонмо
начати народною рать. Нѣ сѣ ѧ нача
Ѣсмь ѹ Готѳдватина, нападоша нанѣго
нѣмѣ загѳ жденѣ да дѣхѣ, ѥго же на
дѣхѣ возхитнише, ѥ никто же ѧтыть
ѧно же нѣчесѣ. нѣцѣй ѹтаѧнаю ѥдо со-
тѣнѣ вѣ ѧщеры ѥго возхитнша, ѥ
во ѧдѣлѣйѣ гора Ѧмѣнѣ ѧмлючнша.
ѥ нѣ же ѥдна ѧщѣ ѥго, ѥдо ѡсѣ мнози
потѣжѧю, ѧмтыѧ вротнише сѣго ѹ-
тѣше собронща возѧкала ѡноѣ братѣ
ѣны ранѣ сѣго ѥ же ѣѧ ѡнѣ намѣрѣ гро
зѣѣ ѥ ѡводѣти. Ѩша ѡсѣ возпомѧнѣ
хразрѣ вонѣ, подѧса во ѧ братонѣю ѥ во-
прошаше ѡ то гоѳ, ѩже показаша ѥдно
пѣно ѡсѣ помышѧше, ѧсоѣ же собро-
нище.

трешаш дтла, отачьжо добрѣ со сорбжия
шмъ, дабы тѣ гсподнею достигнѣти во=
могъ, шестодѣжо второ, видѣ яко сѣное вѣ=
сорбжнѣе зело ѥмъ потрѣбно быти, поне же
дивьнѣй знаменіе, нежестоній многіе засѣ
тенахъ ѥсть, нимиже велію трбѣ имѣяше до=
доже сподобнижа понѣ. ѥда второ прилѣ=
жнѣя тогда имѣть второе зело оушбю и глѣбокоѣ
тезю. Напотоо заже мнози оуразатный
быша, нѣшаша змей ѣ оужи понѣдѣла поне
ѣбжати яко по[с]ѣчи ѣ мощаше, ѣгда
второ оубѣша здѣ бѣдящи шахо ѣщи
оуже и вѣше немоюще взѣти коне, рече
Хрбъ посемъ прѣими Конда моегсо ѣ ожи=
да[ѣ]ма ини здѣ, поне же здѣ неѣсть оужины
змей. аже пѣше шествѣ доже достигъ
тобы. дабы имѣть само паки сорастопѣда
ѣмѣть ѣ вое же бы здрѣти ирбосе ѣ
ѥда дадеса шахо сорастопѣд, ѣ
се на[д] нами рѣшатсо летящадзмо, ѣже

напѣти

Сѣдяше, имѣ дни дѣсять лаптє, и сѣмо оуслыша
Храбра воина, аѳинє имѣмъ вержєся, и сѣ сѣмъ
сѣмою желѣзною имѣмъ сѣжа, и єдинаканєтсѧ
оубо вои мєчє наоубѣи сѣкѫ звѣзами мєчь
єгѡ поглощаше, єгѡже шѣ оуслыша новїй
волхвь, иже тогда по оно горѣ хождаше
запрєщая змєй, и єлѣ вредитєлнаго сєни,
которою дѣрѫаша сѣ сѣй волхвь оу=
сѣни мєлина гнѣздѧщиса, которого жити
и донѣлѣ вѣшєнѣ оученїй наитїи вѣтхѣшїе
видѣ. Єгда же/ сѣмо же/ сѣмъ сѣдѫщїй ѿ
ношєнїа єгѡ сєй Храбрїй воинъ хотѣше,
идѣ и далечѣ, притѣкнатїса емѣ дабы ви=
дѣ кѡлико ѣмо можє, протинѣ пѡлиюѣскы
змєєвѣ нєчє, єгда нача оу сѣотрѣтїи
оучєи/ попа/ воинъ сѣнрѣтатѡ змѣѧ вѣлю, даже
глава нападє: и сѣдравъ єгѡ сѣбѣ нєда
лєчє ѿидє новѫша ѣбда придѣнанєтсѧ.

Како паки Сѧ Храбрій воинъ Кнѧ
Кторъ, Оу҃дивитєлными претаашесѧ
Знаменіи.

Маркобѣшто потребѣ сѡнаѧ Лѣ҃ Оубизмѧ
Ѡдолѣ и Сѣтоны тѣжитъ инѣмъ Анкѵ=
тін мєнѣдъ, воинъ Оубитъ єго, Ло҃ѵ=
жива, протинѣ єго дєжа мечь, Сѡтрѣемъ
прѣ Собою, Даны на Сѡтрѣ набѣжа
Инѣмъ вжѳ Оудѣи, Ако провод҃ѣ єго мєча,
Сѡтаѣнѡна прѣниминогами по҃ Крѣпко
Оударн, Ако єдинѣ мєчь пѣтожє, и
Сн Оубитъ воинъ Оутрѣпа наѣздѣ жѳ
по҃ѣдѣ нанѣзаѣ пѣнаѣшесѧ ноги, Хотѧ=
щи вѡна поборитисѣ, но воинъ Крѣпкій
Оубилъ єго, Ако и ногда Сѡпадѣ, єздѧ
Сѡтадѣ Дѣлго Страны идѣ инѣмъ вто=
рицю паки. водѧзи вѣсѣ мечь, нѣмє=
нѣдъ Заѣлалъ єго прѣдѣ сѣгорадѣ Сн
воинъ

понеждѣ паки, и̑гда ѡ҃ко зѣницы вла
ха. падо є҃ма на землѣ найпаче намѣрь и̑та-
ко сѧ̑ прокладоу сѧ: вонижо, зѣницы валѧ
наки ѹ҃ѡдѫха, и҃ хотѧ҃ мечь ѡ҃строчивъ,
но нидѣ ѹ҃жо мѣста нѣ ладѣющѧ сѡвою.
и҃зѧ҃ є҃ пѧтомечь, а҃зі є҃ наго протинника
вѣщатѡ доспѣха и҃ тѡ҃ кѣмъ ѿкрытый и
ѹ҃жоспы҃ зѣницы привѫжа ѥ҃ѥ҃ми ѡдѣспи-
ми ѹ҃сты, зѣло подакы҃ змѣю, и҃ мнѣ хотѧ
вмѣсто играѧ и҃жо ѹ҃дрѧпѣнатѡ ѡ҃разо
бытѣ: понежо единоспо҃ѡ҃ посредѣ
ѥла ѧдѧше и҃ единоѹ҃хо верхъ главы,
и҃ѡ҃ка ѹхо҃ а҃не ѹ҃сты дыхаше, дыханїе-
же ѥ҃гѡ вѣсть ѡ҃ткѣное пламѧ, и҃ѡ҃ка зѣ
ѣ҃ ноздрѣ҃ вѣсть, пѡ҃ ѥ҃гда ѡ҃ко ѡ҃нидѣ
а҃зі ѹ҃нѣгѡ зѣнами мечь похитѧ, ѥ҃гѡжо
ѡ҃ка не и҃дѧща, ѡ҃тдохъ и҃зѧ҃ запѡвѣда вѣ,
и҃ ѹ҃дари҃ ѡ҃ка҃ ѡ҃тдохо҃ восѡкое единое ѡ҃ѡ҃, ѣсно
несь вотлади ѹ҃жо зѣрѣжо ѡ҃ка ѡ҃слѣпѣ-
ѡщїй.

и даже домогу ѹдалѣ, и подъимет изъ
зубу. Аще же никако подъимет, и сѣкыи инеми
рѣкы, со сѣмною ѹжеи, когда протекаю
мене ныи. И тогда пригдеш вѣсехъ горы, и
видиш Ѳивоитѣ, во валехъ лежащаго,
вѣнюжо ходити тамо аки вѣсте.

Како воинѣ Храбрии сѣзмия и
пресмѣяющи ся врагы погло=
щенѣ быть,

Еда храбрии воинъ возхощет вирепоитѣ=
наго дѣтины низподъимитиса, ѹзрѣвша=
го змеа предѣлеми сѣщаго: тожде
быть дѣлеми, иже само воино подъимет
имѣ тамона воина, пришеша го тами
съ Ролена Гѣмеса Ѳрола наѣшата отецины
Ролена его. И нагожо ѹноу змеи нехотѣше
подъимет, дажды позбудна и сѣдере съ
нежеся. Величина сѣнатого змеа быть

Деѣнадя

понеже вширину и вдлину есть, яко ви-
дѣла сроманая дѣва, устами приложена
ѹдѣта весь самъ рогатыя рожи. вои
стоѧ на вѣщи, смотрѧше какобы ѥсмь по-
разити. ѹсмотри мѣсто наимѧхтисѧ
падѣ на хоу, хотѧше ѥго тамо ѹдарити
мечь. и дерзаю сквозѣ ѹдарити, глаголю
имовѣрно ѡстатися хотѧщу мечь, понеже
аможе конець мѣчнаго приде, знаѧ не быть.
понеже змѣи возми вѣжда и похити
ѥго ѹстъ и ѧзыкъ ѥго возрѫжена.
и тако сѧ прѣдъ ратаи храбрии конець бо-
стѧнъкъ пагубе, аще вмѫжествуѥ. и вѣлѣ
дарѣмѣи качествомъ дѣлаѥмаго, поѧмъ
неѡсѣтъ волъка быти, которомъ сѣ со-
ѥдиненъ подобаше волхъ ѡнъ видѣнаго бы-
ваѥмаго конь и самаго воприѧтотрѣтенѥ во
врашнда паки зѣрѣ восходы понеже неда-

лече

отъ Дѣвъ житіи домашнѣ и нашего рода
воинова Антѵма попи стоящаго.
рече имъ, чтобы вздинаконя и
отиди отсюду понеже видѣ потребение
града пѣтью. раслыша печенѣгинъ в=
злоѵбовася. и вонда къ странѣ тоѵ
Анѳ сита, и молдше волхва даѵы
сказа ему приключившаяся ему,
спитѣ было, яко ученики ѥсть, и
ему вся ему сказа ежо сѵчесно
видѣ, да паче ученый быть, сиа
тожде ему отнюнатися Гисторию,
и вжи питати, отсюду же и Гофрою вѣ=
ри приде и ѥда простею, немалое
время вопрева желаѣтно, понеже и предъ
сего во Анѳлонѣ на ѥместо Протъ
пословиташе и аѳне отъ нага помыслати,
какимъ съѵдомъ достигнѣти отнаго,

Како Гоффрой замыслил сонное сокровище
взяти, и отпустил прежде
того посла,

Гоффро возвращен сною гисторією велія
стомы имяше желаніе взяти Гро=
бъ тогдашное сокровище, домо=
вой Гро=
бъ
кій и сотвстованнобзелю, и радъ=
ся имъ вселисотворити воспятъ отъ=
пустилъ посла, иже можемъ аріатонніи зе=
ли, даты увѣдѣ истинное дѣло, тако=
же увѣдавъ приходъ паши воинствіи=
ма
его и еще даже отпустити посла, поне=
же воинствомъ взятъ сносимъ хлѣбъ,
иже ещѣ имъ придя врѣмемъ вся=
жда сна восладаніе, но паки аріе то=
же время узрѣша мѣлнію отъ Христа
Христи исшедшую, что знаменаше сіе
Господь Іоанна хотѣвшія увѣсти Но=
маго Цря и вся Христо помыслахъ

Гоффрае,

Сако воєно пѣтий воєводѣшо и
машо потиндѣти. Но іе нѣсако бѣ
у праки тоне ходо дожо тосо прінде,
и єгда Гофро Дѣжаны слова дѣтерихъ
вдѣти, зело вопіетъ (ибо нѣдѣ
врачъ нѣцѣлитѣлѣ нелзѣ можетъ и сако
недо)го (ибо) умре.

Смѣтіе Гофроса и потрясенїе.

Гофро зрѣлщи сіе смѣтнадѣвшїй,
посла вомале посѣща (ибо) Дхонатѣ
Дасы ѡнаго монастыра, и жѣ ѡ Гофроа
у (ибо) Да и надѣлѣвшїй,
тако(ж) и єго ѡ(ибо) Дохонїй. Видѣ
смѣтенаго сѣщїй всѣми (ибо)ганами
и тай(ибо)ства надѣющимися вѣдѣть
єго у Гоподѣ. Поиото(ибо) у Гоподѣнїй
вѣ у(ибо)ріе умре (ибо)лїк плаче рабо
и по(ибо)ластныя свои, ѡ(ибо) которыа пѣшѣ

шѣствѣнко

нєсмнѣ бы́сть. даже вомалѣ, и вскорѣ
дно. проѣ потребѣ, а́ можѐ до́лгое врѣма
и наслѣдницы єгѡ потрєбахѹ, дєдєи
славєгѡ внѹкй, вся во а́здаяніє сло
тскоє: ѡ нємъ бо́ же можѐ мнѡгая и́на бо
нѣйшѧ ѡ помѧнѹтєнѹє пиша, и єгѡ повѣ
дающа пишѹ, мы же ѡ и́ных здѣ ѹсо
вѣршахо сію и́сторію сокѡщивше. а́же
сфра́гѹдѹ єгѡ дѹша. на ла́тинѣ при
водѧ́тъ, дѹша ѡ нєпрѡщєнных дѣ
ду. и́мѣѭщѹ нємєцкѹю на́ пій пре
вѣдѹ. дѹша гѹдѹ. а фѹдѹ. а́нѣ
зѣ́ѣ нѣмєцкѹю на сла́вѧ́нскій ѩзы́къ прєложѣ



ДУМНЕЗЪЙСКА.

Литоургїе ѧдинтрѹ свѣцѣ пъринтелено стрѹ їѡѧнъ роустъ делѹръ.

Матѣи прѣложенїей:

Дмнъзѹ дмнъзѹлъ ноистрѹ кареле чертѣскапжине, хрѧнѧ ѧтоѧтъ лѹмѣ, прѣдмнлъ ноистрѹ шидмнъзѹїї хс лѧйтримись млнтѹиторѧ шй и зъвълторѧ, денеблѧвѣще шч неѣвѣцѣще прежѡй: ѧнѹць блѧвѣще прѣложенїѧ ѧтлѧгѧ, шй ѡлрїймѧще ѧнѣблръ черескольтъѹ жъргъѣ

Valachius hic liber Lithurg. factus E meo ex dono nob. Nic. Spatharij Molda=Walacho Sac:Tsar Mayhi a sanctis. olim in chinas allegati. Moscwa d. 30 jan. 1655

рт҃вникъ. помен҃ще кънь дхлчевнъ
шн ювитор҃н деѡмъ прелдъкътѡрїй шн
пнтрвкарїй ладъсърж шн прнѡйнеѡсжн-
дицъ ферт҃ще ѯсвнтъ фачерждн҃съещилѡ
рцъ тайне. късъвнци шн съпролъвн
прт҃чинетитъ шн де маре квъїинцж нъ
мелетъ҃, ѧтатълуй шн ѧфїнлуй шилсвн
тълуй дх҃ъ, ѧкмъ шн пърърж шилвк҃чи
девк҃чь, ѧминъ.

Гълъѡпъвитъ, шн ѡвнникителе ѧн-
кинърй мсе дїаконъле ламижлокъ
шн фаче г҃. ѧкинърй, шн ѕжче, Блк҃це
деспънторнле: ѧръпоплвнндь квсвнта
евангелїе ѕжче.

Блвитжй ѧпъръцжататълуи шлфїюлуи
шнлсвнтълуй дх҃ъ. ѧкмъ шипърърт҃ шн
мък҃

мѣ́чїй дѣвѣ́ч аминь.

Ко́пїе дм҃нѹлюй сънерѹгжмъ
Поло́рѹль, дм҃не милѹ́ще,

Пентрѹ па́че шй спе́нїа сѹфлетелюрь но́стре дм҃нѹлюй съ нерѹгъм. попорѹль дне милѹ́ще

Пентрѹ па́ча а҃то́атж ѹ́мла. бѹнж ста́рѣ, свѣ́нтелюръ люй дм҃нъ́зѣ бесѣ́рїчь, шй а҃тѹторю́ра ѹничю́не, дм҃нѹ люй сънерѹгжмъ. попо́р, дм҃не милѹ́ще

Пентрѹ сѣ́нта кѹ́ла а҃ча́ста шй ка́рїй кѹкредѝнцж, шй кѹбѹнжвегѹ́ре, шй фрѝкл люй дм҃нъ́зѣ а҃нтрж а҃трѹдъ́нєж, дм҃нѹлюй сънерѹгжмъ.

Пентрѹ а҃рхїепѝскѹлъ но́стрѹ, ѝмла, а҃ги́ла пребцжме, а҃н Хс҃ дїа́конѝме а҃то́ть

клі́рошаѣшій попо́рошъ, дм҃ношій сънеръ
дмне мілоуще.

Пентроу прѣбоунъ крединчо́съ, шй ѡвиторѣ
† хс҃ дмнъ нострѣ, їѡа́нъ, їма: воє-
водъ, шй ѡлой чинститѣ долмнжїма:
шй дедлыѣ джоуйцжлорь съй фїїлъ,
їма. Пентроу тоітъ полаа́та, шй кортѣ-
лоій дмнѣлоій сънероугжмь. дмне мілѣ.
Пентроусль ѡцюторѣ́se шй съплѣче съп-
тъ пича́релелоій претоѣтъ пи҃ъма́шоѣ
шй лоуптжторнль, дмнѣлоій сънероугжм҃
Гопо́рошъ дмне мілоуще.
Пентроу свѣнта лжкоуница ѡча́ста шй ѡто
а́течетжць ѡра́ше шй са́те, шй принка́
рїй кукрединцж лъкоѣскъ ѣтрѣжнее,
дм҃нѣлоій сънероугжмъ.
Пентроу боунж стжмпъра́рѣ въздоухѣ
лоій

лѹй, бѹнѫ роада випѣрилѡръ пъмжнтѹлѹй, шй тимпѹре кѹлаче, дмнѹ лѹй сънерѹгжмъ.

Пентрѹчемче ѫноатѫ, кължторескъ болескъ, съ трѹдескъ, шйчемче ѫробїе шй демънтѹинцалѡръ дмнѹлѹй сънерѹгжм

Пентрѹсъне йзбжвимъ деалтоатѫскѫрба, ѹрцїѫ шй невоа. дмнѹ лѹй сънерѹгжмъ, Попорѹлъ дмне мілѹмще.

Сприжинѣще мжнтѹмще мілѹмще шй неферѣщедмиесъѹ кѹалтжѹ дарь.

Попорѹлъ дмне мілѹмще.

Депрѣсѣнта кѹрата прѣбліта. слъвитадеспѹитоарѣнщаіторѫ дмнъѹ нъскжтоарѣ шй пѹрѹрѣфитоаржмрїѫ кѹтѡц сѣнцїй поменіндъ прелшине шйѹнїи прѣлаліцъ шй толтжвїаца нщаіторѫ лѹй

Хе дмнѣ оу преслмж сѣдѧмъ. попо́рѹ а
цѥ дмне вѣ слышнїе фаче попа.
Къцѧсъкѹвине то́атж сла́ва чинѧтмшн
а҃кинѣчюнѣ та́тъѧлѹй шн фїнлѹй шн свн
тѹлѹй дхъ а҃кмѹ шн пѹрѹѣ шн а҃вѣчи
девѣчь ѡа́менїй а҃ми́нъ.

мл҃тва а҃тѣ́нлѹй а҃нтифо́нъ.
Дмне дмнsѣѹлъ нѡ́стрѹ, а҃къ́рѹмн тъ
рїмнепотривитж, шн слава́ некѹприне́ж
а҃къ́рѹмй ми́ла немжѹра́тж шн ѡ́мъ
дра́гостѧ неповеститж а҃нѣцъ деспѹи
торнле, пребѹнж милостивѣ́ѣтѧ ка́ѹ
тж престенѡ́й шн пре́те свѧ́та ка́ѧ а҃ча́
ста. шн фѯкѹнѡ́й шн кѹка́рїй депребѹнъ
съроа́гж кѹнѡ́н а҃богъцѧ́те милеле та́ле
шн е҆ди́нжтъцъле та́ле.

Дїако́нѹль дѹпъ а҃нтифонь sѯ́ле
мръш

Ѡ тѣ їѡ. златоустаго

Ѓрѣшь шѝ мрѣшь кѹпче дмнѹѝй сѣне
Сприжинтѣще мѣнтѹѧще мнлѹѧще, шѝ
нефертѣще дмнѕѣ кѹлтѣ дрѣ
Депртѣвнта кѹрѧта прѣбѣвѝта слвѝ
та деспѹнтѡлртѣнѡлстрж дмнѕѣ нѣ-
вкжтѡлртѣ, шѝ пѹрѹртѣ фичѡлрж мрїѧ
кѹтѡщь свнцїй поменнѝдѣ, прѣ҃шнше
шѝ ѹнїи прѣлѧлцѣ, шѝ толтѣвїѧлнѡ
ѧстрѣлѹѝй хѵ̃ дмнѕѣ прѣлмж сѣджмѣ

Въ гласѣ.

Кѣѧтлй цжнѧрм шѝ ѧтлй ҃прѣрѣцѫѧ шѝ
пѹтѣрѧ шѝ слѧвѣ, ѧтѧтѣлѹѝ шѝ ѧфїю-
лѹѝ шѝ ѧсѣнтѹлѹѝ дх҃ѣ ѧкмѹ шипѹпѹртѣ
шѝ ѧѣтчи девмчѣ ѧмнь.
шѝ кѣнтж ѧлдоиле ѧнтифѡнь.

Ѓрѣ попа сѣче мѧтѣл ѧчѧста

Дмне дмнѕѣѹлѣ нѡстрѹ, спсѧѧще попо-

лд

рѹль

рѹль тъѹ шн҃ бл҃вѧ́ще лча́стѫ десѧ́ць ѡ҃-
чинатѣ, плинѹль бесѣ́речн҃ тале́ферѣще,
ѣнцѣ́ще пречѣ́м чеюбъ́скь, бѹнѫ кѹвїин
ца кла́їйтале, тѹ пре́дншїй ѧпротивь́й
проклъвѧ́ще кѹ дмнъ҃ѣмскаць ·пѹтаре.
шн҃ѹпъръ҃ѫ прекшѝ ка́реи҃ недеждни́мь
спрѣ҃вницїѧта.

Дїакѡ́нѹль ѧ́ръш҃ фа́че дїакѡ́ните мн҃ч
ѧ́ръпо́ла фа́че въ ѕглашенїе а҃ша.
Къбѹнъ шн҃ ѭбитори́ю дешмъ дн҃ѕъѹ ещи
шн҃цїе сла́вл примѝтемь, пат҃хлѹй шн҃
фїи҃лѹй шн҃ с҃нтѹлѹй дх҃ъ а҃кмѹ шн҃ пѹ-
рѹрѣ шн҃ ѧвѧ́чїй деша́ : шн҃ ѣънтѣндѹ҃ѫ
а҃грема́нтифо́не :

Попа ѕ҃че мл҃тьл.

Кла́ре ѧ́дньлюма́лчастѫ́ шн҃ ѧнтро
проти́ѣѫ токмѝте на́йдърѹнтьрѹ
ци

ци. кáреле шадой шатрей, чесъ вороáвж
токмéскъ, нумелетъ, чержтóриле á
ледь тефъгъдúшь. лúць. чéла шúкмъ
áшербилорь тъй, чершжтóриле, спрефо
лось мпледжидúне трачестъ вéкъ куно
цúнца áлтъудои áдевърь. шинтрáчель
фїйторнвїáца вéчїицж дърúньдь
Кжндой ля въхѡ къ евангелïж вжелой
нтáйнж, мáтвавъхѡдóлй

Слóйторюле дмне дмнзъóль ноúтрó. кáреле ля пусь дéй токмить,
нчéрнрй, ширéгóрй шй ѡщи де нцерй
шй де áрхáнгелй. нслóжба áтáлей слъ
ви. фжшй къ нтрáтóль ноúтрó, нтрáтъ дéвнци нцерй áфй. мпребнж
слóжúндь куноиши мпребнжславословúй
áтá бóнжтáте. къцжзъкóвúне детол-

аткж слава. чиньста шн акинжчюна.
татълуй, шн фїюлуй, шн свитълуй дх
акму шн пурурѣ шн авачїй девчь:
Дїакунуль sжче артъньдъ ку лурарюл
блъгаще десфиторюле свитль атрать
Яръ попа блъгиньдъ sъче.

Блъгитуй атратуль свщилюрь тъй.
атолате датсле. акму шн пурурѣ
шн авачїй девчь.
шн дж десъруткж евангелиж куи лете
ман маре, десинть алцн дїакуни къ
десць. шипурчед а ольтарю ръ чел
маре рѣдикж евлїм со спре ольтарю
шн sжче ашѣ.

Инъцелепчюне дирѣптж. шн антрж
ку попїи аневнтулъ ольтарю. кт
динд шн кжнтъньдъ, спини Скѣ Бжїй
шн

шн тропа́реле чевоpфи. шн кѡнѣда́челе. шн sи́че дїа́кѡнѹлъ: бл҃ва́ще деспо́тѹ торнле вра́матре сѣнтѹлѹй. шн чите́цъ

Мл҃твѣ:.

Ѡмнѕ҃ѹль чел҃ь свѣ́нть. че́ лѣвнцйте ѡдихнещь. шн кѹтре́ свѣ́нтѹлъ гла. де́ Серафимїи ѣщь кѫнтатъ. шиде хервѹви́ми славо словитъ. шн детолте́ чере́щнле ширѣ́гѹри ѧнкина́т. челачедйнь нефїйньдь, ѧнтрѹа́фй ла́й а҆дѹѣле кѹто а҆теле. чела чеа́й ѕидитъ пре́ѡмъ, дѹпѫ кипѹльтъѹ шй а҆ъмѣмѫчйна. шн кѹде то́тъ да́рѹль тъѹ ла́й ѧнподоби́тъ. чела чеда́й чержторюлѹй ѧнцелепйне, шй при чи́пере. шн нола́шъ негрижа́тъ пречела че грешѫ́ме. челѹй спре сѣ́нтѣ покъйнцѫ. чела чел҃й сподобитъ прено́й҃мерцїи, шл

ничїи шєрвїитъй. Анчаѵоль Антрачє-
ста, Алтаря Афаца слъвїи свнтоловїць
жъртѳвникь. Шидатоаря цїе Анкинѧчи
не, шй славо словїе аць ладоче. Анєвць де
спбйториле пріимаще ши дінъ роствл
ностръ, анеще пъкѧтошь, тре свнтовлъ
кѧнтекь. Ши невокотаще кѵ вънѧта-
тѣ та. Артѧне тоатѧ грешала чѧ Ан-
вое ши чѧ фъръ вое, свнцаще сфатле
шй трвпвриле. Шидъне Анпрѣ кѵвїинцѧ
Алвжи свнцїи тале. Антоате ѕжеле
вїецїи ностре. Прінь рѵгъриле, свнтеи
дмнезъ нжекѧтшарей ши Атвтврорь
свнцилоръ. Чедінь вѣчь цлвїнне Агждв
ить :.

Въ ѕиаллшєнїе:

Къ свнть єщь дмнезъволь ностръ. ши
цїе слава тримитемь. тѧгжвѧ,
шифїилви ши

дачїа дїакѡнꙋлъ сѣче

Дмне спе́ше бго чьстивїи, ши кънтж пѣвецїи прежндъ лнетра́не, ши ѩрълe сѣче, дїакѡнꙋлъ дин ѡлта́рю, ѩръ а́тре а ѡлрълe сѣче. ши нелꙋзи прснои: ши пѣвецїй лкжнтж. апо́и дїакѡнꙋлъ по менѣще, пре Патрїа́рхꙋлъ пре Митропо лїтъ превѡ, ши пѣвецїи кънтж, дачїи сѣче дїакѡнꙋлъ повели влкѡ. попа блвень градїивъ имя гне, дїаконꙋлъ сѣче блвн

влкѡ вишнее сѣдалище по́па сѣче бл_ вен есй на прѡтолѣ сѣдо́й слáви цр҃твїа - твоего, въ́сгда, инѣ, йр҃но йвъѣки вѣкомъ ши дн аρхїе́ѳ, шмде лл слн - фон, адекж скльнꙋлчель лнѡлта́рю пж нж читѣскь а́нтлъ дѣчи сѣче дїакѡнꙋлъ сълꙋ́жм амúнте, по́па пáче тꙋтꙋро́ръ,

дїлко

дꙋмнеꙋзеѫ ѫнцелепчюне, съ зѫмѣмин
те ши sъче Прокименꙋлъ, ши ѫптѫꙋль:
ши лафършитъ sже полѡ: паче цїе ѫн
целепчюне съ зѫмѣминте. ши кънтѫ ѫн
лаїꙋна ши къдже ѫнтъи Дїакѡ-
нꙋлъ. ши читешк Матва, въеїли,

Стрълꙋчюще ѫнїнимиле нѡастре,
ѡмнѣиторь деспꙋиторюле лѫ
де дмнъꙋ причѣперѫ тѫ непꙋтрезътоа
рѫ лꙋминѫ шлкꙋцетꙋлꙋи нѡстрꙋ. де-
шкиде ѡкїи ѫнтра евангеличеншилорь тѫ
ле стригѫри сокотѣлѫ. пꙋне ѫнтрꙋнши
ши ѫфериченшилорь тѫле порꙋнчь фрикѫ
кѫтрꙋпеюиле похте, тѡлте цѡ къликѣн
дꙋле. сꙋфлетѣскѫ вїѣцѫ съпетрѫчем
тѡлте чѫлѫ че спребꙋнѫ плъчѫрѫтѣ, ши
китиндъ шилꙋкрънд.

Кѣ тѹ еѫи лѹминѣтѹра сфи̑телорь. шй
прѹпѹрилорѣ нослстре хе̑ дмнѕ̑ѹ. шй
цїе слáвж тримитель: кѹмпрéѹнж âлѹй
пѣ̑ѹ нелчепѣтѣ Шрúнте. шй прѣсѣн-
тѹлѹй: шй кѹнѹлѹй. шй вїáцж фжкѣто-
рюлѹй тѣ̑ѹ дхѣ. âкмѹ шй пѹрѹрѣ, шй
âвѣчїи дезѣчь. Дїáконѹлѣ плекáндѣ-
кáпѹлѣ лâ попá: кѹ Сѣнта âевангелїе sѣ-
че: Блâгѣ́ще деспѹиторюле, пребúне вести
тóрилѣ сѣнтѹлѹй âпи̑тль: шй âевангелúт
кѹтáре мрж попа блâиндѹль âкáпь sѣче
Дмнѕ̑ѣѹ прúнь рѹциле, сѣнтѹлѹй слáвит
кѹтóтѹль лѣѹдатѣ: âпи̑тлѣ шй âѣгели-
стѣ имáрекь сѣцдâграюль, бúне вести,
тóрюлѹй, кѹлѹтáре мѹлтж, âнтрѹпли
нúнца âевангелїей нбúтѹлѹй сѣѹфїн,
дмнѹлѹй ншстрѹ їс хс, дíконѹль
лмúнь

а́минь шѝ а̂ле дїлко́нуль ди́н дъвёрницѫ.
лами́жълокуль а̂рха́нгелїи. кѹ̀цѣнче, лаа̂м
вонь. а̂ръпо́па де денаи́нтѫ сѣ̀тѹлѹи пѹ̂е
толь, а̂ндвёрницѫ. къѹтѫ́ндь спѹ̂е а̂повѣ
дѫче. а̂нцелепчю́не дирѣ́лть съ̂лскуль-
тъмь сѣ̀нтл ѐвангелїе. а̂рхїерѹ́ль, сѣ̀че
па́е тѹтѹро́р а̂ръдїлко́нуль ръпо́ньвънд
ѕѫче Дин҃ѫ дела. їѡа́нь сѣ̀нтѫ ѐвангелїе
чтенїе. попа сѣ̀че съ̂лѹ́ѡмь а̂ми́нте. ши
фръши́ндь ѐвангелїѫ. по́па сѣ̀че. па́че
цїе бинеевстито́рюлѹй. шидѹ́че сѣ̀нтл
ѐвангелїе лама́й ма́рел: деѡ̂ъръ́тъ. ши
де а̂сте а̂рхїе́рѹ. вла́ще нѫро́дуль ѕ
а̂ръдїлко́нуль дѫкадѫ, лапо́па а̂нь ѡ̂ї-
та́рю, сѣ̀нтл ѐвангелїе. а̂ле ла́локуль съ̂ѹ
ла а̂нъбу́нь де сѣ̀че а̂шѫ. Съѕѫ́чем то́ць
дин҃ьто́ть сфѣ́туль. ши дин҃-то́т кѹцетуль

 мостро

нóстрꙋ. съсъчем. попóрꙋль, съкъ дꙋ
милꙋ́ще. къте трй ѡрилатоáтесороúе.

Имнѣ тоáть пꙋтáрниче дмнъсъꙋль
пърúнцилоръ нóшрй. ругáмꙋнецїе
мꙋлтъ шй милꙋ́ще. гдй помлꙋй гр
Милꙋ́щене дмнъсъꙋ дꙋпж мáре мúля
та. ругáмꙋне цїе лскꙋлтъ шймилꙋ
́ще. лнкънеругáмь пентрꙋ бꙋн кредин
ѿ. шй ꙋбитóрю лн хс. дмнъ нострꙋ.
їсáнъ. имáрек шй чинстúта алꙋй дмнж
имáрекь шй ꙋбицїй лорфїи:

Съїе, бирꙋúре. петрáчерс, пáче, съ
нжтáте. шй спсúнїе лꙋй. шй пентрꙋ
ка домнꙋль, дмнъсъꙋль нѿшрꙋ. камай
врътоѳ, съй спорéскъ шй съль лнтжрé
ск лнтрꙋтóть. шй съсꙋплáче сꙋпть
пичóареле лꙋй. претóт пиѯмáшꙋлшй лꙋ
лꙋптж

а҃пт҃ж тѡ́рюль. ѧ҆нкъ нерѹгѫмь пѣ́нь-
тръ а҃рхїе҃пкѡ́пюль ноѥ́тръ: имарекъ.
ѧ҆нкъ нерѹгѫмь пе́нтръ фра́ції нѡ́щи
пре҃ції с҃тѣно и҃но́чїи: ши пентръ тоа́-
т҃ъ ѧ҆н х҃е а҃нолѣ́тръ фръцими.

Анкъ нерѹгѫмь пентръ ферічи́ції:
ши ѣ҆кѹи҃т поменици҃и. кт҃иторїи
с҃вн҃тѹлѹи лъка́шь, а҃чѣ́стѹа. ши пентръ
тоц демаи́нте ръпъсла́ци. пъра́нци, ши
фра́ци че а҃ичикѹлкаци: ши претѹти́нь-
дерѫ правосла́вничь. ѧ҆нкъ нерѹгѫмь
пентръ, а҃дѹкъторїи дерода́ж: ши фъкъ
тѡ́рїи бине лѹи́: ѧ҆нтрача́стѫ с҃вн҃тѫ: ши
кѹтѡ́тѹль чинестѫ́ть бесѣ́рикѫ: с҃тена
тѡ́рїи, кѫнтѫ торїи: ши пентръ дини ѣпре
цюръ дворбитѡ́рюль нѫродь: каре а҃щѣ́-
пт҃ж дела с҃вн҃ції мтѣ, а҃чѣ мѣ́ре ши мбогѫ-

цитѫ милѫ: ши тоць кѹ оумилєнїе сѣ
sѣкѫкѣтетрєи, гди помилѹи.

Ѩрѣ попиsѣче ѧнтиноу мѫтѣ
Глне, дмнѣѣѹлѣ носитѹ: ѧчєтѣ
гиєѫ сгѫ. пріимѫще дєла шєѣ
ыи тѣи ши не милѹѫще. премѹлцима
лиїи тѣле. ши єдинѣтѫциле тѣле.
цѣтримите прєтєгѣи. и ши прєтєтоть
нжродѹа тѣѹ. карелєць ѧщєптѫ, ѧчє-
дєлатине богатѣ милѫ:

вѣ сглашєнїе.

Кѣмѫтивь ши кѹитор деѣм дмнѣѣѹєщ-
шицїе слаѣа тримитємь. тѣтѫлѹй
ши фїлѹй ши свѣтѹлѹй дхѣ. ѧкмѹ
ши пѹрѹа. ши мѹєчїи девєч.
дїасѹн пѣнтрѹ ѡглашєиничь,

Глцивѫ, ѡглашєничїи ла дмнлѣ.

кредо

Крединчоші҃и пе́нтрꙋ ѡ҃глашени́чь сънерꙋ
гѣ́м. Дн҃е мл҃ꙋа́ще.
Кадмнꙋ́л҃, сѣ́и милꙋи́ ж҃, дн҃е мил:
Съле́вѡглъшꙋи́ск ж҃, і ꙋзѣ́нтꙋл ѧдевъръж
тѫ́ці҃и. дн҃е милꙋа́ще
Съледе́ко́пересѣ́ді҃ѧ дирептѫ́ці҃и, дн҃е
Сѣ́л ѧнпредна́зе ла сѣ́нтасѧ, съборник ж
шиѧпт҃лфе́ск бесе́рик ж дн҃е ми́лꙋ,
Апеса́ще милꙋа́ще. спрежина́ще, ші
ферѧ́щей, прѣ́ѧнши дн҃ѕъꙋ́ск ꙋ ѧльтъꙋгхи́рь. дн҃е милꙋа́ще,
Ѡ҃глашени́чіи, ка́петеле воа́истре лл҃ дн҃-
нꙋль плескаць: лю҃ї, ці҃е дн҃е
Мл҃тва пентрꙋѡ҃глашени́чь:
Дн҃ке дн҃ѕъꙋ́лнои́стрꙋ, ка́ре ѧнтрꙋ
на́лтꙋри лъкꙋе́щи. шичѧ́ле смерѝ
те прѣ́вещи. ка́реле сп҃е́ні҃ѧ родꙋлꙋй ѡ҃ме

нѣскъ. Аѝтримѝ прѣсѧнгꙋрьнжскꙋтꙋа
тъꙋфїю. шѝ дмнsъꙋ, предмꙋль нѡс-
трꙋ їс хс: клꙋтъ прѣсте шербїи тъй, чей
ѡглъшꙋѝць. чеш сꙋплекарж аѝнсъй грꙋмаs
сѣнцїи тлѣ шїи спобѧще ѧнвртѣме
бинетокмитж. фередеꙋлꙋй, мрънѧщеїи
ѧвртърїи пъкателорs, шлмбръ-
кж мжнтꙋлꙋй непꙋтрезъй. ѧнпрѣднѣ
зъѝкꙋсвѣта тѣ съборникж, шѝ ѧпостоо
лѣскж бесмрикж, шимпрѣднж нѡмжржй
ѧнтралѣлатѣ тꙋрмж:
дезвелиндь ѧнтимисꙋл възглашенїе:
Каши ѣиконой съслъвѧскж тоѵчинетй
тꙋл: шѝ мрекꙋвїинцатs нꙋмеле тъꙋ.
ѧтѧтълꙋй шафїюлой. шѧсвѣтлꙋи дхъ.
ѧкмꙋ шѝ пꙋрѣрѣ шѝ ѧнѣмчїи девѣч.
дїаконь: Кѧжь ѡглшеничь, пꙋрчѧдець.

ѡгла

ѡглашеничїи пърѣдець. Кѣцьѡглашенич пърѣдець. канѹчинева дешглащенич кѣць крединичошь, ѧнкѣ шиѧнкѣ, кѹпаче дмнѹлѹй сънерѹгжмьдмне милѹа Пентрѹчидесѹ паче дне милѹ: Пентрѹ паѧ ѧтолтѣлѹма. шѝ Пентрѹ сѣнта. дмне мил мѧтьа ѧтъе ѧкрединичошилорь дѹпѣтин сѹль ѧнтимисѹлѹй

Мѹлцѣмимѹць дмне. дмнѕѣль пѹтерилорь. ченаи сподобит ѧста ѧндворѣ. шиѧкмѹ ла сѣтѹл тъѹжрътъеникь. шѝ ѧкждѧ ла ѳфинътъцжлепале, пентрѹ ѧнолстре пѣкате: шиѧнѣ родѹлѹй нещїинце: прїимѧще дмнѕѣѹ рѹгаволстръ: фѣнедестойнич ѧфи, съц ѧдѹчема рѹци, шѝ кѹчерінце, шижрътъе

фьръ

сѫнце, пентрꙋ тотъ нърѡдꙋль тꙋ-шй
десто́й нефѫ прекарїй най пꙋ, ѩнилꙋжбл
тл ѧтлокꙋпꙋтрѧ дхꙋлви тъсвѣтъ
фъръвинѫ да́тъ, шй фжрѫ потиска́лъ
ѩнкꙋра́тѫ мъртꙋрїѧ, кꙋноцїинцей
колстре. ѧтекемѧ, престетоа́тъ-врѧмѧ
шилокꙋль. ка ѧекꙋльтънꙋдне. милос-
тивь сънефїи ѩнмꙋлцѫ́ме дѣта бжѣ-
тате дїако́нꙋль
Спреженѧ́ще мънтꙋѧ́ще, милꙋѧ́ще. шй
неферѧ́ще, дмнъ́ꙋ кꙋ ѩтъꙋ хр. ѩнцъ
лепчкне. ѩю:цїе дїне. попа въ глаш.
Къцѫъкꙋвине тоа́тѫ, слава чиста
шйнкинхчнѧ. тѧтѫлꙋй шйфїнꙋйшй
свѣтꙋлꙋйдхъ. ѩкмꙋ шй пꙋрꙋѧ шйнѣъ-
чій дсѣчь ѧминь дїаконꙋль.
ѩъ шйѩкъ купче дѣꙋлꙋй сънерꙋгѫм
люді

Йюдїе дмне милоу́ще.
Пе́нтрꙋ свѧ́нта лъкꙋи́рѣ́чиста
дмне милоу́ще:
Пе́трꙋ бо́ѭ стъпъра́м вънтоурилѡръ.
Домне милоѣ
Пентрꙋ че́лченоѭ́тъ. гдѝ помилоу́й
Пентрꙋ съне́ѭ зъжвлскж.
Спрежеи́ще мънтоу́ще, милоу́ще. шѝ
неферу́ще, дмзъ́ѣ къ лтъ хрⷭ ѵцъ
лепчюне. людїе цїе дмне.
по́ли зъ́че мтѣя. вънкрединоѭ́шиѡръ.
ги ръшиле шѝ моултедѧ́ле латине кж-
демьшѝ цїе нероуго́ме. зоуле, шѝ
ѡм ѭвитоу́рюле кадѣклавей къ́тѧ лоупръ
дероужчюна ноле́тръ. вейкоурѣцине, сфтле
шѝ трꙋпоуриле. делатоѭ́тжѝмжчюна. де́
карне, шѝ де дхъ. шѝ вездне фъръви
г нж

нж, шй фъръшѣ҆ндждво́рба сѣнтоу́лоуй жрътъ́вникъ. дерѫ́ще дарѫ дмнѕъ́ле. шй кърора ҆пре́днж сърогѫ конной спо́ри девїа́цж, шй декредни́цж. шй дечи чи́пере сѫфлетѣ́скж. дѣ́ле ҆нтоли́те да́те кѫфри́кж шй драгоите, кърѫ́щь слѫжескъ, фжждевинж, шй фъръдеѫ҆ѕѝндж ѣ҆зъкѫменекѧ де сѣнтеле та́ле тлине. шй дечерѣ́скатѫ ҆пъръцже. дестойнич ѣ҆фй

възглашенїа.

Пентрѫ клеѫ́плѫтмрѣ тѫ тоѫ́дѣѫ́на ферѝндѫне. цїе́ сла́вж сътримитемь. тѫ тълоуй шй фінлоуй шй сѣнтоулоуй дхѫ ѣ҆кмѫ шипѫрѫрѣ шидлѣчїи девѣць.

Мл҃тва дерѫвикѫлоуй.

Нйменоуй дестойникъ. дечи҆ челе́ца҆ць ҆мпреднж кѫтрѫ́ѣ҆шилепѣ

Хте

хте шѝ мъръсъчю́ни, а҃вени слу҃жи҃ъ а҃про
пїѧ слу҃жи҃ть слу҃жѝ цїе а҃мпъра́те а҃лъ-
вїи. къ а҃слу҃жи́рѣ сѣ́нцїи та́ле. ма́рей шѝ
а҃нфрика́ть. шѝ а҃че́лорь чере́щи пу҃тери. че
а҃ныъ пе́нтру҃ неповести́тата, шѝ не мъ
сура́та ѡ́мдра́оите, ненторь шѝ не ски
мбать, тефечеш ѡ́мь шѝ а҃рхїере́у ноа
ѡ́тефече́шь шѝ слу҃жера́цїи а҃че́щїѧ, шѝ ръ
съ́нце жрътъ, сѣ́нтъ фа́чера́нѧйда́ть
но́ѧж. ка҃деспу҃йторнль а҃тутуро́ра. къ-
туі́а҃нгу҃рь дмне дмнъзъу҃ль но́стру҃. стъ
пѫнщи челор де́пречерюри: шѝ челорь де
препъмъ́нть. ка́рле прекла́ву҃нь херови́че
ескь терасими. а҃че́ла́ серафи́мило́рь днль
шѝ а҃пъра́ту҃ла́ѹй їлль. а҃чель е а҃нгу҃рь сѣ́н
тъ, шѝ а҃нсьйци, ѡ́дихнито́рю. пре сѣ́н
цїата дарѫрогь. пресингу҃рь дулеле, шѝ

бу҃нь

бо҃нь а҃скълтъторь клу҃тъ епремине҃ттъ
къто҃ • ши҃ нетрѣ҃бникь шербълтъ҃ • ши҃
къръцѣ҃щеми сфѣтъль, ши҃ нима, де-
кущїинца викле҃нж. ши҃ндестълѣ҃кмъ
купута҃рмсвн҃тълу҃итъ҃ дх҃ъ а҃рвеща҃ку҃
а҃ребцжей да҃рь, а҃двори ли свѣ҃та та҃ча҃
стама҃ъ • ши҃ а҃сѣ҃ть фа҃че • свн҃тъль ши҃
нелегума҃ъль тъ҃ трѫ҃бь, ши҃ чинети-
тъль сѣ҃нце • цїе да҃рж нин҃ге в҃ї пле
кжндѫми • грѫма҃ї҃и, ши҃ мъроги҃вн
цїини таке, ну҃ а҃нтолрче фа҃цата де
ми҃не • кичмълепъда҃ ди҃нь фичо҃рїй тъй •
че҃ сподова҃ще, а҃цжсъ а҃дъче деми҃не пъ-
къто҃съль • ши҃ недесто҃йникъль шербъл
тъ҃, да҃ъриле а҃чѣ҃ста. къ свщїлта ѣ҃щи
а҃дъкжторнль, ши҃ а҃дъ҃ъль ши҃ прїими-
сто҃рнль ши҃ а҃мпъ҃рцито҃рнль хе҃ дмн҃ъ҃
ъль

оу҃ль но҃стро҃. шн҃ цѣ҃е сла҃вѫ при҃мите҃мъ
кѫмпреѫнѫ неи҃зме҃нѣтоу҃лой тр҃ѣ пѣ҃рите
шн҃ прѣ҃сѣ҃тоу҃лой, шн҃ дѫ҃хе҃лой, шн҃ бї
л҃цѫ фѫкѣто҃рюлой тр҃ѣ дх҃ъ. а҃кмо҃шн҃
по҃ѫрѣ҃, шн҃ ѫ҃вѣ҃чїи девѣ҃чѣ. шл҃ дѣка
къдесѣ. шн҃ читесѣ херѵѵи҃коу҃ль. де
трей со҃рь. ѫ҃нкинѫ҃ндвех шн҃ ѕи҃кѣ҃ндь:
Карїй пехе оу҃ми҃. коу҃тл҃ѫ҃ ѫ҃нѣкилѫ҃
имъ. шн҃ ві҃л҃цѫ фѫкѣтолѓей тро҃ице, тре
сѣ҃тль ка҃нтекъ ѧ҃дѫ҃чемь. толѓъ а҃кмо҃
лома҃кїкъ ѣ҃ѣльѣда҃мь гри҃же. кѧче҃ кѧче пре
ѫпѣри҃тоуль ѧ҃тоу҃тѵора спреженимь де ѫ҃
цереи҃ци ѫ҃невѣѕѵ҃т петрекѵ҃ѣ ширѣгори,
ла҃мѣни:
шн҃ сѣспа҃ѧ, дѣчїи мѣргь ла сѣ҃нтѫ҃ь
жрѣтѣ҃ники. дешь помене҃ск ѧ҃рхїе҃ї
вїии шн҃ морцїй. шн҃ ржди҃ѫ сѣ҃тел

дароури, кѹмѹй ѡбичаюль, дефакь въ-
хѡдѹлчель маре sѫкъндъ.
Претоць превои, ѣвъпоменѣскъдмнѹль
дмнѕъѹ. ѓнтрѹм пъръцїмѣ. тоть дѣ
ѹна. акмѹ ши пѹроурѣ шинвѣчїй девѣч
Поменѣскъ дмналь дмнѕъѹ: преблгочь
стиѣѹл нострѹ дмнь, їѡань, їмр:
воєво, ипрочѣѣ ѓнтрѹм пъръцїмѣ,
тоть дѣѹна. акмѹ ши пѹроурѣ шимвѣ
чїй девѣч:
Поменѣскъ дмнѹль дмнѕъѹ. пре ар-
хїепїкопѹль нострѹ. їмр: тоть дѣѹна,
акмѹ, ши пѹроурѣ ширавачїй девч.
прѣнде, лесникь ачѣста. дїаконїй, ши
попій, ши пѹнд свѣтеле дароури. sѫк
тспаѣле. Бго ѡбразний. ши въгроба
пьтѣскїй. ши ѣкѡ жнаонѣсць.

ѹнїи

ѹнїй sѣкь ши рапе́шѹтиѧ хе ипо-
гибе, мжчи́телство.
Дче́ль кѹ кипѹль бѹнь їѡси́фь. депреле́пнь
погоржи́нь пре́кѹра́тѹль трѹпѹль тѣѹ.
кѹпростире́ кѹра́тж ѧнфъшинь ши кѹ-
ѧромате́ деми́ѡ ѥкѹмпе, ѧнморме́нтъ
нѡѹ ѧтрѹкъ́нд кѹлкж, че ѧтре́ж sж-
тѣ́ѥкѹлать дмне. ѧнь ѧмїи ми́
ремиѧ: ѧнморжнт, кѹтрѹпѹлъ.
ѧрж ѧнд кѹ сѹфлетѹль. клѹн дмns ѣѹ
ѧрж ѧнра́н кѹтжлха́рнль. ши ѧнкла́н
ерай хе кѹпърѝнтеле, ши кѹдхѹль.
толте́ ѧмплѣндѹле, челче́ ѣши некѹ-
прѝнсь. кѹкрие́ѹль
Кѹньдевїа́цж пѹртъторь кадекѣть ра́н
ль май фрѹмось, ѧдевъ́рь ши декѧтжж
ма́ра нѡнтїи, детолтж дча ѧмпрж
тѣѥк

тѣ́кѣ, слоу҆ши́ть манастрь҆ сломина́ть х҃е
мормѫнтоу҆льтъ҆. фѫнтѫна а҆мвїерїи
коа́стре

Прекрꙋчере рѣстигни́ндѫте христо́се · сла҆
ѡ҆борѫтъ мꙋ҆ничиторіа · шисло҆кѫль
кать сѫла ержмашꙋ҆ꙋ҆. кънѝче а҆нцерь
ничѣѡ҆мь · чеа҆нсоцнаимѫнтоу҆ить · слава
їїс: шиа҆соперинць свѣтле дарꙋри ко҆
ерꙋль тъмънть · szісъ кждинь, детрей
ѡ҆р · ꙋблажи гй баговоле: пънъ ла, то́-
гдаво҆ложать, на҆алтар твой телца
шиѝ слобоsънꙋшь по́ли фелонꙋль ·
sъ́че кътръ діаконꙋль
Поменѣ́щемѫ фрѣ́ще, шимпе́внѫ слꙋ-
житóръ · дїаконꙋль sа́че поменѣ́-
скѫ, амнь предѫщатѣ · а҆нтр҃ꙋ а҆нлѫ
въцѫ сламръдїисо́ꙋ плекънꙋщисла́ꙋль
коло́ꙋ

кꙋ а҃вра́мль цжи́н а҃н г҃. дмцете лаврꙋ-
нте sѣче. роа́гжте пентрꙋ мине де-
спꙋйторле свѣте. по́па sѣче.
Дх҃ль свѣтъ впогоржсꙋпрата. щи пꙋ
тре́ челꙋй десꙋль ꙋмбри́тева

дїако́нꙋль sѣче

а҃чела свѣтꙋль дх҃ъ съслꙋжа́скж нолж.
тоа́лте sи́леле вїецїй ноа́стре.

шй а҃рѣшь дїако́нꙋль sѣче.
Помена́щемж деспꙋйторле свѣте
по́па sѣче Поменѣ́скжте дмнꙋ
дмнsѣꙋ. а҃нтрꙋмпъръцжа́ся. то́ть
да́ꙋна а҃кмꙋ, шй пꙋрта́ шй мвѣ́чїйдевѣ
шй sѣкѣ́ндь ами́нь съро́тж мжна па́
пей. шй мсе десѣче ектенїиле.
Съ а҃мплемь рꙋгъ ноа́стръ дмнлꙋй.

а҃нї дмне мꙋлце

Пе́нтрꙋ наи́нте пꙋ́се чинститѣ́ле да́рꙋ
рй дмнꙋлꙋй сънерꙋгѫмь гди поми́лꙋй
Пе́нтрꙋ свѧ́та кафо́лица. шй кари́ кꙋ
крединцѫ шй бꙋнѫвегаре, шй фрикалꙋй
дмнезе́ꙋ а́нтрѫ а́нтрънеѫ дмнꙋлꙋй
съ́нерꙋгѫмь: а́ллꙋ, дмне́ милꙋ́ще:
Пе́нтрꙋ съне́й зѣвлѣскѫ. дела́ тоа́тѫ
скрꙋ́ма, ꙋрꙋ́ѧ, шй нево́м, дмнꙋлꙋй съ-
нерꙋгѫмь. а́ллꙋ дмне милꙋ́ще.
Спрежена́ще мънтꙋ́ще милꙋ́ще шане
фера́ще, дмне кꙋ а́лтꙋ хара
а́ллꙋ, дмне милꙋ́ще:
Сꙋ́ла тоа́тѫ, а́нтрегѫ, свѧтѫ. пъчюй
тѫ шй фъръ пъка́те дела дмнꙋлꙋ съ
чѫремь: а́ллꙋ дѧне дмне а́нцерь де-
па́че ме́сединчо́шь повѫцѫ ферито́рю, сꙋ
флетелюрь шй трꙋмбирилорь нома́стре. де

лъдмнъль съчѣремь. лю дъне дмне
дъгаре ши ертаре пъкателорь. ши гре-
шѣлелорь нолстре, дела дмнъль съчѣре-
мь. лю дъне дмне:
чѣле бъне, ши дефолъ съфѣтелорь нол
стре. ши пѣче лъмїи, дела дмнъль съ-
чѣремь. людїе дъне дмне.
Дллтж врѣме лъїецїй нолстре. дн-
пѣче ши покъинцж, съѡбрѣшимь, дела
дмнъль съчѣремь: лю дъне дмне,
Крещинещь, ѡбрѣшїйле вїецїй нолстре
фжж дърѡри, фържъшинъчюни, пъчю
йте ши бъньль ръспънсь, лстрѣшни коль
цндещь, лъбй хѣ, съчѣремь.
людїе дъне дмне:
Депрѣсвнита прѣкърата, прѣ блвита.
слъвита депъитоарѣ нѡлстръ. дмнъь

нжекътоа́рѧ · шѝ пꙋ́рꙋрѣ фиѭа́ръ ма́рїѧ . кꙋтоу́ць сѫ́нцїй поменѝндь. прелѝшине, шѝ ѫнїй прѣлаа́лць. шѝ голтъ вѫ́ца ноле́стръ , лꙋй хс̃ дмн̃sꙋ́ преа́мж сѣдѣмь лнг̃ цїе дмн̃е .

Мл̃тва дꙋпъ пꙋ́сꙋль свн̃телѡръ. прѣсвн̃тꙋль прѣстолꙋ ,

Дмн̃е дмн̃sꙋ тоу́ть пꙋтарниче. чѣлсингꙋръ сѫ́нть, чѣла чепрїимѣшьжръ тьж дела́ꙋдж делакларїи текма́мж кꙋтоу́тжинима . прїйма́ще шѝ ѫноа́стръ . ѫнище пъкътоу́шь рꙋгж. шѝ ѿдꙋ ласьн̃тꙋлꙋць жрътъ́вникь . шѝ деатꙋй нефжѫ́ць ѫдꙋ́че. да́рꙋри, шѝ жрътъ́ве сꙋфлете́ць , пентралѣ ноле́стре пъка́те. шѝ нжродꙋлꙋй нещїинце . шѝ несподоба́ще сѫ́флъмь дарь наинтатѫ. ѫнтрꙋсьць фїе

бліе

бине прїими тж жрътвꙋ нꙗ стръшитъ
съдъшлꙋѧse дхꙋль дарꙋлꙋй тꙋ чѣльꙋ
нъ престенꙋй. шйпрестетинсе дарꙋриле л-
чѧтѧ. шй престетоть попорꙋль тжꙋ:

воꙁглашень.

Прйнь ѧндꙋржтѣцжле ѧингꙋрь нжкꙋ-
тꙋль тꙋ фїи кѫ карele блвить ѣщи ѧм
прѣꙋнъ кꙋпрѣ свѣнтꙋль, шꙗ бꙋнꙋль
шй вїйцж фжкъторꙋль тъꙋ дхꙋ ѧкмꙋ
шй пꙋрꙋрѣ шй ѧмвачїл девѣчь.
лю, ѧминь попа сѣче, пле тꙋтꙋрор
дїѧконꙋль сѣче.
Съндръцимьꙋнїи прѣѧлци кꙗ ѧмпрѣꙋ-
нж дегѧндь съмъртꙋрсимь:
лйди, претѧтжль шй фїюль шй свѣнтꙋ
дхъ троицж дешфїйнцж. шй недестър
цитж. шимь мꙋ хѣ посрѣ нꙗ. шй ѧ-

нкинж

жинжнд҃ъ дїаконъ къ архангелъ г҃. шрь sъче.

Оуши ле, оуши ле. къ ѳнцелепчине сълъ-
ѹжи ламинте: ши читеск҃ь
вѣрѹ сѫмнъ кредницеи ѧшѫ:
Кредъ ѳнтрѹнъ дмнѕъ. татъ
лъ. тоть пѹтрникь. фжкъто
рю черюлъи, ши пъмънтълъи. вѧѕѹтѣ
лъ пѹтрѫрь, ши невѧѕѹтелъ. шиѳ
ѹнъ дмнь їс хс фїюлъ дмнѕъ. ѧче
ль сѫнгъ нжскѹть. карей дин пърикѣ
теле нжскѹть, демиинте де тоць
вѫчїй. лъмиинж дин лъмиинж дмнѕъ
ѧдевърать. дин дмнѕъ ѧдевърать. нж
скѹть, нѹфжкѹть. деѳфїинцж къ пъ-
риинтеле. приникаре тоате фжкѹтеси
кларе пентрънъй ѳѫменїиши пентрѹ мънъ
стъ

тръ мжнтоуире, шѧпогорѫть диѧь чёрю
ри. шислоу ѧнтроуать дин дхѫль свѣтъ
шй маріа фичоара, шй фоу ѡмь. шй
ѧнкроучерѣтигнит. пеньтроунѡй, ѧн-
трепилѧть депоѧть шй пѣцѫть шй ѧн-
грѡпѧть. шй скоулть ѧтреѧ зйдзіж ск
риптоурї. шй соить ѧнтерюри, шишесѫ
ндь надерѣпта тѧтжлоу шй ѧрѣшь вїй
горюкоулвь. сѣцюдече вїил, шй мо-
рцїй. ѧкроуа ѧмпѣржцїе нареѣрѣшл
тъ. шй ѧндхѫль чель свѣтъ дѣль, вїѧцѫ
фжкторюль карелей динтѧтжль, пу че
зѣторн. карелей ѧмпреунъ коутѧтжль
шй фїюль ѧмпреунъ ѧнкинѣт, шй ѧм
преунѫ слѣвить. карелеѧ ѧугржить прин
проро. ѧн уна свѣтъ сѣбѡрникѫ, шй
ѧпостолѣскѫ бесѧрикѫ. мжртуріескь
уньо

оуньбоцесь ѧ҃н ертáрѫ пъкáтелоръ. ѧщé пто скоулáрѫ морцилоръ. шй вїáца фїй тóрюлуй вáкъ: ѧмúнь.

дїáкоунуль sъ́че,

Съетъмбúне, съетъм кофрúкѫ сълужмь ѧмúнте свѣ҃та анафорѫ. ѧ҃нпаче ѧ҃ладуче. діáкон: рипидáще, корипúда. свѣ҃теле, нр҃ъ нжрóдуль sъ́че. Мúла, пáча: жрътвѫ делáудѫ. пóпа гхáрулъ дмнлуй нóстръ, їс̃ хс̃. шйдрá гостѫ лои дмнsъ́у. шй тáтъль, шй куменекжчюнá свѣ҃тулуй дх̃ъ. съ фїе кутóцъ кубоú: ѧ҃нї sъ́кь шй куд х̃ул тъу. пóпа: Суь сълавéмъ нни миле. нжрóдуль: ѧвѣ́м кътръ дмнль. пóпа. Съмулцъмúмь дмнлуй нъръ́дуль: врáдникь, шй кудирéптъ жіте

тъ а́сте по́пл sъ́че матѣ́а:



Бра́дникꙋ́ шѝ кꙋдире́птꙋль а́сте тѝне а҆кажнта, тѝне а҆бе́ли тѝне а҆лъꙋда. ци́е а҆мꙋльцжми, цїе а҆съ а҆нкина. претоу́ лоꙋ́ль а҆тъпжнїи ита́ле къ тꙋ е҆ши дмнsъ́ꙋ некꙋприне́ кꙋспꙋ ꙋ́л некꙋприне́ кꙋ кꙋцетꙋль. не́въsꙋ́т не де прѝнесь, пꙋ́рꙋра фїи́ндь, а҆шижира́шь, фи́нндь. тꙋ шисингꙋ́рь нъскꙋ́тꙋл тъ́ꙋ фїи. ши дх҃л тъ́ꙋ че́ль свѝть тꙋ дѝнтрꙋ нефїи́ндь а҆нтрꙋ а҆фѝ пренѡ́й не́а҆дꙋсеш. ши къsꙋ́ць най ръдикла́т а҆ръ́шьши но́та́ и́дать а҆нли́ тꙋри толте фъкъ́ндь, пъ нж пренѡ́й а҆чѐрн несꙋ́ш. шимпъръцжа҆та̀, недърꙋ́ша а҆ча фїїтоля́ре. пен-- тра чѧсьта, пе́ѕтрꙋ толте. ꙋмꙋльцми мь цї̈ешѝ сингꙋ́рь нжскꙋ́тꙋлꙋй тъ́ꙋфїи

ШИ ДХ̃ЛУЙ ТЪУ ЧЕЛУЙ СВ̃НТЬ · ПЕ́НТРУ ТО
А́ТЕ ЧА́ЛА ЧЕЩИЛЬ , ШИ ЧА́ЛА ЧЕНУ́ЩИЛЬ
ЧА́ЛЕВЕДЕРОА́ЕЕ , ШИ ЧА́ЛЕ НЕВЕДЕРОА́ЕЕ БУ
НЖТЖЦЬ . КАРЇ́ЛЕ А̂ННОЙ СА́У ФА́ПТЬ .
МУ́ЛЦЖМИ́МУЦЬ ШИ ПЕ́НЪТРУ ЛИТУРГЇА
А̂ЧА́СТА . КА́РА ДИНМЪ́НУЛЕ НОА́СТРЕ А̂ПРЇ
И́МИ ЛЙ СПО́БИТЬ . КЪШЦЇЕ ДВОРЇА НА-
ИНТЕ , МЇЙ ДЕ А̂РХ̃ГГЛИ . ШИ SЪ́ЧЬДЕМЇЙ
ДЕ А̂ГГ̃ЛИ . ХЕРУВИ́МЇИ ШИ СЕРАФИ́МЇИ .
ЧА́ЛЕ КУ́ШАСЕ А̂РИ́ПИ , КУ ѠКЇИ МУ́ЛЦИ .
НА́ЛЬТЕ , А̂НТРАРИПА́ТЕ :

ВЪЗГЛА́ШЕНЇА .

А́ЧЕ́ЛЬ ДЕБИРУ́ИРЕ КЖ́НТЕКЬ , КЪНТЪ́НДЬ .
СТРИГЖ́НДЬ , КЕМЖ́НДЬ ШИ ГРЖИ́НД .

НЖРѠ́ДУЛЬ SЪ́ЧЕ .

Свѣ́нть . Свѣ́нть . Свѣ́нть дмнль , сла́вѣ
ѠДЬ . ПЛИ́НУЙ ЧЕРЮЛЬ , ШИ ПЕМЖ́НТУЛЬ

ДЕСЛЬЕ

де слáвлтꙋ. ѡлáнна челаче ёщи ѧнтрꙋ
чéй де сꙋсь. блꙋнтъ чéла чевїй ѧньꙋ-
меле дмнꙋлꙋй. ѡлáннꙋ чéлаче ёщь ѧ
трꙋчей десꙋсь попа Млтвл:

Кꙋ áчáстꙋ, ши нѡй феричитепꙋтé
ри. деспꙋиторюле ѡм ѭбиторю-
ле. стригемь ши гржимь. свнтъ ёщь
ши кꙋтóтꙋль свнтъ тꙋ ши сингꙋр нж-
скꙋтꙋль тъꙋ фїѭ. ши дхꙋль тъꙋ чéл
свнтъ. свнтъ ёщь ши кꙋ тóтꙋль свнтъ
ши демáре кꙋвїинцъй слáвлтꙋ. кáреле
пелꙋмлтꙋ áша ѡлй ѧндръцúтъ. кжт-
ъ префїюль тъꙋ чель сингꙋрь нжскꙋтъ
лдáрм. катóтъ чúневл крáде ѧнтрꙋ
дънсꙋ, сънꙋпїме. чесъ áибж вїáцлвá-
чникж. кáреле вениндь, ши тóлтъ áчá
пéнтрꙋ ной дерегжторїе ѧмплъндь.

Аннолпта Анкара съ придж дїм. шй
май вр҃тось сфнгоурь пресйке придъдїм
пе́ньтра лоумїй вїа́цж: лоуандь пъїне
Ан свѣ́теле сале. шй прѣкоура́те шй
фжръ пригха́нж мжнь. дѣка́ моулцъ
ми, шй бл҃ви. дѣка́ свѣ́нци, шй фржнеж.
дѣде свѣ́нцилоурь сѣй оученичь шй
а҃пт҃ли sжкъндь: възглашь.
Доуа́ць демѧ́нкаць а҃честа мїй трупоу
ль. чѐ пе́нтроу воуй съ фржнце. Ан ѣрта́рѣ
пъка́телоурь. лю а҃мнѣ по́па
дшиждерѣ шй потирюль доупъ чинат
гржи́нь: възглашь.
Ба́ць дентрѧ́неоуль тоць. а҃честа ле-
те сфицеле мїе́у. чель дѐ лѣцм но́вж.
каре пе́нтроу воуй, шй пе́нтроу моулць.
съ варьсъ, Ан ѣрта́ре пжка́телоурь:
д люді

люді , ами́нь . нр҃ъ діакѡ́нуль ѱнкж
ара́тъ ку аўра́рюль ла ѧчѣ́та , попа .

сѣроа́гж :

Помени́нды да́рж , мжнтуитѡ́рѧ
ѧчѣ́та порўнкж . ши тоа́те чѣ́ле
пе́нтру нѡ́й фжку́те . крўча , гро
а́па , а́тремsж ѱмвїе́ра . ѱнче́рю сўи́-
рѧ , надерна́тта шеда́рѧ . чѧ а́доа , ши
слъви́тж нр҃ъш вени́ре . въ Зглаш҃ь
ѧтаа́ле динтралета́ле . цїе а́дукжи́ндь ,
песпре тоа́те . ши де́репь тоа́те .
нжродўл sъче : Претине́ кѱнтжм҃
претине́ бл҃зним҃ . цїе мўлцжмимь дне҃
ши нерўгжмь цїе дм҃sъўл҃ нѡ́стру :

попа сѣролг .

Скж а́дўчем҃ цїе кўвънтърѧ́ца ѧчѣ́
ста ши несѱ́нцемта слўжбж . ши

кўчерм

кѹречи́мь, шѝ нерѹгѫ́м. шѝ мл҃тивим҃ :
тримите́ дх҃ль тъ́ѹ чел҃свнть прест҃еной,
шѝ прест҃е́ наи́нте пѹ́ее да́рѹриле а҃ча́ста :
ши пѹи́ндь а҃нла́тѹри, рипи́да діако́
нѹль сънкиинж а҃мѫ́ньдой дѐ трей шрь съ
кѫ́ндь тро́парюл҃ дмн҃е ка́реле пр҃ѣсвнт҃ѹ
ль тъ́ѹ дх҃ъ. нал трейле ча а҃пт҃лило́р
тъ́й ай тримѣ́сь. пре а҃чѣ́ста дѹ́леле,
нѹль лѹ́деланой. чѐ а҃нгѡмѫ́щенїа, къ
рѡ́ра нерѹгѫ́мь цїе : кѹ стихѹ́ри
ерц҃е чи́сто. шѝ не ѿвръ҃зи
йниимж кѹра́тъ ѕидѫ́ще а҃нми́не дмн҃
ѕъ́ѹле. шѝ дх҃ъ дире́пт҃
Нѹ́мж ле́пъда делафа́цата̀. шѝ дх҃ль
чель свит҃ а҃льтъ́ѹ нѹл лѹ́делламѣ́не.
дѣчїй плекѫ́ндѹ́ш ка́пѹль діако́ѹл
а҃ра́тъ кѹ лѹ́рарюл҃ шѝ съ́че :

БЛАГО

Блв҃ще деспоу҃иторюле. свѧта пѫине:
шй рждикѫнд҃ мѫна попа. Печетлю҃-
ще, г҃. шй сѫче. шй фѫдарж пѫй
на а҃чѧта чинстит҃ трѹпь Христоѹл҃
тѫѹ. дїаконѹлъ сѫче, а҃минь:
шй ѡ҃рѫш дїаконѹл сѫче.
Блв҃ще деспоу҃иторюле. свѧтѹль пѹти
рю: шй попа блв҃инд҃ сѫче
Ѡ҃рѫчей ѵ҃потирюл҃ а҃чѧта. чинстит҃
синцеле а҃христоѹлюбй тѫѹ. а҃чел҃ вѫрсат҃
пѣнтра лѹмїй вїѧцж: дїаконѹль сѫче
а҃миньшиѡ҃рѫшдїаконѹл: Блв҃ще деспѹи
торюле прѣ҃мбе. попа блв҃инд҃ прѣ҃бе
сѫче. Мѹтѫндюле кѹ дх҃ль тѣѹ чел҃
свѧть. дїаконѹль сѫче, г҃. а҃мнь.
ѡ҃рѫшь дїаконѹлъ сѫче
Поменѫщемж деспоу҃иторюле свѧте

ши мр҃ъш мáрце, дерипидáше. къ
áрипúда свѧ́тителе. кáши майúте:

попа серóагж:

Атъ́такжт̃ съ́ фїечелóра чѣ съ́при
чещóесѣ дѣтрезвúре сóфлетóлой.
де ертáре пъкáтелор. дѣ ѧ́нсоцж тóрж
ѧ́ дх҃óлой свѧ́тъ. де ѧ́мпъръцжа чер
лóй ѧ́мплóторж. дѣ ѧ́ндрезнúрѣчѧ,
къ тръсвѧщїáтаѧ, нóдецюдекáре, сáу де
шсиндúре. ѧ́нкъщ ѧ́дóчем кóвънтърѣ-
ци, áчáста слóжбж. пентрóчéй ѧ́нкре
динцж ръ́пъóсщ. стрѣмóш, пъринц ь
патриáрш. пророчи, áпостоли стригжтó-
ри, евангелиц мч҃нчь, исповéдничь, къ
здрáжничь. шá тшт̃ сфл҃тóлъ дирéпт.
ѧ́н̃ крединцж съвръшúт̃:

мр҃ъ дїаконóлъ къдáце ла свѧ́тл̃
престол

прѣтꙋ. помени́ндꙋш вїи́й шѝ мо҃рцїй
по́па въ ꙁгла́ш҃ь
Мꙋ́й а҃ле́сь пе́нтрꙋ прѣ́ свѣ́нта прѣ́ кꙋра́-
та. прѣ́ бла҃ви́та, слъви́та. деспо́ито
а́рѧ ноа́стръ, дмн҃ѫsъ́ꙋ нѫкѫтоа́рѧ
шѝ пꙋ́ꙋрѣ́ фичоа́рѫ ма́рїѧ,
дїакѡ́нꙋль помена́ще, пома́ни-
кꙋль ръпъсе́ацѫлѡ́рь. и́мъ по́па дѣ-
сꙋ́пра пома́никꙋлꙋй sъ́че рꙋ́га.
[illegible]нтрꙋ сѫ҃нтꙋль їѡан. пророкꙋ́л
преди́теч҃, ши҃ вотеsъторѫ́ль. сѫ҃н
цїи слъви́ць, шин то́тꙋль лъꙋда́ць а҃по
столи сѫ҃нтль їмр: къро́ѧ ши҃ помени
ре фла́че́м. шито́ць свѣ́цїй тъ́й. пе́нтра
кърора рꙋ́ци, черчетѣ́sъне дмн҃sъ́ꙋ.
ши҃ помена́ще прето́ць а҃доръми́цїй. пре
нед а҃жда́ де҃ вїа́ца ва́чникѫ. ши҃ ръ.

пл҃шїй прѣ҆нши а҆коло, ѹнде стрѣжѹ
а҆ще ѹмина фа҆ціи та҆ле. ҆нкжнерѹгѣ
мь, поменаще дмне толѣте є҃пкопїне
а҆правосла҆внїи. а҆карїй дирепть, ҆
дирептѣ҆sж, кѹвжнтѹль а҆девържтъцж
й та҆ле. тотж прѣцжмачей ҆н х҃
дїаконїме а҆тоа҆тж прѣцаіка чатж:
҆нкъць а҆дѹчемь кѹвънтжрѣца а҆ча҆і-
та дмизъмскж слѹжбж. пентрѹ ѹме
пентрѹ свѧта съборнїкж ши а҆постолѣ
скж бисѧрикж пентрѹка҆рїй ҆нкѹржцже, шин чинстеше вѧцж петрекь. пе-
кьтрѹ крединчоши҃й, ши ѹбй х҃ ѹбиторїй, ѧи нѡщри ҆мпъра҆ць, а҆тоа҆тж кѹ
рта ши ѡа҆сталѡрь. дъла҆ць дмне пж
чюитж ҆мпъръцжа. каши ѡбй ҆нли-
ни҆цалѡрь, блжндж ши фжрж гхѡлкж-
вїцж

вїа́цѫ съ петра́темь • ку дѣ тоа́тѫ ву́
нѫ кредѝнца, шѝ кърѣцѫ́м чѧ дечи́нъ-
сте • въ глашенїѧ,

Ѧнтрѹ́нетъи, помени́ѣще дмне пре
а҃рхїе҃ пкопѹль нѡ́стрѹ • ку пла́ре
ле • прека́реле дърѹ́ѫщель, свѧтела́рь,
пла́ле бесѧ́рить • ѧнпла́че ѧнтре́гь, чи́н-
стить, сънѫтѡ́ѭ • лѹ́нгь sѧ́нить • ди
ре́пть ѧндирептѫ́ндь • кѹвъ҃нтѹль а҃де
въ́рѹлѹи тѣ́ѹ : ѧ́ить діакѡ́нѹль ѧ-
двѣ́рницѫ съ́че •

Лѹ́и, и́ма : ѧчтѡ́ть свѧнтѹлѹи • шатѡ
а́тъ лѹ́ма, Патріа́рхѹлѹи • ша́лѹи́нѡ́
стрѹпъри́нте • ши деспѹитѡ́рю • мѹ́ць
съи фїе ѧнїи : ши пѣ́вецїи кѫ́нтѫ
ши кѫ́ць а҃рхїере́и вастрига́ діакѡ́нъ
ль • ѡ҃ркѫ́ньта • ди́нь ѡлтаре́ ши ѧ́ра
рѫ ши

рж шй предмнѣль цр҃ъвй , ѧнтрачелмш
кипь , съкжнтелшйнѡлтарю полій ,
шй нитране пѣвецїи , предъма дїаконѣль
й дачійдіаконѣль . поменаше . помá
никль вїйлшр . попа съче . Мтвѣ:

Поменаше дмнечетата ачлета ,
ѧнкара гждѣнмь . шй толтж
четата шй ѡрашѣль . шй прекарій кѣ
крединцжлъкѣсь ѧнтрѣнсь . помена
ше дмне . нотъторій , кълъторій лъ
нцесъй карій сътрѣдесь . чей ѧнробїе ,
шй дѐ мънтѣиралорь . поменаше дмне
пречá чейдѣкь родж . шй факлѣкрѣ-
ри бѣне , ѧн свнтеле тале бесáричь
шиш ѧдѣкь ѧминтедеми шей . шй пре
стетáц престенѡй , милеле тале три
мите : възглашенїа :

д ши не

сѣ їѡ ꙁлатоустаѧ к ꙁ

шй недж нѣаж кѹдрѡшть шй кѹ днжи
нимж . ѣелъвй , шй ѧкжнта прѣтине -
тить . шй демаре кѹвїинцж нѹмеле тъ
ѹ ѧтатѫлѹй шл фїнлѹй шл свѧтлѹй ,
дхъ . ѧкмѹ шй пѹрѹрѣшинвѣчїй девам
людї , ѧмнн : въꙁглашь .
шй съфїе мнлеле мѧрелѹй дмнꙁъѹ , шй
мжнтѹиторнлѹй нѡстрѹ їс хс кѹ тоц
кѹвой : людї шй кѹ дхлъ тъѹ .
ѧръ дїакѡнѹль , блѣиндѹсе ля пола ,
ѧсъ де sъче дїакѡнителе :
Прѣтоць свѧцїй дѣка помениѧмь . ѧн
къ шй ѧкъ кѹпаче дмнѹлѹй сънерѹгжм
людіе дмне милѹѧще
Пентрѹ ѧдѹце , шй свѧцните . чинити -
те дарѹри , дмнѹлѹй сънерѹгжмь :
людї дмне милѹѧще .

г ж е ѧнтрѹ

Антро́кѣ ѡмь нѣвиторнль. дмнѕъ́ль
на́стрь. каре́лелѣ́ пріймитьле. ла свѣ
тль шй сѣпръ черей́кль. шй анцелегж
ре́цль сѣ́ жрѣтъ́вникь. анмирѡть
де бо́нж мире́ѕмж сфлетѣ́скж. анпо
трівъ съ нетримицѧ дмнѕъ́ескль гха́
рь. шй да́рль свѣтлый дхъ. съ нерь
гѫмь: лю́дї, дмне милъ́ме
Пе́нтрь съней́ѕбжвіскъ. де ла толѧ́тж,
стрънъсоля́тѣ. ѹрцїѧ, шй не воля́ дмѣ
нлзй съ нерьгѫмь: лю́дї дмне мл
Спрежина́ще мѫнтъ́ме, мила́ще.
шй не фера́ще дмнѕъ́ь ку ала́тъ́ь да́рь:
лю́дї дмне милъ́ме:
Ѕъ́ла а́толѧ́тж анитрѣ́гж. свѣтж, пѫ-
чнйтж шй фъръ пѫкла́те. ла дмнльсъ
ча́рем: лю́дї дѣнъ дмне.

анти́ф

дницерь депа́че а̂крединчош повацж • ферито́рю, сфѣтелѡрь • шй трѫбрило
рь нѡлі́тре • ла дмнѹль съ ча́ремь
лю́дї дѣне дмне.
Мѣтивіре шй е̂рта́ре грешме́лѡрь, шй
пъка́телѡрь нѡлі́тре • ла дмнѹль съ ча́
ремь: лю́дї дже дмне •
чме́ле бу́не шй дѐ фолось сфѣтелѡрь нѡ
ле́тре • шй па́че лѹмїй, ла дмнѹль съ
ча́ремь: дѣне дмне,
рѣмъши́ца тймпла́й вїе́цїй нѡле́тре
кѹ па́че шй кѹлокжинцж а̂ѡбръ̂шй • ла
дмнѹль съча́ремь: а̂нї: дѣне дмн
крешине́ць ѡ̂бръшїйле вїе́цїй нѡле́тр
ре • фжржду́рори фжржрѹши́нжчюни,
пъчюните шй бу́нь рѣпу́нсь • лмь фри
ка́тѹль цюдець • а̂лѹ́й хс̃ съча́ремь •
дене

дѣне дмнке : оуничюнм крединцей шй
коу менекжчинм свнтоулой дхъ • чершин-
доуке прѣ ѧншикѣ • шй оунїй прѣлѧлцъ •
шй тоатж вїлца ноастрж, лоуй хс дмн
нъоу • преламж съдѣмь : людї цїе дмн

Мтѳа :

Цїе депоунемь вїлца иноастрж тоатж • шй недѫждь деспоитоюле
шмь нѣиторюле шй коучеримь, шй
нероугжмь • шй несоуплекжмь • спобѫще
не съпелричещоимь • де черѣщиле тале,
шй страшниче тайне • дин ѧтастж свн-
цитж шй ѧфлетѣскж мѧсж • ко кора-
тжм пребнжщїинцж • ѧнертаре пъка-
телюрь ѧн ертъчюне грешѫлелюрь • ѧн-
де дхоуль чель свнть ѧньсоцжчюне • ѧн
демпъръцжа чѣрюлой ѧнеорцжре ѧнко-

песарм

ст ї҃ѡ҃ златоустa: к҃ѳ

тесáрѧ чѧ къ тр҃ъ свѧ҃цїáтa нꙋнцинде

кáре, ниче ѧ҃нѡсѧ҃ндíре

въ глáшенїа:

Шѝ сп҃ѣвáщене деспꙋитóрюле кꙋндръ-

гнíре фъръде ѡ҃íзндж. съкꙋтезъмь ѧ҃

текема прѣчерéколь дмн҃ъ҃ꙋ тáтж.

шѝ áгрънй людї ѡ҃че нáшь.

Áтъль нóстрꙋ кáреле éщь ѧ҃нчéрюри

сѣнцáскж сънꙋмеле тъ҃ꙋ, съвїе

ѧ҃мпърѣцжáтѝ. съ фїевóатa, кꙋмꙋ

й ѧ҃нчéрю áшá шѝ препжмѧ҃нт҃. пъйнѧ

нѡлíтржчѧ десáцжꙋ дъ҃не áтъs. шѝ

немáртъ дaторїíле нѡлíтре, кꙋмь шѝ

нѡй ертъмь датѡ́рилор҃ нѡ́щрѝ. шѝ

нꙋнебжгáлл йскꙋшéнїе чѣ нéй збавáщѣ

де вúклинꙋль поúл въ глáшенїа.

Къ áшáíте ѧ҃мпърѣцжѧ шѝ пꙋтѧ

рм, шй слава. ѧтатѫлуй шафїнлуй шѧ свѣтлуй дхѣ. ѧкмѫ шй пѫрѫть шинвачїй девачь

шй ѧрѣшь попа свѣче.

Паче тътѫрѧрь: людї

шй дхѣлуй тѣѫ. дїакѡнѫль.

Капетеле воастре дмнлуй плекаць: людї, цїе дмне: Млтва.

Мѫлцжмимѫць ѧмпърате невъзѫ

те. каре кѫнемжевраѧта таѫ

таре. толте ѧншир лефечешь. шй

кѫ мѫлцжма милій тале. дин нефй

ндь, ѧнтрѫафй тоателеадѫсешь. ѧ

сѫць деспѫторюле. диньчерю клѫтж

прѣстекарїй ѧшь плекарж цїе, ѧлалекя

пете. кънѫплекарж ѧкарне, шй ѧсин

це. че цїе стрѧшникѫлуй, дмнѣѫ.

тѫда

тѹ дарѣ деспѹторюле. ачасте наин
те тине, тѹтѹрор нѡаж. спре бине
лѧмене ампарць. прекърѹмць лѧ
трѣж. челора че нолтж, ле нолтж
челора че къзъторѣскь, лекъзъторѧ
ще. лѧнцежий тжмждѹаще. врѧчи
ль сфѧтелорь, шѧ трѹпѹрилорь нолтре
въ зглашенїѧ:

Прінь гхарѹь, шінь дѹржтжцъле.
шішѡмь драгоста, ачінгурь нжкѹ
тѹль тѹ фїи. кѹ карале блѣвить ещь
кѹ прѣ свѣтѹль, ші дѹльчеле ші віѧ
цж фъкжторюль тъѹ дхъ. акмѹ ші
пѹрѹрѧ, шінвѣчій девч.

Мѣтва.

Ачинте дмѣе їс хс, дмѣзъѹль
нѡстрѹ. дела свѣтѹль съласшь ші

дела скоунѹль, слѣѣїи ѧмпъръцѧи
йтале. шй вино ѧнтрѹѣзне свѣщѣши
прѣнѡй. чѣлаче сѹѣ кѹ тлтжль депре
ѹнж ѣшь шезътѡрю. шй ѧичѧ кѹнѡ
й, ѧнневъзѹт депредѹнж фїиндь. шй
спобѧше, кѹпѹтѧрника та мѣнж. де
не ѧмпларць дѣпрѣкѹрѧтѹль тѣѹтрѹп.
шй демнѣтѧтѹль сѣньце. шй принѡй
ѧтоть нжродѹл тѣѹ.

дачїи сѣнкиніж ѧмъндой, дїлкоѹ
ль ѧнѧрца ѹнде ств. попа ѧнѡлта
рю. кѹ бже ѡцѣстима грѣшнаго.
кжндь ва сърѣдїче попа свѣтѹль агнец ст
ригж дїлкоѹль. Съладжмь ѧминте.
йрѣ попа, ръдикѣндь свѣтѹль, ѧгнец,
вжче, Свѣтеле, свѣцілоура: шй къ
нтъ нѣвецїй причѧна, ѧрѣ дїлкоѹль
ѧнтрѣ

а҆нтръ, а҆н ѡлтарю. ши сѫчинѹце, а҆
кръчишь, ши sѫче. Демикж деспѹ
иторюле, свѣтa пѫйне. ши попа де-
миса҆нде свѣтѹль а҆гнецъ. а҆нтатръ.
квсокотире. ши квсмереніе sѫче.
Демикѫж, шимпартежж мїелѹшелѹл
лѹй дмнsѫ. а҆чель демикать, ши не
деспърцить. карелe тоть дѣвна сѣмъ
нжнкж. ши ничедѣнъ ѡларънѹце мaй
а҆деѣсѫще: ши а҆рътѫнде дїаконѹль,
свѣтль потирю кѹ ѡрaрюль sѫче,
а҆мпле деспѹиторюле свѣтль потирю.
попа лѹ҆нде пaртачж дин сѹсь, чей їс
фаче пре свѣтѹль потирю крѹче ши sѫ
че, а҆мплѹтѹра свѣтѹлѹй дх҃ъ ши а҆шж
баржж партж а҆н свѣтѹль потирю. діа
конѹль sѫче аминь, ши лѹжнде, то

плота sѫ́че къ́тръ по́па бл҃ва́ще деспо́
ито́рюле то́плота ѿръ по́па бл҃ви́нь,
sѣ́че, Бл҃витъ́й кѫлдо́ра сѣ̀
цилорь тъ́й. то́ть дѣ́она, а҃кмо́ши
по́ро́ра шинвѣ́чїй девѣ́чь:

шѝ тоа́рнѫ, дїако́нуль ѡкро́пуль то
плотїй, ѧнкрѫчи́ш ѧн сѣ̀нтуль потиру
sѫкъ́нь. Къ́лдо́ръ декреди́н
цѫ. плинѫ дѐ дх҃ль сѣ̀нть а҃ми́нь. ши
ло́ѧндо́ш, пре́о́туль пр҃тѫ, sѣ́че дїа
коно́луй дїако́не а҃пропїе́те, шѝ фа́чѐ
мета́нїе дїако́нуль. ло́ѧнь па́рта,
шѝ стро́тѫ́нь до́й мѣ́на sѣ́че, ѧмпа́-
рцими деспо́нто́рюле, чинсти́ть шѝ
пр҃ѣ сѣ̀нтуль тро́пъ. а҃дм҃нлуй, шѝ дм҃
нѕѣ́о шѝ мѫ́нсто́рюль но́стро́ї̀ ї̀с̀
Хр̀ъ по́па sѣ́че ко́ тѫ́рѫ дїако́нь съ̀
мпарте

ст їѡ златоустa: лѣ
мпáрте • чинстúтѹль шй свѣтль шй
прѣкрáтѹль трѹпь • áдмнѣьѹй,
шй дмнсъѹ шй мжнтѹиторкль нѡ-
трѹ їс хс • ѧн ертáре пжкáтелорь • шй
ѧн вїáца вѣчникж: шй съдѹче дежлí
тѹри, áвнтлѹй престѡль, де фáче ѹ
гж кашй пóпа • попи мрѣшь, áшáш
sѣче май сѣсь кѣндѹшьм,
чинстúтѹль, шй прѣ свѣтѹль шй прѣ
крáтѹль, трѹпь • áдмнѣлѹй, шй дм
нсъѹ, шй мжньтѹитѡрькь нáстрѹї:
хс • мисъм пáрте кѹтърóм прéѹть ѧ
ертáре пъкáтелорь, шй ѧїáцлвѣчни
кж: шй плекжндь кáпѹль съроáгж,
sъкъндь • мáтве динчáле депричащé-
нїе • кѹмѹй вѣром гди йисповѣдѹм
шй вечéри твоéй тáйнѣ, Дáневъижд,

нивъ ѡсѣждéнїе: кашътъле áчáитá ал молúтвеле, чáле депричащéнїе делем вáцж держúть. шй áшазъ причещуéнь дин мжнж. кў фрúкж, шй кўде тóлтж пáзá: дачїй пóпа áпотúрнаь ăн тржмбе мжнўле. кў покровéцъ, шй съ причещўáще, ăнтъю пресúне áпóй предїакóнўль, кътe детрéй ѡрй. кемж ндўль дїакóне áпрóпїе те: ăръ дїакóнўль вúне съкéнд мкжлїю ланемўритóрюл ăмпърáть. шй съче пóпа, причещўáще еж, шербўлўй дмнъзў дїакóнўль. кўтáреле, де чúнититўл, шй свнтл сúнце áдмнаўй шй дмнъзў-аўй. шй мжнтўитóрюлўй нóстрў їс хс ăн ерытáре лўй пъкáтелшрь. шй вї áцл вéчникж: шй ăръшж и съче

лчеста

Ачеста сăнтиньь де бъселе талесши
валепъдă фърълециле тăле ши пъкателе цвă къръцй. дăчйй дїăконъль
дешăртж де пре свнтль дискосъ ăн свн
тль потирю фолрте кълокотинцж ши
къ бънж пăсъ. сънъскăпе врешфърж
мж кът демжнъньтж ши стрънцезнтă
здă къ дискосъль ши къ проковăцеле.
ăръ кънъль ăкопере свнтль потирй
ши свнта лингърж ăнпотирю.

шиш читескь мăтва.

Пъльцжмимъцъ деспъиторюле
ăмь юбиторюль бине фжкжторю
ль сълтелорь нолстре, къ шăн
чаитъсж делитъсь, ăй сподобитъне че
рещилоръць шифърăмсăрте таине ăдă
репттăсъ некăлăм ăтжрăцене ăфрикăта
трепоц

прето́цъ • пъ҃зна́щене вїа́ца • а҆нтѫ-
ржа́ще непа́шїй • прїи҃ть рбцїле, шї рбѫ
ми́нтиле • слъвитѣи, дмнъ҃ѣ нже-
къто́рей • шї пѫрѫ҃ фичо́рей марїе
й шла тѫтѫро́рь свѫ҃цилѡ́р тъй :
шї а҆шма́ дешкизъ҃ньдь свѫ҃теле двѣ́рницѫ
дїаконѫль а҆нїкинѫ́ндѫцѫ, ѫ кѫ фри́
кѫ, шї кѫсокоти́нцѫ а҆нтръмеемѫ́
нь свѫ҃тѫль потири, шїль ръдикѫ дѣ́
а҆ра́тѫ ла нѫрѫд кѫ фа́ца спре а҆пъса
зъкънд а҆шма •
Кѫ фри́ка лъй дмнъ҃ѣ шикѫкреди́нцѫ
шї кѫ драгоеце • а҆тропима́цѫвѫ:
шї де сѫ́нть чи́нсьл депричещѫби́ть ей
ѣ҃ъ прича́щѫ́ескь, дѣчїй по́пл бльиндь
пренѫрѡ́дь зъче Мѫ́нѫтѫа́ще дм
нзъ҃ѣ нѫрѡ́дѫль тѣ́ѫ шї бльма́ще ѡ́чи
нлта

ната. шн пѹи́ньдь пре а̑нтимисъ
свѣтле дарꙋ́рн. съ̀кни́нж къдѝндь де
трéй ѡ̑ри. шн sжкѫ́ндь, а̑нна́ци
те престе че́рюри дмнsъ̀. шн престе
тотъ пъмѧ́нтꙋл сла́ва тѣ, шн пѹни
дь а̑нка́пꙋль діако́нꙋлꙋй свѣтль дїско
кꙋ звѣ́да. шн кꙋ проковѣ́целе шн кꙋ
кжделница. дѣлтрнми́те ма свѣтль
жрътжѣ́нись. а̑нторкъндꙋсе, нади
рѣ́пта, кꙋ фа́ца спренжрѫ́ждь ѹ̀ръ попа
а̑шиждирѣ дꙋ́пъ дїако́нꙋль, лꙋ́ндь
а̑нътръмбемѧ́нь свѣтль потирю. sъ
кѫ́нд а̑нтли́нж. Бл҃ви́ть дмн
sъ̀ла нѡ̑стрꙋ. шин гла̀ ма́ре sъ́че.
кꙋ фа́ца спренжрѫ́ждь:
а̑нтоли́те да́те. а̑кмꙋ шн пꙋрꙋ́м.
ш имвѣ́чїй девѣ́чь.

шй дꙋче лꙋ жрътъвникъ. шй лекждѧ
ще двлкѡнꙋлꙋ шй лседе сѣче,
Дирепци чеимъ причещꙋитъ де дмнѕъ
ѣшиле, свнтеле кꙋрателе фжръ молꙋте
черѣшиле. шй вїлцж фжкжтꙋриле,
стрлшиче лꙋй хс таине кꙋм съкладе
съмꙋлцжмимъ дмнлꙋй:
нжрѡдꙋль сѣче дмне милꙋѧще
Спрежнѧще, мжнтꙋѧще, милꙋѧще,
шй нефрѧще дмнѕъ кꙋлатъ дрь.
сꙋлтоатъ лнтрѣгжевнтж пжчюитж
шй фъръ пъклте чершиндꙋне, пре лн-
шине шй ꙋнїй прѣллаць шй тоатж вї
лцл нолстръ лꙋй хс дмнѕъ прелмж
съджмъ попл възглашенїл:
Кътꙋ ѣшь свнценїм нолстръ. шй цїе
слꙋл тримитемъ. тлтжлꙋй, шл
фїнлби

сѣ ї҃ѡ ꙁлатоустаѧ лг

фїюлѹи шл҃ свѧтѹлѹи дхъ лкмѹ шй пѹ
рѹра, шймьнчїй девч. шй ѣшиндь
попл ѕ҃че Кѹпл҃е съешим: дїаконѹ
мь, дмн҃лѹй сънеръгжм: шй
мр҃це дїаконѹль десъплжк. лѧнгж
свѧта йсѡиѧ лпр҃тїй, кѹсапѹль пре
двериц҃ кѹ ѡрирль дмтреидѧци те
ц҃индь шй читиндѹш исполънѥꙗ ꙁл
конѹ мр҃ъ полчитѧще кѹ фл҃ца спрѣ
съритъ Мѳ҃тѳл.

Чѧлче блвещи, прекрїй те блвъ
ськь дмне шй свѣщещи прекарїи
лїи пре свѣщїѧта недѧжда. мѧнтѹ
ще нѧродѹль тъѹ. шй блѧще чѧ де
сорць ѡчинѧта дмплѹтора. бесмрчїй
пѧле ферѧщеш. сѣпѣѧще пречѧче ю
бѣськь, бѹнѫ кѹ вїнїца кльй пѧле.

пѹ пре

тъ пре ѧншїй ѧнпротивжи прослъвѧ
ще • ку дмнъзъмска та пътре, шѝ
нъпъръсѝ пренóй • карїй недеждъимъ
спре свѣнцїѧта • пáче лъмїй тале дъ-
ръмáще • бесáричилорь тале, пре ъцж-
лóр • ѧмпъраципор нóщри, бгочъ-
стивъдъй шѝ лъй хс нъбить • дмнлъ
й нóстрь їѡан имн: вѡевода • бо-
рилорь шѝ ѡщилор лъй, ша тотьнжрѡ
дъл тъ • къто́ть дáтъль чéл бúнь шѝ
тóть дáръль чéль ѧнтрег • деúль лѣ-
те, десъпъ голъ дела тúне • дела тá
тъл лъминелóр • шѝ цте слáва/ три-
мúтем, тáтжлъй шѝ фїюлъй, шѝ свѣ
тлъй дхъ • ѧкмъ шѝ пóръм • шим
вѣчїй девáчь •

шѝ ѧнтрънд пóпа прúньсвѣтеле двéрни
цж мар

тшѝмълцѧмúта шѝ ѳ-
кинатóна

ст і҃ѡ ꙁлатоустꙋ: лд

цж мр҃це дечитр҃ще ла свнтль жрътж
вникь. Мтва а҃ѵ҃ста. и҃плъне
нїе ꙁакѡн.

Амплꙋтꙋра леꙗй, ши пророчило
рь ѧнеꙋць фінднь хр҃е дмнзъꙋль
нѡстрꙋ. к҃реле а҃й ѧмплꙋт толтж а҃
пърінтелꙋй сокотѣлж. ѧмпле де бꙋ
кꙋрїе, ши девеселїе инемиле ноастр
е. тотъ дѣꙋна, акмꙋ ши пꙋрꙋрм ши
ѧмвр҃чїй девр҃чь.

Ѩръ дїакѡнꙋль ѧнтръ пре двера деми
нзъ ноапте. ла жрътвникь ши по-
трибр҃ще свнтле, съ нꙋръмже съвр҃
й кжтꙋй ꙋн правь, ши съ спалж лѡми
влницж каши попа ши мсе попа дедж
свнта ѧнафѡрж, попорꙋлꙋй. ши съръ
шиндь. псаломꙋль блм гда ши вꙁне-
сь

ҳнесьтѧ. слáва и нн҃ѣ попа блъинд
sѧче, Блъенїѧ дмнлуй престевой
кѹ âлелѹнжтáте. шй wм дрáгоі-
те, тóть дн҃ѹнáкмѹ шй пóрѹрм шй
мьѣчїй девáчь. ѿпѹсть

Пéлаче слѹжкѹлѧт динтрó мóрци.
хѝ âдéверитѹл дмнъѣлнóстрѹ.
прин рѹгáриле âпрѣкрáтаѧлмúскжлъ
ци слевúц шй кѹтóтѹльлжвдац âптаи
âевнци шй дирéпцилуй дмъѣ пърúнць
їѡаким шй âнна. âдинтрѹевнци пъри
нтеленóстрѹїѡáн âрхїепкопѹлчетъцїй
илуй констáтин кроúтѹлдеáр. âевн
ци, їм: чесъпръзнéйкáтъѣшлтѹ-
лтóрьсѣнцилорсънемилúскж. шúсъ
нестъѧúскж калн дѹлешй ѭентрь де
ѡмь. шй мáлтив дмнъѣ:



ДУМНЕЗЪЙСКА.

Литургїе ѧдинтрȣ сѣнць пърѝтеле нострȣ Василїе мареле съ ѧнчепетоть кȣ ѧчѧлѧшь. кашй ѧвнтлȣй їѡнь златоустть. пънжȣньде sѣче дїажѡнȣль • ѡглашенічїи кѧпетеле волстре ла дмнȣ ль плекѧць: ѧ дмнѣ милȣѧще •

Мѧтва пенътрȣ ѡглашенічь,

Дмне дмнезȣль нострȣ • кѧреле ѧнчерюри петречь • ши пръвещь преспе тоате лȣкрȣриле тале кȣ тапрестте шербїи тъи ѡгласе

нїи

шѣ́ничїи • кар҃їи шлъ сѫплекла́тѫш чер би
челесале • нлинта свѣнцїи тале ши ледж
лорь йшорѫлцигь • фж пре́нши мждѫль
ри чинетите, свѣтей тале бесмрить ши
сподобѣщей фередеѫлѫй ѣрѫшенацерїи •
ертърїй пъкла́телорь • шим брѫкжмѫ
тѫлѫй нестрикърїй • ѧнкѫноцинца та
ѧдевъра́тѫлѫй дмнѣѫлѫй но́стрѫ •

по́па ѧн гла́ ма́ре •

Кѣши ей кѫно́й свѣлъвлѣскж то́ть чи-
стйтѫль, ши ма́ре кѫвїинцат, нѫмеле
тъѫ • ѧтата́тълѫй, ша́ фїилѫй, ша́ свѣтѫ
лѫй дхъ • ѧкмѫ ши пѫрѫ́шим вѣчїй
девѣчь • попорѫль съчелмнинь • дїакѡ́
нѫль кѫналть гла́ ши негрѣбинд съче •
Кжць ѡглашѣ́ничь пѫрьча́дец • ѡглашени
чїи пѫрча́дец • Кжц ѡглашенич пѫча́дец

канѳ́ли

нѹтинева де ѡглашенич. Къцъ кредин
ньчѡшь. ънкж, шй ънкж. ънпа́че
дмнѹаѹи съмерѹгъмь. попорѹль дмне
а̑тѹньче пѹрчед ѡглашеничїй дин бесмѣр
кж десжить. мръ дїаконѹль, sа́че
дїакѡмителетѡ́ть преръндь. кѣ шй ла
златаѹита. попа sа́че мѣтва, а̑
а̑крединчѡшилорь.

Тѹ дмне ай а̑ръта́ть нѡлж маре а̑-
частъ деспе̑ніе таинж. тѹнеспобй
шь пресмерицїи, шй недестойничїй шер-
бій тъй, а̑фиаѹжитѡри сѣнтѹлуитъѹ
жрътъвникь. тѹнефж дестуи, кѹръ-
тѡта сѣнтаѹй тъѹ дх̑ь, ла служба а̑-
чиста. кафжръ де ѡжндж, чевомета
ън фа́ца сѣнтеи слъвій таіе, цѣом а̑
дуче сѣнцїи та́ле жрътвж деладж. къ

тѹ сщ

тѹ е҆щи чела́че лѹкре́зь тоа́те а҆нтрѹто́
ць. дъ дм҃не шѝ пе́нтрале нола́стре пъ
ка́те, ша̀ нжроди́вый тъ҆ некѹноцинцж, прїи́митъ
съфіе́ жрътва нола́тръ шѝ кѹ бине́ прїи́митъ наи́нтѧ та.
дїакѡ́нѹль чадчетитъ сн҃та евангелїе
зъче. Спрежина́це, мжнтѹа́це, милѹа́це, шѝ неферѧ́це дмнзъ҆ѹ, кѹ
а҆льтъ҆ѹ дарь, а҆нцелепчюне.
людї дм҃не милѹа́це, попа кѹнлать гла
къцжсъкѹви́не тоа́тж слава чинсташѝ
нкнжчюна тат҃жлѹй, шѝ фїюлѹй, шѝ
сн҃тѹлѹи дх҃ь. а҆кмѹ шѝ пѹрѹрашимвачїй девачь. попорѹльзже а҆мин҃ дїако
на҆ръшь, шѝ а҆ръшь а҆нлаче дмлѹй съне-
рѹгжм: шѝ алалте клшин златоу
пова дїакѡнїте. а҆рж попа зъче а҆дѡж
рѹгж

Сѣ Василїе великиле

рѹгѫ пентрѹ крединчошь.

Дмнезѹ киреле чер четлаш кѹмиле,
шй милостивинини, смерéнїе ноí
стръ кареле непѹтеш прекѹпи прéнеще сме-
риць, шй пѣкътош, шй незрáднич шер
бїн тъй, денаинтя сѣнтей слъвїй тáле
áлѹжй сѣнтлѹй тъѹ жрътъвникь. тѹ
нен тжрáще кѹврътѹтя сѣнтлѹй тъѹ
дхъ. лá слѹжба áчиста, шй джне кѹ
вжнть áндешкíѹль роститлѹй нóстрѹ
дéкемáр дáрѹль сѣнтлѹи дхъ, áлѹ
пра кърорл, лѹ лéж найнте пѹнедарѹри
дїáкáнѹль сáче ллмвон.

Спрежинáще, мáнтѹáще, милѹáще,
шй неферáще, дмнезѹ кѹ лáтъѹдаръ:
áнцелепчюне: попорáнїизъкцїе дмне
пóпа кѹнялть гáл:

кáѹпт

клоуть ц жнрата, поурм ферицъ • цїе слъж тримитемь. татжлой, шй фїнлой шй свнтлой дхъ • лкмоу шй поурм, шинвачїй девчь • ан амінь • типикъ шй съпоуогаж дїакономл депре амбонь демарце ан олтарь шй кжнтъ кънтъторїи • херувиколь • ирх преу пуль кждаце шй матка читаце • никтоже достоинь. синть скрисе ла злато устова шй херувиколь, шй алалте тоа те авходолой ку свнтеле дарорй • тоа те ачалаш съзъкшля чича шй обръшин дусе тоате кашй ла златоустова • аседї аконла ла амбонь де съче дїаконителе • Съ анплемь рога ноастръ дмнолой • по порль дмне милом: клоутжле ан злато пентроу наинте пусе ипроч дежндоль :

дїакон

Ст Василїе великиго

дїаконисте мѫръ поѣ зъче мѣтева дѹлж
пѹсѣль дарѹрилѡр свнте.

Дмне ѡ дмнѕъѹль нострѹ. карѣле
ли ꙁидитѹне. шй нѣй ѧдѹсь ѧн
вѣца ѧчастѣ. карѣле ѧръташь нолж ѡкжй
спре спѣнїе. карѣле недърѹнишь ѧчереще
таине ѡ дескоперире тѹ ещь карѣле нѣи
пѹсь премой ѧн дїаконїа ѧчастѣ. ѧнпѹ
тѧрѫ дхѹй тѣѹ свнть. биневолѧѕъ да-
рж дмне. ѧфиной слѹжитори свнтелор
тѣле таине. прїимаще нечене апропїем
ли свнтѹлѹць ѡлтарй. премѹлць жма
милїи тале. каѣ фимь дестойничь
ѧць ѧдѹче кѹ къвнтхрѣца ѧчастѣ. шй
фърж синьце жрътеж. пентрѹ ѧленоа
стре пъкате. шй ѧпоторѹлѹй некѹноцин
це. карѫ прїимиѣдѡ ѧнтрѹ свнтѣ.
шй ѣ

шй кѹцетжрецѹль тъѹ ѡлтарй. ѧй
мирѡ дебѹнъ миросѣлж. ѧпотрибжж
нетримисе нѡж дарѹл свнтлѹйтъѹдхъ
каѹтж ѧннѡй дмнъѹле. шй весьпре
ыге дмнъѹмска слѹжбж ѧнолстръ ѧчл
ста. шй прїймѧщеѡ кѹм ѧнприимит
лѹи ѧвель дарѹриле лѹиное цюньгериле.
лѹй авраамь тоть фрѹптѹриле ѧлѹй мо
йси шѧ лѹй ларонь свѧщенїиле. ѧлѹисл
моиль жертвеле чалдепѧче кѹмь ѧнприй
мить делл свѧщй тѧи ѧпостоли. ѧде
вратл ѧчлстл слѹжбж ѧшѧ шй динмъ
ѹле нолстре ѧнщепъкътошь. прїимѧ
це дарѹриле ѧчѧстл. ѧнтрѹ бѹнжтл-
тж тл дмнеска спобиндѹне ѧць слѹжи
фръ депригхѧнж. лась нтѹлѹць жър
тжвникь. съ ѧфлѧмь симбрїѧ кресѹцж
лѡрь

лорь дерегжторі ла sъа чѣ ѧмфрикатж
ѧплатїи тлечени дирапте:
дїаконоль sѣче ѧлалте дїакономите:
Спрежинаще мжнтъаще • милъаще,
шѝ неферѧще • дмнsъъ кълтъъ дарь
Попорълъ, дмне милъаще •
sъа толатж нтрегж, свнтж пѣчнитж
шѝ фжрждепжкате, ла дмнль сѣчаремь • Попорълъ, дѣне дмне •
ѧнцерълъ пѣчїи: кавтжле ла slатове:
Лѣсарѣ, шѝ ѣртаре пѣкателор •
чѧлебне, шѝ дефолъ •
Ѧлатж врамеѧвїецїи нолитре •
Крещинещь wбрѣшїиле,
Депрѣсвнта, прѣкърата • прѣ блвита
слъвита деспънтоарѣ нолитрѣ, дмнsъъ
нжкжтоарм • шѝ пърърм фичорж ма

рїм • кѹтоц свѧцїи поменинд • пре҆ч
шине, ши҆ѹнїи пре҆лѧ́ць • ши толѣ
вїѧца нолстрѣ • люй хс, дмнзѹ пре
самж сѣдѧм • Попо́рѹль цїе дмне:

Попа́ кѹналть гла:

Петрѹ а҆ндо́рѫтѣцжле а҆ге́нгорнжекѹ
тѹлтѣѹ фїи • кѹкѧ́реле блѣвить е҆щь •
депрѣчнж кѹпре҆свѣнтль, ши дѹлчеле • ши
вїѧцж фѣкѫторѹлтѣѹ дхѣ • а҆кмѹши
пѹрѹрж, шинвѧ́чїи девѧ́чь •
попорѹль • а҆мїнь: попа Пла́етѹ
тѹрорь • дїакѡ́нѹль:

Сънеюймь ѹнии кѹлалльць • ка҆ѓнтрѹ
м пребнж дегѣнд съмжртѹрисим:
дечїи ѓшьа҆ѹтоць пла́че, а҆р а҆нсвнтль
ѡлта́ри сѫрѹтѣнд пребци свѣтеле да́рѹ
ри • ши е҆и а҆ндесине, шишь сѣкь. хс

пострѣдн҃а • и҃ ѣ́сть и҃бждеть : а҃дскж •
х҃е, а҃нми́жлокꙋ но́стрꙋ • шн҃ а҃сте шн҃
фива • а҃нва́ч девч҃ : и҃рж пѣ́вецы
sъкь: та́тжль шн҃ фі́ль шн҃ свѧтль
дх҃ъ • троицж де ѡ҃фїинцж шинеде
спърци́тж • и҃рж діакѡ́нꙋль sъ́че а҃нгла҃
ма́ре • ꙋшиле • ꙋшиле • кꙋнцелепчине
съдѡ́м а҃мните • шн҃ читѣ́ск вѣ́рꙋа
ши фръшинль вѣ́рꙋа: sъ́че дїлкѡ:
Състжмь бине • състжмь кꙋфрикж •
съдрм а҃ми́нте свѧта ражди́каре • кꙋ
пла́че а҃ладꙋче: попо́рꙋль sъ́че •
Ми́ла пъчїи жрѣ́твж дела́ꙋдж: попльзъ:
да́рꙋль дмнлꙋи но́стрꙋ їс҃ хс҃ • ши дра-
гостѧ лꙋй дмнsъ́ꙋ • ши та́тжль • ши
кꙋменекжтꙋра • свѧтлꙋй дх҃ъ • съ фїе
кꙋто́ць кꙋвой • попо́рꙋль sъ́ле : ши
кѡ

кѹдѫ̀ль тѣ̀ѹ: попа Сѹ славем имимиле
попорѹл, авем кътрѣ дмн̄ль. попа, Съ
мѹлцжмѝмь дмн̄лѹй: попо́рѹл.
Врѧдникъ, ши кѹдирепто́ль.

попа ѧ̂нтафи́нж.

Челаче е̂ши, домнито́рюле дмн̄зъ
ѹле. пжрѝнте то́ть пѹтѧ̂рничеѧ̂
кини́те. врѧдни́кѹй кѹ ѧ̂дев҃ь҃рь, ши кѹди
репто́ль. ши ша́де бине маре кѹвїинцеи
свѣ̄цїи та́ле, тине ѧ̂кѣнта. тине ѧ̂-
лѣѹда. тине ѧ̂вѣли. цїе ѧ̂сѣнкина.
цїе ѧ̂мѹлцми. тине ѧ̂сѣлѣви прежнгѹрь
кѹ ѧ̂дев҃ь҃рь чее̂шь дмн̄зѣ̀ѹ ши цїе ѧ̂ѧ̂-
дѹчекѹинима ѧ̂мфрѫ́мтж. ши кѹсфѧ̂
ть десмерѣ́нїе, кѹвѣнтърѣ́ца ѧ̂чѧ́ста
слѹжбж ѧ̂ноѧ́стрж. кътѹ е̂шь ка́ренѧи
дърѹ́йт, кѹнощи́нца ѧ̂дев҃ь҃рѹлѹй тѣ̀ѹ-
ши чи

ШИ҆ чи҆нєи дє҃тѹль а҆гръй пѹтє́рилє та́лє.
а҆ѹзи́тє а҆фи́чє толѣ́тє кѫнтъри́лє та́лє.
сла́ѹ а҆повѣ́сти толѣ́тє мира́телє та́лє. ѧ҆
толѣтжьра́мѫ девѣѹитори́лє а҆тѹтѹрори́л.
дмнє чєрилѹй шѝ пѣмѫнтѹлѹй. шлато
а́тѫ ѕидира́ вѣѕѹтѫ, шѝ невѣѕѹтѫ.
каре́лє ше́ѕь прескаѹѹлъ сѣвїй, шѝ кл
ѹць пръпѣщи́нє. нєнчепѹтє, невѣѕѹтє
нєа҆ѫщи́нє. немпрецюрь скри́нє. нє пре
мєни́тє, та́тѫ дмнѹлѹй но҃стрѹ їс̄ хс̄
мирелѹй дмнѕѣѹ. шѝ мѫнтѹитори́лѹ
й недє́ждий но҃лє́тре. чєм҃тєнко́лнѫ бѹ
нѫтѫщѫй та́лє. печа́тѫ дедѣ҆́мєнѫ
ѧ҆нєи́нешь, а҆рѫтѫ́ндь претини́є претя́тѫ
ль. кѹвѫнть вїѹ дмнѕ̄ѣѹ а҆девѣрат.ня
инте девѣ́ч ѧ҆нцелепчкне. вїа́ца. сѣнцїа
пѹтѣ́рѫ. лѹмина ча а҆девѫра́тѫ. де

лака

ла кáрѧ дх҃ѹл чель сѣнть сáвинть • а҆
чела а҆ адевърхтѣцїй дх҃ъ • лчела а҆де
фїю пѹнере дáрь • а҆рвонѹль девїнтолáрѧ
моценїе • пѫргавъкѹнителор бѹнѹри •
вїáцѫ фъкътолáрѧ врътѹте • фѫнтѫна
сѣнценїей • дела кáрѧ толтѫ ѕидирѧ
кѣжнтѫрѣцѫ шѝ кѹцетѫрѣцѫ а҆нтъ
ритѫ • цїе слѫжáще, шѝ цїе лчѧ депѹ
рѹрѧ тримíте славословїе • къ тоáте
синть шáрбе а҆тáле • кѫтúне кѣнтѫ а҆-
церїй а҆рхáнгелїи • сказнїй, домнитóрїй
а҆нчепътóрїй • стъпѫнитóрїй, пѹтéрile
шѝ чей кѹшки мѹлць херѹвúми • цїе двор
бѫскь дин прецюрь Серафúмїи • шáсе а҆ри
пи лѹнѹль шѝ шáсе а҆рипи лѹнѹла шѝ дí
рѫ, кѹ҃в҃ • шакóпѫр фáцеле • кѹ҃в҃ • пичо
áреле, шѝ кѹ҃в҃, ѕѣврынд тúрига • аль тѹ
ль къ

лъ къ трѣ лнтѹ • кѹнепърѣ́ехтѣ́роитъ
ри • нетѫкѹте сла́воловенїи
лчель дебирѹ́ре къ́нтись • къ́нтѣнде •
стригѫ́нд • семѫ́инде • шѝ грѣинд •
шѝ къ́нтѫ пѣ́вецїй • а҃гїѡ́леле •
мѫ́рь попора́нѣи • ѫ́нкжлезѫ́кь кѹ клирѡ-
сѹль а҃ш҃: Сѣ́нтъ, Сѣ́нтъ, Сѣ́нтъ
дмнль Слава ѡ҃ѳ • пла́инѹи чѣ́рюль, шѝ
пѫмѣнтѹл • деслѣ́вата • изѫвѣ́щене ѫ-
чеи деѹ • бла́нть карелеѣти ѫ́ннѹмеле
домнѹлѹй, и҃ зѫвѣ́щене че́лаче е҃щи ѫ́н
трѹче́ндеѹ: шѝ а҃ичѫ дїакѡ́нѹль,
фи́че кала́ златоѹстова: по́па съ ролгѫ

Кѹлчи́те ферчи́те ширѣ́гѹри, деспѹ
ито́рюле • ѡ҃мь ѫкито́рюле, шѝ но́и
пѫкѫто́шїй, стригѫм шѝ грѣ́имь сѣ́н
тъ е҃щь кѹ а҃девъра́тъ, шѝ пръ́свѣтъ, шѝ
нѹл

ноасте мъкоржъ маре кѹѣинцїй свѣцїй
тале. ши дмнѣзеѣскь ынтоате лѹкрѹри
ле тале къ кѹдирептате, ши цюдець ъ-
девъраць, тоате леадѹсешь ъсупръ де-
нон каиплъзмѹит пре ѡмѹлъ църъняжлѹ
ындь делапжмъните. ши кѹ иколина, кѹ
ата дмнѣзѹле чинститиндѹ, лай пѹ ын-
раиль десвъторій, немѹринцъ вїецїй,
ши ын дѹлчинцъ девъкѹите бѹнѹри, ын
плъзла порѹнчиторь тале цюрѹиндѹи лѹи,
чешиндь дин ъскѹлтаръта, ъдевърѹ
лѹи дмнѣзѹ, челѹъ челаѹзидитѹль, ши
де ъмъцъла шарпелѹи домолитъ сѹпѹс,
ши ѡморът кѹ ълесълешь лѹникжчюни де
пъкате, лаи лепъдатѹль кѹдирептѹлъ
ѹцюдець дмнѣзѹле, динърай ынлѹмъ ъ
часта, ши лаи ынторь ынпъмжнтѹль.

дин

дин карєле слоужать. кѹсокотѣлѫ три
жиндѹй ачѫ дин рѫнацере мѫнтѹинцѫ
ачѫ ѫнтрѹ єнгѹрь христосѹль тъѹ.
кънѹтай ѫнторь деплазма тѫ ѫверъ
шить чѫче ѡфечешь бѹнѹле. ниче ѫи-
ѹитать лѹкрѹриле мѫнѹлорь тѫле. чѫи
черкать ѫнмѹлте кипѹри. принь ѫни-
ма миліїй. пророчь мѫнатай. фѫкѹ
тлй пѹтери кѹсвѣцїй тъй. кѹчей ди-
нь тоате рѫндѹри дерѡд ши рѡдъ чецлѹ
бине плъкѹть. грънтѹнай прињ ростѹ
ль шербилорь тъи пророчилор. демаи-
те бестиндѹне ачѫ пребрмѫ фїитоаре
мѫнтѹире. лѫцедатай ѫнтрацнторю.
ѫнцери пѹлай сокотитори. тр̃ъ кѫнда
вени ѫмплѹтѹра времилор. ѫигрънтѹ-
не кѹ єнгѹр фїиль тъѹ. прињ карєле

шѝ вѧ́чїй фе́чешь • каре́ле фїи́ндь стрѣ-
лѹколе́ре слѣ̑ѣїи та́ле • шѝ характи́рь ста́
тѹлѹй тѣ̑ѹ • пѹрта́ндь ѧ̑нкъ толе́те кѹ
гра́юль врѣтѹцїй сале • нѹкѹрѣпи́ре съ
фїе волничи́ть а̑фи дѣ̑токма цїе лѹи
дмн̄зѣ̑ѹ шѝ та́тѣлѹй • че дмн̄зѣ̑ѹ фїи
ндь демаинте дѣ́ѧ́ч препѣмѣ́нть сла́ви-
ви́т шѝ кѹ ѡ̑ѧмекїи а̑ѹпетрекѹтѣ • шѝ ди
нь фичоа́рѣ свѣ́нтѫ нѫскѹт • сла́ѹ дешер-
та́ть пресѝ́ке • фо́рмѫ дешѐрбь лѹ́нд̑ •
де ѡ̑фо́рмѫ фѫкѫндѹсъ трѹпѹлѹи сме-
ренїни ноа́стре • ка пренои дѣ̑ѡ̑формѫ
съ нефа́кѣ ѧ̑ї коа́неи слѣ̑ѹїи сале • кѣде
ѡ́ларѫ кѫпринь ѡ̑мѹль пѣка́тѹль а̑ѹрн-
тра́ть ѧ̑нлѹ́ме • шѝ прінь пѣка́тѹль мо
а́рта • бине пѣкѹ сѫнгѹр нѫскѹтѹлѹй
тѣ̑ѹ фїю • челаче лѹте ѧ̑нсѫнѹриле тале

лѹи

алуи дмнѕъ шитатжль. фжкѹть ди
нремае свнтж, дмнѕъ нжкътоарѣ,
шипѹрѹрм фичоарм марїм. фъкѹть ѹ
пть лѣце. съ ѡжндѣскж препъкатѹль
ѧнтрѹпѹлсъ. ка ѧнтрѹ ѧдам мѹрин
д съсъ флкж вїи ѧнѧнс христосѹлтъ
шипетрекѹ ѧнлѹмм ѧчаста. джндь
порѹнчь десѣнїе. джндѹне ѧналтѹ
ри пренон деля ѧншелъчинм ѧидолилор.
нмѹ ѧдѹс ѧнкѹносщинцлта, ѧдевъра
тѹлѹй дмнѕъѹ шитатжль. добжнди
ндѹне пренои шїе попор богать. ѧнпъ
рътѣскж прѣцже. лимбжснтж, шикѹ
ржцинд ѧнтралж. шисвнцинд кѹдхѹ
лѹ кѹчел свнть. дѧде пресине скимбж
тѹржморцїи. ѧнкарм ерам цжнуць
вѣндуць депъкатѹль. шипогоржндѹеж
прин

прин кроче ын мъ. съплинтѣскъ кѹсинe
тоате. аѹ дезлегать дѹрориле морцїй. шй скѹлындѹеаъ атреасъ. шй кале
фъкъндь атоатъ карна спрединмо-
рць ынвїере. качам чендера пѹтинь
цъласъ цина. сѹпт пѹтрецюне май мареле
вїецїиле фаче пъргъ адормицилор. ын
тъй нъскѹть диндрѹ морць. кась фїе
сынгѹр тоате ынтоць цъиндь ынчепъ-
тѹрь. шй сѹиндѹеъ ынчерынъшеѕѹ на
дирептя мърїинтале ынтрѹналтѹри.
карелеш вавени съплътнескъ. кърѹшь
дѹпъ лѹкрѹриле лѹй. шй нѣѹлъгать но
аъ поменитѹри. амынтѹитолреи сале
плътиме. ачѣста карile пѹсем денаинте
дѹпъ лѹй ынвъцътѹри. къврънд а-
мѣ съсь ла ача девое. шй ферициtъ.

шй аѣ

ШИ ВІАЦЪ ФЪКЪТОАРЕ АСЛМОАРТЕ • ЪНноаптъ ънісъръ съда пресине • пентръ мъміи віацъ • лъънд пъине ънсвителе сале • ши прекъръте мъи • ъръттънджціїе лъй дмъ̃зъ ши тътъль мълцъминдь, блъ̃инд • свнцинд, фръныгъндь •

ъ̃ъ̃глашеніе :

Дъде свнцилорезъй ученичь. шл апъ̃изъкъндь лъяць демънісяць • ячеста мїи трупъль • че пентръ бой съ франце • ънерта ре пъкътелорь • прѣвецїй ікънтъ ъмнъръ попа ши дїаконъль • фіісь шліча • ъщи ла злътобетовъ •

Попа ънтаінъ зъче:

Ашиждиръ ши пъхъръль • дин роада де бле лъънь • местекънь, мълцъминдь блъинь • свнцинд •

ънгла

ан гла маре.

Дѧде сфнцилор сѣй учении, шй алоѕто

ли sѫкжнд.

Бѧць дедѧнеѫлъ тѫць ачестамсте сѫн

целе мїеѵ дсламца нолѫ, че пентрѵ вой,

шй пентрѵ мѵлць съварїъ анертарѧпъ

кателор: пѣвецїи кжнтѫлминь: попа

рѫъш антаинѫ плекнд капѵлъ ѣролгѫ.

Ачаста фачец антрѵ амѧ помени

ре. кѣдекѫте ѡричевѣць мѧнка

пѣина ачаста. шй пѣгхарѵль ачеста

вецѣѧ, амѧ моѧрте вестиць, амѧ скѵ

ларе мѫртѵриць. помении дарѫ де

спѣиторюле. шй ной, мѫнтѵиторилѵй

патими. вїацѫ фъкътолѧ крѵче. де

трей sѫле ангропарѧ. дин морц анвїерѧ

анїерй сѵнрѧ, дждирѧлта лѵй дsѵ шй пъ

ринте

рінтеле шедáрѧ • шй слжбйта шй стрá
шника лўй áдолвенире: Попа•
ятáле динтралетáле • цїе áдўкжндь
престре толте • шй дрептъ толте:
пѣвецїи кжнтж:
тй не кжнтъмь • тй неблвймь • цїе
мўлцжмúм дмне • шй нерўжмь цїе
дмнъзўль нóстрў •
Попа ѧнтлинж плекжндь кáпўл • чита
ще: Мáтва:
Пентрачлста деспўйторюле прѣсвѣ
те • шй нóи пъкжтóшїи шй неде-
стóиничїй шéрбїи тъй • кáрїи нѣм
еподобúть áлвжи ла свѣтўль тъў ѡлт
тáри • нў пентрў дирептжциле полтре•
кжниче шам фъкўт чева бине препъмжн
т • че пентрў мúлеле тáле • шй милос-
тиви

стивириле тале · карiле левърелiш, кубо
гжцже престеной · не апропiем ла сънт
ль тъ олтарi, шi пуинд денайнте а
нтитипеле свнтлуй трупь, шi сжнцеле
аХристосълуй тъ, цїе неругжм, шi
тине маiтиним свнте свнцилор, ку бу
нж врарм, дмта бунжтате, съвїе дХ
тъ чел свнть престе ной, шi престети
нсе дарурiле лумiтм шi съле блвiскж
шi съле свнцiскж шi съле арате:
дїаконъл пене рiнда сау покровечорул
дсмжнж лнаiнтури, шi съ лнсинж ку
поп де трей ори, денайнтл свнтлуи
престол, кубже оцсстима:
шi съ шi тропарiль: гдн йже пре
стiи свой дХь: кустиХури, кашн
златоустова, шi плекжнд капул
дїако

дїаконꙋль аръта́нд ко а́ꙋдарнль. свѧта
пѣ́кне. шѝ по́па рждикжндꙋе: печетлꙋ
а́ще де трей ѡ́рн свѧтле да́рꙋри sжкѣнд
а́шѧ. Пжинѧ а́мꙋа́чи́сти фжѡ
ежнгꙋр а́чела чинетѝт трꙋпꙋль дмнлꙋй
шѝ дмнѣ́ꙋ, шѝ мжнтꙋиторю́нострꙋ
їс хс. дїако́нꙋль вѣче. а́мѝнь.
шѝ а́ржшь. дїако́нꙋль sѣче.
Блѣ́ще десꙋбиторнле свѧтль потѝрн.
а́рж по́па, блѣиньд sѣче.
Ѿръ потѝрнль а́чѐ́сти. ежнгꙋр а́чела чин
етѝт сѣ́нцеле, дмнлꙋй шѝ дмнѣъдлꙋи,
шѝ мжнтꙋиторюлꙋи нострꙋ їс хс.
дїако́нꙋль, а́мѝнь, по́па. а́чель вѣр-
зе́ть пѐнтри лꙋмїй вїацж: дїа-
кѡ́нꙋль а́мѝнь. шѝ аръта́нд дїакѡ́нꙋ
ль ко а́ꙋдарнль свѧтеле а́мбе, sѣче.

Бъ҃ѣ́ще деспо҃ито́рюле пре҆мбе, и҃ръ по҃па ба҃ѣ́инд҃ь, пре҆мбе свѧ҃теле сѫ́чѐ. Мѫ́т҆ндюле кѫ дх҃ѫ́л тъ́ѫкѫчель свѧ҃т҃ь, дїакѡ́нюль а҆мѝнь: ши плекѫ́ид҃ѫ́съ сѫ́чѐ. Поменѫ́щемѫ свѧ҃те деспо҃ито́рюле прѣ҃ѧ пъкѫ́тос. ши́ль поменѫ́ще по҃па ши дїакѡ́нюль съмѫ́тѫ ллѫ́окь деа҆ри́ида де а҆рипидѫ́ще, и҃ръшь каши́ мѧ҃нѣте. и҃ръ по҃па ѧ҃нтаи́нѫ сѫ́чѐ.

Мл҃тва.

Ръ преной претоцькарїй динтропъи́не ши́ потѝри непричещюим҃ сънемпредне́съ ѫнїи кѫ а҆ллаць. ѧ҃нь ѫнюлюй дх҃люй свѧ҃т҃ь кѫменекѫтѫрѫ. ши́ ниче ѫнюль денои́ ѧ҃нцидець слѫ ѧ҃нь ѡ҃ѣжндѫ съфлчь а҆непричещюи́ де свѧ҃т҃ь трѫпюль, ши́ сѫ́нцеле христо́сюлюи тъѫ

ІѢ ВАСИЛІЄ ВЕЛИКАГО

стъ҃. чекасъ а҆фла҆ѫмь мила҆ѫ, ши гхарь. кѹ тоць сѣнцїи, карїи динь вач цаѹ би неплѫкѹть. стръмошь. пърінць. Патрї ара҆шь. пророч. а҆пⷭтоли. стригѫтори. евангліць. мѫченичь. и҆сповѣдничь. а҆нвъцѫтори. ши кѹтоть сѹфлетѹль, а҆ ди е҆пть, а҆нкредінцѫ съръшить. Маи алес, кѹ прѣсѣнта прѣкѹрітл. прѣблѣнта слъвита. деспѹтоларелоістръ дмнъѹнжскѫтоара: шипѹрѹра фичоларе маріа: ши кѫнтѫ пѣвецїи,

ѡтъвѣ ладетіа:

Ветине събкорѫ прѣбнѫтъцѫ мѫтѫ, толтѫ фапта. а҆нцереск ѹль въборь, ши ѡменескѹ рѡ. сѣнцитѫ бе варикѫ, ши рѣи кѹвънтѫрець, фичорѣ вкѫлѫдѫ. динкара дмнъѹ сѫѹ а҆нгрѫ

трѣбѣ, шѝ кѹкѡнь сѫфа́че. а́челѣ дѣмлѝнте девѣ́чь, фїинд дмнѕъѹ́лнѡ вѣтрѹ. кѫ а́та матрѝкѫ скла́нь шапѹ фъ кѡтѹѡ. шѝ а́лтѹ, пѣнтече мла́и дѣсфъта́тѣ декъть черниле а́л лѹкрѫ дѣль фа́че. детине съ бѹкѹрѫ чѫ́ че е́щь пла́нѫ дебѡнѫтѫ́цѣ тоа́тѫ фаптѣ, слѣвѣцїе: мр̃ѫ дейцой ма́ре съ кънтъ. тѹ дѝпнѹ ѫдекѫ, вечѐрѝ тѣоѐнтѣ

Ачѝа́та лаче детѝнѫ, лстъ ф̃е. нѣ лѹи дмнѕъѹ, пърташ̃ мѫпрїи маче, кънѹпи ѕмлшнлорь тѫ́и, тѫ́и на войѣѹне ниче съротѣ́рец бой дѣ, пре кѹм їѹда. че катѫ хлха́рна мѫртѹрѣскѣ цїе, поменѫцемѫ дмне лѫ а́мпъръцѫ тѣѣ мр̃ъ дей симѣѫта ма́ре съкѫ́нтѫ. Сиѓѣлатописа сарѣкь вротеѣа

їѧ длѹмаѣчи́ть въсѧ.



А́кѫ толѣ́ѫ нелица пеминтѣ́нѫ. шй стѣ̀ кѹфри́кѫ, шй кѹтре́мѹрьшй немикѫ пеми́ньтескь а̂нсѝне кѹцета ве. къ а̂мпъра́тѹль а̂мпъраци́лѡръ, шй дмѝнль домнито́рилорь. бине съ̀съ̀тлешй съ̀съ̀дѣ̀, демѫнкаре, крединчо́шиѫ̀рий мѫргь а̂нли́нта лби ча́теле а̂рхѧнгелилор, кѹ дѣ̀ толѣ́ѫ а̂нчепъто́ра, шй стѫпънїѧ. чи́н кѹмѹлць ѡ̂кси херѹвими. шй чи́н кѹшѧ́ле а̂ри́ли серафими. ѡ̂бра́зеле а̂коперѝндѹшь, шй стригѫ́ндь и̂нѣ́ла. а̂ллїлѹи́а. а̂ллїлѹи́л. а̂ллїлѹи́а: шй кѫдѧ́ще. дїакѡ́нѹл а̂нцѹр сѣ̀тла ма́сѫ шй поменѧ́ще помѧнѣ́ле бѣ̀ни́лорь шй мо́рцилорь. кѫ́ть и̂нѣ́ѧ.

а̂ръ по́ла съро́лѫ ѧ̂ша:

Мѣ̀тѳа.

кѫ

Кꙋ сѣ҃нтꙋ їѡ҃ннъ пророкꙋ, шѝ нѧмꙋ
те кꙋржто́рю, шѝ ботеѕжто́рю.
кꙋ сѣ҃нцїи, шѝ́ нꙋ то́ть лъꙋда́цїи а҃по҃-
толи. сѣ҃нтꙋ кꙋ тареле. кърѣ҃ шѝ поме
кире фа́чем. шѝ то́цъ сѣ҃нцїи тѣ́и. пе
тр҃ꙋ кърѣ҃ри рꙋци, клꙋтѧне дмнѕъꙋ.
шѝ помена́ше претоцꙋ, демаи́нте ръ-
пъѡ҃слꙋ, пренедѧжде де а҃мвїер҃ѧ вїецїи
и вѫ́чникѫ. ачїи по́ла помена́ше
вїнꙋ шѝ морцїи. шѝ пентꙋ вїи ѕъ́че.
Пентрꙋ спасе́нїѧ сокотѣ́ла е҃ртар҃ѧ пъка́-
телорꙋ, шербилорꙋ тѣ́и. кꙋта́ре.
мръ пентрꙋ мо́рци ѕъ́че. Пентрꙋ ѡ҃ди-
хнѣ́ла, шѝ е҃ртар҃ѧ пъка́телор҃ сфѫтꙋлꙋ
и шербꙋлꙋи тѣ́ꙋ. кꙋта́ре: а҃лѧкъ делꙋ
ли́нѫ, ꙋнде нꙋи боер҃ѧ, шѝ ꙋпи́нни, ѡ҃ди-
хнѣ́щей дмнѕъꙋль но́стрꙋ. шѝ́ ржко-
ѧ҃ще

ра́ще, ѹнде кл ѹ́тѫ лѹмина фацїи тале
ѧнкъ цїе рѹгѫмѹне, поменаще дмне
сѣнта та, съвѡрникѫ шѝ ѧпостолѣскѫ
бесѣрикѫ чаачеи дин ма́рцине пънѫ ѧн
ма́рцинеле лѹмїи. шисопѫчима́ще караци
ѡдобѫньди́шь, кѹинсти́тѣ сѫнцеле хри
сто́сѹлѹй тѣ́ѹ. шѝ сѣнта кла́ѧчиста,
ѧнтъра́ще пъ́нѫ лафръшенїа вакѹлѹй.
Поменаще дмне прекари дарѹриле ѧча-
ста цлѹ ѧдѹѣць. шѝ пентрѹ карїи, шѝ
кѹ карїи, шѝ принкариле ѧчаста леѧдѹ
съра. поменаще дмне пречем че ѧдѹк ро
ѧдѫ, шѝ факь бине ѧн сѣнтле та́ле бе-
сарич. шѝ поменеск мнщеи. плѣта-
щеле кѹ бога́теле та́ле, шѝ чере́щиле да
рѹри. дѫрѹщеле пентрѹ чале пемине-
тещи, чалечерещи. пентрѹ чалестимпѹ-
ри то

ри тоáре. чáле въкоунтоáре. пентрꙋ чá
ле стрикжтоáре. чáле нестрикжтоáсе.
Пеменáще дм҃не пречи дин пꙋстїи, шй
мꙋнць, шй вътоáпе, шй прикалꙋ-
рилє пжмжнтꙋлꙋи. поменáще дм҃не пре
чей ѻнфиторїе шй бꙋнж сжнцж, шй
ѻнсвоúнцж. шй ѻнкрáтжбїлцж пе
трéк. Поменáще дм҃не пребꙋни кредин
чошь ѻнноúри ѻмпърáць, карїй дедеш
въ ѻмпъръцáскж препъмжнтъ. кꙋ ар-
мж де áдевърътáте, кꙋ áрмж де бꙋнж
врáре, ѻнкꙋнꙋнжй прéднш. ꙋмерé-
зж пректе кáполь лор лязж держзбоúн.
ѻнтърящелебрáцоль. ѻннлúцжле дн-
рéпта цжнеле ѻмпърцжм. сълꙋнеле то
áтецжръноúселе аимбн. чáла чевор ръ-
зъбóлеле джрꙋмúцеле лáдникж шинелꙋатж

пачє

пáче • гржáще алинималóрь бúне де бе
сáрика тà • шй де тóть попóрúль тъ
кл ѧнтрú линицмалор • лúнж шй фърж
гхóлкъ бїáцж съпетрáчемь • кú де
толáтж бúнж крединца, шй кúрáта чи
ните • Поменáще дмне толáтж ѧнче-
пжтúра шйстъпжнїм, шй чéм чес ѧн
кúрте, фрáцжи нóщри • шй толáтж ѿл
тм • пречéи бúни, кú бúнжтáтм тà
съй пъзъщи • пречéи рж̃и, бúни съи
фач • кú бúнжтáтм тà • Поменáще
дмне пренцирь стжтжтóрюль попóрь •
шй пречéи де бúне кúвънтáте бúне ръ-
машь • шїй милúáще прелншь, шй пре
нóи премúлцжма милїй тáле • бистá
реле лорь ѧмплеле детóть бúнеле • мж
рит úшúрилелóрь ѧнпáче, шúнтром пре

оунж де гънд҃ъ съ лесокотещи. прочїи ле
хрънѧще. тинерѧцеле ѫмвѧцж. бж-
тржнѧцѧ спрежинаще. пречей кѹпоцж
нь сѹфлет҃ мѧнгъе. пречей ръшкирѧць
стржнцей. пречей ръткчиць ѫнтолѧче
й ший ѫмпреоунж, кѹ свѣта тѧ събор-
никж шй ѧпостолѣскъ бесѧрекж. пречей
ѫмпресоѧць де дх҃ѹри некоѧте слобо-
sѧщей. кѹнотжторїи, нолѧтж. кѹ
къмжторїи кжжторѣsж. въдоелорь
фолосѧще. сърачїй скѹтѧще. робицїй
сколѧте. лѧнцesжй съпжтошѧsж. пре
чей ѫмпжрж децидец҃. шиѫнгонитоури
шйн толѧтж стржнсолѧ шй невоѧ, шй
ѫнкоунцюрѧ фїинд҃ь, поменѧщей дм-
нѕѣѹ. шй претоць кѧрїи летребде ѧтѧ
маре мѧтивире. шй прекѧрїи не ѧбж-

ѕкь.

єсть • шн̀ пр҃чем чене вр҃ѣ́кь • шн̀ пр҃чем-
чен҃ѣ́ вѹ дѧ́ть а҆нѣ҃вцѫ҃твр҃ѫ ѧ҆нецѣ кеде-
сто́и́ничь • сѣнерѹгѫмь пентрѹ дѫншїи
шн̀ де то́ть попо́рѹль тѣ́ѹ ѫ҃ца а҆ми́нте
дмне • дмнѣ҃ѹль но́стрѹ • шн̀ прѣсте-
тоць полрнѫ • мнабо́гатѫ а҆тѧ ми́лѫ •
тѹтѹрор҃ѧ ѧ҆нпѫрцинд҃ь чале спре спѣнїе
чершатѹ́ри • шн̀ пречем҃ ченой нѹмм҃ пз
менить принпещїи́нцѫ сав ѹи́таре • сав
демѹлцѫ́ме денѹмене • сѫнгѹрь поме-
нѧ́щеи дмнѣ҃ѹ • кареле щїи а҆тоть ѧ҆нѣѹ
ль врѣта шн̀ нѹмира • карелещїй пре-
то́ть ѧ҆нѣѹль-дин҃ь пѣ́нтечеле мѫнева •
къть ѹ́ещь дмне а҆цнто́рюль неѧ́цнта-
цѫлор • недѫ́ждѫчелорь фѹръ недѫ́ждѣ
шн̀ челорь ѧ҆нѧ́ѣ́ври мѧнтѹнто́рю • но-
стѫто́рилор҃ ми́нице • лѫнцеѣлор҃ ѣрлчь •

ѧнеѹць тоутоурора детоа́те лефїи. челачещїй тот ѧнеѹлоу́й шй чершетоура лоу́и, каса шй трѣба лоу́й. изъбжва́ще дмне чета́та а́часта. шй тоа́те четѫ́ць шй ѡра́ше. деѡмор, де фоа́ме, деко̀тремоурь, де потопь, де фѡ́кь, деслаа́ве, денжвалѫ делимеи стрейни, шй дерзъ

БОНЬ ЧЕЛЬ ѧНДЕЙНЕ:

Дечїи дїаконоуль ѧнтоа́рче стреапоуль, кѹ фа́ца ла свѧтле двернице. кѹ ѡрарюль ѧнтрей да́цете, цжи́нд шйзъче

Шй претоць, шй тоа́те:

ШЙ КЪНТѪ ПѢВЕЦЇЙ:

Шй претоць шй тоа́те.

Кр̀ъ попа́ кѹнаа́ть гаа́ сѫче.

Стрѹнтъй поменаще дмне. прѣа́рхї епископоуль но́стрѹ. кѹтарале,

пре

пре кларе дъръжѧщель, свѧтелорѹць вели
ричь • ѧнпаче, ѧнтрегь, чинстить,
сѫнжтось • лѹнгь sжлить, дирепть ѧн
дирептѫнд кѹвънтѹл ладевърблои тъѹ.
ши дїаконѹль стъѧ ла двернищ кѹ фа
ца спрепѹль desъче кѹтареле:
Кѹтоѹль свѧцитѹль ши ѧтоатк лѹма
Патриархѹль • ши пентрѹ кареадѹче свѧ
теле дарѹриле ѧчаста • кѹтареле: ши пен
трѹ спесїѧ балочитивѹлѹи нострѹ
дмн: їѡан • ѧмарк, воевода • ши пен
трѹ тоць • ши пентрѹ тоате:

ѧ въ поѧ ѧнтаинх.

Поменаще дмне тоате ѥкопїиле
православничилорь • дирептъче ѧн
дирептѣsж кѹвѧнтѹл ладевърж-
тъцжи таль • поменаще дмне премѹл
цжма

цѫма милостивкрїй тале • шй ама не
достоиничїе • мртжми толтж грешала
ча девое, шй ча фъръ бое • шй кану пен
тру амале грешале съѿпрещь дарѹль
свѣтлѹи тъѹ дхь • дела ащерѹтеле на-
инте дарѹри • помѣнаще дмне, превц ж
ма чѧ ѧи хе дѣлкниме • шй толтж
превцлска чатж • шй инъѹѹл денои съ-
рѹшинезь, карїй ѧчкѹнцюржмь свѣ
ѹл тъѹ ѡлтарю • кѧтжне ѧнѣѹнж-
тата та дмне • ѧратжте нолж ѧи •
тру богателе тале ѣдинжтжць • бине
стжлпърате шй дефлое вънтѹри джрѹ
ѧщене • плои пъмжнтѹлѹи спребишѹть
дероадж дърѹѧще • блѧщеконѹнаѧѹ
лѹи бѹнжтжцжи тале • ѿпраѧще де спи
вкриле беѧричилорь • стрѣнце гхолчи-
тѹри

стꙋбриле лимбі́лорь • ѧерме́лорь ꙁкꙋлꙋбри-
де ѯжрть рѣѯпѧщеле • кꙋпꙋта́рѧ свѣтꙋ
лꙋи тѣꙋ дх҃ъ • прето́ць прено́й пріимѧ
ще лампъръцѫ́тѧ • фичо́ри лꙋминеи•
шѝ фичо́ри sѫ́лїи ѧрхтѫ́ндꙋне • ѧтапа-
че, шѝ ѧта драгоѣте дърꙋ́ѧщене дмне
дмнsъбль но́стрꙋ • къто́іть лѣ́и дать
лано́й • въꙁглашенїѧ:

Ши неджно́лѫ кꙋꙋн роіть • шѝ кꙋꙋнѫ
инимѫ • ѧелжвѝ, шѝ лкжнтѧ, пре́чи
нетить, шѝ демаре кꙋвїи́нцѫ нꙋмеле
тѣꙋ • ѧтатжлꙋи, шѝ л фїнлꙋи, шѝ
ѧ свѣтлꙋи дх҃ъ, ѧкмꙋ шѝ пꙋро́ѧ, шѝ
мвечїи девчь:

Попорꙋль, ѧминь: мѧ по́пл •

Ши съ фїе ми́ляле маре́лꙋи дмнsъ҃ꙋ,
шл мжнтꙋвиторꙋлꙋи но́стрꙋ і҃ѣ х҃ѣ, кꙋ-
тоць

тоць кѹвсои. Попорѹль:
Шй кѹдхѹль тѣ. мр дїаконѹль
мсе ла амвонь де сѣче дїаконителе
лѹндѹшь блвенїе дела попа, въ имѧ тїм
Претоць свѫцїи дѣкапомени́мь, ѧнкж,шй ѧнкж, кѹ плче дмнлѹи сънерѹгжмь: Попорѹль дмне милѹще:
Пентрѹ жрътвите шй ѥнците, чинститe
ле дарѹри. дмнлѹй сънерѹгжмь:
дмне милѹще:
ѧнтрѹ кѧшм юбиторюль дмъзѹль нострѹ. карele лѣѹ прїимитѹле ла свѣтѹль. шй сѹпръ черескѹ шй ѧнцълегърецѹль съѹ жрътъвникь, ѧнмирось де бѹнж мире́змъ ефѳ́тѣ́скж, ѧнпотрива къ кетримицъ дмнъзѣескѹль харь, шй дарѹль дхлѹи свѣтъ сънерѹгъмь: дмне
лент

Пентрȣ съ не избѣвѣскѫ • делатоатѫ
стрѫнсоара ȣрциѧ шй невоѧ •

дм̃нлоȣй сѣнерȣгѫм:

попа sѣче Мат̃в:

Дмн̃зѣȣль ноастрȣ дм̃нзѣȣ дѣмѫн
тȣирѫ тȣ прено нелмѣлцѫ л̃ц
мȣлцѫмирѫ кȣм съкѧде • де бине фѫ
кȣтеле тале • карие ѧй фъкȣть, шй
фач̃ кȣ ноі тȣ дмн̃зѣȣль нострȣ каре-
ле липрїимит̃ дарȣриле лчастѫ • кȣрѫ
цѧцене делатоатъ ймарѫ, ѧтрȣпь шй
ѧсȣфлеть • шй немѣлцѫ ѧѡбръ шй сѣн
цирѫ ѧн фрикатѧ. кѧ ѧнтрȣ кȣрата
мѫртȣрїе • ѧ концїнцїей ноастре-прї
иминдь пъртичѫѡѧ сѣнценїйлорь тале
съневѣнимь, сѣнтлȣи трȣпь шй сѧнце-
лȣи Христоѕлȣй тъȣ • шй дѣкѫлевор

прїими прекоумь съкáде • съ áгли пре
Хс лжкоúндь ѧн йнимиле ноáстре • шй
съне фáчемь съфúмь бесéрекъ сѣнтоúй
тхоу дхъ • дмне дмнѕоúль нотроу •
шй ниче прѣоуль денóй виновáть съ-
фáч • страшничелорь тáле áчистóра че
милорь тáине • ниче непоутинчош ла соу
флеть шй ла трóпь • дúнь недестоúни-
чїе • дечúста кѹ менекжндуне чедж но
áж пънж ѧн áчнде пой анолитрѣсоуфла
ре • дестоúнич алрїими недждь сѣнце-
нїйлор тáле • ѧнкáле фжкоутж де ѣа
ца вáчникж • ѧнрѣспóнсоуль сúне прїи-
мúть • чель ла ѧмфрикáтоуль цидець •
áхристоúлоúй тѣу • кѹм кашй ной сѹ
поць сѣнцїи • че динъѣч цаоплѣкоутоу-
ць • съ фим пáртнич вáчничелор тáле •

ѣоно

Сѣ василїе великіго

бѹнѹри. челаи гѫтлѣтѹле, челорлчете
бєжєкь дмне. Дїлконѹль пѣ
ще. длконєтеле ла амвон:
Спрежинѣще. мѧнтѹѣще, милѹѣще,
шй неферѣще, дмнѕъ кѹлатѫ гхар.
дмне милѹѣще.
Сѹѧ толѣ ѧтрєгѫ свѣтѫ пѫчнѣтѫ
шй фѫрѫдепъкѣте деллдмнль съчѣрем.
людї, дъне дмне:
ѧнцерѹль пѫчїи крединьчо повлцѫ. фе
ритѣрю сѹфлетелорь. шй трѹпорилорь но
ѣтре, делл дмнѹль съчѣрем:
людї, дъне дмне,
Мѧтивирє шй ертаре пѫкѣтелорь шй гре
шѣлелор ноѣтре. делл дмнѹль съчѣрем:
людї, дъне дмне,
чаѧ бѹне шй дефолось. сѹфлетелорь но
ѣтре

лестре • шн̀ паче лоумїй • дела дмнлв
свчарем: людї • дъне дмне:
рѣмъшица тимпоулоу вїецѣй колестре •
кѣпаче шн̀ кѣпокжинцж ѡбрѣшн дела
дмнль свчарем • лні дъне дмне:
Крещинещь ѡбрѣшїкле вїецѣй колестре •
фжрж дѣроври • фъръ рѣшинжри • печа-
ите • шн̀ бѣсѣль ржепѣнь • ластрашни
кѣль цндець ѧлѣи хс свчарем •
людї дъне дмне •
Сничкнж крединцей • шн̀ кѣменекжчѣ-
нж свтѣлѣи дх • чершиндъне прѣжнши
не • шн̀ сній прелѧць • шн̀ толтж вї
лцл колестръ • лѣи хс дмнsѣ • прелѧм жс
зджм: людї цїе дмне •
Попа кѣнлть гл •
Шн̀ епобліе деспѣнтоврнм • кѣндрѣчни
ре фь

ре • фжрж десѣѣнджж • съкѹтєѕжмѧтє
кемѧ • пречерє́скѹль дмнѣъѹтатж. шй
а́ѕжче • людї, ѡ́чє на́ш, вкрїєв
ажзлатоѹстова • шй въ҃глаш, ѓкѡ
тъ҃оє єсть цр҃тво • шй мир въєѣмь.
шй глави ва́ша: Мт҃ва ѧнтла́инж
Ѣєрѳбитори́ле дмѣне, та́тжль мило
стивжтжцжлорь, шй дмнѣъѹль
а҃тола́тж мжнгжа́рж • прека́рїи шлѹ ѹ-
плека́тѹш сѣнцїи тла́ле ѧллека́плете бѣва
ще • свѣца́ще, фера́ще • ѧнтжра́ще •
ѧкъртошла́ѕж • дела тоть лѹкрѹль ръѹ
депъртє́ѕж • а҃ръ ла тоть лѹкрѹль бѹ-
нь а҃ѹнє́ѕж • шй ѕподова́ще неѡйи-
дить а҃ѹл, де ѕтрекора́теле а҃ѧсташ і
вїнцж фъкжтори́ле тайне • ѧн ертаре
пъкла́телорь • ѧнде дхль сѣнть комекъ-
шла

чюне • ШИ КѢ ГЛА НАЛТЬ: SЪЧЕ
Прінь гХАРѢЛЬ ШИ МІЛОСТІВЪТЪЖЦЖЛЕ •
ШИ ѠМ ДРАГОСТА ЇЖНГѢРЬ НЖІКѢТѢЛЬ
ТЪѢ ФІЮ • КѢ КАРЕЛЕ БАБИТЬ ЕЩЬ • КѢ
ПРТЕ СЪЙТЛЬ ШИ ДѢЛЬЧЕЛЕ • ШИ ВЇЛЦЖ ФЖ
КЖТОРЮЛЬ ТЪѢ ДХЪ • ЇКМѢ ШИ ПѢРѢ-
РЖ ШИМВАЧЇИ ДЕВЧЬ:
АЮДЇ, АМИНЬ, ПОПА ЇНТАИНЖ,
АМИНТЕ ДМНЕ ІС ХЕ, ДМНSЪѢЛЬ
НОСТРѢ • ДЕЛА СВНТЛЬ СЪЛАШЬ ШИ
ДЕЛА СКЛѢНДѢЛ САЖЬНЇ ЇМЛЪРЖЦЇИ
Й ТАЛЕ • ШИ ВИКО ЇНТРѢСЪНЕ СВНЦЕЦЬ
ПРЕНОЙ • КАРЕЛЕ СѢТЬ КѢТАТЖЛ ДЕПРЕѢНТЪ
ШЕSЖТОРН ЕЩИ • ШИ АИЧЬ НОАЖ ПРІНЕВЪ-
SѢТЬ, ДЕПРЕѢНЖ ЕЩИ ФЇИНДЬ • ШИ СПО
ДОБАЦЕКѢ ПѢТАРНИКА ТѢ МЖНЖ • СЪНЕ
ЇМПЖРЦЕЦИ ДИН ПРЕКРАТѢЛ ТЖѢТРѢЙ
ШИ

шн чнститꙋль тѣꙋ сн҃де. шн прин-
ноу а҃тоу попо́рꙋль тъꙋ,
дѣчїи ка́шт҃ лазлатоꙋстова кꙋмы ѣ
н҃кнн҃ж. шн sи́кь вънмѣмь шн
стꙋля стнхь, шн а҃ллте дѣржндꙋль
тоу́те, шн дꙋкжндꙋсе. свнтле да́рꙋри
де пре свнта маіж лажръ тьвникь зъкь.
данспльна́тїм ꙋста: пѣсецїи. а҃ша:
Съ съ н҃мпле роствль но́стрꙋ дели́ꙋдя
тѣ дмне. класъ кжнтъмь слы́ша тѣ.
кж несподоби́шь де свнтле та́ле шн прѣ
кра́те. шн фръ моа́рте та́ине а҃не
причещи́й. ферме́шене н҃нтрата свнцире.
тоатт҃ sда съ депринdемь дирепта́та-
тя а҃ллілꙋїа. шн зжкънdя дїаконе́ꙋя
про́сти приемше. а҃ите лазлатоꙋстова
попаш sа́чи Мнтва н҃нтаи́нж а҃ша.

мꙋль

Оуцѫ ми имоуць дмне дмѕъоуль ио
етроу • депричещоуирѧ свѧтелоръ •
прѣ оурателоръ фжрѫ моарте • шй чересци
лоръ тале тлине • че недедеш ноаѫ, де би-
не фачере шй свѧцире, шй съмжтате сфѣ
телоръ • шй трѫпоуриловъ ноастре • ѧнеуць
деспоуиториле ѧтоуторъ • джебне фїе ку-
менекарѧ ѧчаста • ѧсѧнтоуаоуи трѫп, шй сѧ
нцеле христосоуаоуи тъу, декрединцѫ
нерушинатѫ, ѧндрăговтене фжцжритѫ
ѧмоуцире де ѧнцелеаскне, ѧнсъмъта-
соуфлетоуаоуй шй трѫпоуаоуи, ѧн ѧндъра
птаре ѧтоть ржоуль чевйне ѧеупръ, ѧн-
спориторуль ѧмъцѫторилоръ тале, ѧн
ржепоуне бйне прїймить, ѧлм фрика-
тоуль цюдець ѧхристосоуаоуи тъу,
шй фжршиндь діаконоуль дїаконетеле

аоуи

мѹи простн прекмше. sѣче попа
въсглашенїм.

Кѣтѹ ѣщи свѧщенїм нолитрж. шѝ цѣ
слава тримитем. тѧтжлѹи, шѝ фїю-
мѹи, шѝ свѧтѹлѹи дхъ. ѧкмѹ шѝ пѹ
рра. шѝмлмчїй девмчь.
люді, ѧмінь, попа ѣшиндь впреѧм
бонь sѧче, кѹпмче въ ѣшимь дїакѡнѹ
мь. дмнлѹй снерѹгжмь. полѡѵѹль
рѣпѹнде. кѡнѹмеле дмнѹлѹй, дмне
милѹмще: шѝ читмще попа дѹпж ѧм
бонь мт҃ва, блг҃ви блѧщїѧтагди,
вкрѧсѣнила хлатоѵѣтола. мт҃ва:
свѧтелорь кѣнд потрибмще.

Ерѣшитѹ слѹ шѝ слѹ иетовитьпре
кѣтѹй ѧнтра нолитрж пѹтаре хс҃
дмнsѣѵьль нолтрѹ. ѧчж діоксталіїгла

ле тѧинжокъ ѧвемь ѧмо́рцінтаѧ́ле помѧ
нире. вѣзомъ ѧ ѧнвїерїи тѧѧ́ле кипѹль.
ѧнплѹмѹне денефрѣшитатѧ вїацж. ѧ
дѹлчимѹне денедешертѧтатѧгхранж.
декла́рашїи ѧнфїи́торнль вѣсь, прето́-
ць ѧнесподоби, биневоѧ́ще. прингхлѹ
ль неньчевѹтѹлбй тѣѹ тѧ́тж. шїи свѧ
тѹль, шїи дѹлчеле шїи вїацжфжкъто́рнѧ
тѣѹ дхѣ. ѧкмѹ шїи пѹрѹра. шинвмчїи
девмчь ѧмѝнь:.

Magnus Cancellarius Lithuaniæ Excellentiss. Kretig
Ogimskius, legatus S. R. M. Poloniæ ad Moscovitic.
Tsaros, concionem hanc funebrem mihi reliquit. Moskuæ
die 20 apr. 1626.
Jlsparrenfeld

182

ROSA.

ROS MORABITVR IN MES-

SIONE MEA.

Job 29.

ROSA

BOGV Y LVDZIOM MILA,

A

PRZYIEMNA,

Jáśnie Wielmożna Iey Mość Páni,

P. MARCIBELLA ANNA

Ná Dabrownie y Záślawiu,

HLEBOWICZOWNA,

OGINSKA

WOIEWODZINA TROCKA,

Mścibowska, Dorsuniska, Rochaczewska,

STAROSCINA,

Roku 1681. dnia dwunastego Grudnia Ziemie do Niebá przez śmierć przeniesiona /

W ROSI

Roku 1683. dniá dwunastego Styczniá w Kościele Oycow Dominikanow przy S. DVCHV w Wilnie,

Przez

X. MICHAŁA WOYNIŁOWICZA, S. Theol. Doktorá ExProwincyałá, Pierwszego Oycá Prowincyey Litewskiey,

PRZEORA POPORSKIEGO.

Tegoż Zakonu Káznodzieyskiego Dominikà Swiętego

Słowem Bożym

OBIAWIONA.

NON NE ARDOREM REFRI-
GERABIT ROS?
Eccl: 18.

DO

JASNIE WIELMOZNEGO

IEGO MOSCI PANA,

P. MARCYANA ALEXANDRA

Z KOZIELSKA

OGINSKIEGO,

WOIEWODY TROCKIEGO.

IM wiecey postradałemu Przyiaćielowi chwały, tym wiekse pozostałemu smutki y żale, Iáśnie Wielmożny Mości Páne, WOIEWODO TROCKI, Oycże, Dobrodźieiu y Fundatorze náss. Dla tego lubo Niebieski dałem tytuł, postradałemu Przyiaćielowi Twemu, Małżonce miłey Iáśnie Wielmożney Iey MościPániey MARCYBELLI ANNIE ná Dabrownie y Zastáwiu HLEBOWICZOWNIE OGINSKIEY WOIEWODZINEY TROCKIEY názwawszy y wywiodszy ia bydź Rosa Bogu y ludźiom miła, y przyiemna, albowiem zdaniem PROSPERA Swiętego.

Non noſtrum hoc opus eſt, ſed ab illo ſumitur hic Ros,
Qui ſiccam rupem fundere iuſſit aquas.

Jednákże przecię znam ſię że nie ták iákoby należáło y godźiło ſię, nieśmiertelne oney wywiodłem y opowiedźiałem czyny y świątobliwe cnoty, ktore gdybych wywiodł doſkonále nieumiałbych rożrzewnionego ćieſzyć ſerca, chybá ſłowy Ambrożego S. Non quia hanc amiſiſti dolere debes, ſed quia talem habuiſti lætari & gaudere, illud enim naturæ, hoc gratiæ DEI munus eſt. *Tym bárdźiey kiedy tá Bogu y ludźiom miła Roſá,*

Redijt ad Dominum quæ fuit ante ſuum.

To ieſt do Kroleſtwá Niebieſkiego, gdźie ia zaprowádźiły święte cnoty y Bogoboyne oney czyny. Aże Pliniuſá zdániem: Concha gemmarum de profundis aquarum emergitur ſuper aquas, aperit ſe, & ſuſcipit rorem, ex eoq; format gemmam. *Iáko* in Concha intra aquas locata *w Zakonie náſzym, od ćiebie y od I. W. w Bogu zeſłey w Trokách vfundowányn tęż lokował Roſę, do w Perłę miány, y w ſkárbie Niebieſkim lokácyey żeby y świátu całemu wiádomo było przez Druk, że Roſę odbieramy tymi (Twemu Páńſkiemu dość czyniąc roſkazániu) wyrazam literámi, zoſtawáiąc ná záwſze*

W m Mego Miłoſćiwego Páná,
Dobrodźieiá
y
Fundatorá,

Vniżonym Sługa
y
Bogomodlca
X. Michał O. P. mpp.

Ape-

Aperite portas Ros lucis, Ros tuus & ter- Isaiæ xxvj.
ram Gigantum deprimes in ruinam. Otworzćie bramy Rosá świátłośći / Rosá twoiá / á źiemię Olbrzymow przywiedźieß do vpadku. Słowá sa Izaiaßá Proroká wyięte z Xiąg Rozdźiału 26.

CO śie ześłokroć Swietey á JEZVSOWJ miłey Oblubienicy Błogosłáwioney Zakonu náßego Jagnießce *de Monte Polliciano* trafiało / osobliwie kiedy iey Welum Zakonne dawano / z Nieba ziáwiła śię rosá / ná kßtałt Krzyżykow vformowána / y wßytek ow Kościoł nápełniła / drugi raz także kiedy iuż dobrze po śmierći / ciało oney wdźięczna z śiebie wonią wydaiące / y nienarußone / Swięta Kátárzyná Seneńska / odwiedźáłá / y iákoby od żywey nogę oney / sama przez śię podniesiona / y do vst swoich przyniesiona całowałá / kiedy y do iey świętey przystąpiłá głowy także Rosa z nieba pádać począłá / zkąd Kościoł Boży taka w iey Swięto 20 Kwietniá do Páná Bogá składa Modlitwę. *Deus, qui Beatam Agnetem Virginem tuam cæleſti rore ſæpe perfundere dignatus es.* Tow Roku Tyśiąc Sześćset Ośmdźieśiąt pierwßym stało / y od źiemi niebu śię zdarzyło / kiedy J. W. *MARCYBELLA ANNA* na Dąbrownie y Zasławiu *HLEBOWICZOWNA OGINSKA WOIEWODZINA TROCKA*, dniem przed S. Lucyą dwunastego *Decembra*, kiedy Kościoł Boży intonuiąc *Rorate cæli de ſuper*, o Rosę niebieską supplikoA

plikował / iáko iaka wdzięczna nie tylko ludziom / ále y Bogu miła / z ziemie do Nieba w Rosi / przenioslá sie Rosá. Przezacni Słuchacze moi. Wiec żem tu z tego mieyscá Rok temu trzeći przydłużey wywodził z tey Rosy śnieg zrodzony iedynego syna / bo z ogniem złączony / teraz krociuśieńko / iedna tylko ta Heroiny że była y iest wdzięczna ludziom / Bogu miła ogłosze Rose.

Aperite portas. Niech sie brama otwiera *OGINSKICH*, albowiem ná pocieche stroskanego sercá twego Jáśnie Wielmożny Trocki Woiewodo / Prymáśie y Antesygnánie Prześwietnego Domu twego / ktore po strácie tegó twego miłego Przyiaćielá / rożnemi vćiskámi y dolegliwośćiami / á tymi nie małymi / y owszem iakoby iakimi Olbrzymámi / przez ten rok / otoczone zostawało / zábierayże iuż podufała nádzieie / że *Terram Gigantum deprimes in ruinam*, kiedyć ia pokaże y wywiode / że ta Rosá serca twego *Ros Tuus* Kochana y miła Małżonká byłá / y iest *Ros lucis*, Niezaćmioney nigdy Rosa świátłości. A tak niechay iuż będzie *Caput meum* (tak iáko owego Niebieskiego Oblubieńca *Cant: 5.*) *plenum rore*. Niech głowa myśli o Rosie / á vstá iako Moyzeszowe *Deut: 32. Fluat vt ros Eloquium meum.* Niechay z Rosá płyna. Aże zdániem Pliniuszá. *E fœcundis cæli vberibus prætiosæ ac pingues Roris guttulæ, instar lactis minutatim distillant.* Jáko iakie mleko z pierśi Niebieskich Rosy krople wynikaia. *Eæ tamen prius quam sese effundant oportet cælum apparere trauquillum à ventisq; imperturbatum.* Nie wprzod Rosá z Nieba do Ziemie przydzie / áż sie Niebo od wiátrow y szumow vspokoi. Skad służy Rosie: *Tantum nocte serena.* Wiec y wy Słuchacze moi ieżeli chcećie być godnie vczestnikámi wiadomości o tey Rosie / *serenam absque ventis*, ná te godziny nie żałuyćie *Audientiam.* W iedney sworze Rosá chodzi z Manną; Nie zbierayćieżiey *murmurantes.* Jeżeli chcećie odemnie Michałá / iako *Panem Angelorum & omne delectamentum in se habentem* ona zebráć / przyiąć y záchowáć.

Cant: v.

Deut: xxxij.

Na-

NAprzod tedy *ex Origine*, z Vrodzenia tey Jáśnie Wielmożney Heroiny / nie potrzeba długim bawić wywodem / ná dokument tego / że prawdziwa byłá ná świecie Rosa. Jeżeli álbowiem iakom namienił z Plinuszá: *E fœcundis cæli vberibus*, z żyznych Niebieskich pierśi / *ad instar lactis*, ná kształt mleká słodkiego / rodzi się Rosa / *tantum nocte serena*. Jeno pod czas nocy pogodney. A od czegoż iáśnieie noc / y ná pogodę się wzbiera / ieżeli nie od gwiazd / y Xiężyca / ztąd im służy: *Merso hæc solatia sole*, z dniem wespoł po zapádłym słońcu / Noc przybyła Miesiąc cieszy z Gwiazdámi / w Jáśnie Oświeconym *HLEBOWICZOWSKYM* Miesiącem y Gwiazdą ozdobionym / vrodzona tá Heroina w ziemskim niebie / *tanquam è fœcundis cæli vberibus*. Jeszcze się tylko co rodząca Oyczyznę nászą *ad instar lactis*, ták wiele pośiłkow miałá / iako wiele po Motwi / dzie ná Kiernowie y Słonimie Waleczným Xiążęciu - (z ktorego *HLEB* directè idzie) pierworodnym wtorego Xiążęcia Litewskiego Gedymina Synie / znáczných Oyczyzny ozdob liczyła y liczy. Motwid / był to Brat Rodzony Olgierda Rodzicá Jágiely / w potomkach swoich tak długo nam pánuiącego; Korybutha / ktory także wieku nászego / prosz dawnego Krolá Czeskiego miał ná Tronie Krolestwá Polskiego / Swietey pámięci Naiáśnieyszego *MICHAŁA*; Lubártá z ktorego powstali Xiążętá Sanguszkowie / Roszerskie / Czartoryskie; Jawnucia / zkąd Xiążętá Zasłáwskie; Korynthya; zkąd Xiążętá Korolańskie. Owo zgoła? Cokolwiek iest w Oyczyznie Nászey stárodawnych Xiążąt / wszyscy y inne tak w Koronie Polskiey / iako y w Wielkim Xiestwie Litewskim naypierwsze Domy / nie tylko *ab Origine*, ale *& à Coniunctione Sanguinis*, z Jáśnie Oświeconym Domem *HLEBOWICZOWSKIM*, osobliwie z tą Jáśnie Wielmożną Heroiną z Xiężney *RADZIWIŁOWNY* zrodzoną / ściśle y blisko zostáią złączone; zkąd

né; zkąd przyznáć muśi Oyczyzná náßá / że iáko mlecżna Rosa od początku swego Zacnośćia y zasługámi Antenatow tego Jáśnie Oświeconego *HLEBOWICZOWSKIEGO* Domu posilona byłá / ták y zá czasem przez dzielnych następcow niezgłodzona zostawáłá / proćz ták wielu innych. W onym Jáśnie Wielm: *HLEBOWICZV* Práprádźiádźie tey Heroiny / wprzody Mśćiſławſkim Starośćie / potym Witepſkim y Połockim Woiewodźie / y w Synu iego także Jáśnie Wielmożnym Trockim Woiewodźie / y W. X. L. Podskarbim / także y w iego Synie Kaßtellanie Wileńſkim. O ſłodkiey pámieći / y nam ießcże nie tylko wiádomey / ale y widomey Rodźicu tey Heroiny / co rzećemy? osobliwie cośmy go ználi! Záprawdę; ten sam ieden pokazał / co wßytká wmiáłá iego Jáśnie Oświecona Familia / y że nie czym innym / ieno Rosa / ludźiom y Bogu miłą / názwáná bydź miáłá / dzielnośćią / zacnośćią / y swoią wyraźił Bogoboynośćią. Nie ßerze ſie długim wywodem Jáśnie Oświeconey Fámiliey / bo ſie báwić niechce. To iednák nieomylna: Jeżeli *Finis coronat opus.* Koniec koronuie dźieło. Nigdy / nigdy tey Zacney Jáśnie Oświeconey *HLEBOWICZOWSKIEY* Fámiliey zgodnieyßa być nie mogłá y ſłußnieyßa Korona / iáko z końca y peryodu zdárzonego przez *IASNIE WIELMOZNEGO IERZEGO KAROLA* na Dąbrownie y Jaſłáwiu *HLEBOWICZA, WOIEWODĘ WILENSKIEGO*, położona y vformowana. Ktorey Korony / iáko iákie drogie a nieoßacowáne Perły dwie / zostały Corki / iedna w Bogu zeßła Jáśnie Wielmożna Woiewodźina Trocka / á druga ießcże żyiąca / á day Boże iáko naydłużey y nayßczęśliwiey Jáśnie Wielmożna Sapiężyna Woiewodźina Wileńſka / y Hermanowa WW. X. L. Owo zgoła Dom *HLEBOWICZOWSKI*, iuż dokończony / ták ſie wyſoko wyniosł w godności / zasługi y cnoty przed Bogiem y Oyczyzną / że y naypierßemu byle

ne

le nie złośliwemu łatwiey go chwalić / niż nayzłośliwszemu y naymędrszemu gánić. Wiec nie ßerząc ſie z iego chwałą / ieno to konkluduie: Że tá Heroina / kiedy ſie z tey Jáśnie Oświeconey Familiey vrodziła / iáko *è fœcundis cæli vberibus ad inſtar lactis, Nocteq; ſerenâ*, Roſa ſie bydź á Roſa świątkośći. *Ros lucis*, Roſa ludźiom y Bogu miłą bydź pokazałá y obiáwiłá.

Wyhodowana potym tá Roſá iáko *in vellere* náłonie Babki ſwoiey z Domu Xiężney *KORECKIEY* w Wierze świętey Rátholickiey / w ktorey *non Matriſabat, ſed Patriſabat*. Potym z rąk Zacnych Rodzicow oddána do rownego ſobie Domu Jch MM. PP. z Koźielſká *OGINSKICH*, Jáśnie Wielmożnemu Teráznieyßemu Woiewodźie Trockiemu zá Małżonke / czym ſie innym bydź pokazałá / ieżeli nie Roſa! A Roſa owa o ktorey w Piśmie świętym / że Pan Bog do ogniá goráiącego przez Aniołá ſwego zeſłał / *Quaſi ventum Roris flantem*, ſkąd nie tylko *Ignis non contriſtauit*, Nie záſmućił ogień / ále y ieden procz innych w tamtym ognin zoſtáiących *Similis Filo hominis*, podobny Synowi człowieczemu z tey wyniknął Roſy. Chce rzec: Jáko Roſá iáka / tá Jáśnie Wielm: Heroiná / doſtawßy ſie do ogniá / to ieſt / do Prześwietnego *OGINSKICH* z Koźielſká Domu / nie tylko onym nie byłá záſmucona / ále ſie mile / weſoło / y wdźięcznie przez lat dwádźieśćia z onego y w onym ćießąc / wydałá w tym ognin *Similem Filio hominis, Magnæ ſpei prolem IERZEGO* z *Koźielſká OGINSKIEGO*, Woiewodźicá Trockiego. Dan: iij.

Roſa ſie w tym Domie zoſtáiąc tá Heroiná bydź pokazałá: Albowiem co Kośćioł Boży Duchowi S. przypiſuie śpiewáiąc: *Conſolator optime, Dulcis hoſpes animæ, Dulce refrigerium*. To żeby Dom ten Prześwietny przyznał y przypiſał / záſłużiła kiedy zá pomocą Bożą / a przybyćiem ſwym w ten Dom / pocießycielką / y ſłodkim gośćiem Duße onego zoſtáła / miłego Męża y innych

w Domu tym / Modlitwámi swemi / świetymi Cnotámi / przykładem y pobożnośćią / od błędow vpártey / á záiadley vwolniwßy Schismy / prawdźiwemu ś. Kátolickiemu oddała Kościołowi.

Maßći maß Jáśnie Wielmożny Woiewodo / zá co bydź wdźięczen Dußy w Bogu zeßłego Przyiáćiela twego / kiedy wspomniß y vważyß oney nnie ztoba pożyćie / á rzadkie między ſtadłem Małżeńſkim tych cżaſow / ále náde wßytko / maß Dußy iey nie zapominać / że tak zacnie á zbawiennie Dußy ſie Twoiey przyſłużyłá. Stáłać ſie tá Roſá twoia / *Ros tuus*, Roſá świátłości / *Ros lucis*, żeś oświecony przez nią / iako *Terram Gigantum*, Schiſme przeklętą *Depreſſiſti in ruinam* odrzućił y podeptał.

Nie iedná Małżonećká tych cżáſow vſłyßawßy / że ieſt *os de oſſibus*, kość z kości Małżonká ſwego / ſtáie kością w gardle iego / pięknie to ieden dwiema wyráźił wierßámi.

Eſt mulier lateris formata ex oſſe virilis,
Heu oſſa illa ſui, ſæpe ſtat ore viri.

Mądra tá y pobożna Heroiná wiedźiałá o tym Tytule pierwßey naßey Matki Ewy / á wżdy nie kością w gárdle ſtawałá milemu Mężowi ſwemu / ále ráczey tá kość ſchiſmę / Duße iego dußaca / wyięłá y wyrzućiła. Bo byłá Roſá iego / ktorey ſłuży *Dulce refrigerium*. Słodką ochłodą. Doczyta ſie druga Jey Mość w Piśmie ś. że *Vxor diligens eſt corona Viri ſui*. Kochaiąca Małżonká ieſt Korona męża ſwego / wiec záraz takie ſobie wierße komponuie y pißе:

Vir Caput vxoris, capiti imminet iſta Corona
Sit ſapiens, volet hæc altior eſſe viro.

Jeżeli ia Mężowa korona / on moią głową / toć ia mam bydź nad nim iako korona nad głową / Nie wynoſiła ſie ta tak Heroina nád Jáśnie Wielmożnym Małżonkiem ſwoim / lubo pewnie ſerca onego / y całego

Prze-

Prześwietnego Domu/ było y zwáć się á tytułowáć mogłá Korona/ ale raczey z tego/ że *Vir caput vxoris* wierßę składałá y pisałá.

Vir caput vxoris, mulier quæ nubere quærit,
Illa carere suo debet, habere viri.

Znałá bydź głowa Mężá swego/ á głowa własna swoią/ wiec iego kochać/ iego ßanować/ iego słuchać iako głowy/ ża powinność miałá. *Caput meum plenum Rore.* ßczycił się Oblubieniec Niebieski. Cant: v.
Táż y ćiebie Jaśnie Wielmożny Woiewodo porkałá ßczęśliwość/ że ćie głowę swoię/ ten miły Przyiaćiel/ tá kochana Małżonka nie żołćia ale rosą posilałá/ iako *Ros tuus*, Rosá twoiá. Dopiero po iey śmierći słyßs twoy lament: *Amaritudine repleuit me Dominus.*

Augustyn S. daie przyczyne czemu Lotowá żoná w bałwan się obroćiłá soli. *Respiciens vxor eius post se versa est in statuam salis.* Gen: xjx.
Obeyrzałá się názad y w sol się obrociłá. *Pepercit incendium illi, vbi Coniugis gaudebat consortio, sed dedit pœnas criminum, quando oculos auertit à Márito.* S. Aug.
Ogień przepuścił Lotowey żenie/ póki oná konwersácyą z swoim mężem miałá/ ale kiedy od męża począła odwracać oczy/ ná Miasto się zapátrywać/ o na ten czas *dedit pœnas criminum*, ßarana zostałá.

Liranus záś powiáda: *Nocte præcedenti peccauerat in sale, petenti enim Lot pro condimento Angelorum cibi quos homines credebat denegabat.* Liran.
Potrzebney do potraw soli żałowałá dla Aniołow/ dla tego się w sol obroćiłá.

A S. Grzegorz Papież Moralizuie: *Salis æmula; in salem conuersá.* S. Gregor.
Obraca się ziemia w złoto/ kiedy ma w sobie sposobności y przymioty do złotá: Inna w srebro: Inna w Mosiądz/ Miedź/ Ołow/ Cyne/ Żelazo/ kazda według swoiey sposobności. Otoż też B. W. pátrzał co też ma zá sposobności y przymioty Lotowa.

Zoná / á obaczywßy że miałá przymioty ſolne / káżdego ſnać przed Pánem przyſolitá / káżdego Domowniká biłá á ſolitá / kożdemu ſola w oku zoſtawałá / wiec że przez śmierć ziemia zoſtawßy / w ſol ſie obraca.

Co do Auguſtyna ś. przyznay Jáśnie Wielmożny Woiewodo / ieżeli kiedy by ná ieden moment od ciebie kochánego męża ſwego oko ſwoie odwracałá álbo ſerce / dla tego też nádzieią w BOgu / że *non dat pœnas criminum*. Nie nie ponoßąc gorzkiego ná támtym świecie / podźiećna Roſá miedzy Niebieſkiemi iáśnieie. Gdyby Bog Wßechm: czynił tákie cudá wieku tego / żeby kożda żone odwracaiaca ſie od męża ſwego przemieniał w ſoł / nie potrzebaby nam do Cudzey Ziemie zá granice ieździć po ſol / mielibyſmy doſyć y onym do náżyćenia.

Co do wwagi Liráná / wy ziemſcy Aniołowie pobożni Zakonnicy y Káplani / oſobliwie moy Zakonie Káznodźieyſki / y *Societatis IESV*. Ktorych oſobliwie kochałá y fundowáłá / powiedźćie / ieżeli wam / y Klaſztorom Wáßym cżegokolwiek było potrzebá tá Heroiná bronitá.

A o Morálizácyey Grzegorzá S. Co rzeke? Wy wy Studzy y Domownicy tey Heroiny powiedźćie / ieżeli z was ktorego oſkárżyłá álbo oſolitá / (iako wiec mowia) do Páná: Powiedźćie ieżeli ktoremu / álbo ktorey ſola w oczu była! O nie ſola nie ſola / zda mi ſie że iednoſtáynie odpowiádaćie / ále miłá y przyiemna Roſa. *Dulce refrigerium*. Wiec że żyiąc ſłodkiey rączey y miłey Roſy / á nie przykrey ſoli miałá przymioty / y teraz Ziemia zoſtawßy przy śmierći w Roſi; Roſa też bydź y w Niebie muśi.

S. Epiphani: Swiety Epiphániuß powiáda: *Quoties Ioſeph in MARIAM aſpiciebat, ſplendorem à facie eius in modum rádij ſolis exire videbat*. Ile razy ſpoyrzał ná Náſw: Pánnę *MARYÁ*, iey Oblubieniec S. Jozeph / tyle rá-

zy iá-

zy iáko od słońcá / promień onego śiągał. Przyznacy Jáśnie Wielmożny Woiewodo / ieżeli y od tego twego Przyiaćielá nie wychodźiły *radij solis*, z ktorych ieden y Duszy Twoiey z zbáwiennym słutkiem dośiągł.

Tenże *S. Epiphanius* świadczy: że *Tantæ pulchritudinis fuiit MARIA, quod Apostoli rogabant Lucam, qui fuit Pictor, quod in memoriam posterorum, vultum eius aliquo colore figuraret: Ille imaginem figurabat rudibus notis, & sequenti die Angelo cooperante, pulcherrimam inuenit, & pulchris coloribus præfertam, quæ Romæ repertur hucusque.* Nieumiał Łukaß S. wyrazić piękności Nayświętszey Panny / áż Anioł poprawił: Przyznam śie / że y ia nieumiem opowiedźieć / y wywieść cnot Jáśnie Wielm: Heroiny / ná dowod że była Rosa Niebieska ná ziemi / a Zemska w Niebie / ty sam iáko wiadomszy; suppplementuy mi Aniele strożu / tey Heroiny / ty powiedz y wyiaw skryte iey pobożności / dla ktorych prosta droga one zaprowadźił do Nieba.

Orygenes napisał o Żenie Piłatowey: *Beatam vxorem dicamus Pilati, quia multum passa est per visum propter IESVM.* Pátrzayćie / á vważayćie X. M. że tylko przez sen dla JEZVSA cierpiała żoná Piłatowá / vbłogosławia ią Orygenes. A cożby rzekł / gdyby widźiał albo słyszał / co rez tá Heroiná naßa dla JEZVSA / y iego miłości iáwnie y widomie / á nie przez sen vćierpiała / co rozumiećie ieżeliby nie mowił y głosił *Ter Quaterq; Beatam!* Origenes.

To prawdá żdaniem Inſułátá Hiponenſkiego / że nieprzod *P. IEZVS* proßoney zywey wody vdzielił Samárytánce / áż iey kazał Męża zawołáć. *Voca Maritum tuum: Non potuit esse saluata nisi sit ipsa saluatrix*, mowi pomieniony ś. Nie mogła bydź zbawiona / ażby wprzody zbawiła męża; Mogłaćby być y owßem tak trzymamy że iuż ießteś *saluata*, zbawiona / Jáśnie Wielmożna S. Aug.

żna Heroino. Czému? Albowiem *fuisti ipsa Saluatrix vo. casti Maritum tuum ad fidem sanctam.*

Jáko S. Augustynowi ieszcze niewiernemu / za ktorego sie náwrocenie modlac Mátká tak wiele łez wylewałá / rokowauo: *Non potest perire Filius tantarum lacrymarũ*: ták iáko sie przez stan ś. Małżeński złączył Jáśnie Wielmożny Woiewodá / w rozrożnioney sekćie / z tą świetą á Pobożną Duszą / záraz náss świát wszystek Oyczysty iednostáynie rokował. *Non potest perire Maritus tantarum vxoris virtutum.* Wiec też iáko łzy Máćierzyńskie Augustynā / tak cnoty tey pobożney Mátrony Jáśnie Wielmożnego Woiewody / *vocarunt ad sanctam fidem.* Albowiem tegoż Swietego Hippońeńskiego Inſułatá zdániem / *Etiam virtutes habent suas voces.*

Ale to dzieło wszytkim wiádome; skrytszych pobożności vczyń mie wiádomymS. Strozu Aniele / álbo y wy zacni / á pobożni tey Pobożney Heroiny Spowiedniey.

Pisa o Chryssuśie Pánu / że kiedy obchodził ziemie Słowo Boże przepowiádáiąc / obaczył go ieden w Physognomiey biegły y mądry Philozoph / y dobrze przyßatrzywßy sie przyznał: *Quidquid vnquam legi de Nobilibus complexionibus. totum id inuenio in hoc homine. Adeo; vt si aliquis Deorum humanam formam debuisset assumpsisse, non posset nobiliorem & pulchriorem elegisse.* Podobne zdánie bydź muśi y Aniołá stroża / y pobożnych tey Heroiny Spowiednikow. Cokolwiek iest y bydź może cnot świetych ku ozdobie y zbawieniu Rosistey Duße / wßytkie sie te w tey Zacney y Bogoboyney znáydowały Mátronie / ták dálece / że gdyby iáka cnotá / álbo / by też y wßytkie mieli sie wcielić ná ziemi / y w ciele sie pokazować / nigdyby lepiey / áni godniey / áni miley pokazali / ieno w tey Jáśnie Wielmożney Heroiny zacnym ná świecie żyiącym ciele.

Wyganiał niegdyś Vincenty ś. z ciała iednego ludzkiego trzech złych Duchow / ktorzy sie názywáli *Klaudenjámi*,

densami, ieden *Claudens os*, drugi *Claudens cor*, á trzeći *Claudens Bursam*, y z nich káżdy osobliwe swoie Hrábstwo y Państwo nád vstámi/sercem y mießkiem wywodźił. Pierwßego była powinność/ żeby człowiek prawdy nie mowił/ żeby o Panu Bogu nie rad mowił/ żeby śie nie rad modlił/ żeby śie nie często spowiadał/ żeby do Nayświetßego Sákramentu nie vczeßćał. Drugi Hrabiá ná sercu/ żeby Páná Bogá nie kochał ze wßytkiego serca swego/ a bliźniego iako śiebie samego: żeby tám gniew pánował przećiwko bliźniemu á nie wychodźił/ żeby słowo Boże z vst Káznodźieyskich/ wßedßy iednym vchem/ wyßło drugim/ á do serca niedochodźiło. Trzeci *Claudens Bursam*, Mießek/ żeby tám by naygorzey wßedßy groß/ wychodźić by nalepiey nie ważył śie.

Wyiawże teraz S. Strożu Aniele/ głośćie Káplani y Spowiednicy/ y owßem wßyscy owey Domownicy/ á powiedźćie/ ieżeli kiedy ći Hrabowie vst/ serc/ y mießkow ludzkich/ mogli przystąpić/ do vst/ serca/ y ßkatuły Jáśnie Wielmożney w Bogu zeßłey Heroiny.

Och iako rzadkie v Niewiast tych czásow vstá/ v ktorych nie máß tego odźwiernego Klaudensa z swemi piekielnemi pomienionemi kunßtami/ á to dla tego/ że mu śie ná pierwßey Mátce naßey Ewie dobrze powiodło kłamstwo. Nie znalazł/ nie ználazł ten *Claudens* mieysca przy tey Jáśnie Wielmożney Heroiny vśćiech. *Sicut ex plumis & ex cantu cognoscitur auis*, (mowi Plutarchus) *ita ex lingua & loquella cognoscitur homo*, iako z pioreк y głosu poznaß ptaßká/ tak z mowy y z iezyká poznaß człowieká. Skąd y owá Biskupia *Ostiaria* Piotra Swietego bydź vczniem JEZVSOWYM dochodźiła z mowy. *Et loquella te manifestum facit*. A iakieß były mowy náßey Jáśnie Wielmożney Heroiny? á postałoß kiedy kłamstwo w vśćiech oney? O záprawdę nie tylko nie postało w vśćiech/ ale ani w vßach! Jako nie przyimowcá/ by niewiem od kogo co kłamliwego słyßáła!

Plutarch.

Jeżeli záraz nie ſtrofowáłá. Náwet y Kazánia tym iey miłſze były / im ich wiecey z prawdą ſtrofowánia / á niżeli z pochlebſtwem / álbo fałſzem głaſkánia ſłyſzała. Tych záś (ktorych tych cżáſow inne Dwory pełne) ktorzy to ſtoią ná tym / żeby co ná drugiego powiedźieli / y choc nie prawdą y cále niebylica przyſłużyli ſie / kiedy iey co powiedzieli na drugiego / pytáłá záraz / á powieſzże to onemu w oczy? Jeżeli on rzekł (iako to ći Francia mowić záwſze zwykli) proſze nie wydawáć mie że to ia powiadam; záraz go miałá zá Fałſzerzá / nigdy mu nie wierzałá / by też potym y prawde powiadał; y ſłuſznieć y tak właśnie potrzebá żeby taka zapłatę ten otrzymał: *Qui falſum oliquando dixiſſe comprehenditur, etiam ſi poſtea aliquam veritatem proferat ei fides non adhibeatur.* Kto raz ſiłáma potrzebá żeby mu choć prawde bedzie mowił nie wierzano. O Panowie / Panowie iako was ſamych / á przez was cáłą Oyczyznę tacy zawodzą Fałſzerze. *Quod oleum Muſcis* (mowi Pliniuſz) Plinius. *hoc adulatio Principibus, ſi quidem oleo perunctа moritur muſca, & Principes aſſentatione Palpoaum, & ipſi trahuntur, & Rempublicam trahunt in exitium:* Co oley muchom / to ſałbierſtwo pochlebne Panom; wpádnie muchá w oley iuż tám zoſtáć y obumrzeć muſi; tak właśnie iako oleiem ſałbierſtwem pochlebnym / máſzże Pana bezbożny ſługá / y záraz nie tylko onego / ale y cáłą Oyczyznę o zgubę przywodźi. *Et vt ranæ* (tenże powiadá) *vltra ſolitum vocales, tempeſtatem indicant imminentem, ita cùm plurimum valent apud Principem verba adulatorum inſtat rerum perturbatio.* Jáko żáby nad zwyczay krzeczące znaczą niepogodę / tak ſałbierſtwá zageſzone znaczą rzeczy y Oyczyzny zamieſzanie. Tak ſie ći ſprawuią iako żáby / bo krzeczą kiedy nie widzą człowieká / milczą obaczywſzy onego / w oczy mowić niechcą / ieno za oczy gdaczą. Ey Panowie Panowie / tey Heroiny przykłádem / poſtrzeſzćie ſie / á kiedy kto przed wami ná kogo

co po-

co powie / nie wprzody mu wiáre dayćie / áż sie go ieżeli mu to w oczy powie / y dowiedźie pytayćie / assekurnie że sie vmnieyßy tych ßalbierzow na Dworách wáßych (iáko y przy tey Heroiny Dworze tym kunßtem znißczeni zostáli) á Oyczyzne vspokoyćie. *In ipsis Principibus hoc delictum* (mowi Plutárchus) *quibus falsa non auderent dicere aliqui si illi non nisi vera audire vellent.* Gdyby Pan kożdy (ták iáko tá Heroiná) postánowił v siebie / y mowić sam prawde / y słuchać tylko práwdy á nie wierzáć fałßom / nigdyby przed nim (iáko y przed tą Heroiną) żaden fáłßu vdawáć sie nie ważył. Nie postrzega sie Pánowie / y wiedźieć niechcą (iáko sie tá Heroiná postrzegłá y dobrze wiedźiáłá) że Ambrożego ś. zdaniem: *Adulatio est si hamus tectus escá dulci, quo incauti Principum animi capiuntur non considerantes, quod Adulatoris unctio, est donorum emunctio, illiusq; laus, est speciosa fraus, quia non te, sed tua quærit.* S. Ambr. Á Włoch ná pieśká sie łaßczącego około Páná wskazuiąc mowi: *Moue Lacoda il cane, non per te ma per il pane.* Pochlebstwo ßalbierskie / iest to robáczek ná wędźie tym łowi Páná ßalbierz / á oßukiwa / álbowiem iáko pieśek / nie dlatego sie Pánu łaśi / żeby mu czynić co dla swoiey przysługi kazał / ale żeby go nakarmił / ták y tym ßalbierzom nie Pan / ale *Panis* chleb w myśli / ktorego żeby był vcześnikiem / cokolwiek na bliźniego przed Panem zmyśli. Á ták dobrze mowił Cesarz Tyberyuß. *Nemo amicus, idem & adulator:* Co pochlebuie á ßalbieruie iuż to nie moy przyiáćiel. Osobliwa to y godna vwagi, y náśládowánia cnotá w tey Jáśnie Wielmożney Heroinie ták sie w prawdźie kochać / że nie tylko sama ona záwße mawiáłá / ale y od innych ieno prawde przyimowałá. O iák sie wiele ludźi dźiśia z tego ßczyći / żem człowiek ßczyry; człowiek prawdźiwy; ale z tych nie iednemu potrzebaby owe dwá przypisać wierßyki.

Omnis homo mendax, hominem te hinc aulicæ noui,
Hoc argumento verus haberis homo.

Prawdziwyś y ſzczeryś człowiek / bo maſz ſzczyre y prawdziwe *dotes*, y przymioty owego od Dawida opiſanego człowieka. *Omnis homo mendax.* Ciebie Jáśnie Wielmożna Heroino nazwáć należy prawdziwym człowiekiem / bo w vśćiech twoich y w vſtach / ſzczera zawſze panowała prawda / przetoć y obiecowáć należy co Jan ś. w obiawieniu w Niebie ſłyſzał: *Mendacium non fuit in ore eius, ideo regnabit in æternum;* Nie było kłamſtwá w vśćiech twoich / wiec zá to / z Przedwieczną Prawdą / Niebieſkie áte wieczne otrzymaſz Krolestwo. Apoc: xjv

Wiedziała ta mądra Heroiná o owey przeſtrodze S. Auguſtyná: *Sic loquere cum Deo, tanquam ſi homines audiant, ſic loquere cum hominibus tanquam ſi Deus audiat.* S. Aug. Tak mow z Bogiem iakobyś nie wſtydził / żeby cie y człowiek ſłyſzał / tak mow z ludźmi / iakobyś ſie nie wſtydał choćby cie y Bog ſłyſzał / iakoż nic nad to pewnieyſzego / że Bog zawſze y wſzytko ſłyſzy. To ieſt: oto ſie modl do Pana Boga / coby nie było z twoią / ale áni bliźniego ſzkoda; o tym mow z człowiekiem / ćymbyś y Boga przytomnego nie vraził. Nie modliłá ſie ta Jáśnie Wielmożna Heroina o zniſzczenie y zgubę bliźniego / ieżeli ktorego wiedziała ſobie / albo Małżonkowi ſwemu niechetnego; ale o nawrocenie onego y ziednoczenie z onym. Nie radá nikogo ſłuchała / áni ſie z kim w rozmowy wdawała / ktoreby były z vſzczerbkiem honoru y ſławy bliźniego / brzydziłá ſie tym iako wężem y iaſzczurką iadowitą. Jedyna iey była pociechá / rozmowa *de Deo aut cum Deo*, z Bogiem / albo o Bogu. Kiedy Mſzy świętey ſłuchała / nie ſłużyli iey owe wierſzyki:

Miſſam non audis, audit te Miſſa loquentem,
Eſt audire tibi forſan idemq; loqui.

Z wielkim nabożeństwem y ſerdeczną pokorą klękáłá przy drzwiach Kaplice Domowey golemi kolanami / niegodna ſie

ona się bydź vznawáiąc mieyscá dálszego z owym Publikanem Swieta Páni vnizaiąc się.

A do Spowiedźi y S. Kommunii z iakim przygotowaniem przystępowała / a tak często y zdrowa y chorą będąc / z iakiemi łzámi serdecznymi / z iakiemi struchami / y żalem / tá pokorna y nic niewinna Duszá słowy wymowić niepodobna / chybá prosić Páná JEZUSA / choć o kropelkę tego nabożeństwa za dni wieku naszego / osobliwie iednak przy śmierći / ktora tey Heroiny iedna sáma / oraz y chorobe niemal dwuletnią nieustaiącą / gdybych chćiał dostatecznie / wywieść / opowiedzieć y wyrazić / małoby mi było y dniá całego. Ty sam S. stroż u Aniele / Aniołom strożom słuchaczow moich obiaw / żeby ći do serćá onych wkorzenili / owe onev cierpliwość w chorobie długiey dla miłośći JEZUSOWEY / krorey męka ná świecie / ona swoie cukrowáłá boleśći. Owe Nabożeństwa y Ofiarowania się do rożnych mieysc świętych / y odwiedzenia onych / tylko się co iey było trzeba poprawiło / Ciała *S. KAZIMIERZA* w Wilnie / y innych tamże Obrázow cudownych / potym Trok / Seyn / Rozanostoku / y innych / osobliwie do Cudownego Cierniem koronowanego JEZUSA / *Ecce Homo*, w Rosi / y ná ten / y ná inne obrázy ile ich wiedźiałá w Oyczyznie / rozesłane Vota y iałmużny. Owa miłość (á rzekszy prawdę) do trzymana przysięga Mężowi: *że ćię nie opuszczę áż do śmierći*: kiedy nie tak ią trapiły iey bole / iáko płácz y boleść Małżonká; dla tego też bez przestanku / kiedy sama onego nie mogłá wstrzymać od żalu / y płáczu (bo y niepodobna było takiey nie żałować żony) tak wiele razy rożnych ludźi / osobliwie Kapłanow do niego posyłała / miłością Bogá obowiązuiąc żeby się nie turbował y żalił tak bardzo nád ona boleiącą / bo (prawi) bardziey mię tá iego boleść / á niżeli moia dolega. Niepodobna wypowiedzieć iey żarliwości w Wierze S! Katolickiey. Ná dokument tego powiem rzecz vwa-

gi y pámiatki godna: kiedym z Rzymu w Roku 1678. będąc Prowincyałem powracał / znalazłem we Mśćibowie w wielkim lámeńcie po postradałym przez śmierć iedynym Synie; y kiedy ia odwiedzaiąc ćieszyć począ/owá mi zkotemi práwie świetymi świetey pámięći Pániey y Heroiny odpowie słowy: *Moy Oycze nie to mię trapi żem Syná postradáłá, Pan Bog dał, Pan Bog wźiął. Przypominam sobie kiedym miáłá począć tego Syná Mego, zdało mi się przez sen że chodzę po pięknym iednym y wesołym ogrodźie, w ktorym Dominikan iákiś (nicem o tym nie wątpiłá, że to był Dominik S. ktoremum się ia cále w tym rázie ofiarowáłá) Kwiatek piękny vrwawszy dał mi do rąk; kiedy mi tedy dał Pan Bog tego Syná, tákem sobie rokowáłá, że to znáczył ow kwiatek mnie przez S. Dominiká zdárzony; teraz záś kiedy mi go Pan Bog odebrał, przywodzę ná myśl com czytáłá w żywocie Cudotworney, á moiey ser leczney Pátronki S. Roży Indyiskiey, że tá miáłá swoy ogrodeczek, z ktorego się záwsze delektowáłá, y do niego sámá tylko chadzałá; Czásu iednego przydźie, áż co naypięknieysze kwiateczki wyrwane znaydzie! Zádźiwi się ktoliby to tám miał bydź, y ták vczynić? A oto pokaże się Pan IEZVS Oblubieniec Kochány, y rzecze: Nie turbuy śie moiá kochána Oblubienico ROZO. Iam to ia wyrwał te Kwiatki, żebyś się w kochániu onych ták nie zánurzałá, ále raczey we mnie się tylko iednym, Kwiatku prawdźiwym Názáreńskim, to iest, záwsze kwitnącym kochałá. Ták właśnie moy miły Oycze, podobnom ia oźiembleyssa w miłośći IEZVSOWEY zostáłá, otrzymawszy od niego tego Synaczká, y w nim się iáko w iedynaku zbytnie kochaiąc. Snać tedy dla tego odebrał mi go Pan Bog, żebym go teraz tym bárźiey y lepiey kochałá; Niech się iego święta wola dźieie, Nie to tedy, nie to mię trapi moy miły Oycze, ále że moy Dobrodźiey Małżonek nie dawno od Schismy do Swiętey przyszłapił wiáry Kátolickiey, obawiam się żeby temu iego náwrocentu, tey vtráty tá złość nie przypisowáłá Potomká. O záprawdę! Mulier*

magna

usugna est fides tua. Przez te słowá świete y mądre/ á wagi godne Jáśnie Wielmożna Heroino. A o miłości oney ktora pałała przećiw JEZVSOWI y Nayświetszey Pannie MARYEY co rzekę/ tak zá żywotá/ iako osobliwie przy zgonie życiá oney? Jáko odprawowáłá Jubileusze/ nieznáczynie obchodzac Kośćioły naznáczone/ to sobie maiac zá szczęście/ kiedy ią w tey peregrynácyey/ y nie raz potracono. Owe posty niezwyczáyne y inne mortifikácye. Processyey Wielkopiątkowey/ gdziekolwiek ieno byłá/ nigdy nie omieszkała/ po błocie/ po śniegu/ bez prowádzenia/ czásem sie y podłnąć y vpáść ná ziemie zdárzyło/ to iey byłá naymilsza dla miłości JEZVSA. Jáko S. tuteyszy Kośćiele Kátedralny iáwisz/ nabożeństwa/ y krzyżem częste leżenie *S. KAZIMIERZA* Krolewicza/ tak obiaw Kośćiele Mścibowski; ktory opodal nieco ode dworu/ ázwdy przećie zá prośbą tey Paniey/ nie bywał w nocy zámykany/ pod ten czás kiedy Miły iey Małżonek Jáśnie Wielmożny Woiewoda zostawał w Obozie przećiwko Turczynowi/ iako tám często z wielkim niewczásem y trudem swym chodziłá; krzyżem legiwałá? y całonocne nabożeństwá odprawowałá! Porachuyćie sie Małżoneczki ieżeli táka v was wszytkich w niebytności mężow wászych zabáweczká?

A iáż muzny iey wyliczyć czy podobna? záprawdę mowić potrzebá/ że/ *Elemosinas illius enarrabit omnis Ecclesia Sanctorum.* Niewiem/ ieżeli iest tu w Wilnie/ álbo w całym W. X. L. iáki Kośćioł w ktorym by cokolwiek nie było ku ozdobie onego od tey Jáśnie Wielmożney Heroiny vdzielonego? Niechże te wszytkie Kośćioły mowią o niey á ia milcze. A owszem y od dalszych wywodow cnot oney y pobożnych vczynkow/ strzymać sie nie co muszę/ nie dla tego/ żeby ich nie było/ ale dla tego/ że y bezemnie/ ci ktorzy byli przytomni opowiedzą doskonaley y ogłoszą.

A nay-

A naypierwey Ty *IASNIE WIELMOZNA KRYSTYNO* ná Dąbrewnie y Zastáwiu/ *HLEBOWICZOWNO SAPIEZYNA. WOIEWODZINA WILEŃSKA, HETMANOWA WIELKA W. X. Lit.* Rodzona w Bogu zeßley Heroiny / z serca kochána/ a iedyna Siostro / ogłoś tey cnoty práwie od kolebki Tobie wiadome. Powiedz iáka w niey żarliwość do Wiary S. Katholickiey/ przy takich ku niey przeßkodach/ y od wielu / od Matki począwßy odwodách? kiedy iey radzono / żeby áż do zá maż ścia nie rezolwowała sie odstępować Matki / ale w teyże z ona sekćie zostawała Kalwińskiey. A za nie ták odpowiedziała : A ktoż mie będzie assekurował że ia żyć będę do cząsu owego / a vchoway Boże w tey niezbáwiennej żeyść z tego świátá y vmrzeć sekcie ! Albo komu sie ieżeli nie teyże sekty dostáne zá żonę / ktorymi bardziey przeßkodą będzie? O iáko wiele tákich/ktorzy chcą bydź Katolikámi / y obiecuią / ále że cząsu czekáią/ y odkładaią ode dnia do dnia/ od świetá do świetá / od cząsu do cząsu / czás tracą / bez wiáry ś. vmieraią / y ná potępienie idą. Skąd pięknie ieden ná te słowo *Faciam*, Vczynię.

Ingrata est faciam quam iungis vt audio vocem
Ingeminas voces diuide fac cito iam.

Szczęśliwa y náder ßczęśliwa Jáśnie Wielmożna Heroiná / że nie odkładáiąc co Bogu/ to Bogu z zbáwieniem Duszy swoiey / záwczásu oddała y ofiárowała.

Powiedz/ ieżeli nie gorliwość oney y pobożność byłá powodem y Tobie sámey ießcze zá młodu / do teyże S. Katolickiey wiáry (przez ktorey żaden zbáwion być nie może) chęci y przedśięwzięcia zá cząsem chwałá Pana Bogu do skutecznego á zbáwiennego przyprowadzonego końcá.

Powiedz / w Wilnie / niemal przez cáłe puł roka/ a w Rosi ták często nie iáko Siostrá Rodzona tak wielka y z vrodzenia/ y z godności Pani / ale iáko naymnieyßa służebnicá oney w chorobie vsługuiąca / y przy niey z bo-

leiąca/

leiąca/ práwie boleiąca/ ieżeliś co z vsti iey vsłyszáłá/ coby było przeciwko Bogu y bliźniemu? Przyznay słowá oney y mową *Eloquium eius* komu były podobnieysze/ czy gorzkiey żołći/ *vt fel*, czyli też słodkiey przyiemney y Bogu miłey Rosie/ *vt Ros*.

O gdyby tá ieszcze pożyłá/ vmiałáby vmiáłá/ y pewnie potrásiłá/ iákoby tobie zá te affektá ku sobie/ y życzliwości/ ktorych doznáłá odsłużyłá. W śmiertelnym żyiąc ćiele/ ieżelić służnie dziękować nie mogłá/ teraz iuż będąc nieśmiertelna/ tákieśći przesyłá dźięki/ y nieśmiertelnych z Nieba życzy pociech.

Wnętrznośći twoich pociesze iedyna Coreczko *KATARZYNĘ*, wzięłá byłá za własną sobie corkę/ ale zazdrosna śmierći do końca/ áż do postánowienia służnego/ niepozwoliłá iey vsłużyć/ iáko Mátce/ iednákże żeby iey dał Pan Bog *De Rore cæli benedictionem*, z Rosy niebieskiey błogosłáwieństwo/ sámá będąc Rosá/ iákoby śiebie sámą/ kiedy swą dźiedźiczną Máiętność *ROS* názwáną wieczności iey legowałá y zapisałá. Terminu nie czekaiąc odda ią Jerzy S. J. W. Rodźicom; niechże y z tą Rosią odbieraią y błogosłáwieństwo od tey Rosy ná śiebie/ ná cáły Dom swoy/ osobliwie przezacna látorośl.

Catharina omni mundi careat ruina. Tá ktorey przy śmierći tá Jáśnie Wielmożna Heroiná/ mile ią á serdecznie tuląc do śiebie/ tak hoyne błogosłáwieństwo zdarzałá/ niechay owego vczestniczką zostawszy wszelkiemi/ á temi pożądánemi Jáśnie Wielmożnych Kochánych ćieszy Rodźicow pociechami. Teyże łáski Bożey życzy y Jch Mościom PP. Woiewodźicom Wileńskim/ Jerzemu/ Michałowi y Alexándrowi/ gdźiekolwiek się obracáią/ álbo obroca/ niech im Rosa Niebieska wszelkie pożądane zdarza szczęśliwości/ iáko kochátá iedyna Ciotká sprzyiá/ y vprzeymie życzy!

Wielkie á niewypowiedźiáne ná to Pole/ by naywyż-

ßę / wynieśleyßę, y gorne Swietego Krolá Dawidá zdá-
niem ná ktorym waleczni Jzráelscy polegli Rawalero-
wie przeklectwo że onego doyść y śiegać Niebieśta nie-
może Rosá. *Montes nec pluuiá, nec Ros cadet ſuper vos,*
2. Reg. 1. *vbi ceciderunt fortes Iſrael.* 2. *Reg. Cap:* 1. Naiáśnieyßego
nam ßczęśliwie pánuiącego *I A N A III.* Tarczá/ Janina
álbo Pole w Polu názwana/ Pole gorne / ná Páńskim
Máieśtácie wyniośle / ná ktorym zá łáśká Bożá *Non ce-*
ciderunt ále *reſurgunt fortes Iſrael* zá obronę/ pomocą / y
protekcyą Naiáśnieyßey Tarczy; A ták to pole nie prze-
klectwá ále wßelkiego godne błogośławieńśtwa / zaczym
áni śie godźi żeby ta náßa Bogu miła/ one ominęłá
ROSA. Wiec śiega tego Pola/ze krwią Máieśtatu złą-
czona/iáko z Rádźiwiłłowny zrodzona/nayhoynieyßeg Bo-
ſkiego Błogośławieńśtwa na tym Tronie śprzyia y życzy.
Przy Janinie lokuie do Páńśkiego Jaworu / *Portam Mar-*
tis. Bramę *O G I N S K I C H* wośobie namilßego swego
Małżonká *M A R C Y A N A.* Aná Polu iáko maluczkie
rośiczki; ßczepi *S A P I E Z Y N S K I E* Strzały/ Sieśtrzen-
cow y Sieśtrzenice z *H L E B O W I C Z O W N Y* zrodzo-
nych / życząc żeby ći pod tey wielowładney zośtáiąc pro-
tekcyą Tarczy. Czásu swego *In Lauros, Cedros reſurgant*
& Libanos.

Jáśnie Wielmożny Wileński Woiewodo / Hetmánie
Wielki W. X. Lit. Tobie przy dźiękczynieniu za áffektá
Bráterśkie / ták sobie / iáko y miłemu swemu Małżon-
kowi zrzadzone/ przypomina/ y ná pámiątkę swoię wy-
wodzi pewną tránsakcyą; zaiátrzonych miedzy soba po-
tężnych dwuch Krolow Francuśkiego y Angielśkiego /
ktorzy wielkie zebrawßy / y śprowadźiwßy woyśká / zá
rádą niektorych zobopolna / nim przyßli do śprawy / do
iedney Kapliczki pußtey miedzy oboygiem mnogim woy-
śkiem / tam y owdzie zośtaiącym weßli / tylko śami dwáy/
Dworzán swoich wmałey gromadzie / á rowney liczbie
wźiawßy/ ktorzy / przed owa zośtawali Kaplicą; y kie-

dy tam

dy tám zsoba pięknie sie znoßą / y właśnie do tego przychodzą żeby bez krwi rozlania: pokoy postánowić / y práwie iuż w zgodźie ono postánowienie kończą / tylko do iutrá odkładaiąc pismo / á teraz záś zaraz woyská do kwáter odwrocić życzą / á oto z kątá pokaże sie / srogi / ßpetny / straßny / y niewypowiedźiáney wielkośći wąż / raz ná tego / drugi raz ná owego pogladaiąc / y straßliwie kßykaiąc; zlękli sie obáy Krolowie / y nie dufaiąc sobie od tey bestyey / każdy z nich dobył ßpady; á kiedy y ná te niedbáiąc / ow wąż co daley to bliżey do nich sie przysuwywał; oni nie tylko zdumieli / ale y strwożeni / z dobytymi ßpadámi / z owey wyskoczyli Kaplice; owi Dworzánie / rozumieiąc żeś sie zsoba zwadźili Krolowie / także wßyscy do ßpad sie porwali; Woysko to z tey y z owey strony widząc / rozumiało że dobycie tych ßpad iest hasłem do potrzeby; dopieroż w nia / y wiele tysiecy ludźi z obu stron w tey potrzebie poległo / ktorey vtarczki żadna miara sámi nie mogli pohamować Krolowie / áż nadeßła ciemna vskromiona noca; Author ktory to pißę *Philippus Camerarius* temi transákcyą te końcy słowy: *Hinc apparet Dæmonem esse Osorem pacis, & Authorem, fautoremq; dissidiarum.* Stąd zrozumiey że Czart przeklety wtey wężowey postáći tym Krolom pokázány / nie iest przyiaćielem zgody / y pokoiu / ale ráczey iest wßczynaiącym y wstrzymywaiącym niechęći y niezgody. Tec transákcya J. W. Wielensći Woiewodo w Bogu żeßła J. W. Heroina przypomina / y na niezabudeß álbo swa pámiątke zostáwuie / vpráßáiąc / żebyś tym wężom; ktorzy was do niezgody y niechęći radźi przywodzą / wiary nie dáiąc iako dwie Rodzone wielce sie kochaiące siostry zá żony swe maiąc / iáko Brácia Rodzeni wmiłośći ßczerey á nie wzmysloney żyli na świecie / ztądby y Oyczyznie naßey było dobrze / bo to nieomylna że *wáßa niezgodá Oyczyzny náßey zgubá.* Niech że będźie miedzy wámi Miłość y zgodá / niechay *Ros lucis*, będźie *Ros*

tuus, od tey Rosy / miech będzie twoią *ROS. Et terram Gigantum deprimes in ruinam.* A Buława w ręku twoich zostaiąca / potłumisz ziemie iako Olbrzymow świata / Bisurmańskiey nas tych czasow wielce straszącey / y nánas oburzoney potęgi.

Nie ścierze się dáley / ani báwiąc dźiękuie wszytkiemu Prześwietnemu Domowi *SAPIEZYNSKIEMV*, zá wszytkie łaski y áffekty sobie wyświadczone / ták zá żywota iáko y po śmierći; á osobliwie tym ktorzy są teraz tu przy tym ákćie przytomni. Jako w Nagrobku Vrbana Osmego Papieżá / Xięga wyrażona / na ktorey śmierć pisze miásto piorá strzałá *Vrbanus VIII.* ták zna to y przyznaie Strzale *SAPIEZYNSKIEY*, że nie tylko oney Jmie w Jedyney á Kochaney Siestrze w tym Domu pozostáley / ale y cáły Jáśnie Oświecony Dom *HLEBOWICZOWSKI in posteritate vtinam in multos annos felicissima Domus SAPIHANÆ* rysuie y zapisuie.

Pisze *Surius in Nouembri* o Zrodle Swietey Weneszyody / że w nim strzałá zámoczona / bywa wyięta záwsze ze krwią na żelescu zostáiąca. Jáśnie Oświeconego Domu Krew Hlebowiczowska / z strzałą Sapieżyńską złączona Błogosławić / iedna z Dziedźiczek ostatnich *HLEBOWICZOWSKICH*, y życzyć żebyś z tego zrodłá z trzech Synow y iedney Coreczki: *Excrescas in Magnum flumen*, ktorego naturą / *Quo longius eo latius*, im daley w látá / tym w hoynieysze łaski Boże wzbiera się y Błogosławieństwa. Jákoż y nádzieia w Bogu / kiedy *pro Patribus nascuntur Filij*, odważne dźiełá / *restauratæ Patriæ* nieśmiertelney Pámięci Jáśnie Wielmożnego Pawła Sápiehy / Woiewody Wileńskiego / Hetmaná Wielk. W. X. L. *nouis meritis, Paternam cumulando gloriam requium sunt in posteritate.* Tego się spodźiewać potrzebá w onych w Nukach / y Prawnukach *HLEBOWICZOWSKICH*; y *SAPIEZYNSKICH* w raz tychże nie tylko *SAPIEZYNSKICH*, ale y *HLEBOWICZOWSKICH.*

Jáśnie

Jáśnie Oświecony y *RADZIWIŁOWSKI* Domie / wysoko sie wynoś z Orłem swoim Laske y Pieczęć Oyczyśka godnie dźisia dźwigaiącym / y Orletami pod Naiaśnieyszą Tarczą zostaiącemi / ktorym *ad Communionem Sanguinis*, ze tak bliska Siostrá *suam* nie zostawiłá *Prolem*, swego y przez wszytek wiek swoy sobie miłego zostawuiąc *Coniugem* żyćy / *vt illi iuncti* iáko *Optimo Patriæ Ciui*, *Optimæ quæq; in rem statuatis eiusdem.*

Prześwietnemu *PACOWSKIEMV* Domowi / tákże *obligata vario titulo* dźiękuie za wszytko; Osobliwie / że iáko *PACIANO ore* Jáśnie Wielmożnego teráźnieyszego Wileńskiego Biskupa oddaná *Ad OGINSCIANVM thorum.* Tak teraz Jáśnie Wielmożnego Biskupa Zmuydzkiego *Incruenta Hostia* przy tym Akćie *ad Diuinum* oddaie sie *thronum*.

Owo zgołá wszytkim Prześwietnym Fámiliom / y Domom / sobie zwiaszcza złączonym / osobliwie tu przytomnym dźiękuie / za wszelakie y sobie miłe a przyiemne chćći y affekta. Osobliwie Prześwietnemu z Kozielskich *OGINSKICH* Domowi / dźiękuie / za miłość / poszánowanie / y wszelaką tak zá żywotá / iáko y po śmierći wygodę. Nie wyliczą z osobna kożdego y każdey / dość na tym / że ta / ktora z Mężem swoim w tym Przezacnym Domie *Primatum* trzymała / wszytkich iednak *indiscriminatim* kochała / y wszytkim życźliwie służyć chćiała. A teraz też wszytkim / niemiiaiąc nikogo / wszelkich łask Bożych y pomyślnych pociech życzy y sprzyia.

Ciebie iednak M. P. Reguło *OGINSKA POCIEIOWA*, Sędzina Ziemska Brzeska / osobliwszym sposobem przypomnieć musi / ktoraś lubo zacnie / osobliwie iednak / przy zgonie życia oney Matkaś się á Mátka Niebu rodząca Duszyś się oney pokazała / z teyże Duszy / y z tą Duszą vniżenie przez mię za te twoie prace / fatygi y trudy podiete / dźiękuie / życząc ći za to / żebyś za dni wieku twego z miłey się twoiey latorośli cieszyła / y *Filiis filiorum tuorum* miłe w oczach twoich liczyła.

Ale

Ale ćiebie Jáśnie Wielmożny Woiewodo Trocki kocháney w Bogu zeßłey Heroiny Małżonku *MARCYBELLI MARCIANIE, OGINSKI HLEBOWICZOWNY*, niewiem iáko mam wſpomnieć? Chryzoſtom ś. dźiwuie ſie / że kiedy Bog Wßechmogący ſtworzył Czworo Żywioł, Ogień / Wodę / Powietrze / y Ziemię / nie zlećił oświecenia *Aeris* Powietrza Ziemſkiemu Ogniowi / ale Niebieſkiemu / to ieſt Niebieſkim Planetom / *vt luceant, & influant*, y daie tego przyczyne z dyſpozycyey tego obwodu świátłá: że Ziemſki ogień / *ſemper ſurſum*, zawße Nieba śiąga; Niebieſki záś *ſemper deorſum*, ku Ziemi ſie bierze: wiec y te ku ziemi ſie z natury swey biorące świátło niech oświeca powietrze y ziemię / á nie ogień / ktorego rzecz brać ſie ku Niebu. Pięknie ten Ogień ziemſki Prześwietnych z Kozielſká *OGINSKICH* z *HLEBOWICZOWSKIM* przez lat dwádźieśćia złączony nam świecił świátłem / iuż teraz w poſtáci Roſy / *Ros lucis* w Roſi / przenioſło ſie to Hlebowiczowſkie świátło do Nieba / Ogień zoſtaie ná ziemi Jáśnie Wielmożny Woiewodá Trocki; wiec kiedy Ty trybem Ognia świetemi Ofiárami y innemi Módlitwámi *ſurſum* śiągaß Duße oney w Niebie / oná tez świátłośćią nie zápomni ćiebie doſiąc na ziemi zniebá. Dźiękuie zá wßelakie łaſki affektá y Dobrodźieyſtwá Małżeńſkie / nie wątpi otym / że iey táki muſiß nápiſáć nagrobek *Mulieri incomparabili, Conjugi Chariſſimæ, Maritus quem nunquam niſi moriens conturbauit, hoc monumentum poſuit.* Boc tez czáſem inni táki nagrobek piſżą: *Vxori Maritus quem non niſi moriens lætificauit poſuit.* Wiec ieżeli ćie choc choroba / albo śmiercią swą ſturbowałá / iáko vmieraiąc / tak y teraz przytem ákćie kłania y przepraßa.

S. Chryſos.

Dźiękuiec za doſkonałe dość vczynione oſtatniey woley oney oſobliwie przytem ákcie / że ią w Trunie nieobitey chowaß / Sámeś ćie domyſlił wſámo Srebrney y tak bogatey á śiłą ważącey Lokować. A wiecież co

w tym

w tym zá sekret dla czego *B. W. I. W. WOIEWODZIE* tak czynic pozwala! Dlá tego; że tu v nás w Litwie dwie sa truny srebrne/ iedna *KAZIMIERZA S.* ktory iest *Speculum castitatis* druga *S. IOZAPHATA* ktorá iest *S. Speculum vnionis*; Wiec y tey Heroinie trzeba było takiey trzeciey / ktora *participabat ab vtroq;* bo była y słuszinie názwac sie mogłá *Et speculum castitatis, & S. speculum vnionis.*

Dziękuiec y zato że cie nieodstrászył ani odwiodł żáden Duch podobny owemu ktory *Marc: 5. Latitabat inter sepulchra.* A Chrizolog S. przyczyne daie *Impediendo ne homines visitent illa.* Dziękuie mowie że dość wyrazney woli oney czynia tu v Dominikánow one przy S. Duchu grzebieß; za toć od tegoż Ducha świetego śiedmiu dárow iego y łáski Bożey życzy na długie látá/ y tymi słowy/ álbo wierßámi mowe swoie y moie do ciebie kończy y Concludnie. Marc. 5 S. Chryſol.

Immatura pery, sed tu diuturnior annos
Viue meos, Coniunx Optime viue tuos.

Niemoge przy Conkluſiey po Pánie zápomnieć y was kochane zasłużone tey Heroiny sługi doroczną żaloba powierzchownie nád truną z tego świátá żeßła Paniey waßey / a zewnetrzne poko życiećie ieczących / iákoby temi słowy: *Eheu viua gaudium, mortua nostrum gemitus hic sita est:* Och och/ żyiąca náßa rádość y pociecha / vmarła naß płácz/ lament y wzdychanie tu leży złożona. Ta to ta Dobrodzieyká/ ktora nas sług swoich/ swoimi zwáła y tytułowała Dobrodzieykámi; Tá v ktorey y przy ktorey gdyśmy byli zdało sie nam/ że nie na ziemi/ ále w niebie zoſtaiemy. Widząc v niey y vczuć sie cnot y Bogoboyności na niebo zarabiaiących/ Ta ktorey my służąc/ nie byliśmy w iey sercu / y około nas pieczołowaniu y staraniu / iáko sługi / ale iako własne / a namilßе Corki: Wiec kiedyśmy ią poſtradali/ nie Pánią/ ale Matke; ále Dobrodzieyke / ale Manuduktorke naße do nieba/ y wßelkiey pobożności/ straciliśmy/ y po-

li / y postrádáli; Nie zápomniáłá tá nas żadney by nayмnieyßey w swoim Testámencie / nie zápominaymyß y my Duße oney póki żyć będźiemy / y w iákimkolwiek nás Pan Bog wstrzyma y będźie chować rączył stanie. Wiec iáko vmieraiąc dziękowała wam zá wßelkie vsługi y przysługi sobie wyrządzone y przepráßałá / ieżeli sie w czym naprzykrzyła / ták y teraz toż czyni. Nie tylko blizßych boku swego płci Niewieśkiey / ale y innych sług zacnych też Prześwietnego Domu żegna / zá affekt dziękuie / łaski Bożey y wßytkich pomyślnych życząc pociech.

Przystáłá Pánienká do iedney Pániey / á ná ow czás tylko sie co mußki iáwić począły na niewieściey twarzy / każe tedy owe sobie lepic ona Páni owey Pánnie / owá sie zlekßy / prosi o odprawe dáiąc przyczyne: Muśiß ty Mościa Páni we wnątrz w sercu swym nosić Tygrysu / kiedy z temi mußkámi / iáko biały Tygrys twarz swoie chceß pokazáć y iáwić z czarnemi mákułámi / dwoma to wierßámi pięknie opisał ieden.

Candori maculas vt sis formosior addis,
Hæ maculæ monstrant quod Tygrim intus alis.

Nie lubiłá tá w Bogu zeßła Jáśnie Wielmożna Heroina tych mußek / álbo czarnych mákuł / dla tego też nie byłá rowna w złości Tygrysowi; y rádyiey Panny służyły. Bodayby y drugie iey przykładem zbrzydziły sobie te nie potrzebne białości swoiey z tey czarnoty ozdoby / á co wiedźieć ieżeliby sie y świat przez nich nie polepßył. Ale y o záwnętrznych kiedybyśmy chćieli mowić mákułach / y o te trudno było w tey Jáśnie Wielmożney Heroinie / Bogoboyny Rábłánie ktorys ią dyspónował y przez kilkánaśćie lat nieustánnie oneieś summnieniem ßáfował / Zakonu náßego *RAYMVNDE, Paradisum huic mundissimæ reserans Dominæ FALECKI, absq; vllo dolo & fallo* Generalny Káznodźieio. Powiedz z iaką dyspozycyą dni swoie kończyłá; Jákoć sámemu przypominálá ná ow czás żałosnemu mowiąc: Tátusieńku: Już

czas

czás dáć mi rozgrzeszenie Arcy Bráctwá Rożáncá Swiętego / ktorym sie przed śmiercią y sámi Oycowie świeći rádzi posiłáia Papiezowie / iako czasow naszych vczynił *Clemens IX.* Jáko kazáłá sobie przynieść od Zakonu mego y Zakonu *Societatis IESV* dáne Przywileie / y vczestnictwo wszytkich prac / y zasług tych SS. Zakonow; Jáko sie z tego ná Duszy cieszac vnizałá y mowiłá: A godnamże ia to z temi świetymi ludźmi / w poczet ich zasług bydź yzostáwáć policzona? Jáko potym máiąc przy sobie trzech Kápłanow / iednego pomienionego nászego / drugiego *è Societate IESV*, trzećiego Plebaná tamtecznego Roskiego / po Spowiedzi świetey / przed Naszym Oycem / Naświetszym Sakramentem posilona z rąk Xiędzá Plebaná / przy Mszy ś. *P. è Societate IESV*, procz inszych spowiedzi y Kommunicy w tymże tygodniu trzykroć odprawionych / y Swietego Oleiu przyięcia / nabożnie Vkrzyżowánego *IEZVSA* do rąk y serca swego nieprzestánnie tuląc / á *IEZVS* y *MARYA* áż do zgonu życia swego / záwsze doskonale y wyráźnie wymawiáiąc Pánu Bogu Duchá oddałá.

O záprawdę kiedyś ták czesto mowiłá choruiąc / kiedyć inni zdrowia życzyli y obiecowali; á co po mnie ná świecie? Potrzebáć było y należycie odpowiedzieć: Żeś była potrzebna ná świecie / náprzykład życia y cnot pobożnych innym; áleś y śmiercią twą nie zgorszyła. Kto chce ták świątobliwie vmrzeć / iako tá Pobożna Heroina / niech tak pobożnie żyie iako y ona; bo to pewna / że *qualis vita finis ita.*

Nie wątpie że nie tylko ći Swieći Pátryárchowie *DOMINIK* y *IGNACY* z ktorych sie ta Mátká / y Dobrodzieyká Przywileiow cieszyłá / y Fundácye / ná nasz Zakon w Trokach / á ná *Societatis IESV* w Minsku vczyniłá / mile Dusze iey z Swietym *PIOTREM* Odźwiernym Niebieskim do Nieba przyieli; ále y inni świeći iey Patronowie y Pátronki wszytkie do iey przywitá-

mia ſtáneli / iáko to *ANNA S.* ktorey Imieniowi w Jewiu Kośćioł wyſtáwiłá / tákże we Mścibowie / Roſi y Rogowie / *MICHAŁ S. KAZIMIERZ S. FRANCISZEK S. TERESSA S. AVGVSTYN S.* y inni Swieći iey Pátronowie y Pátronki / ktorych oſobliwie kochała / cźciła / venerowała / y onym ſię iáko możnym ſpoſobem przyſługowáłá / y tu w tym Kośćiele / *IACEK S. THOMASZ S. LVDWIK S. KATARZYNA S. ROZA S.* oſobliwe oney Pátronowie y Pátronki.

Zakon iednak moy z dawná vlubiony od tey Mátki y Dobrodźieyki y Fundátorki z oſobliwą ſię tey Duſzy ſtáwi przyſługą; á wiećieſz iáką? Wżywoćie *DOMINIKA S.* znaydźiećie o iedney Mátronie ktorey ſię rzućił ná piérśi Kánсer / że ią żywą iuż robáctwo toczyć poczęło. Przyſłá tá do Rzymu; gdźie S. Oćiec zoſtáiąc trzech vmárłych wſtrześił / y v nog S. Oycá Cudotwornego *DOMINIKA* vpadſzy vprośiłá przywroćenie zdrowia / nim przyſżło do tego przez Krzyż ś. vleczenia / wźiął *S. DOMINIK* z tamtych w ręce ſwoie robaczka iednego / ktory ſię záraz w ręku iego / w drogą á nieoſżácowáną zdániem tameczných Jubilerow / przemienił Perłę; żáłuiąc / á bárźiey zazdroſżąc tego Kleynotu ową niewiáſtą / koniecznie nápiérałá ſię / iáko ſwey własności / żeby iey oddał *S. DOMINIK*, vczynił tak S. Oćiec / álić znowu ową perłą w nikczemnego w ręku owey niewiáſty Robaka przemienioną. Niepłochy robak z ſkáncerowánego w złości y nieprawości świata tego / doſtáie ſię do rąk Zakonu nászego Ciało y Duſzą Jáśnie Wielmożney Mátki / Dobrodźieyki y Fundatorki nászey / ále śliczną / Bogu miłą / Mánną albo Roſą / z ktorych ſię rodzą perły zwyczáynie w Morzu Jáśnie Wielmożna Woiewodźina. Wiec Oycowie / Brácia y Synowie moi kochani aſſekuruymy ſię oney / że ciáło tu złożywſzy aż do dniá ſądnego / Duſzę

twoią

swoie iáko Perle y skarb niedoścácowány nie gdźie indźiey tylko *In Gazophilacio Cæleſti*, w skarbie Niebieſkim lokować zechcemy / ſtąd ſtánieć ſie Zakon náß / ták miły / y wdzięczny Duſzy twoiey Zacna y Roſiſta MARCYBELLA, iako wiec ná ziemi.

Pallato ſano ſapiunt dulcia mella.

A M Ę N.

D. O. M.

D. O. M.

MARCYBELLA OGINSKA HLEBOWICZA CORA,
Z dawnych Xiążąt Litewskich Domu Prześwietnego,
Z Mátki RADZIWILOWNY Krwie wysokiey, ktora,
Skończywßy Wiek Czterdźiesty życia śmiertelnego,
W tym Grobowcu spoczywa, nád Krwi swey Kleynoty,
Pobożnością, pokorą świecąc wßelkie cnoty.
Tu CZARTORYSKICH Xiążąt KORECKICH Pogonie,
WIŚNIOWIECKICH Xiężyce, wespoł MOTWIDOWE,
ZASLAWSKICH, y OSTROWSKICH,
Mitry zdobią skronie.
Tu LVBARTOW, Tu KISZKOW, złączono Podkowe,
Tu OGINSKICH Waleczne Krzyżem wzbroione
Bramy, przez śmierć zawiśną w tey Trunie zgárnione.
Twoy to żal Trok Woyewodo OGINSKI MARCYANIE,
Po stráconey Małżonce, gdy tákie Ozdoby,
Z Przyiácielem swym trącąc pámiętáiąc ná nie,
W sercu składaß pámiątkę, Kości záś w te groby,
By żyła Bogu, Niebu, á te zmárłe ćienie
Serdecznym twym wzdychániem miały odpocznienie.

W WARSZAWIE,
W Drukárni Oycow Scholarum Piarum, Roku Páńskiego, 1683.

200

Nobilis: et Excell: Knesius Alexander Ogińskius magnus cancellarius Litvaniæ, Senator, et magnus legatus a Screniss: Reg: maj Pol: od Tarot mistko. vitticos. in hi memoriam hunc libellum, reliquit mihi.

Ilyspanwenfelsio die 20 apr: 1636 Moskvæ.

SNIEG

OGIEN

Præcepit nivi ut descendat in terram, memoria vero vestra comparabitur cineri,

Iob 37. ℣. 15.

CUm nihil in hac elaboratissima Concione funebri A. R. P. MICHAELIS WOYNIŁOWICZ S. Theol: Doctoris Provincialis Lithuaniæ Ord: Prædicatorum dignissimi, Fidei Catholicæ Orthodoxæ, & Bonis moribus, dissonum reperiatur, dignum censuimus ut lucem publicam videat.

NICOLAVS SLUPSKI

(L. S)

Episcopus Gratianopolitanus

Archidiaconus Vilnensis

& Librorũ Censor.

Mpp.

SNIEG OGIEN

IASNIE OSWIECENI

IERZY

WOIEWODZIC TROCKI

IAN

MARSZAŁEK BRACŁAWSKI

z KOZIELSKA

OGINSCY

W ogniſtego Ducha S. OO. Dominikanow Bazylice

Przy pogrzebowey luſtrze

Przez X. Michała Woyniłowicza S. Th. Doktora

Prowincyała Prowincyey Litewſkiey

Zakonu Kaznodźieyſkiego

Dominika świętego

w Wilnie Roku 1680. dnia 5. Novembra.

Niezniſzczeni, Doyzrzani, Ogłoſzeni.



Dic mihi, quo pacto Castrensis Porta vocatur,
Cœlesti Lunæ cùm sociata manet?
Cœlestem dicant ergo. Ast ne flamma ruinam
Orta ferat ruper, dextera iunge niuem.

Iaśnie Wielmożnemu
Ie° Mośći Panu
P. MARCYANOWI ALEXANDROWI
Z KOZIELSKA
OGINSKIEMV
WOIEWODZIE TROCKIEMU
Y
Iaśnie Wielmożney Iey Mośći Paniey
MARCIBELLI ANNIE HLEBOWICZOWNIE OGINSKIEY,
Woiewodziney Trockiey
DOBRODZIEIOM Y FUNDATOROM.

IAko po ziawioney wraz Dan 3. w Babilonskim piecu ogniſtey iaſności z śnieżną białością wywołani y wyprowádzeni z ogniá ſtudzy Boga ná wyſokośći żywego ſerui Dei excelſi

excelli vivi egredimini & venite: statimq; egressi sunt de medio ignis, *nie tylko tych, ktorzy ná to cudo pátrzali, ále y innych odległych, ani tylko nà ow czas, że* contemplabantur viros illos, *ale áż do dniá dźisieyszego, do głębokiey śiebie y dźieła ták dźiwnego przywodźili y przywodzą vwagi. Ták Iasnie wielmożny Trocki WOIEWODO Dobrodźieiu y Fundatorze naſz, oraz y z Iaśnie Wielmożną WOIEWODZINĄ Trocką Dobrodzieyką y Fundatorką naſzą, Snieg z Ogniem, to ieſt: iedynego Syna twego IERZEGO z Koźielśka Oginśkiego WOIEWODZICA Trockiego. y W. Brata kochanego IANA z Koźielśká OGINSKIEGO MARSZAŁKA Brácławśkiego pod czas ogniſtey pogrzebowey luſtry odemnie niezniſzczonych, doyzrzanych y ogłoſzonych, kiedy ieſzcze każećie, żeby ći żywi żywego Bogá ſłudzy y daley świátu wſzytkiemu ná widok przez druk* Egrediantur & veniant, *dość czynię Páńſkiey á Dobrodźieyſkiey woli, á to w tych Literách Iaśnie Oświeceni* OGINSCY Egressi sunt de medio ignis. *A zátym wſzyſcy* contemplentur viros illos. *Ia záś wraz z Zakonem moim do ogniſtey waſzey Dobrodźieyſkiey Fundatorſkiey ná każdym mieyſcu, oſobliwie iednak, gdźie nas hoynie y bogato funduiećie w Trokach garnąc ſię łaſki upraſzam,* ne ex illa egrediamur *y Zoſtaię*

Dobrodźieiow y Fundatorow Náſzych
vniżony ſługa y Bogomodlca
X. MICHAŁ WOYNIŁOWICZ S. Th. Doktor, *Prowincyał Litewſki* O. P. *mp.*

SNIEG

SNIEG OGIEN.

Nix & glacies sustinebant vim ignis, & non tabescebant.
Sap. 16.

Snieg z lodem wstrzymywáli moc ognia/ y nie znißczeli/

KIedy złoto przez Ogień w znáczną y zacną w Babilonie vformowane státuę/ Albowiem: Aurum formatur non nisi per ignem, ták wielu wßytkich práwie co celnieyßych/ w tamtey krainie ná swoy honor/ y weneracyą Dan. 3. przez Krola Nabuchodonozorá zwoływa y wzywa: Rex Nabuchodonosor fecit statuam auream magnam, misitq; ad congregandos Satrapas, Magistratus, Iudices, Duces, Tyrannos, Præfectos, omnesq; Principes Regionum, ut conuenirent ad dedicationem statuæ; Dan: 3.
Kiedy się ći wßyscy zbieraią/ aż miáßto złotey státuy/ nie tylko wezwani/ ále y Sam Krol wzywaiący/ barźiey się ná ogień złoto formuiący: aniżeli na uformowáną ze złota zapatruią státue. A to dla tego/ że ogniśći honoru Boskiego y samemu tylko Bogu należytey Chwały/ trzey w Babilońskim Páństwie ogłoßeni Atlantowie od gniewu y ogniśtey Nabuchodonozorá zawźiętośći y nieuhamowaney zapalczywośći do rożnemi sposobami wznieconego/ y iakoby na złe dobrze (bo præceperat ut fornax succenderetur septuplum, quàm succendi consueverat) vtuczonego ogniá/ związani y skrępowani wrzuceni/ wolno po onym chodzili/ y żádney by naymnieyßey od niego nieponieśli ßkody: albowiem: non tetigit eos omnino ignis, neq; contristavit/ nec quidquam molestiæ intulit. Nie zásmućił ogień/ żadney przykrośći nie vczynił/ y owßem non tetigit, ani się dotknął: Ale iáko rzeczećie w ogniu będących/ ogień się nie miał do-

tknął: wßák związánych y skrepowánych do tego ogniá tych wrzucono Atlantow! Ceciderunt in medio camino Ignis colligati, á oni wolno bez owych wieżow Ambulabant in medio ignis. wiec musiał ich sie dotknąć ogień/ kiedy ich wiezy niszczył y palił. Słuchayćiez teraz cudownego w tym zátáionego sekretu. O quam Sapiens ignis; Wykrzyka Augustyn S. Vin-
S. Aug. cula combussit, corpora servavit; uważayćie mądrość y wysoka tego ogniá uwage/ wiezy tylko popálił/ ale ćiáła nienáruszone záchował: Quanta namą; castis visceribus reverentia habeatur, arbiter solus ignis est, qui obsequij officium contulit, iniuriam non intulit. Czystym wnetrznośćiom/ iáká ma być reweren-cya/ honor/ y powagá/ sam tylko ogień arbiter, ogień rządźi/ ogień sądźi/ ogień stanowi/ y decyduie: godnieyßa tá mądrość ognistá uwági/ aniżeli niewiem iako wynioslá/ zacna/ y znáczna ze złotá uformowána státua. Jáśnie Wielmożni/ Wielmożni/ Satrapæ, Duces, Iudices, & Principes Oyczyzny nászey Titulis suis & meritis digniſſimi, Stawaćie tu dźiśiá in magno numero ná tym plácu/ nie iuż iáko owi v Nábuchodonozorá/ dlá honoru złotey iákiey wystáwioney statuy/ lubo y złotem (ktorego cená/ walor/ y proba/ iakom rzekł/ Non niſi per ignem) tych dwuch ná tym wspániałym mieyscu lokowánych mogłbym názwáć OGINSKICH, y dlá tego że iáko złoto rubiginis expers, nie zna rdzy/ y nigdy nie rdzewieie/ ći też dway Wielmożni OGIŃSCY omnis rubiginis expertes, Jednák przećis że złoto Aurum, è tenebris ortum, vilescitą; in Patria: Wćiemnośći sie rodźi/ y żádney nie má w swey włáśney Oyczyźnie ceny; Nie è tenebris orti, ale z Jáśnie Oświec. Domu Xiążąt z Kozielskà OGIŃSKICH/ ći dway Wielmożni zrodzeni OGIŃSCY/ In Patria non vilescebant ale w wielkiey cenie/ powadze/ y honorze zostawáli; Nie przypátruyćiez sie tedy onym w tym ogniu/ iáko iákim ze złotá vformowa-

nym

nym metalom/ z ktorych ná iednym wyryty Wielmożny JE. XX OGIJSKI Woiewodźic Trocki; ná drugim/ JAN OGIJSKI Marßałek Bráclawſki: Ale z S. Hipponeńſkim Jnfulatem Auguſtynem vwáżayćie/ mądry ogień/ Sapiens ignis, ktory to/ vincula combuſſit, cor pora ſervavit. A coż to y gdźe ſie znáydnie ogień táki: Twoiey to J. W. M. P. MARCYANJE z Koźielſka OGIJSKI Woiewodo Trocki/ ná kożdym mieyſcu/ y w kożdey okázyey; Seymow Trybunałow / Komiſſyi / y Seymikow/ álbo iákichkolwiek ziázdow/ żywy mądrośći y roſtropnośći hieroglifik; Tyś to ty ten Sapiens ignis, ktoryś mądrą/ ſzczerą á fundamentalną radą twoią vincula więzy Oyczyſte/ iáko ogień zwykleś comburere, palić. A corpora onych/ cáłość/ wolność/ y powagę ſervare, chować y ochrániać. Tyś horum caſtorum viſcerum, tych dwuch młodzieniaßkow Jáśnie Cświec: Domu twego y całey Oyczyzny mężnych Atlantow w tym ogniu lokowánych/ Bráta y Syná twego Arbiter Ignis, kiedy im ták wſpániałe dźiśia Doloris & Amoris wyſtáwuieß Spectaculum kładźieß ich y prezentuieß/ w tym wſpániałym y doſtátnim ogniu/ nie zápalczywego Nábuchodonozora intencya/ zniß=yć ich chcąc y ſpalić/ ále y owßem ut lux perpetua luceat eis żeby nie byli przed Bogiem/ y ludźmi znißczeni. Poſyłaß do tego Ognia iáko do Babilonſkiego pieca Similem Filio hominis P. Jezuſá pod oſobámi Chlebá y winá w Náświetßym Sakrámencie / przez ták wiele od Ciebie tu ſprowádzonych y zrządzonych świętych á niepokálánych ofiár. A ieżeliby ießcze iákie więzy znáydowáły ſie ná dußy/ oſobliwie Wielmożnego JANA/ iáko Sapiens ignis, Jáśnie Wielm. WOJEWODO / wznieciaß ten ogień przy gorąco ku Bogu bioracych ſie y pałaiących świętych ofiárách/ ut vincula comburantur, żeby te dußne więzy y węzły/ zgorzáły y znißczáły/ Ciáłá záś Corpora według

obrzędu Katolickiego seruentur, pochowały się. O zápráwdę táki ogień godnieyßy vwagi/ ániżeli nie wiem iáko ważna wspániała/ y wynioślá ze złotá vformowána státua. Przechádzayćieśież Wielmożni zacni náśi Atlantowie IAN IÉ MARSZAŁKOW/ Brácławski/ IERZY WOIEWODZIC Trocki potym ogniu mądrym/ y rostropnym/ nie tylko wáßey/ ále y całey Oyczyzny przyśludze zgodnym/ ßcześliwie y nie náruszenie/ á ia zá pozwoleniem/ y owßem zá roskazániem teyże ogniśtey mądrośći/ rzucę oko/ rozum/ serce/ y ięzyk moy do tegoż ognia/ y wnim iáko w Bábilonskim piecu/ nie iednego Azáriaßá/ to iest Wielmożnego MARSZAŁKA Brácławskiego/ ále znim widząc Descendentem & Angelum Domini Aniołká Bożego/ Wielmożnego IERZEGO WOIEWODZIC Trockiego/ ktory iáko ow Aniol Fecit medium fornacis quasi ventum roris flantem w posrzodku ogniá; iákoby śnieżek biały wzniećił. Powiem co widzę/ y ogłoßę/ że w tym ogniu/ y w tych dwuch OGNIACH nie tylko śie znayduie ogień iáśny/ ále y śnieg biały/ według zdánia mądrośći: Nix & glacies sustinebant vim ignis, & non tabescebant Zgadza śie śnieg z ogniem/ y nie nißczeią obay. To wywiodßy/ posłuchamy; co też za Benedicite przy pożegnániu/ y dźiękczynieniu z ogniá wynidźie/ y wyniknie.

Sap. 16.

A lubo zdániem Augustyna S. Ignitum eloquium non potest capere pectus frigidum, wymową ogniśta nie może mieć oźiębłych pierśi: Ignitum meum eloquium, bo o Wielmożnych OGNIACH/ wiec y pectus nie spodźiewam śie żeby być miało frigidum: Aroli Duchu Swiety Gospodarzu mieysca tego/ Trzećia Persono Boskich OGNIACH/ Deus ignis w ogniu ná ziemi przybyły/ Accende ignem in pectore meo, zápal ogniem dárow twoich Boskich/ pierśi/ ięzyk/

S. Aug.

Deut 4.

ieżyk/ y rozum moy myślący/ mowiący y głoßący. Ogień z śniegiem ná tym Katafalku ziednoczony/ á nie znißczony: Ignitum eloquium tuum vehementer, ideo ſervus tuus dilexit illud. Mowę ogniſtą Dawid S. kochał wielce; Ignitum eloquium Ogniſta mowá moia/ á vehementer, Bo o dwuch Wielmożnych OGNIA KIEŻ/ Diligatis ergo illud, Kochayćie ią áni teſknićie. Audiencya zrządza zwyczaynym ſpoſobem Wielmożny Marßałek Łaſka o ziemie vderzona/ lubo iuż ſkrußona: Proſi o ćichość nie tylko nie mowiący/ ále áni iuż płaczący Woiewodźic. Jakoż y ſam argument mowy moiey/ że bez ußczerbku ogień iednocze z śniegiem/ w zniecáiąc podźirzenie/ muśi otrzymać u tego/ ktory chce wiedźieć/ iáko to być może y milczenie. *Pſal 118.*

A naprzod/ procz tego/ że to rzecz ná świećie nie nieſłychana iednoczyć ogień z śniegiem/ Gora Ætna vczy/ o ktorey Solinus: Mixtas ignibus nives profert. A Claudianus

Scit nivibus ſervare fidem, pariterq; favillis

Śniegiem oroczona ogień wydáie. Litery też ſáme ogniá po łacińie IGNES per anagramma purum, ſkładáią y wywodzą *SNIEG* y pierwßy ná świećie ieżeli nie OGNIA KIEŻ/ przećie ogniſty Eliaß S. o ktorym Eccl: 48. Surrexit Elias quaſi Ignis, & verbum eius quaſi facula ardebat, Kiedy ſię miał národźić: piße Epiphánius S. że rodźice iego mieli widzenie tákie/ iákoby Viri niveo amictu ornati infantem è maternis ulnis avellebant, eumq; in igneis cunis reponebant, Mężowie w śnieg przybráni/ odbierali dźiećiątko od Mátki/ y w ogniſtey kolebce lokowáli. Coś podobnego/ rzeczećie/ dźiś ſię dźieie cum infante z iedynym maluczkim Synaczkiem JEZUS Wielmożnym Woiewodźicem Trockim/ kiedy go práwie è maternis ulnis, bo iedno co lat dwie na świećie kończącego *Eccl: 48. S. Epiph.*

czącego/ Viri nivco amictu ornati Dominikani w śnieżną bo biźłą ſatę przybrani odebrawſzy tu ná tym ogniſtym Kátaſálku / iákoby in igneis cunis reponunt, na ogniſtey kładą kolebce: Wielmożnego Márßálká/ żeby ſię nie ſtęſknito ſámę dziećiątko przydawſzy. Wolno y ták moráliżować: y owßem Quis poterit habitare de vobis cum igne, pytał ſię
Iſai. 33 Prorok Pańſki imieniem Boſkim Iſai. 33. A kto z was może mießkać wraz z ogniem? Sapiens ignis, Mądry naß ogień Jaśnie Wielmożny Woiewodá tak zrzadza/ że my Dominikani poterimus habitare cum hoc Igne, możemy ſię/ możemy zgodźić z tym ogniem; iako w Rzymie weſtalſkim Panienkom ſtraż zlecona była ogniá nigdy nie zgáßonego/ Illiſq; cuſtodibus perennabat. Ták tego ognia ſtraż/ y koło niego czułość Duchowna zlecona ſapientis iudicio Ignis Zakonowi Dominika S/ Hoc, hoc cuſtode perennabit. Wolno tedy y ták moráliżować/ ale ia ogień z ſniegiem w tych dwuch OGNIACH z przymiotow ceny y właſności oboyga wyprowadzam/ głoße y wywodze.
Iob. 38. I day to/ że mię Pácyent Pańſki Iob. 38. ſtraßy pytaiąc: Nunquid ingreſſus es theſauros nivis? Także y Ezdraß Prorok
Ezdr. 4. Lib. 4. c. 4. Pondera mihi pondus ignis. Ja iednak odpowiadam/ że y ingredior theſauros nivis, y ponderabo pondus ignis, kiedy otych dwuch mowię y mowić będę OGNIACH.
A iáko miedzy Maćierzyńſkiemi Mátki y Pánny Bogá Rodźice Naświetßey MARYEY z ſtrony iedney cudotwornemi piersiami/ z drugiey zaś ſtrony teyże iedynego Synà/ Bogá/ y człowieká JEZUSA naſłodßego zbawiennemi Bernard S.
S. Bern ſtanawßzy ránámi / przyznał że godny / y przyiemny Dußy ſwoiey pokarm ználazł/ ßczycąc ſię/ że hinc paſcor à vulnere, a hinc lactor ab ubere, miły y wdźięczny páſt od ran ſynow. ſtichy ſłodki y przyiemny likwor od piersi Maćierzyńſkich;

Tak

Ták podobny/ ale żałem/ y łzámi utemperowany widok/ y mowie moiey/ Przezácni słuchacze moi/ z lokowányćh tu ná tym Kátáfálku Wielmożnych/ Jásnie Oświeconych/ y z urodzenia/ y z Imienia OGINSKICH, z Kozielska Xiążąt Siewierskich/ IANA Marszałka Brácławskiego IERZEGO Woiewodzicá Trockiego. Imiona tylko przemieniwszy/ co Chryzostom S. o Pietrze y Páwle mowił, to ia o tym IANIE/ y IERZYM rzec mogę: Memini tui Ioannes, & obstupesco; Recordor tui Georgi, & opprimor lachrymis wspomniawszy ná cię Wielmożny IANIE/ wielkie twoie przy wysokim urodzeniu uważaiąc cnoty/ y dzielności Obstupesco, zadumiewam się: Pomyśliwszy zaś o tobie Wielmożny IERZY/ iakoś wielu śmiercią twoią/ nieśmiertelnym nábáwił żalem/ od łez y płaczu wstrzymać się nie mogę opprimor lachrymis. Jednákże Wielmożny IANIE, że cię aululsum à vulnere od śmiertelnych rán y razow które zadaiąc nieprzyiacielowi Oyczystemu/ ochraniałeś od nich Oyczyznę: Ciebie zaś Wielmożny IERZY Aululsum ab ubere, tylko co od piersi Máćierzynskich oderwánego/ tu ná tym wspániałym Mauzoleum lokowanego widzę/ z Bernarda S. przyznam się; że/ Hinc pascor à vulnere, Hinc lactor ab ubere, mowy moiey posiłek rány Káwalerskie z strony iedney; á mleko/ albo/ piersi Maćierzynskie z drugiey. Compugnant mœroribus gaudia, talem reminisci dulce est, tali carere supplicium est, S. Hilary mowił o S. Honoraćie; a ia rzekę o tych Wielmożnych OGINSKICH/ wspomniawszy na nich żeśmy ich kiedykolwiek mieli Dulce słodko/ miło/ miłe te rany/ słodkie y przyiemne mleko. Ale ich strátá supplicium żałość y karanie/ albowiem o káżdey z tych rzec możemy trunie

S. chrys.

S. Hilar.

Eximium decus, & virtus, hac conditur urnâ
Lux nam Oginsciadum conditur atq; iubar

Ozdobá/ cnotá/ świátło/ Jaśnie oświeconego Domu O. GNISKICH / y podpory wtych się záwieraią Trunach więc że:

Condere virtutem nulla ſepulchra queunt.

Z Ran kawalerſkich formuie ia niezagaßony ogień/ z pierśi zaś Maćierzynſkich śnieg biały/ á niezmazany/ z dowodem/ że Nix & glacies, ſuſtinebant vim ignis, & non tabeſcebant, wſtrzymuie ſnieg ogień/ y nie nißczeią. Ozlucyey S. S. Ambroży napiſał na dowod / że ieſt świátłośćią: Quomodo non lux, cuius ne nomen quidem vacuum eſt luce? Toż y ia rzec mogę na krotki dowod prawdźiwego ognią w Jaśnie Oświeconych Familiey OGNISKICH zataionego/ a z Wielm. Márßałká Bráćławſkiego wynikáiącego: Quomodo non ignis, cuius ne cognomen quidem vacuum igne. Więc też iako o S. DOMINIKV Xiążećiu Hißpańſkim/ á Patryárśie naßym / czytamy/ że Mater eius gravida, ſibi viſa eſt per quietem, continere in aluo catulum, qui facem ore præferens, orbem terrarum incenderet, Widźiała Matka iego / iakoby pieſka wzywoćie ſwoim w uśćiech goráiącą pochodnią nioſącego / y ona wßyſtek świat oświecáiącego. Podobny wywod Jaśnie Oświeconego Domu Xiążąt z Kozielſka / y dowod ſkąd ſię zowią OGNISKIEMI/ a nie Puzynami/ lubo pierwßego Domu tego Przodka do Oyczyzny náßey przybyłego Xiążećiá Siewierſkiego / dway byli ſynowie / z ktorych potym / ieden ſię nazwał PVZYNA/ dla zbytniey ćiała wielkośći / y dotąd tak ſię zowią onego Succeſſores/ drugi zaś / dla ogniſtego rozumu / y iakoby pałaiącey do wßytkiego dobrego/ cnoty/ ſwoiey / OGNISKIMI: Ozaprawdę iáko S. Pátryarcha náß w Ogniſtym pieſku/ Forma prævisus catuli, novum iubar præmonſtrans ſæculi pokazał/ iako czáſu ſwego ſam przez

Sap. 16.

S. Ambr.

S. Antoni

przez ſię/ y przez ſynow ſwoich wßyſtek świat miał oświecić: Tak ten ogień wynikniony z tego pierwßego OGNISKIEGO/ pokazał co za światło być miało od zaczętych/ y po nim następuiących Bogu y Oyczyźnie OGNISKICH. Miedzy innemi przymiotámi (ktorych śiłá) głosi ogień o ſobie/ że ieſt/ Carceris impatiens, Trudno go trzymać w więzieniu/ vis nulla retardat/ więc y lucernie zakrytey w láternie ſłuży Et latet, & Patet: Zakryta nie ſkryta. Nunquam frigeſcit Rożni ſię wtym od innych żywiołow/ kiedy Aer Powietrze bywa źimne y ćiepłe; Aqua, woda tákże: Terra źiemia ſucha y wilgotna; Jeden tylko ogień Nunquam frigeſcit, Nigdy nie ieſt źimnym; Extinguitur ráczey/ a przećie/ non frigeſcit, nie źiembnieie; Nunquam deorſum. Semper ſurſum Quies in ſublimi. Excoquit vitium. Nocendo iuvat. Allicit & terret. Auctus quod actus. Creſcit adverſis. Cuſtode perennat, Dum ágitur, augetur. Excitatur lumine. In tenebris lucet. Nunquam dicit ſufficit. Ale oſobliwie. Diviſionem neſćit. Tni niewiem iáko oſtrym mieczem ogień/ nie rozdwoiß go/ nie przetnieß áni rozdźieliß. Jeżeliż Jáśnie Oświecona Fámilia Xiążąt z Rożielſka OGNISKICH/ Rem conformat nomini wyraża wſobie te przymioty/ uważayćie: Naprzod że ieſt Carceris impatiens: Albo: Jako Sapiens ignis vincula comburit, & corpora ſervat: Na dowod przypomnićie ſobie/ za Krola Stefana (dálßych krorych tak śiła opuśćiwßy) y Zygmuntá trzećiego/ owego Bohdana Podkomorzego Trockiego/ Moſkwie/ Szwedom/ Turkom ſtraßnego/ Połock y wielkie łuki wſtrzymywáiącego/ Náliwayka pod nogi Páńſkie rzucáiącego/ (Chwała P. Bogu że teraz y wiárá iego/ od wnukow onego iuż rzucona y podeptana) Przypomnićie Poſelſtwo iego do Moſkwy/ nie tylko doſtatnie/ ale y powaźne/ y mądre

Mundus symbol.

mądre; Tym milßy ná ow czás z funkcyia swoia spokoy na Poselską/ im był kiedyś ſtráßnieyßy w boiu/ y polu. Marſowym/ zwładzą y potegą kawalerſką. Przypomnićie a przyznaycie że był impatiens carceris, Był Sapiens Ignis, wiezy krepuiące oyczyzne/ Tureckie / Szwedzkie/ Moſkiewſkie/ Naleváykowſkie/ odćinał/ niſczył/ palił/ & Patriam ſervabat: nie támowały go żadne śiły nieprzyiáżne/ vis nulla retardabat. Skąd y teraz; & latet & patet: Lubo go niewidźiemy/ w ſamym ſobie latet; a przećie patuit w ſynach ſwoich Jaśnie Wielm: Alexándrze Kaßtelanie Trockim/ Samuelu Ciwunie Trockim / Janie Kaßtelanie Mśćiſláwſkim/ Dmitrze / wielkim y dzielnym Pułkowniku/ y innych/ ktorych urodzonych z Reginy Wołłowiczowny Woiewodzianki Smoleńſkiey było śiedmiu/ á Corek oſm. latet y Jáśnie W. Kaßtelan Trocki/ Alexandro magno maior, ktory iáko ogień także Carceris impatiens, ſapiens ignis vincula comburebat, & Patriam ſervabat w Chircholſkich/ Choćimſkich/ Smoleńſkich expedycyach / ſemper patebat, znać go y widźieć było. Patet y teraz w Broni owey w ſkarbcu Jaśnie Oświeconego Domu zachowaney/ ktorą on woczach świetey pámięći Władyſláwa IV. dumnemu Báßy ná Żárcu ßyie ućiął. Patet ta Broń tym zacnieyßa/ y ſchowaniá albo obſerwancyi godnieyßa/ im z walecznemi w Jáśnie Oświeconey Familiey OGIŃSKICH do tey broni zgodnemi/ y nie raz doświadczonemi práwicámi. Patuit z Szemetowſkiego Łabędźia w zrodzonym magnæ ſpei Bohdanie Chorąźym Nadwornym W. X. L. z Orła záś Połubińſkiego z rodzony MARCYAN WOIEWODA TROCKI, iáko nam y całey Oyczyźnie non latet, ále patet, ten tylko nie wie/ ktory/ y Ogień ieżeli ieſt na świećie nie wie, Nunquam frigeſcit, Ogień ten, nigdy nie źiembnieie/

bnieie / Patriæ vitium excoquit, zawße/ zawße Oyczyzny rażące wypala chwasty: Non frigeſcit, w Jaśnie Wielmożnym *IANIE* Woiewodźie Mścisławskim; Non frigeſcit w KAROLU W. X. L. Mieczniku/ ktorzy iako tej Nunquã latentes ſemper patuerunt, X iáko wroźnych expedycyach Carceris impatientes, ſapientis adinſtar Ignis, vincula Patriæ comburebant, & eius ſervabant corpus. Lepiey to za czáſem y z czaſem ogłoßą Kroniki/ niżelibych ia tu (teraz ſpießąc) wyrazić umiał.

Nec unquam Ignis dicit ſufficit Niedoſyć natych dźielách walecznych Antenatow / przezacney Latorośli Jaśnie Wielm. Woiewody Mścisławskiego iednym in effectu, iako to Wielm. MIKOŁAIOWI Marßałkowi Wołkowyſkiemu; HREHOREMU Dźielnemu y odważnemu Rá-walerowi. Niedoſyć w MICHALE Towarzyßu Roty Jaſnie Wielm. WOIEWODY TROCKIEGO. X ći tych wiekow Impatientes carceris, iako ſapientis Ignis radij, álbo/ ſcintillæ, comburebant, odćinali w roznych Marſowych potrzebách/ y okázyach vincula Patriæ/ one chowaiąc y ochraniaiąc. Gotowi ſwego czáſu do tegoż dźiełá in voto & aptitudine, LEO, ALEXANDER, KAZIMIERZ, MARCYAN, Mścisławſcy Woiewodźicowie: BOGUSŁAW, MARCYAN, ALEXANDER, W. X. L. Mieczníkowiczowie. Y LUDWIK Marßałkowic Wołkowyſki/ ktory lubo teraz in cunis latet, czáſu iednak ſwego nádźieią w Bogu za torem Antenatow ſwoich/ oſobliwie Wielmożnego Rodźicá/ patebit, y Ignis ſapientis adinſtar, vincula Patriæ comburet, & illam ſervabit, ktoremu y iá z mego affektu rzekę:

Sis felix, referas Patruum virtute Patremq;,
Sic te posteritas, fortibus addet Avis.

Divisionem nescit. To piękny przymiot ognia/ á tym pięknieyszy / im iuż w experyencyey / y duszy zgodnieyszy/ kiedy tych czásow iuż Jáśnie Ośw. Dom OGINSKICH, dusze rażącą odrzućiwszy Dyzunią/ oney iuż znáć wiecey niechce/ procz tylko iednego/ (Boże śię pożal/) ále nadźieia w Bogu/ że y ten tym mieczem od Oyczyzny sobie powierzonym/ nietylko patriæ vincula odetnie/ vt illam servet. ále/ & animæ suæ; duszę swoię na zgubę wieczną tą dyzunią skrępowaną/ od oney uwolniwszy/ servabit, schowa/ obroni/ y kiedyż tedy zbawi/ y wyswobodźi.

Ale też Divisionem nescit, ta to Familia OGINSKICH od wielu/ y owszem wszytkich pierwszych/ tak w Koronie Polskiey / iako w W. X. L. Domow y Familiey / nie wyliczam wszytkich/ żeby kogo albo wprzody wspomniawszy/ albo przepomniawszy/ nieuraził/ dość na tym co raz Jaśnie Wielmożny. słodkiey / y miłey pamięći powiedźiał HLEBOWICZ Woiewoda Wileński/ odpowiádaiąc na długą perorę/ oddaiącego Pannę; że Jaśnie Ośw. Dom/ ma dość na tym/ że ile tu nas W. M. Pan widźisz/ tyle onego (á było ich śiłá tak z Korony Polskiey/ iako z W. X. L. Senatorow/ y Vrzędnikow zacnych/) Kráći y Krewnych liczyś. Niewiem kto iest zacny á wysoce urodzony z Xiążąt/ albo niewiem iako wyniosłych Panow/ ktoryby Familiey Xiążąt z Kożielska OGINSKICH nie był złączony sámi śię tu przytomni porachuyćie/ á że tak iest przyznayćie. O zaprawde Jaśnie Oświecona Familia ta/ iako Sapientis ad instar ignis, vincula nociva Patriæ comburit, vt illam servet. Tak vincula

cula zwiąſki Dom y Oyczyzną zdobiące/ z wielkiemi y wyſokiemi Domámi/ y wynioſłemi Familiámi. Diligit, kocha/ y przezto Jaśnie Oświecony Dom ſwoy/ y Familią/ ſervat ,krzewi/ y zachowywa. Wiec kiedy tak ſecundum nomen, & laudem, Jáśnie Ośw. Familią OGINSKICH głoſę y wywodzę/ tu ſię iuż do Wielmożnego Marſzałka obracam; ieżeli też y on ſapientis ad inſtar ignis przerzeczonego Ognia/ na ſobie y iáko wyraźił przymioty?

Fuit homo miſſus à Deo, cui nomen erat Ioannes, hic venit in teſtimonium vt teſtimonium perhiberet de lumine. *Ioan. 1.*

Przybył na świat Ogień niebieſki/ DEus Ignis, przybył po coż? żeby ogniem oświecił świat wſzytek ciemny/ a zagrzał oźiembły. wiec y ogień na świecie zamnożył/ deklaruiąc: Ignem veni mittere in terram, & quid volo, niſi ut ardeat? A kogoż zażył/ na dowod tey ſwoiey ogniſtey chęci/ y rzetelnego świádectwa? Człowieká imieniem IANA. Homo, cui nomen erat IOANNES, *Luce 12.* ten ſwą zacnością/ y nigdy nie zágáſzoną dźielnością/ Perhibebit teſtimonium de lumine, Dá świádectwo/ co też to/ za ten ogień/ co zá świátło/ nigdy nie zacmione/ Lumen de Lumine. Auguſtyn S. na to mieyſce piſma S. Quia Filius Dei, ſic erat homo, ut lateret in illo Deus, miſſus eſt Ioannes, Domini Præcurſor, magnus homo, per cuius teſtimonium, inveniretur plus, quám Homo. Przybył Pan Bog na świat/ taiąc ſwe Boſtwo/ poſyla iednak Marſzałka ſwego/ na imię IANA, człowieka wielkiego/ ktory świadectwem ſwoim pokazuie y dowodźi/ że ieſt on/ czym większym/ niżeli człowiek. A nad to ieſzcze/ rzecz owa oſobliwey uwagi godna/ co o tym IANIE Marſzałku Pańſkim//drugi IAN Ewangeliſtá *s. Aug.*

piſze:

pisze: non erat lux, sed ut testimonium perhiberet de lumine niebył IAN sam światłe/ a wżdy przecie otey sprytey światłości/ o ktorey pismo S. Lucem habitat inaccessibilem. 1. ad Thim. 6. Posuit tenebras latibulum suum. Psal. 17. Deum nemo vidit unquam. Ioan 1. Jan ma świadczyć że tak iest / á nie inaczey. Przebaczćie mi / świeći Druzbowie/ Ewángelisto JANIE/ y Márßałku Chrześćielu/ chwalony/ y chwalacy/ że ia wiekße świadectwo/ O ognistey świątłości Domu Jaśnie Osw. Jchmościow Panow OGINSKICH upátruie / y wywodze / z Wielm. IANA Marßałka Bracławskiego; albowiem on / Et fuit lux & perhibuit testimonium de lumine; & fuit ignis, & perhibuit testimonium de Igne. In lumine tedy eius, vidimus lumen Domu tego. Naprzod tedy Divisionem nesciebat, w swietey urodziwßy sie wierze Kátolickiey y z Oyca BOHDANA OGINSKIEGO, y z Mátki ZOPHIEY RUDOMINIANKI, Dwuch Domow/ iednako z wysokiemi złączonych Familiami; Divisionem nesciebat, y od wywiedzionych czynow/ y wiekopomney dzielności/ Antenatow swoich. Z RUDOMINIANKI urodzony. Sancta & immaculata Virginitas, quibus te laudibus efferam, nescio: quia quem cœli capere non poterant, tuo gremio contulisti. spiewa Kościoł Boży z Ang. S. Trudno zgáleść słußney y godney chwały/ tym wnetrznościom/ ktore nám na świát Chrystusa Pana wydały. A ia rzekę: Trudno słußney znaleść chwały Jaśnie Wielm. Jamiliey Rudominowskiey/ że oney wnetrzności wydały nam/ Wielkiego/ godnie y dzielnie przez ták wiele lat w. W. X. L. piastuiacego pieczeć KRZYSZTOFA PACA y drugiego MIKOŁAIA. Nativitas tua, gaudium annuntiavit

1. Thi. 6. Psal. 17. Ep. Joñ. 1.

S. Aug:

Eccl.

tiavit universo mundo, ex te enim ortus est sol iustitiæ Christus Deus noster. qui solvens maledictionem, dedit benedictionem, & confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam: á ia rzekę: Dom ten Prześwietny Rudominowski / wydaiąc na świat dwuch pomienionych/ rozweselił Oyczyznę naßę/ kiedy w niey wydany ná świat/ MIKOŁAY iako Pasterz Diecezyey tuteyßey/ daie Benedictionem. á Jaśnie Wielm. KRZYSZTOPH KANCLERZ, iako mądry y uważny Pieczętarz/ nie raz bliską do śmierći Oyczyznę/ ożywiał/ y ożywia: Et confundens mortem, & ei, & nobis donat vitam.

Wßkołach naprzod w Akademiey Wileńskiey / z ktorey/ tanquam ex equo Troiano tak zacni wychodzą/ ku Bogu y Oyczyzny usłudze/ ludźie; sam znim będąc widźiałem/ iako Bonitatem, & Disciplinam łączył/ cum scientia.

Potym day to/ że o ogńiu powiadaią: Nec procul, nec longè: blisko nie przystępuy/ bo się spáliß. dáleko nieodstępuy bo się nie zagrzeieß Á Carthusius álluduiąc do ognia / z znieba przybyłego/ á na ziemi świecącego/ Domek Naświętßey Panny/ ktory z swoiey ußedßy Palestyńskiey Oyczyzny/ Remota lucet świeći/ y iáśnieie we Włoßech/ nápisał. *Psal. 118*

Flamma velut, rutilat, natali ab orbe remota,
Sic Domus è Patrio climate, mota nitet.

Jednakże nie tak sobie postąpił ten Ogień Wielmożny naß Marßałek wlat śiedmnaśtu prope ad ignem, Blisko/ blisko/ do iuż iuż pięknie y wspaniále w cnoty/ odwagi/ dźielności/ męstwa y wsławs wobiaiącego się/ przysunął się ognia/ kiedy pod znak Jaśnie Wielm. MARCYANA z Rożielska OGINSKIEGO Woiewody Trockiego swoie oddał Imię / oraz y nigdy nie odmienne kronsekrował

serce. Jako Phœnix z ognia bierze żywot: skąd mu służy: Bustumq; partumq; Ex rogo cunas álbo. Amica flamma inextinctam tribuit vitam. Tak dostawszy się do tego ognia/ Wielm. Márßałek/ może się ßczyćić/ y ßczyći/ że w tym ogniu / to iest przy boku Jaśnie Wielm. Woie. wody/ inextinctam honoru/ sławy / y dźielności zawźiął/ y otrzymał vitam.

Zwierzęta dwoiakim się sposobem ná świećie posilaią: iedne od piersi Maćierzyńskich/ iáko człowiek / lew/ y inne: wiec im służy: pascuntur à corde. Drugie iáko ta/ volatilia cæli, ptaßęta/ biorą posiłek z ust: Pascuntur ab ore. Te tedy które à corde, nie rowno są mocnieyße/ y śmielße/ aniżeli owe które ieno ab ore. Grzegorz S. morálizuie y rowna zrożnemi zwierzętámi Apostołow Swiętych ktorzy pascebantur ab ore, z ust Jezusowych uformowánym pod osobámi chleba/ y Wina posilali się Jezusowym ćiałem/ wraz znimi y Jan S. ktorego Swięci Doktorowie rownaią do orła: ale nie kontentuiąc się ießcze y tym posiłkiem/ rzućił się do piersi Jezusowych do serca Jezusowego Recubuit super pectus Domini: Dla tego też patrzćie iako śmiały IAN nad inne/ ktorzy tylko pasli ab ore, kiedy Fugerunt omnes, on sam Alijs recedentibus, ipse non recessit. Dla tego też po stráćie syna/ żałosney Matki kochanym został synem: Mulier ecce Filius tuus, ecce Mater tua. Cnoty/ statek/ powagę/ y dźielność Wielm. uważaiąc Marßałka/ możemy go nazwać z Ezechielem Ezech. 17. wspaniałym orłem; Aquila grandis magnarum alarum, venit in Libanum, & tulit medullam Cedri; wßelkiego iego ćwiczenia szlacheckiego/ y Kawalerskiego z mądrych ust y głębokiey

4. Greg.

Ioan. 19.

Ezech. 17.

á doświád

a doświadczoney nauki Jaśnie Wielm. WOIEWODY Trockiego pascebatur ten ab illius ore, słuchał go we wszytkim/ Nec auellebatur à corde, starał się o to/ żeby serce iego by naymnieyszym ku sobie nie wzruszył słowkiem/ albo iakim lekkomyślnym postępkiem; á zaczym co za dziw/ że tulit medullam cedru tego/ w Jaśnie Osw. Domie OGINSKIGH, tak wysoko wyniosłego cedru Jaśnie. W. WOIEWODY TROCKIEGO zabrał serce/ y śmiele/ ab eius pascebatur corde, alijsq; recedentibus non recessit ipse. Z wnagrodz tego u żałosnych Rodźicow po postradanym iedynaku/ iako za własnego kochánego/ y milego zostawał/ y liczył się syna. A zatym/ iako y *IAN S.* cæteris altiùs, á Domino meruit honorari, bo też iako ogień nescichat divisionem, nigdy się nigdy/ od onego nie oddalił boku. *S. Ambr.*

Lubo słowo przedwieczne Chrystus IEZVS iednym wszytkich do siebie wabił y wzywał głosem/ Venite omnes qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos osobliwym iednak sposobem Thomáß *S.* de villa noua, trzech do niego uczniow zbliżonych uważaiąc, to iest/ Thomaßa/ do boku/ Janá do piersi/ Judaßa do ust *IEZVSOWYCH* mowi: Thomas in latere, Ioannes in pectore, Iudas in labijs. nie trudnoć teráz o tákich niewiernych Thomaßow/ ktorzy nie wierzaią/ żeby Pan był Panem/ aż dobrze się mu z boku naprzykrzywszy/ á iákoby to słowem/ to uczynkiem Panu przeciwnym wnętrzności onego wzruszywszy. A Judaßow co to tylko labijs honorant, ale cor longe, och iako wiele; bodayby wszyscy takiemi/ iáko ten/ Janami byli. Siłá sług tych czásow/ podobnych owym sługom/ ktorzy się podpisuią *Matth. 15.* *S. Thom.* *Matth. 11.*

w listach/

w liſtach/ *SŁVGA POWOLNY, SŁVGA VNIZONY.*
Ale to tylko ceremonia/ á wrzeczy ſamey/ ták ſię podpiſuiący/ nie ſłuchać/ iako ſługa; ale rozkazywać iako Pan/ gotow. Siła tych czaſow ſług/ ktorzy ſłuchaią Pana/ y radźi/ nie wprzod iednak/ aż ſię Pan ſpyta / Tak iako
Math.10. Pan Jezus owego ślepego : quid vis vt faciam? Trzeba żeby ſię Pan ſpytał ſługi/ co ſobie roſkaże: y tak to tylko pełni / co ſobie ſám obierze/ do ſpełnienia. A ieżeli ſię znaydźie táki/ co to nie z Reieſtru y według ſwego upodobania ſłucha Pana/ to też zaraz z poſłuſznemi owemi złemi duchámi trzyma/ ktorzy to exibant ale wraz y
Math.6. clamabant, cur veniſti ante tempus torquere nos? mogł to złecić komu innemu Pan á nie mnie. A żeby to był ſługa podobny Pawłowi S. ktory ſię pytał Pana: Domine quid vis, ut faciam? taki rzadki. Rzadki podobny
Act. 9. y owemu ſłudze/ ktory zafraſowawßy śię że od niego
Luc. 16 Dominus aufert villicationem aż ow wdumie/ iakaż: quid faciam quia aufert à me Dominus villicationem? A co uczynię/ żebych rozgniewanego ubłagał Pana/ y na iego ku ſobie zárobił łaſkę: Nietak/ nietak ſię ſprawuią ſłudzy wieku tego/ dowiedźiawßy śię y zrozumiawßy/ że nań Pan nie łaſkaw dumaią; iakoż: nie quid faciam, co uczynię dla przyſługi Panu; Ale/ quid dicam? co powiem: iako tego y owego lubo niewinnego do Pana udam! Dicam, zmyślę. że ten to á to o tobie mowi; ták á ták ciebie do roznych/ nawet do ſamego Krola J. M. opiſuie. tych átych przećiwko tobie w znieca/ podpala y burzy. A owemu niewinnemu o tym nie tylko śię nie śniło/ ále y owßem przećiwnym ſłodzbem życzy wßytkim zgody/ nie uraża nikogo / o każdym dobrze/ źle o żadnym nie mowi;

I tak

I tak ow Pán ſługá/ zmyśliwſzy ſobie z piekła wydźwignione y uformowane Dicam, tym śie Panu przyſługuie/ y taki o ſobie u Pana koncept ſtanowi/ że nad niego nie tylko u dworu/ ale y w całym świecie/ niemáß mu życzliwſzego: ale mylićie śie/ mylićie/ och mylićie Panowie: ktorzy w takich ſługách korzyſtaćie/ y onych kochaćie! przypomnićie ieno ſobie owe poſoſno obrzydłe Bogu / Sex ſunt, quæ odit Dominus, A miedzy temi wſzyſtkiemi nayobrzydliwſze ſiodme: Septimum autem *Prou. 6.* deteſtatur anima eius, nempe qui inter Fratres ſeminat diſcordias: Niemáß/ nie maß w kim śie kochać Panie/ w tym/ ktore° Duſza Boſka iako czego náygorſze° śie chroni/ ktory to ćiebie z Bratem twoim/ Przyiaćielem / ſąśiadem wadźi. Co rozumiećie o tym naſzym Wielmożnym Márſzałku Bracławſkim; iezeli tylko / dla ceremoniey życzliwym y powolnym ſługa zwał śie/ y liczył Jáśnie Wielmożnego Woiewody Trockiego od niego zawſze nie za ſługe/ ale za Brata liczony y miany. A oſkárżył że ten kogo do Pana albo przećiwko komu Pana zburzył/ y z kimkolwiek powádźił: A owſzem/ Bogiem świadcze że nie kłamam/ żem z uſt ſamego ile ſobie podufałego nie raz ſłyſzał: *Nie maſz, niemaſz Oycze prawdy na świećie, że iey nie mowią Panom naſzym, żeby ſię niewadźili; nie máſz y w Kaznodźieiach; żeby bez prywaty na ambonach wołali; Niewadźćie ſię Panowie, niewadźćie ſię; bo wáſza zwada, Oyczyzny całey zguba.*

Ioannis verba penſemus (mowi Grzegorz S.) cuius omne quod loquitur, charitatis igne vaporatur, dum ergo IESV pectori iungitur, quaſi ignis igni applicatur. Ogniem *S. Greg.* był IAN S. ale ogniem nie zapalaiącym/ dumnym / nie-

ßczącym / ale ogniem promienie miłości Bożey y
bliźniego z śiebie wydaiącym/ a tak złączony z Panem
Ioan. 13. Jezusem na ostatniey wieczerzy / miłością ku nam nie-
zmierną pałaiącym/ Cum dilexisset suos in finem dilexit
eos, Jakoby ogień z ogniem ziednoczony został. Gdybych
niewiedźiał co Anzelm S. powiedźiał, że/ acriter flagel-
S. Ansel. latur in mente, dum humilis laudatur in facie. wywiodł
bych/ iákim J. W. Woiewodo ogniem Boskiey y bliźniego
miłości pałaß/ osobliwie iako Diligis tuos, krew twą
własną kochaß/ y in finē onych/ tak iákoś kochał tego IANA
y chceß y deklaruieß/ byleby ieno (iákoż bynámniey o tỹ ani
wątpić) zgodny/iako od tego *IANA* á nigdy nie przeći-
wny w onych z twoim znaydował śię/ y łączył śię ogień.
Discedite maledicti in ignem æternum, venite Benedicti,
percipite regnum. Rupertus S. uważaiąc ten Dekret sę-
Math. 15 dźiego sprawiedliwego znayduie y przyznáie/ że vera ami-
citia nimis timida est: falsa autem nimis audax. Jeśćli
Psal. 28. w niebie/ iest y w piekle ogień; ale vox Domini inter-
cidentis flammam ignis. albowiem dźieli dwa przymioty
Rupert. ognia/ ktore sa/ palić / y świecić. W niebie świeći/ ale
nie pali; w piekle pali/ ale nie świeći. Te tedy ite, albo
Discedite y venite, są assygnácye Boskie y Destinacye do
ognia: a kogoż? Dobrego przyiáćiela/ ktory nimis timidus do
niebieskiego; ale ktory/ nimis audax, do piekielnego. A kto-
ryż to audax, y ktory timidus? Audax, że tak bliśko śię
przysunął do Jezusa/ że go odpychać y odganiáć potrzeba
było: Ite, discedite maledicti. A nimis timidus z daleka/
trzeba go aż wołać do ognia niebieskiego: venite, venite,
iákoby zdaleka podźćie moi ßczerzy przyiáćiele/ ktorzy
mis y kochaćie iako człowieka wam rownego/ y boićie

śię

śie iako Boga y Pana wáßego.

Dla tego Hieronim S. uważa/ że Eliáß lubo Achab y Izabella niewypowiedzianie y rożnie onego prześladowali/ przecie ich nie karał ogniem tak/ iako onych 50. ludźi 4. Reg. 1. od Ozyaßá posłanych. Quia illi palam persequebantur, hi autem pacem cum illo dissimulabant, dicentes: Homo DEI descende. Skąd y Ambroży S. Nihil DEO est detestabilius, quàm amicum os præferre, & inimicum cor gestare: odium enim manifestum inimicũ servat; fucata amicitia, sine defensione ictum infert; tuncq; non tam hostilis inimica manus lædit, quàm propria fiducia. A Augustyn S. Nihil est detestabilius nihilq; periculosius, quàm vultũ blandientem ostendere, & venenosum cor celare, os amicum præferre, & sævientem in pectore livorem portare; aliud in ore palam prodere, aliud in pectore claudere; geminata corda habere; & uno fraudulenter adulari, altero exitiale damnum moliri! Ależ nie umieią tego chwała Pánu Bogu OGINSCY, tak iáko y w Bogu zeßły Marßałek prawdźiwy Ogień: Nunquam frigescens w uślugże ku Bogu/ Oyczyźnie: J. W. WOIEWODZIE Trockiemu/ Pánu/ iákom rzekł/ Oycu/ Dobrodźieiowi y Pułkownikowi swemu: Nie umiał żmyślać/ co w sercu to w oczach/ to y w uśćiech: wßędźie szczyrość/ wßędźie nieodmienna życzliwość. Niebył nimis audax, nie naprzykrzył śie nikomu/ y nigdźie/ chyba tam/ gdźie szło o honor Boga/ Oyczyzny/ y Pana.

S. Hieron.

4 Reg 1.

S. Ambr.

S. Aug.

Że ow Syn prodigus marnotrawny/ voluit implere ventrem suum de siliquis, & nemo illi dabat. Ambroży S. uważa/ Jako nemo illi dabat, kiedy ow miał w swoich ręku y dyspozycyey/ y on wieprzom dawał/ á ktoryżby z nich co rzekł iemu/ gdyby on wziął co y iako mu śie

Luc. 15.

S: Ambr. wiele podoba! y mowi: Licet pauper, nobilis tamen erat, ideo fur esse nolebat. Lubo ubogi stracił wszytko ten syn marnotrawny / że iednak był szlachcicem/ dla tego niechćiał być złodźieiem/ y od niemego kraść nie chciał wieprza iemu naznaczonego pokarmu/ Panom to nauka/ Ioan. 13. iezeli chcą mieć nie z Judaszowską cnotą/ Fur erat & loculos habebat sługę wiernego / niech że go máią Brátá swego / y sobie szlachcica rownego. Tákim był P. Jezusowi Jan S. Ewangelista / Frater Discipulus, & servus, takim Marszałek Jaśnie Wielmożnemu *WOIEWODZIE* Trockiemu: był mu Bratem Frater / *OGINSKI* *OGINSKIEMV:* był mu Discipulus Vczeń/ przez ták wiele lat cnot y dźieł Rycerskich. Był seruus, sługa/ S. Aug. á sługa życzliwym/ y nigdy nie odmiennym. Amicus nunquam fuit, qui aliquando esse desiit mowił Aug. S. Aże ten aliquando esse non desijt, wiec też semper fuit. Przez trzydźieśći lat niemal zostaiąc przy boku prawie Oyca / Pana / Dobrodźieia / Rotmistrza y Pułkownika Ioan. 1. swego mogł mowić z Janem S. Ewangelistą: Vidimus gloriam eius gloriam quasi vnigeniti à Patre, Plenum gratiæ & veritatis. Napatrzyłem śie Martios annos w J. Wielm. *MARCYANIE* lat iego dwała y szczerośći/ á ku mnie łáska y Dobrodźieystwy nápełnionych. Wzaiem mogłeś mowić Jáśnie Wielm. *WOIEWODO.* Widźiałem też y napatrzyłē śie przez też lata iego szczerośći/ statkowi / y kawalerskiey w kożdey okazyey dźielności. To o Epaminondźie kochanku *ALEXANDRA* Wielkiego rzeczono: Multa ille sine Rege prosperè. Rex sine illo nihil magnæ rei gessit: to o tym Wielmożnym Marszałku rzec możemy/ że bez niego iako Chrystus bez Jana Ewange-

Ewangelisty/ J. W. *WOIEWODA* nihil magnæ rei gessit. Pierwsze Cudo wody przemienioney w wino przy Janie S. corka wskrzeszona Xiażęcia/ przy Janie S. *NASWIĘTSZEGO SAKRAMENTV* postanowienie/ przy Janie S. Przemienienie na gorze Thabor/ w oczach Jana S. Krwią się poci w ogrodzie/ tuż blisko y Jan S. Naostatek na krzyżu umiera/ Matkę swą Jánowi oddaie: Sine illo zaprawdę nil magni gessit, lubo Jan sine illo multa prosperè. Lubo nie maiąc przytomnego Chrystusa/ iednák mocą władzą/ y imieniem iego siła czynił szczęśliwie/ goracy ogień z oleiem w Rzymie/ Trucizną zwyćiężył w Efezie/ wygnanie w Patmach/ náwrocił Azyą/ y inne cuda czynił. Tak Jaśnie Wielm. *WOIEWODO* Trocki/ niech kto liczy/ y głosi/ światu wszytkiemu głośne/ á nie zliczone ieżeli umia y może Ráwalerskie dzieła twoie/ przy tych Wielmożnego tego *IANA* Bracławskiego Marszałka zamilczeć niemogą sami nieprzyiaćioł Oyczyzny Wodzowie/ szwedcy Generałowie/ Obestrowie/ Witemberkowie/ Grassmagnusowie: niech Szeremetowie/ Dołhorukowie/ Odoiewscy/ Chowańscy/ Zmiiowie/ y inni wylicza dzielne dzieła/ y odwagi J. W. *WOIEWODY*/ przyznać zaraz muszą/ że Cuncta hæc magna cum hoc Ioanne gessit. Siła y *IAN* sam honor znak y Jmie Jaśnie Wielmożnego swego piastuiąc czynił Pułkownika/ tak wiele razy woyska Regimentarzem/ tak dawno dzielnym Rawalerem/ godnym Petehorskiey w przody/ á potym Starskiey Roty J. W. *WOIEWODY* zostaiąc Porucznikiem/ osobliwie pod Kuszlikami/ gdzie dzielnie y odważnie iako zwykł zawsze stawáć krwią swą własną tamte

pola skropił/ y iuż práwie za zabitego w tey potrzebie na ziemi leżał/ ktorego trzykroć na odwrot dzielna Kawaleria idąc/ y odważnie nieprzyiaćielski impet odbiiaiąc/ ledwo co żywego od ran niezliczonych wzięła z placu/ y na swoich własnych ręku/ kochanego y miłego swego Porucznika wyniosła. O zaprawdę iako że Dominik S. poimany od Heretykow Zboycow/ y spytany coby rzekł/ żeby go tu zabito y rozsiekano: odpowiedźiał: Prosiłbych/ y zaraz proszę/ ieżeli do tego przyidzie/ żebyście mię wraz nie zabiiali/ ále żebyście mię na drobne wprzody powoli czastki rąbali/ żebych tak więcey dlá Boga mego/ y wiary iego świętey mogł ponieść ran y boleśći: pobożny życiá iego Kronikarz do tego punktu przyszedszy wykrzyka: o Dominice ob cætera Confes-
S. Anton. sor, hac una re martyr esto. Tak Wielmożny Marszałku/ ieżeli ćie inne dźiela twoie czynią y głoszą szczerỹ Boga/ Oyczyzny/ y Páná wyznawcą z Rusślickiey potrzeby Martyr esto nazwać ćie możesz/ iednym Męczennikiem.

Jeżeli kiedy pokazywał ćie y iawił ogniem wtey potrzebie y okazyey tak zraniony Wielmożny Marszałek/ pokazałeś ćie żelázem/ ktoremu służy: Percussum scintillat, że o żelazo uderzone wydaie z siebie ogień/ albo skry/ ogniste. Percussus uderzony żelazem nieprzyiáćielskim scintillásti. Pokazałeś ćie *OGINSKIM*/ nie iedne skre ále cały płomień ognistey swey dźielności wydałeś y pokázałeś. Pokazałeś ćie w tey potrzebie drogim á nie osszacowanỹ Oyczyzny naszey Dyamentem/ nádktorỹ też pisza: Dat pretium vulnus: Im bárdziey Dyament zraniony y przez rany wyrobiony/ tym większey ceny y waloru. Deerunt pretium cenę y wagę nie osszacowaney godności y

dźielności

dźielności twoiey/ te twoie zá wiarę y Oyczyznę podiste vulnera.

Jako doformowania posieczonym wężom / y tamże posiekanym roznym kwiatkom Theryáki służy: Pharmacum ex utrisq; Tak w tymże razie nie iedē poległ nieprzyiaćiel/ lała śie krew tych wężow zaiadłych ná zgubę Oyczyzny naszey/ kiedyś y ty iako kwiatek posiekany na tymże polu leżał: Zaprawdę Pharmacum ex utrisque zdrowa schorzałey Oyczyźnie zoboygá przezto/ y na ow czas formowała śie Theryaka.

Pokazałeś śie nie osłacowaną na ow czas monetą/ ktorey służy: imprimor & valeo: Nie wprzody moy walor/ aż wybita będę: albo złotem uformowanym nad ktorym piszą. vulnera dant formam: Albowiem per hæc vulnera informem na ow czas formâsti & reformâsti Patriam wybity y zraniony, sui & Patriæ tuæ wyiawiłeś valorem. Pokazałeś śie łukiem nasadzonym/ ktoremu służy: Pressus intenditur. Chyba aż kto naćiągniony schyli/ strzałę z śiebie wypuszcza/ y zabiia. schylony aż do źiemi / wypuściłeś strzałę godzącą w serce nieprzyiáćielskie. Albo iako dzwon albo Campana percussa clamat, chyba uderzony głos wydaie. Uderzony y zraniony sławy szczęścia y dźielności Kawalerskiey głośną na wszytek świat brzmiącą stałeś śie y pokazałeś kampaną.

Jako Roy pszczołek congregatur sonitu: Nie inaczey śie iednoczą y zbieráią/ tylko przez dźwięk y zgromadźiwszy śie miscent vulnera favis, kiedy przy ranach twoich/ pożądane nád nieprzyiaćielem/ na ow czas zdarzył zwyćiestwo. Im droższy haft na iakim płotnie/ tym owo mieć musi ran wiecey. Skąd y nad nim piszą: Ex vulnere decor,

decor, Zacność y dźielność twoia haftowała śię na ow czas na tobie: á coż za dźiw/ że in vulnerato w zranionym tak barzo/ albowiem/ ex illo vulnere tuo decor, nietylko tobie/ ále y całey Oyczyźnie/ słowem; ieżeli kiedy przez co/ tedy tym dźielem w tey potrzebie sapiens ignis, tym sposobem vincula comburebat Patriæ, illam servando słußnie y należyćie / & conservando. owo zgoła/ Multa gessit prosperè w oczach trzech po sobie idących walecznych Wodzow *IANVSZA RADZIWIŁA, PAWŁA SAPIEHI, MICHAŁA PACA*, teraznieyßych dźiel woiennych Antesygnana. Ozaprawdę Jaśnie Wielm. *WOIEWODO* ten Marßałek/ bylći iako Alexandrowi wielkiemu kochany Epaminondás/ *IAN* ten *OGINSKI* tobie MARCYANOWI, iako *IAN S.* Ewangelista Panu Chrystusowi.

Lecz co czynię: żem tak wiele zawźiął czasu mowę o tym Wielmożnym *IANIE*: A toli przebáczćie De dilecto nunquam satis Zdanie Alexandra wielkiego o Ephestionie O takimże zdaniu rozumiem y twoim Jaśnie. Wielm. *WOIEWODO* Trocki/ á toli mow to / o tym Bracie twoim co S. Ambr. mowił kiedyś o swoim: Lætandum magis quòd talem Fratrem habuerim, quàm dolendum quòd fratrem amiserim; illud enim munus, hoc debitum est. *S. Ambr.*

Eccl. 45. A my wßyscy mowiemy y przyznawamy że ten *IAN* Wielmożny Marßałek Bracławski. był Dilectus Deo & hominibus. więc de illo nunquam satis. Atoli przećie teraz iuż satis, dosyć.

Iob. 24. Wzywá mię też de calore nimio ad frigus niviũ, od ognia ale śnieżnego/ bo także czystego niewinnego młodźienczego *W. IANA* śnieg ogniśty Wielmożny *IERZY*

Woie-

Woiewodźic Trocki/ á na dowod/ że Nix & glacies ſuſtinuerũt vim ignis & non tabeſcebant. Dźień po dniu; nazaiutrz záraz po *S. IANIE* Kośćioł Bozy świeći/ y obchodźi pámiątkę niewiniątek/ a ia tu widze wraz na tym katafalku złączonego *IANA* z *IERZYM* niewiniątkiem, ogień z śńiegiem / a ták dźień y akt dźiśieyßy nazwać śię może/ y Candidus dla ſnieżney białości Niewiniątka/ y Rubicundus rumiány dla purpury Kawalerſkiey; Názwać śię może dźień dźiśieyßy w Dominikańſką ſatę przybrany. w czarną kapę względem *IANA* Lat 47. maiącego/ wbiały habit/ względem dwuch tylko y to niespełna lat niewinniątka *IERZEGO*

Debilis & fortis veniunt ad limina mortis.

Ale to tylko ná świecie ta odmiana lat / o ktorych pięknie S. Hieronim

Sæpe rogas quot habes annos? Reſpondeo, nullos:
Quomodo? quos habui. Pontice non habeo.

Że tylko liczemy ktore iuż przeßły/ á o przyßłych niewiemy/Już śię/ iuż IAN z IERZYM, in plenitudine ætatis Chriſti zrownał po lat 33. Ták IANOWI iako y IERZEMU, co IAN S. mowił do Pana Jezuſa/ me oportet minui, te autem creſcere; To śię iuż ſtało na tamtym świecie/ Janowi ubyło lat / IERZEMU przybyło. Richardus á S. Victore piſząc na te ſłowa P. Jezuſa Luc. 12. Ignem veni mittere in terram, Pyta/ Nunquid in terris tum ignis defuit? odpowiada: Inuenit abſque dubio ignem terreſtrem, attulit autem ignem cæleſtem: illum venit extingvere, iſtum vehementer accendere. A S. Bruno mowi. Niſi inferior ignis extinguatur ſuperior lucere non poteſt. Ci tedy lubo w oczach naßych zagaßeni

Ioan 3.

S. Bruno

Rich. a V.

Wielmożni OGINSCY; przecie y na tamtym świecie są OGINSKIEMI; y świecą ogniem nie ziemskim iednak/ nie; ale niebieskim osobliwie Wielmożny Woiewodzic Trocki.

Gnate, tuus Matri, iam cinis Ignis erit.

Popioł y proch twoy/ w ktorys się obrocił przez śmierć, ogniem został/ a ogniem nigdy nie zagaßonym w ercu Matierzynskim y Rodzicielskim; oraz iednak y białym iesteś y zwać się możeß śniegiem.

Mund. symb.

Głosi śnieg o sobie: Mihi candor ab alto: albo: meus ab origine candor. z wysokości moia zacność y moia białość.

Isa 28.

A ktoż może zmierzać wysokosc y wynioslość tych dwuch Domow: skąd tego niewinnego śnießku origo Jaśnie Oświeconego Domu OGINSKICH y HLEBOWICZOW mowić zaprawdę możemy z Izaiaßem c. 28. Sicut lux meridiana clara est. Albo z Chryzostomem S. lux non

S. chris.

eget præcone: Niepotrzebuią te dwa wynio e Jaśnie Oświecone Domy wielkiey chwały/ tak iakom wyżey namienił/ á nauczywßy się od samegoż J. W. świętey á słodkiey pamięci Dziada tego Woiewodzica IERZEGO, KAROLA HLEBOWICZA Woiewody Wileńskiego. O zaprawdę Candor ab alto. Meus ab origine candor, Może się z śniegiem ßczycić y wynosić Wielmożny IERZY Woiewodzic Trocki z OGINSKIEGO y HLEBOWICZOWNEY zrodzony.

Nad śniegiem pißą: decrescit quo cætera crescunt, to iest od słońcá/ od ktorego inne żywioła biorą wzrost y żywot/ on sam topnieie y nißczeie. Wielka to świątłość/ iasne słońce/ wysokie urodzenie; ale coż kiedy na świecie inni w tym y od tego rosną/ y ßczęśliwie rosną y podwyższaią Crescunt, ten śnieg śliczny/ bielusienki

śienki / młodźiuśienki Woiewodźic decreſcit uſtępuie światu. A owßem rzecz uwagi godna Apoc. 12. kiedy śie pokazała na niebie niewiáſta odźiana ſłońcem / mieśiącem/ y gwiazdami ozdobiona: Signum magnum apparuit in cælo, mulier amicta ſole, Luna ſub pedibus eius, & corona ſtellarum duodecim in capite eius. zaraz tamże opiſuią: Peperit Filium maſculum, qui raptus eſt in cælum, & ad thronum Dei. na ktore mieyſce Grzegorz S. Qvia ſignavit ſeu ſigillavit eam Pater cæleſtis Deus. noſiła na ſobie herb niebieſki/ ozdoba śie Boſka/ niebieſka pieczętowała ta matka mulier amicta ſole, á tak niedźiw że urodzony od oney ſynaczek / prętko/ prętko/ co urodzony Raptus eſt in cælum & ad thronum Dei: A możeß być żywßy Hieroglyfik albo typus W. IERZEGO Woiewodźica Trockiego urodzonego z HLEBOWICZOWNEY, ktorego Domu herbowny kleynot Leliwa niebieſka ozdoba/ mieśiąc z gwiazdą. O zaprawdę Sigillavit eam Dominus. Skąd co za dźiw/ że tak prętko Bog wßechmogący y zrodzonego z oney zawźiął do nieba/ przed tron ſwoy Synaczká! A dayto że z drugiey śioſtry J. Wielm. Sápieżyney Woiewodźiney Połockiey Magnæ ſpei Iuvenes IERZY, MICHAŁ, ALEXANDER Synowie/ y Corka KATARZYNA. Creſcunt, & utinam feliciter creſcant. Przećie żeby śie pokazał być śniegiem ten Wielm. naß IERZY, Decreſcit quo cætera creſcunt.

Apoc 12.

S. Gregor.

A ieżeli ieden te niewiaſte do Naświętßey Pánny przyrownawßy napiſał:

Te repetat, ne terra ſuam vigil anxia ſervat,
Luna pedes, caput cynthius aſtra caput

Ozdobiwszy niebo Dom Hlebowiczowski swym światłem z nich iedney siostry/ na swoie ozdobę bierze iednego/ drugich drugiey ziemskiey zostawuiąc ozdobie vt crescant, illi quo decrescit iste.

Snieg in altis habitat, albo: Celso locata perennat: im wyższe gory/ tym dłużey na nich trwa/ przemieszkiwa.

Psal. 67. A ktoraż wyższa gora nad niebo? Mons Dei, mons pinguis, mons coagulatus, mons in quo beneplacitum est habitare Domino: Żeby tedy ten Wielm Woiewodzic pokazał sie być światu śniegiem/ á śniegiem nigdy nie zniszczonym/ na te sie niebieska urodziwszy prętko przeniość gore. In altis habitat; celso locatus perennat. Na ziemi záś kto chce snieg długo zatrzymać/ iako naymocniey y nayskryćiey chowa.: skąd mu służy: latuisse iuvat. Jeżeli gdzie y iako latuisse być skrytemu naszemu śniegowi / temu Paniściu tedy w niebie iuvat y iuvabit: álbowiem Quis unquam innocens perjit? Iob. 4. Albo z Aug S. Słusznie rzec możemy: O parvule modo nate,

Iob. 4. S. Aug. nunquam tentate, nunquam luctate, iam coronate. (In plurali to mowił S. do SS. niewiniątek: co ia mowić mogę in singulari do Wielmożnego Woiewodzica) Quàm feliciter nati, quibus in primo nascendi limine æterna vita obviam venit: nondum egressi infantiæ cunas, & iam perveniunt ad coronas; quos Deus prius ditavit coronis, quàm membris, rapiuntur & complexibus matrum, sed reduntur gremijs Angelorum. Od pierśi Maćierzyńskich/ do Anielskich dostałeś sie chorow; z Ziemskiey kolebki do niebieskiey korony: naprzod poznałeś / cotęż to iest żyć na świecie doczesnie/ a iuż w niebie żyieś wiecznie: O Zaprawdę iako snieg latuisse iuvat.

Na ostatek

Na ostátek że śnieg Rigat & operit non niśi cadendo, upaść muśi/ dopiero zákryie wßytkie wondoły/ kamienie/ y grudy/ y skrycie odwilży ziemię. Cecidisti, cecidisti, upadłeś/ ledwie co podniesiona/ y owßem ledwo co ziáwiona / podporo Domu OGINSKICH Wielmożny Woiewodzicu: Owßem Cecidistis: Defecit sufflatorium ignis mowić możemy y z Prorokiem Páńskim/ obay z Wielm. Márßałkiem w oczách naßych upadliśćie iako śnieg iaki/ bo obay Virgines wstanie białym młodzieńczym; á gdzież y iakie od was oyczyśtey naßey ziemi pełney kamieni / grud y wondołow pomoc/ Rigatio albo opertorium! Że granaty ogniśte nie inaczey ßerzą śię y rosną / aż rzucone: skąd im służy: crescimus iactæ, ßerzymy śię y rośćiemy porzucone. Jáko ogniste iákie granaty tych dwuch OGINSKICH przez śmierć nie spodźianie o ziemię rzuconych / a gdzież iest wzrost / gdźie rozßerzenie? Że wßytkie rzeki wschodzą widomie do morza / znowu zaś z morza wchodzą do rzek wody skrycie per rivulos terræ, pißą lemma nad morzem y rzekami: Nos palam, tu secretè: Toż służyć może tym dwom Ogniśtym Granatom / albo vpadłemu śniegowi: Palam widomie/ nie tylko za żywota Jaśnie Wielmożny WOIEWODA Trocki/ Dobrodźiey twoy rozßerzał chwałę twoię Wielmożny Marßałku y promowował/ daiąc ći okázyą do dźielności / cnoty / męstwa/ palam, y po śmierći niezapomina dußy twoiey palam: tak wielki sumpt waży na rozßerzenie y odgłos Jmienia twego/ oraz y iedynaka swego IERZEGO / vt etiam iacti crescatis przed Maiestatem Boskim. Ale wy chyba secretò skrycie stanawßy tam spráwicie: Żeby Dom waß prześwietny

nunquam cadat, creſcat ſemper. Sprawuie Duſzy y Imieniowi waſzemu przy tym Akćie Jaśnie Wielm. WOIEWODA, Ogniowi y Sniegowi ne unquam tabeſcatis, żebyśćie nie niſzczeli / A palam, choć skryćie żeby on Floreat ſemper MARCIANVS marceſcat nunquã wraz z Jaśnie Wielm. WOIEWODZINĄ y całym swym Jáśnie Oświeconym Domem.

O Porta lucis fulgida Rycerſka Bramo Herbowny J. Oświeconego Domu OGINSKICH kleynoćie / rozdártym krzyżem przyozdobiona. Stąd nadana J. O. Tey Familiey pierwszemu / że śię odważnie do Pogáńſkiey Bramy włamał / ták iako y Krol Polſki Boleſław Rycerzowi ſzremu nazwanemu Owada / że za iego sprawą / y przywodem sam Krol w Bráme złotą Kiiowſką ciął Páłaszem / Brame mu za herb nadał. Bramo OGINSKICH lucis Jaśnie Ośw. tego świátła Fulgida zawſze iaśnieiąca / teraz zagaſzone świątła Domu tego Wielm. Marszałka y Woiewodzica piáſtuiąc / iakoś obfuſcata / ſczerniała / okopćiała: y owszem fulgida ogniem y śniegiem iáśnieiąca.

Plantati in domo Domini in atrijs eius florebunt, O-
Pſal. 91. biecywał Duch S. przez Pſalmiſtę Pſal. 91. Pięknie / pięknie wſz epione te dwa kwiatki w Prześwietnym Dziárdynie OGINSKICH, á iakoż In atrijs eius w Bramie Herbowey teraz kwitną / kiedy zápałem śmierći uſuſzone tu śię præzentuią: A przećie z ogniem y śniegiem nie zniſzczeni. Dwanaśćie bram Niebieſkich
Apoc 21. opiſuiąc Jan S. Apoc, 21. mowi Duodecim portæ, duodecim margaritæ ſunt. A to dla tego / że ſingulæ portæ erant ex ſingulis margaritis, kożdą bramą iedną tylko

tylko perłą ozdobiona iaśniała. Przybyło/ przybyło ozdoby niebu z tey Bramy OGINSKICH: Bo nie iedna perła/ ale dwomá Marßałka y Woiewodzicá iaśnieiącą: Beata Virgo MARIA lucerna lucentiſſima, cuius ſplendore inventa eſt drachma perdita. S. Epiphaniuß zowie Naświerßą Pannę zapalona iaśnie świecącą pochodnią/ zá ktorey świátłem/ ieſt znaleziona zgubiona perła. Tyś tedy ty/ o Panno/ iaſno ſwiecaca/ oſobliwie w Cudownym Obrazie Trockim zgubione na świećie te perły Jaśnie Oświecone znalazła/ y nie tylko tu ná ziemi przy ſobie/ ále y w niebie lokowała. *S. Epiph.*

Niewiem co za okazya że owá Brama nazywałá śię porta ſpecioſa, w ktorey kładziono tego/ ktory tylko ab vtero matris baiulabatur: chyba dla tego/ że przechodząc one Piotr z Janem/ ſurge & ambula, powſtać y chodzić roſkazał. Położony w bramie Jaśnie Oświeconego Domu OGINSKICH W. IERZY Woiewodzic/ ktory przez lat dwie ab utero Matris, tylko baiulabatur. Maß z ſobą w kompaniey/ y W. IANA Marßałká Bracławſkiego/ ſpecioſa tą Brama z Antenatow ſpecioſa z Koniunkcyey z wielkiemi zacnemi/ y wyſokiemi Domámi: ale ſpecioſior ſtąd/ że przechodząc przez tę Bramę/ nie iuż uczeń Jezuſow/ ale Matka Jezuſowa Naśw. Panna upadłemu z Konia rzecze IANOWI: ſurge & ambula, IERZEGO Aniołká onemu do niebá iako iuż tey drogi wiadomego y dobrze przed nim tam iuż lat kilka rozgoßczonego/ za przewodnika podawßy. *Act. 3.*

W grobie S. Jana Ewangeliſty nie znaleziono ćiała Jánowego/ iedno manną. chwalebnieyßy będzie grob twoy IANIE Wielmożny Marßałku/ kiedy przy ćiele twoim/

twoim / w táż będźie śie znaydowała manná álbo śnieg / te to niewinne / tego Aniołeczka IERZEGO kośteczki / na znak tego / ták iako w piecu Babilońskim / żeśćie nie zniśczeni : álbowiem : Nix & glacies ſuſtinebunt vim ignis. & non tabeſcent. Albo / iáko Ambroży S. mowi: Ego eos, qui caſtitatem coluerunt, pro mortuis non habeo. Wczyſtośći umarłych mieć nie potrzebá. Nie Brama tedy / ále gorá Etna to / Grande Amoris, & Doloris ſpectaculum, názowie ; álbowiem iako owa

Scit nivibus ſervare fidem, pariterq; favillis.

Ná śnieg / y ogień w ſobie zawiera / ták / y tu śnieg z ogniem śie prezentuie / Wielmożni / IERZY Woiewodźic Trocki / y IAN Marßáłek Bracłáwſki nie zniśczeni OGINSCY. A ták Nix & glacies ſuſtinebant vim ignis, & non tabeſcebant.

Słuchayćiez iuż teraz / komu będźie należało z tego ogniá / wraz złączonego z śniegiem / iako od owych
Dan. 3. Pacholąt Benedicite, Benedicite, Benedicite, mnogie y rożnym co śie też za błogoſławienſtwa / y dźiek czynienia wydawać y oddawać będą: á iako po ogniu / y z ognia rzeczy też od OGINSKICH w piśmie S. iednak wypolorowane / ieżeli śie komu nie wygodźi przebaczćie.

Naprzod tedy głos w ogniu uformowany dochodźi twego Maieſtatu Náiaśnieyßy nam dźiś ßcześliwie panuiący / IANIE III. Benedictus es in throno Regni tui. Kiedy
Luc. 1. omen przyßłey zacnośći y dźielnośći Janowey głoßono / mowiono: Quis, putas, puer iſte erit? nam & manus Domini cum illo eſt. Dźiećie złączone z waleczną prawicą / wßelkiey ßcześliwośći omen. Quis, tedy / putas, puer iſte eſſet, Náiaśnieyßy Krolu / gdyby żył; Jeżeliby

ku

ku Oyczyzny y Maiestatu twego usłudze/ OGINSKICH trybem/ iako ogień nie palał y nie gorzał: Zakosny być musi/ sercu twemu ákt dzisieyszy/ kiedy ten Puer, to Dziecie lát nie dorosły/ Oyczystey usłudze/ należytych/ tu sie ná tym placu lokuie: Et manus Domini cum illo, wráz znim/ y dzielny/ mężny/ odważny y doświadczony Káwáler/ Márszałek Bráclawski. Vbyłá/ ubyłá wáleczna ceká w W. Marszáłku do dźwigániá Táreczy twoiey zgodna: Vbył kwiatek w W. Woiewodzicu ktoryby na Janinie twoiey álbo Polu/ w Polu posádzony/ mogł czasu swego/ in exuberantem exurgere hortum. Wiec dziękuiąc ći Naiaśnieyszy IANIE ten Wielmożny IAN z IERZYM, OGINSCY za Pański resentyment/ ktory masz żałuiąc straty onych/ na pamiątkę swoie/ zostawnią z nieba w ognistych iezykách przybyły ogień. na co Cyrillus S. Ignitæ lingvæ, super capita Apostolorum apparuerunt, ut novæ coronæ spirituales. Koronowani Apostołowie/ ogniſtemi iezykami Ducha S. wyrażáiącemi życzáć takieyże Korony/ żeby ta otaczały iezyki/ o dobrze oney radzących/ ále iezyki/ nie innym ogniem/ ieno ogniem Duchá S. y iego SS. darami pałaiącym. *S. Cyrill.*

Po Maiestáćie naiáśnieyszym/ regale nástępuie sacerdotium/ JJ. Wielm. Insułatow/ Prałatow/ osobliwie sangvine & affectu, tey Jaśnie oświeconey iunctum Parze. Osobliwie J. W. Biskupowi Zmuydzkiemu dźiękuie; że iako/ Sapiens ignis, przez S. Ofiarę/ ieżeliby iakie vinculum miáłá Duszá Wielmożnego Marszáłka/ comburis illud, hæc casta servando corpora. Dźiękuie/ że hunc lectulum, ten Katafalk: Flore immarcescibili Liliey twoiey Pacowskiey/ zdobisz/ tych dwoch morte langventes,

wdzięczną kwiecią twego fulcis prezencyą. A że gorli-
wości twoiey Pasterskiey przyznać należy/ żeś sapiens
ignis: A to dla tego/ że vincula złodliwe Kościołowi
Bożemu/ wiezy/ to test/ herezye mocno/ y potężnie
Comburis, ut Ecclesiam veram catholicam, conserves.
Dla tego daią na swoie pamiątkę ći OGINSCY ogień/
Pole zarosłe chwastem/ y pokrzywami/ palący y ni-
szczący/ z instrypcyą: Excoquit vitium. albo: Nocendo in-
uat. wielkie to vitium, chwast/ y pokrzywa nie potrze-
bna/ herezya/ wypálaiąc owe iako sapiens ignis. Vincula
combure, & Ecclesiam tuæ curæ commissam, długoletnie
Rege, guberna & conserva.
Jasnie Wielmożnemu/ *ALEXANDROWI KOTO-
WICZOWI* Biskupowi Smoleńskiemu/ y Jáśnie Wiel-
możnemu *MIKOŁAIOWI SŁVPSKIEMV* Biskupo-
wi Gracyanopolitańskiemu/ tu przytomnym/ Dziękuiąc
Lucæ 2. za prezencyą ći *OGINSCY*, Ofiaruią ow ogień/ przy
ktorym się grzeiąc Piotr S. zaprzał Pana Jezusa/ nie
dla tego/ żebyście się onym delektowali/ ale żebyście go
w moc swoię wziąwszy/ wonnym pożyćiem/ y do-
świadczoną/ á wszytkiemu naszemu Oyczystemu świátu
wiádomą/ náuką/ ogień taki/ ktoryby przywodził do za-
parćia się Boga/ y Pana/ niszczyli/ gásili/ y tłumili.
Albowiem tych czasow/ nie trudno o taki ogień/ áni
możemy lamentować z Izaiászem; Non sunt prunæ,
Isa. 47. quibus calefiant, nec focus, ut sedeant ad eum.
OGINSCY, w ogniu/ bo w Wielkiego Patryarchy/ S.
Ignacego sukience zatáionego/ niegdyś THOMASZA
z Rupień VIBYSKIEGO, godnego Biskupa Kiiowskie-
go/ á teraz/ pobożnego Societatis Iesu Professá/ iáwią
tu przy

tu przy tym Akćie incognitè będącego dźiękuiąc za ten
efekt/ ofiaruią ow ogień/ ktory dumnego Walentyniana
Cesárzá/ z thronu iego rußył/ y ku powstániu prze-
ćiwko S. Márćinowi Biskupowi/ wzbudźił: Excitatus
divinitùs ignis, superbum Principem è sella excussit, qui s. Sever.
accurrens ad Martinum, multumq; complexans, veniam
petijt, & cuncta pro voto viri DEi, confecit. Taki
ogień w pokorze twoiey/ y w zgárdźie świátowey znay-
duie śię/ Day Boże/ żeby Cuilibet superbo, & ambitio-
oso nie tylko świećił pro exemplo, ále y palił pro do-
cumento: utq; & docens & faciens, sis tempore suo ma-
gnus, in cœlorum regno.

WOŁŁOWICZOWI, Re & Nomine WINCENTEMU,
W. X. L. Regentowi/ Domowey Bogoryey/ in Spiri-
tuali statu, wielkiego owego miedzy innemi Eustachiego
WOŁŁOWICZA Biskupa Wileńskiego/ świątobliwey
gorliwośći/ y Pasterskiey ßczerey/ y prawdźiwey czuy-
ności resuscitatori, ofiaruią onemu/ y iego Prześwietnemu/
ták bliśko złączeni/ Domowi/ ći Wielmożni OGINSCY,
ow ogień, o ktorym 2. Machab. c. 1. wynikniony z ßczerey
wody/ ktorą znalazł Nehemiaß Kapłan/ á kiedy ią 2. Mach. 1.
skrapiał ofiary/ Ignis succensus est magnus. życząc ći/ tego/
(czego y my wßyscy nie tylko życzemy/ ale zacność/ y
godność twoię uważaiąc/ niepochybnie & ominamur) żeby
za czasem z ßczerego/ á żadną przećiwnośćią nie zmeco-
nego kándoru twego/ dał nam Pan Bog w Tobie wi-
dźieć/ magnum ignem Antenatow twoich/ succensum,
cumq; in supremo Ecclesiæ Dei candelabro, collocandum.
Dźiękuiąc za prezencyą/ przy tym ákćie/ oraz y całemu
w osobie twoiey Domowi/ ktory też iako ogień mądry

w Antenatach sapiens ignis, y nie przyiaćielskie wieży comburebat, y teraz przez wielkiego y dźielnego Kawálera *IANA WOŁŁOWICZA*, Starosty Feydáńskiego / comburit, ut Patriam seruet: ktory / że tey tymi dniami ad matrimonij nexũ, y szczęśliwe vinculũ, z wysokim Náruszewicowskim przychodźi Domem / ut suam inclitam Domum, sua posteritate servet y winszuią / y tey / ktorá ich ut cælibes nie potkała za dni życia onych / onemu sprzyiaią / y winszuią szczerze szczęśliwośći.

Prześwietny Połubinskich Domie po utráćie Jaśnie Wielm. *ALEXANDRA HILAREGO POŁVBINSKIEGO* Marszałka W. W. X. L. dźiś trzeći dźień / rok minął / iáko z tym świátem pożegnanego (o ktorym ile szczyrze Jmie / y honor Naświętszey Panny kochaiącym /) śmiele to rzekę / y w sercu mym czuię / co Bernard S. o samym Jmieniu Naświętszey Maryey Panny powiedźiał: Tu nec nominari potes, quin accendas. wspomnieć trudno tego godnego Oyczyzny naszey Scypiona / Dźielnego Hektora / y walecznego Atlantá / bez żalu serdecznego / y do usług ku Bogu / Pánu y Oyczyźnie na wzor y przykład iego w znieconego zapału. och och iáko znácznie Fortunæ Domus tuæ, mowią rożni claudicant rotæ: A ia z innemi iákom záwsze mowił / y mowię: non claudicabunt. A to z tych miar / że te rotæ Wiel. możni Marszałkowicowie W. W. X. L. *DOMINIK* y *KRZYSZTOPH POŁVBINSCY*, Wołkowyski y Bobroyski starostowie / in medio zostaią ignis / bo w opiece / obronie / y protekcyey J. W. Cioteczno rodzonego Brata swego / *MARCYANA* z Kożielska *OGINSKIEGO* Woiewody Trockiego szczerze / statecznie / nie odmiennie:

S. Bern.

miennie/ y zawße/ á co wiekßa bez prywaty Oyca/ Dobrodźieia / y Opiekuna (iako sami pißą) życzliwego. Wiec też Tobie Przewielebny *PIETRZE POŁVBINSKI* Woiewodźicu Nowogrodzki Kanoniku Wileński/ Bliski Braćie/ a w osobie twoiey/ y odległym Wielmożnym Marßałkowicom / y całemu Domowi twemu/ ći Wielmożni *OGINSCY* przez mię ofiáruią / rotas de medio ignis, koła z pośrzodka ognia/ życząc ći y całemu Prześwietnemu Domowi twemu długo fælicissimum cursum donec desiderata, gloriæ, & Honoris attingatur meta. Tobie iednak tu przytomnemu Jaśnie Wielm. *DMITRZE POŁVBINSKI* Woiewodo Nowogrodzki/ Wielmożny *MARSZAŁEK* Bracławski osobliwie dziękuie/ żeś mu in primordijs, & tyrocinio Martis eius, porucznikuiąc pod wysokim Husarskim Znakiem J. Wielm. Woiewody Trockiego/ był Manuduktorem/ iako za to dźiękuie/ tak żeć to błogosławieństwo/ o ktorym Dawid Prorok psal. 143. Benedictus Dominus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, & digitos meos ad bellum przez to służy/ serdecznie sprzyia / y winßuie. *Ezech. 10.* *Psal. 143.*

Witaią Ciebie W. W. X. L. Sekretarzu / Re & Nomine *KONSTANTY, KAZIMIERZV BRZOSTOWSKI*, Wileński Kanoniku/ godny y żarliwy chwały Bożey/ y Matki iego Przenáświetßey Promotorze y Proboßczu Trocki; witaią Cię/ z cudzych Kraiow powracaiącego/ twoi y wßytkiego Domu twego Bracia/ y krewni bliscy: witaią nie dawno od lilii Francuskich odłączonego; ále żeś w nich pobywał/ ślicznym kwiatkiem tego/ Bratem kochanym Kazimierzem támże zostawionym zapłaciłeś: żałuią tey straty nie nagro.

dzoney; sámi śię iednak do Bázyliki Trockiey pod władzą zostaiącey twoią/ na lokacyą wybieraiąc/ ofiaruią OGINSCY, ogniſtą kolumnę nogi zdobiącą/ o ktorey/

Apoc. 10. Apoc. 10. Vidi Angelum, cuius facies erat ut sol: & pedes eius tanquam columna ignis. Twarz twoia y weyzrzenie ieſt u nas podobne ſłońcu/ ktoremu/ ſłuży: totus, & omnibus etiam in ortu lucidus: maśći doſyć ozdoby/ y z domowego ſtopom twoim ſtrzemienia/ á toli iednak/ niech doda ogień/ to/ co o nim piſza: że Quies non niſi in ſublimi, cnota/ ſtatek/ nauka/ y godność twoia/ niech śię in omni poſſibili. woyczyźnie naſzey ſtánowi y lokuie ſublimi.

Poſt Regale ſacerdotium náſtępuie Regale Brachium, Trybunał ſkarbowy W. Ж. L. tu śie teraz sądzący pod Mądrą J. W. *BENEDYKTA SAPIEHY PODSKARBIEGO* W. Ж. L. Dyrekcyą/ z wielkich/ wyſokich/ godnych/ tak ordinis Senatorij, iáko y Equeſtris, ludźi/ Braći/ Krewnych/ y przyiaćioł tych W. *OGINSKICH*, złożony/ ktorym oni dźiękuiąc za przytomną Aktu tego ozdobę/ y prezencyą/ iáko *OGINSCY* ogniſtą zapalonę ofiaruią ową lucernę/ albo Torćią/ ſwiecę lanę zápalonę/ o ktorey

Luc. 15 Luc. 15. że mulier accendit, & quærit drachmam perditam; zgubionego ſzuka groſza/ a znalazßy z innemi śię ćießy y weſeli. Ta ieſt impreza ſkárbu waßego perditas, álbo/ detentas quærere drachmas. Wiec zgodźi śię ta wam lucerna, nad ktorą proſto w rękę zoſtaiącą piſza: Diſcutit tenebras/ Cień y ćiemność rozgarnywa, y odrzuca: Ale kiedy nie proſta w rękę/ ále świátło obroći śię ku źiemi/ na ten czas ſtarzy śię Torćia: Qui me alit, me extingvit:

nietylko

nietylko nie rozpędźi ćiemnośći/ ále y ſama zgaśnie. Proſto wreku ważych bez żadney prywaty/ ta świtey ſprawiedliwośći zoſtaie lucerna, o czym iako bynámniey nie wątpie/ tak też że/ y Diſcutit umbras, w ktorych to ten groſz zgubiony zoſtaie zakryty oświeći/ znaydźie/ y ználeźionym nie prywatnych tylko ále cała Rzecz Poſpolita z wielkim ſmutkiem tego groſza czekaiąca/ ućieſzy y rozweſeli.

Jaśnie wielmożny Wileńſki Woiewodo W. W. X. L. Hetmánie/ Re & Nomine HRABIA na Rojańce MICHALE PACU, tu ćie ſiega dwoiſty z tego Kátaſalku Ogień/ ale Ogień wraz złączony z śniegiem/ Rubicundus w W. Marßałku/ Candidus w W. Woiewodźicu; záwße iednak tobie/ Dilectus, Dom J. O. OGIŃSKIEGO. O Mors quàm amara eſt memoria tua pacem habenti. Eccle. 41. Eccl. 41.

Jakiemuż to człowiekowi przykra śmierć/ ktory Pacem habet ma w ſercu PACA, kochá pokoy? Homini iniuſto mowi Eccleſiaſtes: Wiec Iuſto nie miałá by być amara. A kroż nie wie/ iako W. Marßałek był/ Homo Iuſtus, ſprawiedliwy/ ćichy/ pokorny/ miły/ y przyiemny/ Wiec nie miałaby mu być śmierć przykra/ Bo przy tym y Pacem habuit ſpokoynym ſám wſobie/ y nikomu nie ßkodzącym zoſtáiąc: miał y chował w ſercu PACA ćießąc ſię z oſobliwey łáſki/ faworu/ y protekcyey Jaśnie W. Woiewody Wileńſkiego/ y Hetmana/ ale przećie przykra byłá śmierć W. Marßałkowi/ y nie weſoła/ lubo od weſołośći y radośći Imie w maiętności maiącey RADOSZKOWICACH, że nie w oczach J. W. Hetmána PACA, wktorego oczach nie raz ſam ßię weſoło/ z radośćią dźielnie/ y odważnie nieprzyiaćioł oyczyſtych tłumiąc/ nabiiał/ y

śmierći

śmierći ſukát. lubo in hac amaritudine dźiękuie za aſſygnowane chleby/ y żołdy/ z ktorych iuż tam/ gdźie tych nie potrzeba (chyba na dowod ieżeli kogo kárać będą o nieſłuſżne brania/ zabrania/ y przebraniá) przenioſſy śię /cale kwituie: że iednak przy expiwizy/ y pośiłku duſży ie'/ Chlebem niebieſkim za zrządzenię ták wielu Ss. ofiar/ ćiebie tu przytomnego widzi/ za to wielce Dźiękuie/ y wdzięczen za kożdą okazyą/ Páńſkiey ſobie wyświadczoney łaſki/ y zdarzoney promocyi/ na pámiątkę ſwoię Wielmożny Marſzałek *OGINSKI*, nie zagaſżoną/ iako *MICHAŁOWI*, daie miecz ogniſty/ dany od Boga Cherubinowi ku ſtraży/ y obronie Raiu: Collocavit Dominus ante paradiſum voluptatis Cherubim & flammeum gladium, atq; verſatilem, ad cuſtodiendam viam Ligni vitæ. Hugo Kardyn. ten miecz uważaiąc mowi: Gladius verſatilis dicitur, quia poteſt removeri; Remotus eſt enim Enoch, & Eliæ, ſed non ſerpenti. Dałby to Pan Bog żeby wieku tego/ kiedy w ręku Cherubina naſzego *MICHAŁA* miecz Oyczyzne/ y ſtrzegący y oſtrzegaiący: nie ſerpentes, węzowie/ albo węż te/ y owe/ to y owo/ ale żárliwi Enochowie znaydowali śię/ y Eliaſzowie. Waż ow/ ktory nie tylko Adama/ y Ewę/ ale y nas wſzytkich/ per propagationem, przez ſwoie kſzykanie/ y ſakcyą z Ewą/ wyrzućiwſzy z Raiu obdarzył z wielu miar owym nieſzczęſnym væ, væ. Doktorowie świeći w wielkiey liczbie trzymaią/ że śię nie urodźił w Raiu/ ſkąd innąd przyczołgał śię. Miecz wręku MICHAŁA, ieżeli ktoremu/ takiemu/ ktory to do náſzey Oyczyzny nie wiem iako przyſunowſzy śię/ y z Oyczyzny naſzey nas ſwym kſzykaniem wygnać chce/ myśli/

Gen. 3.

Hug car.

myśli/ życzy/ y stara śię/ niech będźie strášny: Eliæ, Enoch pateat, non tamen serpenti.

In Pace factus est locus eius, ćießy śię y Aniołek IERZY że Jaśnie W. Rodźic iego nie tylko mieysce/ ále y pierwße ma w sercu Archanioła J. W. MICHAŁA PACA ktoremu także dźiękuiąc za dźiśieyßą przytomność/ ofiaruie iako śniegiem odemnie nazwany/ y wywiedźiony/ śniegu gromadź/ z inskrypcyą od Pliniußa l. 11 c. 15. daną: vetustate rubescit śnieg im starßy/ tym przybiałości rumieniey ßy: Tegoć życzy z nieba/ żebyś /cum vetustate, lat/ cnot/ odwag/ y dźielności twoiey/ z śniegiem z iednoczoną młodzieńczą niewinność twoię Bożemi z nieba/ á temi hoynemi na długie lata/ oświecał łaskámi y dárami. Psal. 72.

Jáśnie Wielmożny nie często unas bywaiący quantitate molis, virtutis, iednak nam y całemu W. X. L. præsens zawße/ tu teraz przytym Akćie przytomny/ wielki/ godny/ y w Oyczyznie omni meritorum titulo zasłużony W. X. L. KANCLERZU/ prawdźiwie KRZYSZTOPHIE/ ktory nie raz ieden/ iako o świętym v daią/ ale ták wiele razow y tak dawno/ przez rożne nurty/ y walne niebespieczeństwa Pana/ y Oyczyzny dźwigaß/ piastuieß/ y przenośiß skądći owe służą wierßyki:

Grandia Chrystophori qui cernis membra, memento,
Grande onus esse, suum trans mare ferre Deum.

Dźiękuiąc OGINSCY ći za prezencyalną ozdobę/ ofiaruią twey zacności/ y godności Hierogliśik/ coæuam OGINSKICH Domu Lucem. Tak Augustyn S. zowie świátłość: lux coæua ignis: á świátłość ową o ktorey w piśmie S. że tenebræ erant super faciem abyssi, aż facta est lux, świátłość stworzył Pan Bog/ ktora te oświećiłá/ y rozS. Aug. Gen. 1.

 proßyła

proßyła ćiemnośći. Że ćis J. W PACA nazywam świa-
tłośćią / y zá prezent daiść świątłość/ mam fundament
Isa. 46. od ſamego Boga Isa. 46. Ego Dominus formans lucem,
Hug card & faciens Pacem, gdźie Hugo Kardynał: Pax enim
idem eſt, quod lux. Że ćis záś zowis ſwiątłością Cy-
S. Aug. czyſte rozpędzaiącą ćiemnośći/ á kroż mi nie przyzna
tego: Auguſtyn S. przez to ſtworzone in principio świa-
tło/ rozumie być Verbum / ſłowo Przed wieczne/ y mo-
wi: Dixitq; Deus, fiat lux, id eſt, verbum genuit, in quo
erat, ut fieret lux. Tákie ſą ſłowá/ y rady twoie J. W.
KANCLERZU, A ieżeli lucem vocavit Deus diem, id eſt,
cui clarum diei conueniret nomen, pomiemiony mowi
Hugo Kardynał; Bierz że od tych OGINSKICH na pa-
miątkę to świątło/ ten dźień: ſintq; tibi, & per Te Pa-
triæ, cuncti ſine nube dies.

Spotykaią ći OGINSCY, y ab exteris powracaiącego ORŁA RADZIWIŁOWSKIEGO, iako krwią ſobie złą-
czonego / oſobliwie iako Wodza ſwego W. Marßałek Bracławſki/ A Innocens niewiniątko Woiewodzic Tro-
cki Jedynak/ ab Innocentio XI. powracaiącemu / obuiam
poſyłaią/ ogień w popiele/ ſiebie ſamych Hieroglifik/ z in-
ſkrypcią: ſervor non perdor. Daiąc znać/ że iako w tey
tak odległey kráinie/ y ták przećiągłey drodze / iako o-
gień w popiele / Naiáśnieyßę Xiąże/ ſervabatur non per-
debatur: y owßem ne Patria perdatur, ſed ſervetur: wßel-
kich ßukał / y wynáydował ſpoſobow / tak y oni lubo
w tym popiele/ ſervantur, non perduntur, y w niebie
świecąc/ wßelkiey iaſności na onego zaśiągáć zechcą y
obiecuią.

Electa

Electa & prædilecta J. O. OGINSKICH Domu SAPIEHANA Sagitta Strzała Sapieżyńska / dwoim ozdobiona krzyżem / w tey Brámie tymże rozdartym iaśnieiącey / stawaią za cel / y metę affektu z pokrewnionego / y zacney / waszey prezencyey / lubo nie ták / iáko nisko czapce położoney na cel / służy: Non altè, sed aptè. Ale tu / & altè, bo w niebie; & aptè pod czas Trybunału teraźnieyszego skarbowego pod Dyrekcyą J. W. PODSKARBIEGO W. W. X. L. BENEDYKTA SAPIEHY, Dwuy OGINSCY IAN Marszałek / IERZY Woiewodzic / dziękuią osobliwie W. Marszałek / J. W. KAZIMIERZOWI SAPIEZIE Woiewodzie Połockiemu / że podźieliwszy śię / y rozebrawszy / między śię wielkie heroiny cnot / y dobr / Domu Hlebowiczowskiego Dziedziczki / z J. W. WOIEWODĄ Trockim / nie dzieliliście śię affektę / którego on doznawał za żywota od J. W. Wileńskiego Woiewody (którego ile razy wspomnę / to słodko y miło) HLEBOWICZA, Nie dzieliliście śię mowię / álbowiem on wkożdym z was Totus in toto, & totus zostawał in quolibet. Dziękuie y J. W. PODSKARBIEMU za takie nie wypowiedźiany w kożdey okazyey ku sobie affekt. Dziękuie za zapłacone z skarbu żołdy / których iéż ich w niebie nie trzeba: tylko opera sequuntur illos, y te opera te świete ofiary / przy którychże ieśteś / dziękuie; A oboygu za ozdobę Aktu tego / przez zacną przytomność na pamiątkę wam / y całemu Domowi waszemu Prześwietnemu / ofiárnie ogień / ále ow / z którego zagwie do ogonow liśek wiązał waleczny Sámson / y nieprzyiaźnych sobie niszczył niwy. Strzała wasza / zowie śię też y liśem / łaczćież do niey ten ogień / y onym niszczćie / y wykorze- *Iud. 15.*

miayćie/ ieżeliby iakie ku wam/ y całemu Domowi waßemu Przeświernemu niechętne gdźiekolwiek znaydowały śię serca/ átoli iáko przez ogień przedyśtylowały śię/ y nie chętne w chętne przemieniły/ y przyiázne á żeby ták iako owa Jonathy strzała waßa nunquam reversa retrorsum, do pożądánego zawße Gloriæ & Honoris nie-
2. Reg. 1. chybnie ugadzała celu.

Osobliwie iednak W. IERZY Woiewodźic śięga swym odgłosem Ciebie kochana/ á iedyna Ciotko Jaśnie W. WOIEWODZINA POŁOCKA, oraz z przezacną twoią latorośla/ o ktorey/ albo przez ktorą tak trzyma/ że śię to dźieie z sercem J. W. Woiewodźiney Trockiey Przezaceney Rodźićielki onego/ co Bog Wßechmogący dawno obiecał przez Psal. 51. Consolabitur Dominus Syon, & con-
Psal. 51. solabitur omnes ruinas eius Ruina moia w sercu maćierzyńskim twoią śię przezacną Latorośla założyła/ ták dalece / że Jaśnie Wielm. Woiewodźina Trocka mowić może z Dawidem S. Psal. 103. secundùm multitudi-
Psal. 103. nem dolorum meorum in corde meo, consolationes tuæ, lætificaverunt animam meam; stroskaną z utraty syna mego/ Dußę moię rozweseliły/ y rozweselaią Pociechy twoie/ to iest/ Przezacna Latorośl twoia/ kochana/ moia y iedyna Siestrzyczko: Wiec Woiewodźic kochany ćieszęc śię z tey przez ćie/ y twoię Latorośl Przezacną zdarzoną sercu Rodźićielskiemu pociesze/ ofiaruie na pamiątkę iako biały/ łaskawy śnieg/ miłą/ y przyiemną niebieską
Eccl. Rosę z Instrypcya: Dulce Refrigerium, Słodka ochłoda. Ták kościoł Boży tytułuie ogień niebieski Ducha S. Consolator optime, Dulcis hospes animæ, Dulce refrigerium. Taką iesteś/ taką y bądź á zostaway błogosławie

J. W.

J. W. Woiewodźina Połocka/ Jaśnie Wielmożney Woiewodźiney Trockiey przez latorośl twoie: Rzekł bych że wraz y z J. W. Podskarbina W. W. X. L. ale że/ y tey serce/ po nie dawno postradanym/ Magnæ spei, & expectationis Francißku Synie/ amaritudine plenum. A tak wraz y tey od ciebie być musi/ y niech będzie/ Dulce refrigerium, ochłoda słodka.

Ktorey także iako bliskiey swey Ciotce/ Wielm. Woiewodzie/ iáko śnieg/ ktory śie zwykł mienić w wodę ostatnie przezroczysty strumień/ albo rzekę z Inskrzypcyar Ceſſante clareſcit, chyba po vspokoionych wiatrach przezroczysta śie pokazuie woda/ wielki szum/ y nie znosny wiatr roku tego pomieszał serce twoie/ y z ziemią zmieszał/ kiedy kochanego Syna Francißka do ziemi zawźiął. wiec z affektu swego życzy/ vt ceſſent hi venti & quæq; clara, fauſtiſſima nec non lucidiſſima in multos Tibi, Tuæq; inclytæ Domui ſuccedant annos. życzyć żeby latorosl twoia zácny/ miły/ y w wßytkich kochany MICHAŁ, iako rzeka iaká eundo creſcit, idąc rośćie; Nunquam retrorſum/ nigdy nawſtecz śie nie wracat Quo longiùs, eo latiùs, y im daley tym ßerzey idźie/ idąc w lata rosł w dzielność/ y cnoty swemu domowi przyzwoite/ na wſtecz śie nie wracaiąc/ im daley/ tym wiekßemi przy zdrowiu iako naylepßym/ łaſkámi obfitował Bożemi.

Z RUDOMINIANKI vrodzony Marßałek W. Brástawſki/ oſobliwe Braterſkie° swego affektu/ y temu Prześwietnemu Domowi z tego głuchego groborca uſty memi wydaie echo: Jáko trabá animat exanimis, Sama w ſobie lubo niema duße/ innym iednak daie one/ y ożywiá drugich. Won dzień

ostátecżny/ Tuba mirum spargens sonum, Per sepulchra regionum, coget omnes ante thronum. Skąd służy oney, Canente resurgent: Powstaną umarli/ trąby ocuceni głosem. Służy to y herbowym Domu Prześwietnego Rudominowskiego Trąbom/ ktore przez swoich dźielnych/ y odważnych Kawalerow nie raz prawie/ Exanimem animârunt Patriam; Nie raz canentes na Seymach/ Seymikach/ Komissyach/ y Trybunałach/ iako wysocy Senatorowie/ Mądrzy Dyrektorowie/ tytułami cżynemi/ y preeminencyami ozdobieni/ świętą sprawiedliwość/ á oraz y Oyczyznę ná niey ugruntowáną/ iákoby wskrzeszáli: iáko szczerzy oney (á iáko wiec mowićie) Machiawelá nie znaiący Synowie. Żywy tego byt rytrakt w Bogu zeszłym z Rudominianki z rodzonym W. Marszałku; żywy/ á nigdy nie zmarszczony dowod teyże zacności/ y szczerości Rudominowskiey y w Wielmożnym PIETRZE DUSIACKIM RUDOMINIE, Staroście Starodubowskim/ ktoremu Brat zawsze miły/ y kochany Wielmożny Marszałek/ zá wszelkie affekta Braterskie/ osobliwie za przytomność przy tym Akćie/ dźiękuiąc/ zá prezent ofiarnie/
Apoc: 19. iáko OGINSKI, ogniste oczy/ o ktorych Apoc: 19. Vidi cœlum apertum, & ecce equus albus, & qui sedebat super eum vocabatur fidelis, & verax, & cum iustitia judicat, & pugnat, oculi autem ejus sicut flamma ignis. Twoiey to zacności Wielmożny Staroście Starodubowski Domu Rudominowskiego Prymaśie/ y Antesygnanie deskrypcyia: wiec tobie/ y takie ogniste w niebie vformowane należą oczy/ z ktoremi kiedykolwiek/ cum justitia judicâsti, albo pugnâsti, nie lamen-
Psal. 37 tował Pan/ ani Matka Oyczyzna z Dawidem ps: 37 Lucé oculorum meorum, & ipsum non est mecum. Oświeć/ Boże y tych czasow/ takich/ ktorzyby byli w ślepocie podobni

Hele-

Helemu/ o ktorym 1. Reg: 3. oculi ejus caligaverant & videre non poterat lucernam Dei, antequam extingveretur, Nie. dźcz widźieć światła oyczystego/ czekáią iáko zagáśnie. Ognistе oczy ßczeremu/ sprawiedliwemu człowiekowi należyte/ Tobie Wielmożny Starosto ofiaruie w Bogu zeßły W. Marßałek: Młodey zaś latorośli Domu tegó/ albo przy Pacowskiey liliey/ albo przy Akademickiey źielonośći kwitnącey/ Wielm. Woiewodźic Trocki ofiaruie sam ſię ßczycąc Rudominowskiemi Trąbami w pierśiach Dźiadowskie Radźiwiłowskie ORŁA, śnieg Libański na opoce roli tameczney znayduiący ſię/ o ktorym Ierem: 18. Numquid deficiet de petra agri nix Libani? Ták y Rudominowska Semper non ſiſi grandia cantans non deficiat Tuba, oſobliwie IERZEMU RUDOMINIE Stolnikowi Mińskiemu z Żáćney mądrey/ y Bogoboyney Suliſtrowskiey ad quæq; optima nato, iáko druźba druźbie/ ßczerym bo Anielſkim życzy y sprzyia ſercem. 1. Reg: 3. Ierē: 18.

Po zacnym/ dźielnym/ odważny Kawalerze/ naſtępuy Kawaleryo W. X. L. Ad Benedicite od tych/ Wielmożnych OGINSKICH. Aleś śiłą mu winna/ y Koronna Kawaleryo/ bo ten to OGINSKI, ten ſapiens ignis, ktory do związku wáßego z W. X. L. zá Rezydenta doſtáwßy ſię/ vinculum, związek waß Oyczyznę rażący/ ſolvit rozwiązał/ álbo combuſſit ſpalił/ przez co też Patriam ſervavit. Dźiękuie wam zá to żeśćie go vſłucháli; á ná pámiątkę ſwoię poſyłá wam popioł bez ogniá/ z in ſtrypcyią: Ignis fuit. álbo:

Et cinis eſt hodie, qui fuit ignis heri.

Ten to/ ten/ ktory będąc z wami/ był ogniem waß związek palącym/ dźiśia żáłuyćie/ że iuż iednym popiołem na świećie: iednak poko pamiątka ſpalonego w Koronie związ[illegible]u/ po-

ty

ey w niezapomnieniu ten Wielm: Sapiens, vincultum comburens ignis, życzy oraz żebyście raz spalonego nie wzniecáli nigdy/ nigdy/ nigdy.

Tobie záś waleczna W. X. L. Káwáleryo/ y káżdemu z was/ z toba ná Marsowym placu prácuiącemu/ przyznawa

Isa: 50. z Izaiaszem Prorokiem Isa: 50, że vos omnes accendentes ignem, ambulâstis in lumine ignis vestri, wszyscy wy/ ktorymem ia álbo przodkował iáko Regimentarz/ álbo wodził/ iáko Porucznik/ dzielnością waszą dzielności/ ogniem dodáwaliście mi ognia. Zá co kiedy wam dziękuie/ ná

Psal: 96. pamiątkę ow ogień/ o ktorym Psalmistá; Ignis ante ipsum præcedet, & inflammabit in circuitu inimicos ejus, zostáwuie; tey życząc mocy ognistey/ żebyście palili/ y niszczyli nieprzyiacioł Oyczyzny. Jednakże/ non in circuitu, w domu tylko krzątąc/ ále nieprzyiacielskie dziedzizny/ plondruiąc. Osobliwie Tobie Roto Husarską/ y Peteborską/ znáku/ sławy nieśmiertelney J. W. Woiewody Trockiego; y wam zacni Kawalerowie/ z ktoremi on ściśley ná błogosławieństwo zarabiał; Albowiem zdániem Bernarda S. Si Be-

S. Ber: ati, qui in Domino moriuntur, multò magis Beati, qui pro Domino occiduntur. Dziękuie za miłą/ á szczerą (ktorą wiodł zwami) kompanią: Protestuie się/ że nie wyiechał z pod znaku waszego/ áni go śmierć wytrąbiłá. Bo lubo mortuus, mądrą dyrekcyą Sapientis ignis, y dispozycyią J. W. Pułkownikà/ Similem sibi post se reliquit, mądre°/ dzielne°/ odważne°/ zasłużone° Káwalerá LEOPOLDA POCIEIA, Sędziego Ziemskie° Brzeskie°/ ktoremu/ oraz y wszytkiey Káwáleryey; osobliwie iednak Tobie M. P. STEPHANIE KOSSOW Horodniczy Witebski/ Sądow głownych Trybunalskich roku tego godny Sędzio/ á od tak wielu lat wysoki

Roty

Roty Vśárskiey J. W. Woiewody Trockiego; y doświadczony w rożnych okázyach Páńskiego znaku Piaſtunie/ dźiękuie zá ták czeſte, w rożnych okazyach/ z ſobą nigdy nierozdźielne ziednoczenie. Tákże y Tobie M. P. IERZY IWASZKIEWICZV teráz Grodzki Trocki Sędźio ná ow czas/ kiedyśćie go odbiiali y z gárśći wydźieráli nieprzyiaćielá/ iákom námienił/ pod Kußlikámi/ y w rożnych okazyach Petehorſkie° tegoż J. W. Woiewody Trockie° znáku waleczny Chorąży; y Tobie terázniewyßemu Chorąziemu/ M. P. MARCYANIE STECKIEWICZ: owo zgołá wßyſtkim dźiękuiąc za miłą/ ſzczerą/ á podufałą kompanią/ zoſtáwuie ná pámiątkę/ ogniſte zbroie/ o ktorych Apoc: 9. Habebát loricas igneas. *Apoc. 9.* Jáko áni zbroia nie może śie vformować bez ognia/ żelazo nie łączy śie z żelazem/ ieno przez ogień: Skąd piße: Ferrum ferro, jungitur igne. Ták ab experientia, że mu to vßło było & jungi iáko ferrum ferro: & formari, przez ogień/ to ieſt/ łáſkę/ y Promocya J. W. Woiewody Trockiego/ tegoż dźiełá/ y wam wßyſtkim ſprzyia/ y życzy. Kontent y W. Woiewodźić z affektu wáßego ku ſobie/ kiedyśćie go w kolebce ießcze zoſtáiącego waßym iuż zwali Rotmiſtrzem/ życząc/ żebyśćie go czáſu ſwe° widźieli/ y mieli Hetmanem/ iákoż w Ręku by to Bożych było/ y być mogło. Ná iego imie pod Choćimem dźielnie prácuiącá záćiągniona chorągiew/ á co wiedźieć/ ieżeli nie dla tego y z innemi pożądáne/ á ná wiekopomne czáſy ſławne otrzymali zwyćięſtwo/ że Rotmiſtż oney W. IERZY Woiewodźić Trocki/ w niebie zoſtáiąc z Anielſkiemi dopomagał łuſcámi? wdzięczen tedy (iákom rzekł) áffektu wáßego/ daie wam ná pámiątkę ſwoię inſkrypcya śniegowi podobną: Hinc meſſis vberior; iáko Ambroży S. piße: Nix cum cadit, lætior ſolito tritici *S. Ambr.*

proventus exuberat. Jeżeli kiedy błogośćił Bog wam ná niwach Márſowych za manuduktcyą MARCYANA waßego/ y dobre á pożądane w rożnych okázyiach/ zwycięſtwá pełne dawał żniwa/ tedy teraz/ teraz oſobliwie/ kiedy nix cecidit vpadł ten śnieg bieluchny Woiewodźic niewinny; lætior ſolito, niech śię zdarza y náyduie; A żeby ſtąd Bogu y Oyczyźnie meſſis bykà vberior.

Po Kawáleryey Jáśnie Oświeconych z Kożielſka OGINSKICH Familiey należy mieyſce/ w ktorey co OGINSKI, to Kawaler/ każdy z nich Rem conformat nomini, iáko ſapiens ignis, Patriæ vincula comburit, á zatym też & Patriam ſervat. Nie zoſtáwił ći W. Marßałek Bracławſki in cælibatu żyiąc/ y lubo mu śię ták wiele okazyi trafiáło; z ktorych by pożądáną w wowych wierßykach wyrázoną mogł mieć błogośliwość.

Felix ille quidem cui fædere caſta jugatur,
Fauſtior ille tamen, cui quoq; caſta datur.

Nie żeniąc/ Charam prolem: Ná ktorą patrząc mogli byśćie mowić: Merſo hæc ſolatia ſole, to to náßa pociechá po gayśćiu tego naßego ogniſtego ſłońcá: zoſtáwuie iednák ná pamiątkę vivum Domus veſtræ prototypon rożány krzák gorzący/ á nigdy niezgorzały/ w ktorym ryle wonnych roż/ ile zacnych y dzielnych liczyć śię J. O. z Kożielſká godzi OGINSKICH: Jáko nad krzakiem rożowym piſa: Et floret & ferit: Ták przyznáć należy temu J. O. Domowi z Kożielſká OGINSKICH, że & florent kwitną pięknie/ z wyſokiemi złączeni Familiami/ y wielkiemi ozdobieni Oyczyſtemi godnośćiami. Et ferit z nich każdy dzielny/ waleczny Kawa-

ler;

ler: káżdemu znich przypiſáć trzeba: Fortitudo & decor indumentum ejus. Jáko/ ták białe/ iáko y czerwone Roże iedno łączy nierożdżielne Jmie Roży/ Commune nomen utriſq;: Ták pod iednym J. O. Xiążąt z Koziełſką OGINSKICH tytułem/ y zácnośći Domowey białość/ y Kawalerſkiey Dzielnośći wyſoką Purpurą gore/ gore/ y piękne gore ten krzak rożány dni dźiśieyßych/ po Woiewodztwach Trockim/ Mśćiſławſkim/ y Witepſkim: Powiatach/ Wołkowyſkim/ Bracławſkim/ Mińſkim/ Orßańſkim: y innych: gore y w cudzych kráiach/ gore przez J. W. Woiewodow Trockiego, Mśćiſławſkiego: Miecznika W. X. L. Marßałka Wołkowyſkiego/ Hreorego Woiewodźicá Mśćiſławſkiego Kawalera zacnego/ tákże y Leona teraz w cudzych kráiach zoſtáiącego/ gore przez zoſtáiących pod znákiem J. W. Woiewody Trockiego/ álbo przy boku iego. gore y indole magnæ ſpei Synow zoſtáiących w Akademiey Wileńſkiey. Nie zgáśnie da Pan Bog iákom rzekł w Marßałkowicu Wołkowyſkim/ lubo ießcze w pielußkach zatáionym. Zaprawdę rubus to ardens, & nunquam combuſtus, imò nec aliquando comburendus. Nie znißczy go żádna przećiwność/ kiedy odrzucony waż z rozdźielaiącym od Bogá żadłem/ tylko iuż około iednego śię nie co czołgá. Wiec iáko Rożá vni ſalus, alteri pernicies ták ten krzak rożany obráwßy ſobie ſalutem przez wiarę świętą Katolicką/ nulli życzy perniciem, chyba nieprzyiaćielowi Oyczyſtemu/ ktoremu zawße z J. O. Domu OGINSKICH pernicies: ták iákom ták wiele rázy powtarzał ſapientis ignis virtute & induſtria vinculis Patriæ pernicies, ſámey záś Oyczyźnie deſiderata ſemper ſalus. A kiedy ták Wielmożni OGINSCY IERZY z IANEM ofiáruią Domowi ſwemu krzak ogniſty Rożany/ Woiewodźic

Prou 31. z affektu swego uadzto śnieg ow/ o ktorym Prou. 41. Non timebit domui suæ à frigoribus nivis. To prawda/ co całey Oyczyznie przyznać należy po vtraćie tych dwoch O. GINSKICH.

Abstulit una dies anni quos mille requirent
O Patriæ tristem, pestiferumq; diem.

Jednakże niegodźi śie temi y tym podobnemi lamentować wierszami.

O Fili hoc tumulo solus non conderis; una
Est pariter tecum nostra sepulta Domus

Albowiem iako pod czas ćiemności nocney kiedy Xiężyc z niezliczonemi gwiazdami świeći/ przypisuią mu: Nox una lumina mille. na co owe wiersze:

Sit licet obscuris nox intercepta tenebris
Lumine milleno nox tamen una nitet.

Ták lubo ćiemna noc żałoby y żałości z vtráty tych dwoch wielmożnych w J. O. Domie/ á toli przećie Lumina mille, iest ták wielu/ y ieszcze będzie Bogu y Oyczyznie do vsługi y przysługi godnych y zacnych OGINSKICH. Wszak sniegiem iest to Pánie z swoiey niewinności/ y innych/ ktorem wywiodł okoliczności A śnieg Nix non nisi liquefacta fœcundat, lubo śie rozpłynie/ non tabescit nie niszczeie/ áni ginie; y owszem ná ow czas żyzną ziemię/ ná ktorey iáśniał/ swą białością czyni: w nagrodę tedy tego zniszczenia swego wszelkiey J. O. Familiey swoiey żyzności y hoynego od Bogá życzy y sprzyia błogosławieństwá Similis też similem ex cunis z kolebki dostáwszy śie in cœlum Wielmożny Woiewodźic Trocki de cælo odwiedza Ludwiká z Kozielskà OGINSKIEGO Marszałkowicá Wołkowyskiego/ in cunis w kolebce/ ktory iáko rybeczki vix nati natant, ledwo co natus zrodzony z zácney Kopćiowney natat pływá w żalu w

w znieco-

znieconym z żałobnego Aktu dźiśieyßego w sercách Wiel. możnych Rodźicow. Dáie tedy temu maluczkiemu OGINSKIEMU maluczki OGINSKI IERZY LUDWIKOWI ignis parvuam scintillam maluczką skrę ogniá/ o ktorey Eccl: 11 A scintilla vna auzetur ignis. gdźie Hugo Kard: Id est: Magnus Ignis nascitur, Nádźieią w Bogu/ że ex hac scintilla parva z tego Maluczkiego *OGINSKIEGO*, vel ex magno Igne nata, bo z wysokich y zacnych Rodźicow/ Magnus też czásu swego/ nascetur & augebitur Ignis. *Eccl. 11.* *Hug: card*

Wam iednak osobliwie zacne Heroiny/ z wysokiemi y zácnemi złączone Domámi/ iáko rożne wdźięczne w ogrodźie kwiatki/ varierate venustiores Siostry W. Marßałka/ á Ciotki W. Woiewodźicá Wielmożne ZAWISZYNA Pisárzowa W. X. L. GRUZEWSKA, Chorążyna Xięstwá Żmuydźkiego/ Jáśnie W. Woiewody Trockiego; POCIEIOWA Sędźina Ziemska Brzeska/ TYSZKIEWICZOWA MICHAŁOWA, Jáśnie W. Woiewody Mśćiśławskiego: y Mieczniká W X. L. rodzone Siostry: Tákże też Wielmożne CHALECKA Stárośćina Mozyrska/ ISAYKOWSKA Chorążyna Grodzieńska/ Jáśnie W. Woiewody Mśćiśławskiego zacne Cory/ zá affekt sobie zá żywotá wyświadczony podźiękowawßy/ y teraznieyßą przytomność; ofiáruią ći dway OGINSCY dwa słupy/ ieden z ogniá od ognia/ drugi od śniegu vformowany z obłoku/ o ktorych w piśmie S. z nápisem: Ducunt & arcent álbo: nocte diei; lucent, to iest prowadzą y wstrzymywaią/ y we dnie y w nocy świecą: Życząc wam y látoroślom waßym/ y Przyiáćiym Domom z wami złączonym wßelkiey świátłośći/ osobliwie/ iezeli śię gdźie znaydźie ćiemność Herezyey/ y odßczepieństwá/ żeby te słupy ducant w długoletnim zdro- *Exod: 13*

wiu

wiu y ſczęśćiu/ ale ab hæreſi detineant & arceant.

Nie przepomina y Ciebie w Bogu Przewielebna Mośći. wa Panno KRYSTYNO RVDOMINIANKO Zakonu Benedykta S. tu/ w tym Wileńſkim Klaßtorze poboźna Sioſtro/ á w Bogu zeßłego Wielm. Marßałka/ Brácławſkiego/ Rodzona Ciotko/ tenże OGINSKI, ktorey ofiaruie ow ogień Poganſkiey Litwy niezagaßony / przez ták wiele lat/ aż przez S. Katolicka wiarę y na tym mieyſcu w Zámku tuteyßym Wileńſkim/ (gdźie teraz kośćioł Katedralny Staniſława S.) lokowanego wprzody Jezuſa ukrzyżowanego/ á potym y podźiś dźień rezyduiącego z odgłoſem: Malo mori, quàm fedari, czyſtego Krolewica Kaźimierza Swiętego; Tobie ten ogień za prezent na pamiątkę należy/ albowiem/ tyś go na świećie/ zawßę goraiącego trybem czyſtego Krolewica S. Káźimierza zagaśiła/ kiedy w ſercu twym/ gdźieby ten świątowy miał páłać / Jezuſa ukrzyżowaneg / przez uſtawy przyięte/ y doſkonale ſpełnione/ Oyca Swiętego Benedykta wßczepiła. Daiąc tedy ten ogień niebieſki / dla tego/ y zagaßony/ proſi/ żebyś iako wiadoma ſpoſobu/ ieżeliby iaki na tamtym świećie/ to ieſt czyſcowy/ dußy onego śiegał ogień/ on twemi/ y zacnych/ á Bogoboynych ſieſtrzyczek twoich/ pod Dyrekcyą/ y mánudukcyą/ zácney/ godney/ y poboźney IOANNY GRVZEWSKIEY bliźniey tych w Bogu zeßłych z Koźielſka OGINSKICH Sioſtry/ y Ciotki) gorliwemi modlitwami gaśiła/ tłumiła/ y nißczyła.

Wyſoki/ rozległy/ zacny dźielny y odważny w cnoty y w ludźie zamożny Bracławſki Powiećie/ dźiękuieć W. Marßałek twoy za wßelki ku ſobie wyświadczony affekt / y

pra-

prawie ſynowſką miłość/ varijs laborum, meritorum, & functionum ſtadijs, przyſługuiąc śie tobie iednoſtayny głos zawße odbierał/ godney pochwały/ y dźięk czynienia: Reuertitur dźiśia przez mię in ſinum veſtrum, hæc oratio; Dźiękuie za Braterſkie głoſy/ na rożne Powiatowe urzędy/ y funkcye za żywota/ á po śmierći za nabożne weſtchnienia/ y nie ktorych z Wielmożnym ALEXANDREM IASIĘNICKIM WOYNĄ, waßym Staroſtą/ przy tym Akćie przytomność. Na pamiątkę ktory żyiąc affekt waß ku ſobie zwykł ſłodźić hoynym likworem: po śmierći Powiatowi/ obſitemu w ieźiorá/ theſaurum addit theſauro, iáko *OGINSKI* ogniſte ofiáruie iezioro/ o ktorym Apoc: 20. Et infernus, & mors miſſi ſunt in ſtagnum ignis: I pieklo/ y śmierć ktopione ſą w ogniſtym ieźierze. O piekle Job S. mowi: In inferno nullus eſt ordo, ſed ſempiternus horror inhabitat: Tákiego/ tákiego/ w Powiećie waßym życzy ogniſtego ieźiorá/ W. *OGINSKI* waß Marßałek/ w ktorym byśćie zatopiwßy internum diſſordinem; á horrorem, iáko pogránicżni/ externum, Lubo godny y was y zaſłużony Stároſtá/ *WOYNA*; in pace iednák & charitate w zgodźie y miłośći; & mors in ſtagnum ignis: nie vmieráiąc ták prętko/ żyli; á ßczerze/ bez prywaty Bogu/ y Oyczyźnie ſłużyli.

Apoc: 20

Iob. 10

Nie zapomina Woiewodźic Trocki/ y Woiewodztwa Trockiego/ dźiękuiąc zá wßelki affekt/ y wrodzoną miłość/ przećiwko ſwemu J. W Rodźicowi/ ile waßemu Kompatrioćie/ Jaśnie W. Woiewodźie Trockiemu/ oraz/ y zá aſyſtencyą nie ktorych/ przy tym Akćie/ ofiaruie ogień/ y miecz w rękę Abrahámá ná niewinnego Jzaáka zgotowane: Ipſe verò, (toieſt, Abraham) portabat in manibus ſuis

Gen: 22.

ſuis ignem, & gladium: Szczęśliwy był ten ogień z mieczem/ albowiem tylko/ zámierzony ná niewinnego Izaáká/ do ognia ná ołtarzu lokowanego/ sprowádźił Boskie błogosławieństwo ná Abraáma/ y wßytkie iego plemie/ Benedicam tibi, & multiplicabo semen tuum sicut stellas cæli, & velut arenam, quæ est in littore maris. Gen: 22. w tym ognin ná tym Kathafalku pod śmiertelnośći mieczem/ iáko niewinny Izaák/ ná ołtárzu Wielm. Woiewodźic lokowány leży/ wiec wam obywatele Woiewodztwá Troćkie°/ pod ogniem/ y mieczem/ álbo władzą J. W. OGINSKIEGO, Woiewody waßego/ zostáiącym życzy. zdárzonego Abrahámowi ná was/ y ná potomstwo wáße pożądánego w nagrodę stráty swoiey/ od Bogá błogosławieństwa: To iest; Benedicat vos Deus, & multiplicetur semen vestrum, sicut stellæ cæli, & velut arena, quæ est in littore maris.

Seymy/ Trybunały/ y Komissyie/ w ktorych ile razy/ á często to/ niemal zawße bywało/ zawße mądrze/ statecznie/ y bez obrazy Boga/ y bliźniego zaśiadał/ dźiękuie wßytkim/ in omni subsellio, Kolegom za kompanią/ na pamiątkę/ y naukę czásow przyßłych/ iako OGINSKI, zostawuie gromadę żarzystych węglow z inskrypcyą: Extinguimur, si distingvimur; zgody/ zgody/ á nierozdźieloney potrzebá/ ieżeli chcećie/ żebyśćie/ wrzadach y w radách/ waßych nie zagaśli.

Dziękuią wßytkim, tu przytomnym/ Krewnym/ Przyiaćiołom Sąsiadom/ y sługom/ osobliwie Jaśnie Wielmożnym/ Wielmożnym Woiewodom/ Kaßtelanom/ W. Ż. L. Referendarzom/ Pisarzom/ Krayczym/ Obożnym/ Strażnikom; Owo zgoła wßytkim á wßytkim z tak wielką gromadą tu przybyłym/ á zá ten ku sobie wyświadczony áffekt/

iáko

iako OGINSCY, ostatnia/ murum igneum, mur Ogniſty/ ktorym ſie być głoſi ſám Bog wßechmogacy/ Ego ero illis murus ignis: niechże was ten mur ogniſty/ to ieſt łaſká Bo- *Zach. 2.*
ża kraiy/ otacza/ y od wßelkich przećiwnośći broni/ y o-
chrania.

I nunc, & tenero flori confide Iuventæ;
Ecce puer sæuæ mortis imago iacet.
Illa rapit iuvenes primâ florente iuventa
Non oblita rapit, sed tamen illa senes.

A kiedy tak wßytkich expedyuie in meditatione ná oſta- *Psal 38.*
tek/ veſtri, Jaśnie Wielmożni Rodźice/ mowy moiey ex- *S. Aug.*
ardeſcit ignis. Jeżeli Auguſtyn S. názwał Matkę ſiedmiu Synow Machabeyſkich/ ſepties martyr, że w oczach oney zabiiano onych/ Tak te wßytkie innym dáne przy poże-
gnaniu dźieći/ y podarza/ tak kłáde/ że w Rodźićielſkich ſercach wkorzenione/ tyle razy martyrium dały/ ile ſie Jmię/ OGINSKICH, wſpomniało.

Do was tedy tak żałoſnych/ J. W. Woiewodo Trocki/ MARCYANIE AIEXANDRZE, z Kożielſka OGIN-SKI, oraz/ y z Jaśnie W. Woiewodźiną Trocką MARCIBELLĄ, ANNĄ HLEBOWICZOWNĄ, obracaiąc ſie ſyna y Bráta waßego/ Jmieniem nie mowić/ albowiem Evidentia patrati ſceleris, non indiget clamore accuſatoris mowi Aug. S. A Grzegorz S. Prodit aſpectus, quod dolet affectus. Ale raczey ieżeli vox ſangvinis clamat *S. Aug.* *S. Greg.*
Gen. 4. na co Hugo Kard. vox ſangvinis nempe paren- *Gen: 4.*
tum qui eum luxerunt, clamat. J niedźiw/ ponieważ: *Hug Car.*

Interdum lachrymæ pondera vocis habent

A tak nie mowić/ ale ráczey mowę thren/ żal/ y lament Jáśnie Wielmożnych Dobrodźieiow wſtrzymywać/ y tłumić mi przychodźi. J pięknie

pięknie ieden ná to słoweczko łácińskie/ Recordar., miel czyię pámiątkę/ nápisáł.

Quando recordari noſtri vult fidus amicus.
Re tunc illius cor mihi poſco dari.

O záprawdę rzeczą ſamą nie zápominácie waßego dźiećięciá/ y tego was/ ßczerze kochaiącego Bratá/ kiedy ták wſpániale onych chowácie y grzebiećie. Diligere fato functum non in eo eſt, vt noſmet ipſos torqueamus, ſed vt pia memo-
Plutrach. ria eum colamus, nápiſał Plutarchus: Ale wy nietylko pia pobożna ále y pretioſa memoria przytym Akcie tych dwoch Bratá y ſyna wáßego przez was ſporządzono/ bogoboynie colitis, y doſtátnie.

Kiedy żáłoſna Matka ſtáła przy Krzyżu Náświętßa Pánná MARYA, iákoby przy Kátáfalku Synà ſwego ná pocie-
Ioan. 19. che dał iey Pan IEZUS zá ſyná Janá. Co rozumiećie żeby woczách teyże Mátki tamże/ ná tymże/ álbo na drugim krzyżu záwießony wraz z Synem/ y IAN S. wźięty zá ſyná pokazał śię? Vwolił y ochronił od tego żalu Matkę ſwoię/ ále podobnym nawiedźił żálem/ ćiebie J. W. Woiewodo Trocki/ oraz z J. W. Trocką Woiewodźiną: Wźiął wám Pan IEZUS Syná iedynego waßego IERZEGO; mieliśćie tego IANA, ktory práwie Cycowſkiey y Máćierzyńſtkey od was doznáwał łáſki/ ſam nie zá Syná/ ále za ſługę śię liczył/ życzliwego y ßczerego. O żałoſną páro tu ná tym kátáfalku wraz złączony IAN śię prezentuie z Synem. O Olivæ binæ pietatis vnicæ, dwie ziednoczone wraz żalu przyczyny/ nie vymuią ále przydáią żáłoſći.

Że wtorą Perſoną Troyce Przenáświętßey/ á nie trzećią
s. Greg. Duch ćiało przyięłá/ Grzegorz S. morálizuie: Spiritus enim

s. amo

S. amor Dei eſt, unde ne moriatur amor, non mittitur Spiritus. Duch S. ieſt miłość Bożá/ żeby tedy tá nie vmieráłá/ nie ieſt poſłány na wćielenie Duch S. Amor iedyná miłość Rodźicow Jáśnie W. Woiewody Trockie°/ y Woiewodźiney Kochány IERZY Woiewodźic/ á czemuż Boże dopuſczaß żeby vmierał/ á ießcze ták prętko: Aureliuß Ceſarz Rzymſki po śmierći Veriſſima Synáſwego lámentował mowiąc: Synu moy/ vmarłeś mi ráz/ á ia twoy oćiec co dźień/ co godźiná/ kiedy ćię wſpomnę/ vmierać muße! Ty vmarßy żyieß/ ále iá żyiąc vmieram. Táki zdámi śię lament y w ſercách Jáśnie Wielmożnych Rodźicow nad tym ktory de vtero tranſlatus ad tumulum; oſtenſus tylko tempori, ále redditus æternitati. *Iob 10.*

Ná iedne tylko trzy dni zgubionego Synáná Pana IEZUSA Rodźice/ kiedy ználeźli w Kośćiele miedzy Doktorámi/ y pytáli z lamentem; Fili, cur feciſti nobis ſic? A czemuś to z oczu náßych zniknął: A coż ná to Pan IEZUS? Neſcitis quia in his, quæ Patris mei ſunt, oportet & me eſſe: W tych rzeczach/ ktore ſą Oycá mego/ potrzeba y mnie być. Prezentuieß śię y ty kochány Synáczku/ w tym Kośćiele przez śmierć od Rodźicow zgubiony/ ále przeſtąpiwßy ná świećie/ y one porzućiwßy/ quæ tui Patris ſunt, wyſokie vrodzenie/ w ſpániałe tytuły/ y godnośći/ wielkie bogáctwa/ ßerokie włości y maietnośći/ In his te, in his, oportuit eſſe: Ale żeć tym wßytkim za wczáſu áni ich ſkoßtowawßy zgárdźić kázáno/ y ná tym Kathárſalku lokowany/ do nas y do kochánych Rodźicow zdámi śię że mowiß: *Luc: 2.*

Tu cave, me plores, pauco qui tempore vixi.
Pauca etiam vidi, ſuſtinuiq; mala.

Nie trzeba płákáć że żył krotko/ nie wiele też doznał złego.

go ná świećie: y im prędzey do niebá śię dostáł/ tym tam dłużey zostánie:

Quo brevius vixit terris, hoc æthere vivet
Longius; hæc mæstum spes levat vna Patrem.

Vpatrzył to y mądry Seneka/ y przyznał; ut felicior est, quem ventus acrior cito in portum pertulit, quàm quem uenti segnes & longa tranquillitas lentissimo tædio dilassarânt: ita fortunatior, quem festina mors statim his uitæ malis eximit. A Hieronim S. Non tam plangendus est, qui hac luce caruerit, quàm gratulandum ei, qui de tantis malis evaserit. A za zdaniem Augustyna S, Crux illa in qua erant defixa membra innocentis, facta fuerat cathedra Magistri docentis, Ten Katafalk niewiniątkowi waßemu od was wystáwiony nie iest y nie ma być názwany żáłosnỹ Krzyżem/ ále mądrą Káthedrą z ktorey do każdego z pozostałych nás ná świećie mowi:

E tumulo haud vixi, tumulo mox redditus hospes
Ni didicisti ex me vivere discе mori.

Nie długo żyiąc nie nauczyłem ćię żyć/ prętkom vmarł/ á vmarł wniewinności: Discе ergo mori, vcz śię odemnie vmieráć/ ieżeli chceß być w niebie: álbowiem: Non intrabitis in regnum cælorum, nisi efficiamini sicut parvuli. A kiedy śię odemnie vmieráć nauczyß, nigdy nie vmrzeß/ zawße żyć będźieß: Albowiem/ Iusti moriuntur vt vivant, peccatores vivunt vt moriantur, zdánie iest Dámianá S. spráwiedliwi vmiráiąc żyią/ á grzeßnicy żyiąc nie żyią ále vmieráią. To niewiniątko nos & Parentes expectat in gloria, hic dormit, & ibi pro Parentibus vigilat; sicq; ad cælum ibit, quicunq, sine felle ibit.

Math: 18.

S. Dam.

Sap: 16. Nix & glacies, sustinebant vim Ignis. Ná to mieyśce piśa

Długo

Hugo Kard: mowi: Nixid est manna, quæ est similis nivi. Manna á śnieg/ iednoż to. Manna sercu Rodźićielskiemu/ ktorey służy/ omne in se delectamentum habet: był Wiel- *Hug: Card*
możny IERZY, Woiewodźic Trocki/ álbowiem z iedynaka woßelkiey pociechy czekano/ y wyglądano: y tym barźiey oney śie spodźiewano/ im ßcześliwiey z onym urodzonym w Jaśnie O. Familiey OGINSKICH prawdźiwa świeta Katholicka wiare poczeta widźiano. Ale nie mogł Cesarz Herakliuß wnieść znaleźionego Krzyża Jezusowego do Bramy ubraney bógato/ ai deiectis pretiosis vestibus: Bogaty ubior y nie ozdoba Domu Jaśnie O. z Kozielska OGINSKICH Wielmożny Woiewodźic/ y W. Marßałek niedał ći śie niedał Bog długo cießyć z oney Jaśnie W. Woiewodo Trocki wnoßącemu do Oyczyßtey Bramy Domu twego świety Krzyż/ y zbawienny prawdźiwey iedyney/ powßechney/ sine qua nullus salvus *s. Atha*
esse potest wiary Katholickiey.

Wrzucone dwie kśiegi w ogień wielki nagotowány iedna od Heretykow/ w ktorey ich dogmata/ drugá od Dominika S. gdźie wiary naßey były wyrażone artykuły/ *s. Autonl*
cudownym sposobem/ owa Heretycka doßzetu zgorzała/ owa zaś katolicka nie narußona z ognia ku niebu śie wzbiła/ z odgłosem: sic error vincitur, fides extollitur: Toż mowić możem o tym Wielmożnym Woiewodźicu/ iedynym J. W. Woiewody Trockiego Synie/ że ten pretko od J. W. Rodźica *OGINSKIEGO* ku niebu śie od światowego zapału/ bynamniey nie narußony wezbrał sic, sic error vincitur, fides extollitur: Albowiem Placita erat DEo anima illius propter hoc properauit educere illum, de medio iniquitatum: Condemnat autem iustus mortuus vivos impios;

impios; & iuventus celerius consummata, longam vitam in-
Sap. 4. iusti. Sap. 4.
Widźiał niegdyś Ezechiel Prorok obłok wielki/ ogień przy tym y blask otaczaiący/ á z pośrzodka ognia wychodząca osoba wyformowana z burßtynu: Vidi & ecce nubes magna,
Ezech. 1. & ignis involuens, & splendor in circuitu eius, & de medio eius quasi species electri, id est, de medio ignis. O
Plin. Burßtynie piße Pliniuß / y experiencya uczy/ że accepta vi caloris, attrahit ad se Paleas, rozegrzany ćiągnie do śiebie słomkę álbo/ iakie dźbło malenkie ſkąd mu służy:
Ecl. 1. Traham si calcam. Albo: Inutilibus solum inuoluor paleis. Cokolwiek iest na świecie wßytko to vanitas vanitatum, y owßem y sam człowiek/ Et omnis homo vanitas, Jedna błaha słomka/ iedno dźbło/ y urodzenie/ y honory/ y bogactwa/ ktore iako burßtynowe osoby/ urodzone y wychodzące zognia/ ći/ dwoy Jaśnie O. OGINSCY za sobą ćiągneli / poko żyli: ale po śmierći burßtynowe na śię wźięli osoby/ lecz nie iuż te błahe słomki y zdźbła ćiągnące, ále niebo/ ale chwałę wiekuiſtą/ wieczność widzenia Boſkiego / widzenia nie ośacowanego/ y nie przeżytego. Zoſtawuią na świecie innym OGINSKIM has paleas mundi ad attrahendum, sami śię samym tylko kontentuiąc nie-
S. Hieró. bem mowią z Hieronimem S. y deklaruią: Noſtri generis eſt habere & calcare divitias, naßa ta iedna iuż zacność mieć bogáctwa/ urodzenie/ y honory/ nie dlatego/ żebyśmy śię onemi ćießyli/ ále dlatego/ żebyśmy one deptali/ y od śiebie odrzucali: Day to że iednego z nas śmierć iako śierzpem kwiatek Woiewodźica poderzyna deklaruiąc/ że Tenera meto, drugiego Marßáłka iako wyniosły iuż urosły Cedr J. O. Domu z Kozielską OGINSKICH, to-

porem

porem podćina/ álbo swą mocą przełamuie/ głoßąc/ Fortia frango: Przećieśmy obay in cælibatu w Anielskiey czystości. A tak ieżeli czysty Jozef nie mogł w podźiemnym lochu/ y więźieniu być zachowany bez przytomności śamego Boga/ Descenditq; Deus cum illo in foveam Sap. 10. Sap. 10.
Naco S. Cypryan: sula & absq; Deo non est in carcere pudicitia Jasnie tedy Wielmożni Rodźice ieżeli w sercu waßym żal wznieca/ żeśćie postradali tego Syna y Brata/ ktorzy/ iako z Burßtynu/ uformowane osoby z ognia to iest z J. O. Domu OGINSKICH mieli za soba y do śiebie trybem burßtynowym pociągnąć/ iáko iuż Wielmożny Marßałek y przyćiągnął tak wiele tytułow honorow/ bogactw/ preeminencyey y zacnośći/ pamietayćież że to wßytko paleæ, iedno dzbło/ słomká iedna/ rownaiąc z tą ßczęśliwośćią chwały Boskiey/ ktorą oni do śiebie przyćiągneli/ y wraz iuż nawieki w oney y z ona zostawać będą. Pamietayćie/ że ći poko żyli na świat urodzeni/ byli mortales śmiertelnemi/ ale teraz iuż po śmierći w niebie/ immortales, nieśmiertelnemi. Czego Libuśie swey Xiężney Czechowie życzyli mowiąc: Nihil à te amplius desideraremus, si te immortalem haberemus. to wy maćie w tym Synie y Bratie waßym. Ktorzy dźiękuiąc wam przez mię/ za wßelkie sobie wyświadczone tak zażywota iako y po śmierći łaski y Dobrodźieystwa/ osobliwie przy tym wspaniałym Akćie/ Oycowskie/ Panskie/ y Pułkownicze/ ofiaruią wam woz ogniśty z końmi ogniśtemi/ pierwßego ogniśtego álbo OGINSKIEGO ÆLIASZA do nieba odprowadzaiący: currus igneus; & equi ignei divíserunt virum q; 4. Reg. 2. skąd owe wierße: zinskrypcyą: Auriga latet. 4. Reg. 2.

Qui

Qui tulit Æliam, raptus super æthera currus,
Has Vectore Deo creditur esse vias.

Kawaler ieden we Włoßech/ ktorego zwano Bernardinus Rota, po śmierći żony swoiey wystawił woz o dwu kołách/ z ktorych iedno złamane y z gruchotane/ wiec y inskrypcya: Altera claudicat. miasto zaś koni/ ćiągneło para pozostałych dziatek Syn y Corka z napisem: Concordi mærore. Tych dwuch OGINSKICH J. W. Dobrodźieie Woiewodo y Woiewodźiná Trocká mieliśćie iáko zá mocne kołá szczęśliwośći/ y pociech/ sercá. waßego; wiec kiedy iuż przez śmierć obay zgruchotáni/ rzeczećie/ że vtraq; claudicat: Skąd też oboie concordi mærore żałuiećie tákiey nienagrodzoney stráty. Aleć v starych Rzymian były też wysokie/ wyniosłe/ y wspaniáłe wozy/ ktore służyły y do Tryumphow/ y do Pogrzebow/ á ták im przypisowáno lemma: Funeribus & Triumphis. Kościoł Boży/ rowná z tákim wozē Krzyż S. ná ktorym Pan Jezus umarł/ y zowie go: Triumphale lignum, in quo vita mundi pependit, & in quo Christus triumphavit. Atanázy S. l. 10, de Trin.. Triumphus plane est sepeliri mortuum, sed resurgere Deum secundùm hominem, pro nobis infirma omnia pati, sed secundùm Deum in his omnibus triumphare. Gdybych iá miał według Swiatá/ wysokiego vrodzeniá respektem/ y z rożnemi Koniunkcyey/ tryumphalny woz Wielmożnym tym wystáwowáć/ przyznáć byśćie musieli/ że ten/ Dwa ćiągną Xiążęćia ozdobieni mitrą orłowie. Rádźiwiłowski ieden / Połubińskich drugi/ w iednego piersiach Woynowskie/ Rudominowskie / głośne traby / w drugiego Kißczyńskie/ Ciechanowieckich / Zienowiczow/ Zyzemskich / Komorowskich/ Hołowßczyńskich/ albo

Eccl: S. Athan:

bo żelazne nie przełomane Podkowy/ ábo dobrze ná vſtudze Oyczyzny vnoßone Jaſtrzębce. Tuż tuż lubo prętká/ iednak nie miiaiącá/ ále z iednoczoná z tym wozem Jáśnie Oświ: Xiążąt Kowelſkich/ Czartoryſkich/ y Czeczwiertyńſkich Pogonie. Jaſná Leliwa z Xiężycá złożoná/ y z gwiazdy/ Korybutowſká/ Oſtrogſká/ Zlebowiczowſká/ Tyßkiewiczowſká/ Sieniawſká/ oświecá ten woz. Gryf dźielny z Kośćießą Chodkiewiczowſki nie oddźielá śie/ ále bliſko z tym wozem łączy/ y on ſwoią przezácną Koniunkcyą ćießy. Zgádza śie Smok Lackich; Nie odſtáie/ ále tuż ſtoi przy tym wozie dobrze wypolorowaną kwadrámi Xiężycá ozdobiona/ Słußkow/ Druckich/ Sokolińſkich/ Horſkich/ Lubeckich Oſtoią.

Ponieważ: Cygnus in auſpicijs ſemper lætiſſimus Ales wßelkiey ſzczęśliwośći auſpicium, z Orłámi ſprzęgły Zawiſßow/ Szemiotow/ Duninow/ Ráieckich/ Kuncewiczow Łabędź. Nie leni śie tego ćiągnąc wozu/ y Kryßpińſki/ Jelen. Ozdabia go kwiećiem ſwym Kopćiowſká/ Mleczkowſká/ Giedroyćiowſká Rożá. Nie zmazány zdarza kandor Pacowſka/ Trzćińſká/ Chrapowickich y Kierdeiow białá Lilia. Błogoſławią Potockich/ Jſáykowſkich/ Franckiewiczow Krzyże. Ziemi y Niebu godnym głoſi rozdwoiona Wołłowiczowſká Bogoria. Do mety ſłußney zawße zawiedźiona/ lubo przez śie nigdy nie záwiedźiona prowadźi Lotná Sapieżyńſká nunquam retrorſum reverſa, ile we dwoie Krzyża Swiętego przyozdobiona znakiem ſtrzałá. Tuż tuż záraz nieſtępiony nigdy Tarłowſki Topor. Tyzenhauzowſki woł/ Dynoſowſka Zubrza/ Białłozorowſka/ Sieśickich Bawoła Głowy/ bliſko z tym wozem złączone. Zebrzydowſkich/ Judickich/ Wo-

łodkowiczow przy nim rozpoztarte Radwany. Lubomirskich Srzeniawa Skrapia Pocieiowskie z krzyżem y mieśiącem ziednoczone/ y pięknie wyrobione łączą śię wreby. Chaleckich/ Masalskich Habdank nie habdankuie. Zyrowne w cnoty/ Męstwo y dźielność/ nie wiem iáko potężnym y walnym w Oyczyznie Wielorybom rowne/ Narußewicowskie tuż tuż z tym wozem złączone Ryby. Do wßelkich słußnych zamysłow Oyczystego pokoiu y pożądanych sukcessow radźić umieiące/ y iáko wstępować y przystępować vczące Brzostowskich bliśko przyległe Strzemie. Bychowcow/ Bielewiczow/ Stánkiewiczow nie zagrzebiona wydaie śię mogiłá: Odlaniskich Poczobutow z zbroyna ręką Bożezdarż. Chreptowiczowski/ Litaworow/ rozłożony odrowąż. Galinskich Dorostayskich/ Oledzkich Rawicz y innych zacnych/ w Oyczyznie/ y wysokich Familiey insignia. Ale że z temi wßytkiemi/ y przy tych/ Dominatur mors & sterilitas z niśczáły y niśczeią Domy niektore przez śmierć/ y niepłodność; Eliaßow wam wozdaie y ofiarnie/ z ktorego iáko śię ieno dostał płaßcz Elizeußowi/ wraz dana mu moc że sanavit aquas/ & non erat ultra in eis mors & sterilitas. Tak przy tym zdarzonym 4. Reg. 2. wośie życza Non amplius mors dominetur w J. O. Domie twoim/ exuletq; sterilitas. Wielmożny zaś Woiewodźic Trocki nad to ießcze iáko à lacte dostawßy śię ad cælum de cæso ofiaruie kochánym Rodźicom viam lacteam mleczną droge na niebie z inskrypcyą: Et lactea lucet. Z gwiazd ta droga uformowana z HLEBOWICZOWSKIEY LELIWY, y ten/ Lacteus Woiewodźic na świat wydany. Wiec ile razy J. W. Rodźice żeśćie go postrádáli/ wspomnićie/ tyle ná niebo weyrzyćie/ y że tam zostáiąc per hanc lacteam viam

am przechadzá śię/ wwáżaiąc/ żál wáß hamuyćie y tamuyćie.

Tereſſy S. Panienki ſeraphickiey ſerce/ Tanto divini amoris incendio conflagravit vt merito viderit Angelum ignito iaculo ſibi præcordia tranſuerberantem, & audierit Chriſtum datâ dexterâ dicentem ſibi: Deinceps vt vera ſponſa meum zelabis honorem. Anioł ogniſtą ſtrzałą przebił/ y przeniknął wnetrznośći oney/ á Chryſtus Pan/ dał iey ſwoie prawice/ áſſekuruiąc/ że od tąd iako prawdziwa Jezuſowa oblubienica będzie ſtarała gorąco o honor onego. Nie iedną/ nie/ ále dwoma ſtrzałami ogniſtemi/ przez śmierć tych dwuch OGINSKICH zranione ſerce waße J. W. Woiewodo Trocki/ J. W. Woiewodźino Trocka/ gdźie zaraz iákoby na odgłos Chryſtuſá verè zelatis honorem illius, kiedy tak wielkie iałmużny/ Szpitalow/ Kośćiołow/ y Kláßtorow bogate czynićie y ſtanowićie erekcye. *In vita.*

Mulieri datæ ſunt duæ alæ, vt volaret in deſertum. Anguſtyn S. przez dwie ſkrzydła rozumie vitam actiuam Marthæ & contemplativam Magdalenæ, Ambrozy S. Amorem Dei & proximi. Bernard S. Contemptum mundi, & fruitionem Dei. Te to/ te/ dwie ſkrzydła tych dwoch OGINSKICH. tu przez śmierć lokowanych J. W. Woiewodźiney Trockiey z domu Hlebowiczowney W. Woiewodźica Trockiego Mátce Syna/ ktory raptus eſt ad thronum Dei, oraz y J. W. Woiewodźie Trockiemu/ ſporządźili/ oſobliwie duas alas, vitæ contemplativæ & activæ, Albo amoris Dei & proximi Alboli też/ contemptus mundi & fruitionis Dei: na ktore śię po śmierći tych dwoch oſobliwie wezbrawßy/ prawie iuż śię zda/ że na świećie nie żyią iako na świećie/ ále *Ap. 12. S. Aug. S. Ambr. S. Ber.*

iako in deſerto: na iedney puſtyni mundum hunc non habent pro mundo, kiedy na nim/ mundiſſimum innocentiſſimum ſuum nie widzą Filium, maią go pro deſerto, kiedy ſerca onych ſertum IERZY kochany Deſertus od świata opuſczony y wypuſczony.

Miała Roża S. ogrodeczek ſwoy z ktorego śie wielce zawſze cießyła: czaſu iednego przydźie do niego / aż co naypiękknieße wyrwane kwiateczki znaydźie: Kráſnie śie/ y rádaby wiedźiáłá/ ktoli iey táka vczynił ßkodę! Aż ſtánie Pan Jezus/ y rzecze: Jam to vczynił/ żebyś ty wemnie śię barźiey kochała/ ktory śie też zowie kwiateczkiem: Flos campi: Toż śie ſtáło y zwami J. Wielmożni Dobrodźieie: Jáko śliczne kwiáteczki y wonne kwitneli ći dwoy w oczach wáßych Syn waß iedyny y Brat kochány; nie podźianie/ prętko/ wyrwał ich wam Pan Jezus/ dla czegoż: Dla tego/ żebyśćie go tym lepiey kochali/ iáko y kochaćie/ kiedy onemu y Mátce iego ná chwałę táka Bazyliká w Trokach wyſtáwiać zámyślaćie.

O Alexym S. czytámy/ że nova arte mundum deluſit. á to iáko: y co to zá nowy ſpoſob oßukania świátowego: Czytámy w żywocie iego/ że śie zátáił/ y zákrył pod ſchodkámi Rodźicow ſwoich. J. W. Woiewodo y W. Woiewodźiná Trocká/ Scala Domus veſtræ, y wſchodki ktoreśćie obráli Dußom wáßym do nieba/ ieſt zakon naß/ Zakon Kaznodzieyſki/ Zakon Dominiká S. Nova arte mundum deluſerunt y ći Dwáy/ ſyn y Brat waß/ kiedy pod też ſchodki/ do teyże ſkały vobis diſponentibus ſic przygarneli śie y przytulili. W żywocie S. Kocha czytamy/ że Bdomo nobilis cuiusdam viri, canis raptum á menſa panis fruſtum quotidie Chriſti Athletæ deferebat, Pies

ßmat

in vita.

caut. 2.

in vita.

S. Alex.

ßmát chleba z ſtołu iednego ßlachćica biorąc nośił S. Kochowi / y onym długo onego żywił. Mysmy to my / Dominikani / Domini canes, ktorycheśćie obráli wy / żebyśmy chleb biorąc niebieſki / przez Mße Ss. tym ſakramentalnym Chlebem żywili / y posilali Dußę waßą. Zdałaćśię Salomonie Rzecz dziwna / ba y niepodobna żeby śie kto znalazł na świećie taki / ktoryby ogień mogł zakryć y pochować / ſkądeś y wykrzykał: Nunquid poteſt homo ignem abſcondere in ſinu ſuo. Prou. 6. Owo maß dźiśiá / owo Zakon moy Zakon Káznodźieyſki / Dominiká S. Ten in ſinu ſuo & Filiorum ſuorum chowa / nie ieden ogień / ále dwoy ogień / dwoch OGINSKICH Marßałká y Woiewodźicá / ogień wraz złączony z śniegiem. Prou. 6.

Nie potrzebáć śie wiele badáć / y Jobie S. Indica mihi ſi noſti, qua via lux habitet, & per quam viam ſpargitur lob. 36. J. O. Domu *OGINSKICH* świátłość / IAN z IERZYM, gdźie maią mieć ſwoie konſyſtencyą / y przez kogo / maią śiegać niebieſkiey wieczności celu: Tegoż ia odpowiem ſłowy: że S. O. Patryárchá Dominik / in manibus ſuis abſcondit lucem. Iob. 38. w ręku / w ſercu / SS. ofiarách / y modlitwach Synow ſwoich / to J. O. *OGINSKICH* zakrył świátło: iáko Eliaßa viri niveo amictu veſtiti, bierzćie te dwa ognie / y lokuyćie w ogniſtych modlitwach waßych. A ták ieżeli z iedną tylko pochodnią gravidæ Matri Matce Dominika S. pokazał śie pieſek znaczący. takiego człowieká / ktory czaſu ſwego labentem Lateranenſem Eccleſiam, vpádáiący Lateranenſki miał podeprzec y podźwignąć kośćioł. Dwie Jáśne pochodnie woſobie tych Dwoch *OGINSKICH* Jáśnie oświeconych / w tey tuteyßey Duchá S. zruino-

lob. 36.

lob. 38.

waney

wáney prezentuią śię Bazylice / y przez te godźiny w moich świecili vćiech / nádźieią w Bogu że śię nie ieden znaydzie Dobrodźiey / ktory wesprze y wspomoże one. Nad wapnem nie gaßonym pißą: Perficitur Igne: albo ex flammis suum trahit candorem. albo: Sopitos suscitat ignes. albo: accenditur, dum extingvitur, ardetq; in undis. Wßytko to Bog / niech zdarzy tey tylko co powstáiącey Duchá S. Bazylice moc̃a y łaską dźiśia tu źiawionego ogńia / Perficiatur igne, Ex flammisq; suum trahat candorem: Ty Boże Sopitos suscita ku temu Ignes: A zdárz vt extincta hæc Basilica exurgat & accendatur prętko chwałą twą Boską / ardeatq? in undis. A Tym czasem Mátko moiá / Swiety Zakonie Kaznodziey ki Dominiká Swietego przystępuy do Jezusa podofale z Matką Jana y Jakuba / przyiąwßy za kochane twoie Syny /
Math: 20 tego *IERZEGO y IANA*; przystępuy mowie / Et dic mow / vt hi duo sedeant, nie iuż vnus ad dexteram, alter ad sinistram in regno tuo. Albowiem gáni tákᷓ prośbę. Chrystus Pan / Nescitis quid petatis. A Chryzostō S. mowi Ego vocavi vos de sinistra ad dextram, & vos curritis ad sinistram; y daley: Alij filijs suis militias providet, alij honores, nemo salutem filijs suis providet: Perditionem illorum, magno pretio comparant, salutem autem illorum, nec dono accipere volunt. Si viderint illos pauperes, tristantur; si viderint potentes, nemo tristatur, vt ostendant, quia corporum sunt parentes, non animarum. J niedźiw że tákᷓ y o to tá Matká prośiłá / álbowie n / Mater fuit corporum non animarum. Ty zaś Zakonie moy iesteś animarum Mater, dußy / Dußy Matką iesteś / y maß być tych dwoch Jáśnie Oświeconych Synow twoich *OGINSKICH*: Nie odłaczaiąc

łaczayże ich od Práwicy Boſkiey: Dic vt ambo ſedeant ad dextram, Ab hædis ſequeſtra, ſtatuens in parte dextra: Ná práwicy ná práwicy Boſkiey w Niebie niechay ich mieyſce będzie.
to ieſt:

Nix & Ignis laudate Dominum de cœlis, laudate eum in excelſis.

Snieg y ogień chwalćie Páná w Niebie. chwalćie na wyſokośći.

A M E N.

D. O. M.

GEORGIVS OGINSKI

Palatinides Trocensis

Biennalis amor Parentum, mæror sæcularis.
Puerilem Superis reddere debuit Animam,
Quia
Sortitus bonam.
Quid enim

OGINSKI & HLEBOVICIA

Nisi se dignum generarent?
Laboravit in eo formando Natura,
Quodq;
Per plures partiri debuerat, in unum collegit.
Alterum posse generari GEORGIVM
desperavit Lucina.
Angustum in terris deseruit hospitium,
Vt
Augustum in cœlis,
Caperet Regnum.

Quam

Quã facile innocentia se in cælitum insinuat mores.
Si non ex vano Puer fingitur Amor,
non alium
GEORGIVS figuravit.
Fallaces mundi spes
vel
Ex hoc solo collige prototypo;
Illuxit & illusit.
Sed
Qui solo illusit, polo illuxit.

Qui nec dum stipulam manibus portare valebam
Debeo ferre humero, grandia saxa meo.

Qui Patriam appendix pressi læthabilis ulnam
Me Mater gremio, iam premit ipsa suo.

O miram rerum faciem, miramq́, figuram!
Pondere nunc oneror, qui modo pondus eram,

Si spectes annos, binum luxere Parentes.
Si mentem, iste senex nascitur & moritur.

Te deflent cuncti succisum flore Iuventæ
Mors; breuiter dicam, credidit esse senem.

Corporis, atq; animi Rosa eram, stirps una Parentum,
Clausus in hoc tumulo, sum cinis, ossa, nihil.

Illi soli Igni te offer, qui culpam, non hominem exurit, Quis sit iste Ignis, audi dicentem: Quia Iesus baptizat in Spiritu Sancto, & Igne. S. Ambr.

D. O M.

Siste Viator
sub hoc Cinere Ignis latet,
Hoc è Cinere Ignis patet.
Nam
Factum Ignis Fatum Cinis:
Nec sine Luce tamen.
Quia
Nativo Magnorum Ducum Russiæ splendore,
virtutum claritate
Minervæ Lumine, Martis Igne, Famæ
& Gloriæ fulgore
Perillustris
D. IOANNES de Koźielsk OGINSKI
Mareschalcus Terræ Bracławiensis, Cathafractæ
Legionis, Ignei Martis
Quia
MARCIANI OGINSCIJ
Palatini Trocensis, Dux
Illustrissimus.
In Sago Scævolam, in Toga Scipionem

Marte & Arte gessit:
Vulcanus Ignis arma, gladios, & clavos suo
pendebat Vlyssi;
quia

OGINSCIO

In stipendium perpetuum è capitibus decapitatis,
Occidentis & Orientis Hostium, Turcæ,
Moschi, Sueci Tartari,
Immortalis Gloriæ, at vtinam & vitæ
Ni mortalis esset.

E castrensi Nativa Porta, Gradivi passibus gradiens pro Aris & Patrijs Focis, Martem, ob Patriæ Matrem passus
Heu Fatum Mortis stitit in Porta.

Grato meritorum Patria sui merito Athlantis
Immortalis gratæ memoriæ erige Portam:
Qvi
Te, dum viveret, indefessis ad Immortalitatem portavit, & erexit humeris.
Hunc Heròém mortis clausit Porta,

Anno

Anno
Portatæ in terris per Virginem salutis
1678. die Octobris 26. ætatis 47.
Vale viator, memor, mortali, mortis,
nec pulsatam patere Portam.

Iunxit magnorum casus Fortuna Virorum
Nec sortem varias credis habere vices?

Et Virtus & Honor tumulum non marmore ponunt,
Sed coaceruârunt hic spolia, arma simul.

Omnia magnus erat, bello fortissimus acri
Vividus ingenio, qui cubat hoc tumulo.

Invida mors rapuit, sed vivet fama superstes,
Quæ fugat invidiam, quæ fugit interitum.

Certavere diu inter se duo Fulmina; Mars mors:
Vult Mars ut vivat; mors cadat Ascanius.

Non per agros tantum plures mors opprimit ægros
Nænia trux, intra mœnia sæpe sonat.

Mors vim prægrandem, mors vim simul obtinet amplam
Parendum est mori, lex quoq; fixa mori.

Dicitur is segnis qui cunq; absq; ignibus extat.

Ad

Ad Martiam Portam
OGINSCIORVM
Otomanicæ Portæ æmulam

Prosphoneticon

Martia Porta Licet nulli es penetrabilis hosti:
Te tamen, heu, subjt, livida Parca nimis.
Illa nocere volens, inserviviſſe IOANNI
Visa est. Quippe ille ad sidera cepit iter.
At tu qui Nomen martis de nomine portas.
Ter faustæ Columen, vive perenne Domus

Ad Serenam Lunam
HLEBOVICIORVM
Turcicæ Lunæ oppositam.

Paracleticon.

Parcat mæsta parens Lachrymis post fata GEORGI
Cæpit is Angelicos, associare Choros.
Quī memoret: quā iuncta bene est sua Cynthia Portæ,
Quam nec Troianus perviolârit Equus.

Cæpē

Sæpe patente isthac, Otomana est Ianua Clausa:
Sæpe hæc est Scythico visa cruore rubens.
Illa tenebrescit Luna; Hæc cum surgit in augem:
Cornibus hæc cælum respicit, Illa stygem.

Ad Nivem & Ignem

Fælices tedæ gemino quæ ardetis Amore,
Extingvent vestras, tempora nulla faces.

Snieg Ignes w iedno z sobą Litery śię zgodzą:
Bo oboygá LELJWA y BRAMA dogodzą.

Abditus Ignis adhuc cineris sub tegmine fervet
Sic flagrat obductus nube pudoris Amor.

Ogień ieśli w popiele swey mocy nie zbywa
Przez śnieg tej wieczney wiedzćie/ swey cywały nabywa.

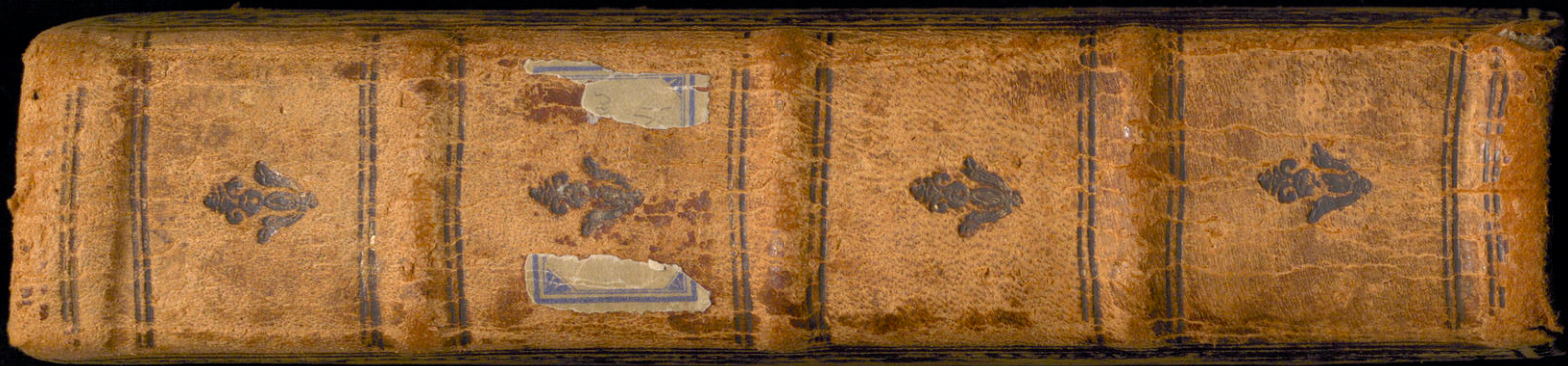
Iure Nives gelidas cingis materna volucris
Ignea dum tua Lux, mortis adacta Gelu est.

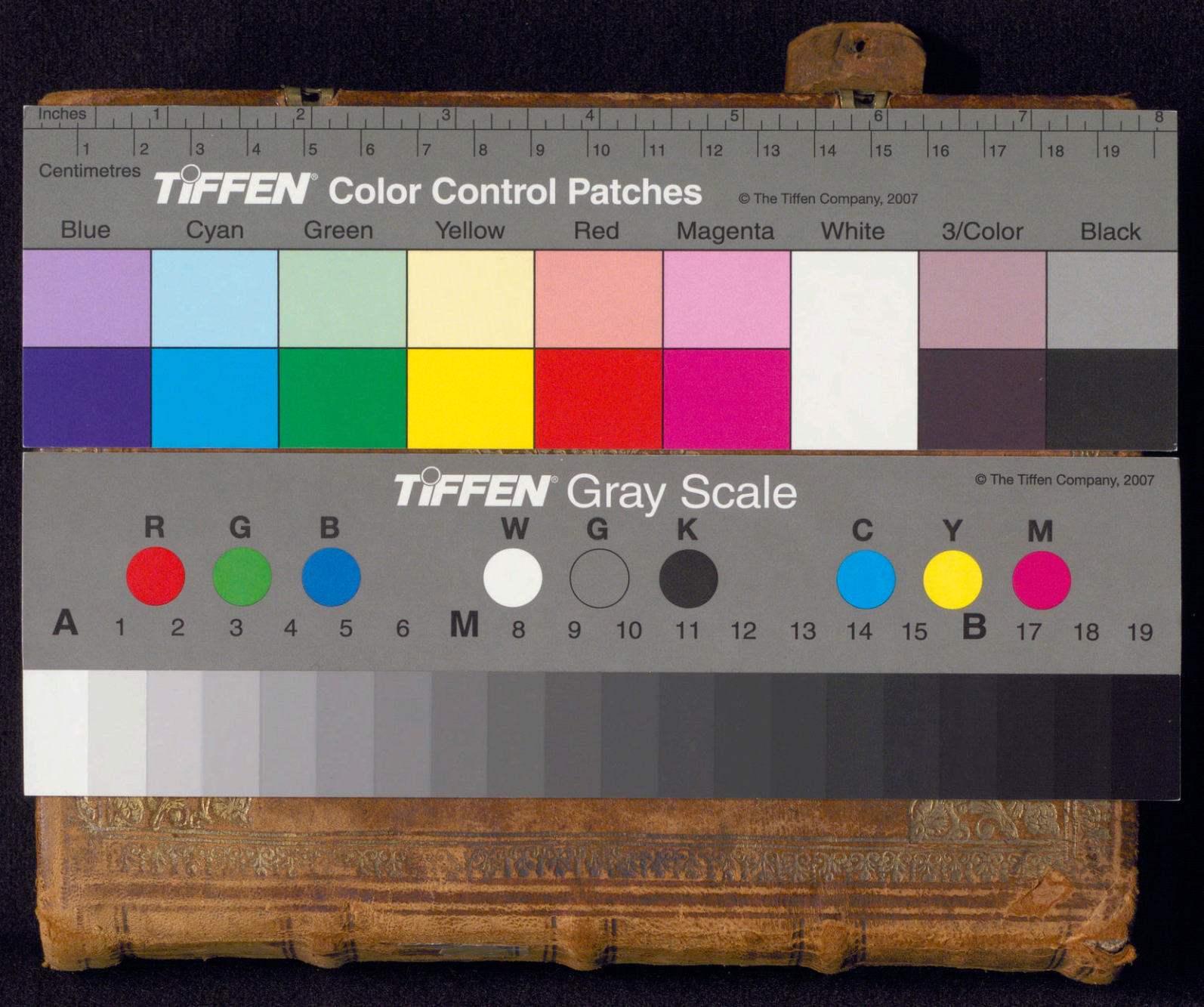
Veniet ad templum Dominator & Angelus, quasi Ignis. Malachiæ 3.

Consummatus in brevi explevit tempora multa: placita enim erat Anima illius, propter hoc properavit educere illum de medio iniquitatum. Condemnat autem Iustus mortuus, vivos impios, & Juventus celeriùs consummata, longam vitam iniusti.

Sap. 4.






Inches
Centimetres
TIFFEN Color Control Patches
© The Tiffen Company, 2007
Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color
Black
TIFFEN Gray Scale
© The Tiffen Company, 2007
R
G
B
W
G
K
C
Y
M
A
M
B